In Loving Memory of

SRILA GURUDEV

ସ୍ମରଣିକା

To Commemorate the Holy Disappearance Day of
Our Beloved Spiritual Master
Om Vishnupad Srila Sachinandan Goswami Maharaj

In Loving Memory of Param Pujyapada
Srila Sachinandan Goswami Guru Maharaj

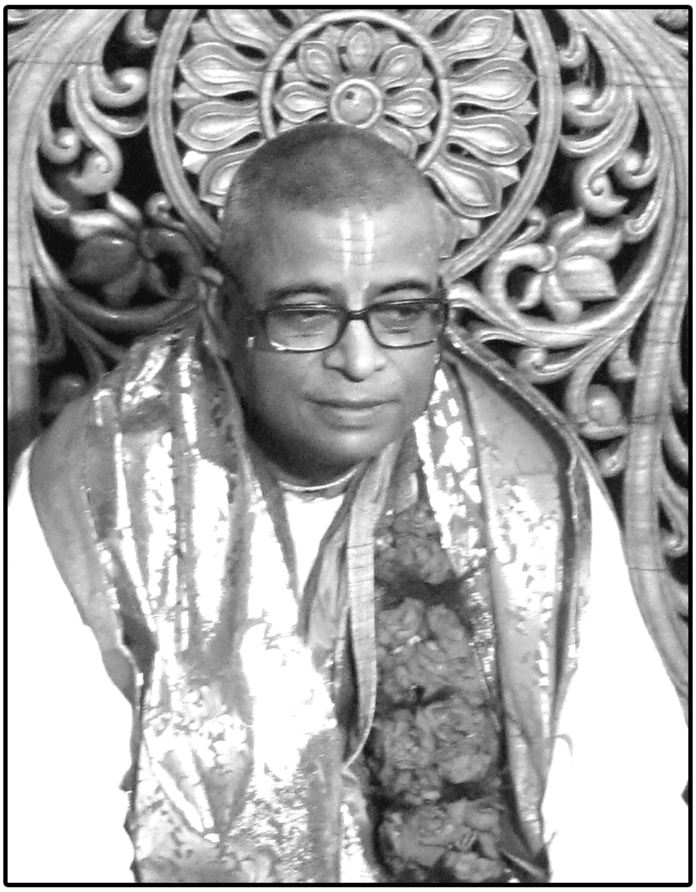

“Dear Srila Gurudeva, you have never left us. You, out of your causeless mercy, eternally remain with us and lead us on the ever-illuminated path of perfect spiritual realization.”

This “SMARANIKA”
is dedicated at the lotus feet of
Param Pujyapada
Srila Sachinandan Goswami Maharaj,
on his holy disappearance day.
(15th June, 2018)

Devotees and Disciples
Sri Krishna Chaitanya Dandabhanga Dham
Chandanpur, Sri Jagannath Puri,
Odisha-752012, India.

ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକ
ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ, ଓଡ଼ିଶା

ରାଜ୍ୟ ସଚିବାଳୟ
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ବାର୍ତ୍ତା

ଇସ୍କନ ପରିବାରର ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଦାସ ଗୋସ୍ୱାମୀଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରାଦ୍ଧବାର୍ଷିକୀ ଅବସରରେ ଚନ୍ଦନପୁରସ୍ଥିତ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଆଶ୍ରମ ପକ୍ଷରୁ ତାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ଏକ ସ୍ମରଣିକା ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିବା ଏକ ସାଧୁ ଉଦ୍ୟମ ।

ଜଣେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମବାଦୀ ତଥା ସମାଜସେବୀ ଭାବରେ ସେ ବେଶ୍ ଜଣାଶୁଣା । ଚନ୍ଦନପୁରସ୍ଥିତ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଲୀଳାକୁଞ୍ଜାଶ୍ରମର ପ୍ରତିଷ୍ଠାରେ ସେ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରିଥିଲେ । ଶ୍ରାଦ୍ଧ ଅବସରରେ ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଦାସ ଗୋସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସ୍ମୃତି ପ୍ରତି ଗଭୀର ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଅର୍ପଣ କରୁଛି ।

(ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକ)

୩୨୦ - ୦୪.୦୪.୨୦୧୯

Ex-MEMBER OF PARLIAMENT
(LOK SABHA)

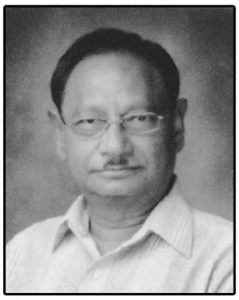

ଡ଼ଃ ଗିରୀଧର ଗମାଙ୍ଗ
ପୂର୍ବତନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ, ଓଡ଼ିଶା

सत्यमेव जयते

ଭୁବନେଶ୍ୱର
ତା.୩୦.୦୪.୨୦୧୮ରିଖ
(ବୁଦ୍ଧ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା)

ବାର୍ତ୍ତା

ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଦାସଜୀ ମହାରାଜଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ମିଶିବାର ସୁଯୋଗ ମୁଁ ପାଇଛି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାର ଚନ୍ଦନପୁରଠାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆଶ୍ରମକୁ ଅନେକବାର ଯାଇ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଯୋଗ ଦେଇଛି । ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେ ଜଣେ ବିରଳ ନିଷ୍କପଟ ସାଧୁ ମହାପୁରୁଷ ଥିଲେ । ଶ୍ରୀ ଚୈତନ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଲୀଳାଭୂମୀର ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ସେ ଯେପରି ଉଦ୍ୟମ କରିଛନ୍ତି, କେବଳ ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟରେ ଜଣେ ତାହା କରି ପାରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ସେ ଓଡ଼ିଶାର କଳା, ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରାକୁ ବିଶେଷ ଭାବେ ମାନ୍ୟତା ଦେବା ସହ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ସଂସ୍କୃତିକୁ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ନିମିତ୍ତ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଜାରି ରଖିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ମହାପ୍ରୟାଣରେ ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହେବା ସହ ତାଙ୍କର ଅଗଣିତ ଶିଷ୍ୟ ଶିଷ୍ୟା ଓ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ ସହାନୁଭୂତି ଜଣାଉଛି । ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ନିକଟରେ ମୋର ଏକାନ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା, ତାଙ୍କର ମହତ୍ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଓ ସ୍ୱପ୍ନ ସାକାର ହେଉ ଏବଂ ଓଡିଶା ମାଟିର ଏହି ବରପୁତ୍ରଙ୍କର ସୁଖ୍ୟାତି କାଳ କାଳକୁ ଉଜ୍ଜୀବିତ ରହୁ ।

(ଡ଼ଃ ଗିରୀଧର ଗମାଙ୍ଗ)

ଓଡ଼ିଆ ବିଭାଗ

ସୂଚୀପତ୍ର

କ୍ର.ନଂ	ବିଷୟ/ଭକ୍ତଙ୍କ ନାମ	ପୃଷ୍ଠାଙ୍କ
୧.	ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ପରମ୍ପରା	୭
୨.	ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜଙ୍କ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଜୀବନୀ	୯
୩.	ଅକ୍ଷୟ ପାଣିଗ୍ରାହୀ	୨୨
୪.	ବିଶ୍ୱଜିତ୍ ଜେନା	୨୨
୫.	ବୈରାଗୀ ଚରଣ ଦାସ	୨୩
୬.	ବାଳକୃଷ୍ଣ ଦାସ	୨୫
୭.	ବାଲଗୋବିନ୍ଦ ଦାସ	୨୬
୮.	ବଂଶୀଧର ଦାସ	୨୭
୯.	ମାନା	୨୯
୧୦.	ବିଷ୍ଣୁ ପ୍ରସାଦ ଦାସ	୩୦
୧୧.	ବ୍ରଜେନ୍ଦ୍ରନନ୍ଦନ ଦାସ	୩୧
୧୨.	ଚୈତନ୍ୟ ଚରଣ ଦାସ	୩୩
୧୩.	ଦାମୋଦର ଦାସ	୩୫
୧୪.	ଦେବହୁତୀ ଦେବୀ ଦାସୀ	୩୬
୧୫.	ଧରଣୀଧର ଦାସ	୩୭
୧୬.	ଦୀନବାନ୍ଧବୀ ଦେବୀ ଦାସୀ	୩୮
୧୭.	ଦୀନଦୟାଲ ଦାସ	୩୯
୧୮.	ବ୍ରଜ କିଶୋର ମହାପାତ୍ର	୪୦
୧୯.	ଡ଼. ଚାରୁଭାଷିଣୀ ଜେନା	୪୧
୨୦.	ଦ୍ରୌପଦୀ ଦେବୀ ଦାସୀ	୪୨
୨୧.	ଇଂ ପ୍ରଶାନ୍ତ ପଣ୍ଡା	୪୪
୨୨.	ଗୌରଗୋପାଳ ଦାସ	୪୭
୨୩.	ହୃଦୟାନନ୍ଦ ଦାସ	୪୮
୨୪.	ଜଗଦୀଶ ପଣ୍ଡିତ ଦାସ	୪୯

କ୍ର.ନଂ	ଭକ୍ତଙ୍କ ନାମ	ପୃଷ୍ଠାଙ୍କ
୨୫.	ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରସାଦ ସାହୁ	୫୦
୨୬.	କଳାକାହ୍ନୁ ଦାସ	୫୧
୨୭.	କହ୍ନେୟାଲାଲ ଜେନା	୫୨
୨୮.	କୁନି ମଲ୍ଲିକ	୫୩
୩୦.	କୁଞ୍ଜବିହାରୀ ଦାସ	୫୪
୨୯.	ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ଦାସ	୫୫
୩୧.	ମାଧବୀ ଦେବୀ ଦାସୀ	୫୬
୩୨.	ନନ୍ଦରାଣୀ ଦେବୀ ଦାସୀ	୫୬
୩୩.	ନିରଞ୍ଜନ ମିଶ୍ର	୫୭
୩୪.	ନିତାଇସୁନ୍ଦର ଦାସ	୫୮
୩୫.	କବୟିତ୍ରୀ ପ୍ରତିଭା କୁମାରୀ ମହାପାତ୍ର	୫୯
୩୬.	ରାଧାପ୍ରିୟା ଦେବୀ ଦାସୀ	୬୧
୩୭.	ଶଚୀଦୁଲାଳ ଦାସ	୬୨
୩୮.	ରୁକ୍ମିଣୀ ଦେବୀ ଦାସୀ	୬୨
୩୯.	ଶଚୀସୁତ ଦାସ	୬୩
୪୦.	ସନକ ଦାସ	୬୪
୪୧.	ସତ୍ୟଭାମା ଦେବୀ ଦାସୀ	୬୫
୪୨.	ସିମରନ କର(ଗୁଡ଼ି)	୬୬
୪୩.	ତେଜସ୍ୱିନୀ ଦେବୀ ଦାସୀ	୬୭
୪୪.	ନିଳମଣୀ ସୁଆର	୬୮
୪୫.	ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ଦାସ	୭୦
୪୬.	ଶୁଭଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେବୀ ଦାସୀ	୭୧
୪୭.	ସୁନ୍ଦର ଗୋପାଳ ଦାସ	୭୨
୪୮.	ସୁଶ୍ରୀ ରାସେଶ୍ୱରୀ ଜେନା	୭୩
୪୯.	ତୁଳସୀ ଦେବୀ ଦାସୀ	୭୪
୫୦.	ବିଜୁ ମହାସୁଆର	୭୫

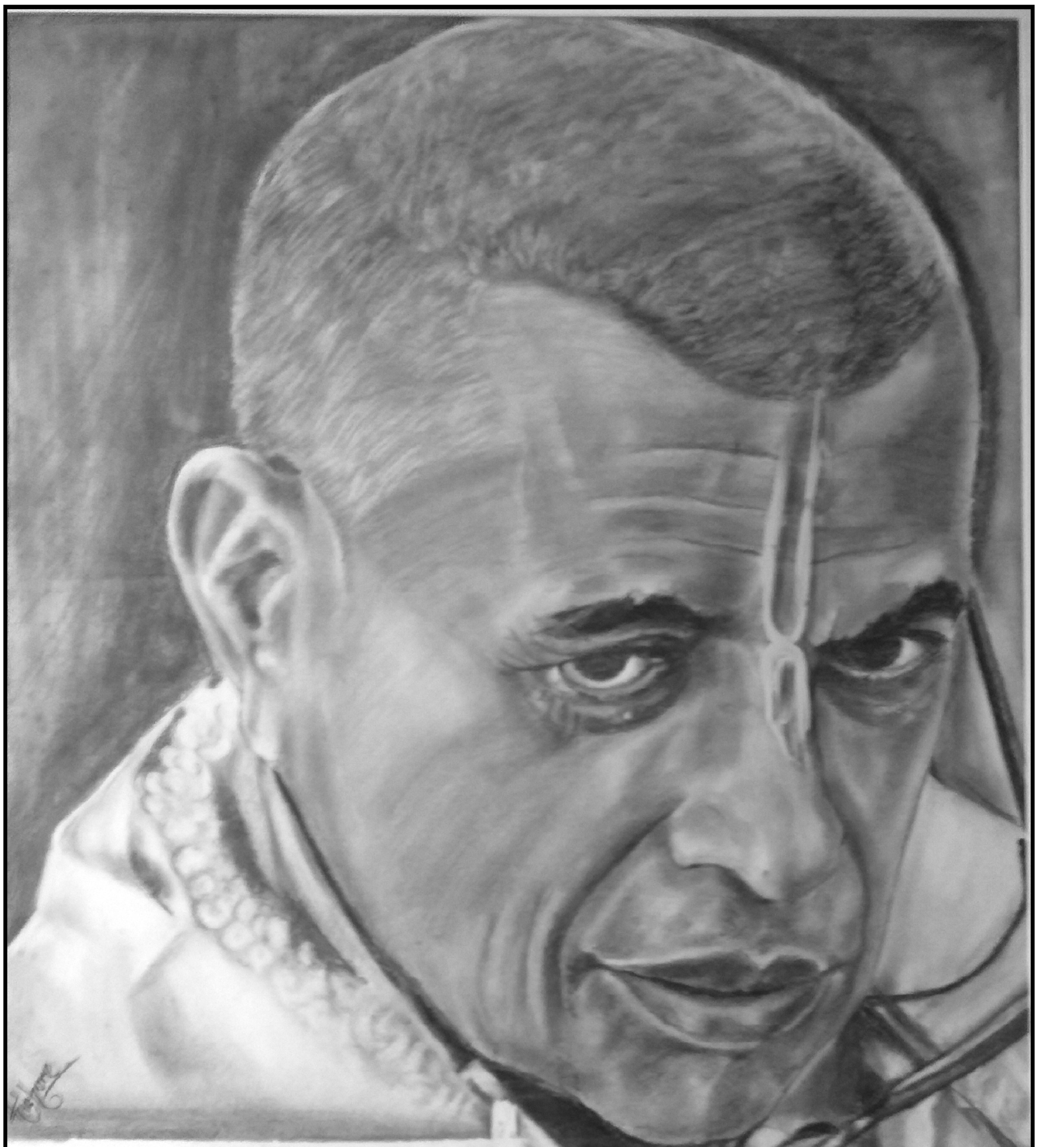
हरे कृष्ण हरे कृष्ण कृष्ण कृष्ण हरे हरे ।
हरे राम हरे राम राम राम हरे हरे ॥

ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ପରମ୍ପରା

(ଶ୍ରୀଲ ଭକ୍ତିସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସରସ୍ୱତୀ ଗୋସ୍ୱାମୀ ପ୍ରଭୁପାଦ)

କୃଷ୍ଣ ହଇତେ ଚତୁର୍ମୁଖ		ହୟକୃଷ୍ଣ ସେବୋନ୍ମୁଖ
ବ୍ରହ୍ମା ହଇତେ ନାରଦେର ମତି
ନାରଦ ହଇତେ ବ୍ୟାସ		ମାଧ୍ୱ କହେ ବ୍ୟାସଦାସ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଜ୍ଞା ପଦ୍ମନାଭ ଗତି ।
ନୃହରି ମାଧବ ବଂଶେ		ଅକ୍ଷୋଭ୍ୟ ପରମହଂସେ
ଶିଷ୍ୟ ବୋଲି ଅଙ୍ଗୀକାର କରେ
ଅକ୍ଷୋଭ୍ୟେର ଶିଷ୍ୟ ଜୟ,		ତୀର୍ଥ ନାମେ ପରିଚୟ,
ତାଁର ଦାସ୍ୟେ ଜ୍ଞାନସିନ୍ଧୁ ତରେ ।
ତାଁହା ହଇତେ ଦୟାନିଧି		ତାଁର ଦାସ ବିଦ୍ୟାନିଧି,
ରାଜେନ୍ଦ୍ର ହୋଇଲୋ ତାଁହା ହ'ତେ ।
ତାଁହାର କିଙ୍କର ଜୟ,		ଧର୍ମ ନାମେ ପରିଚୟ,
ପରମ୍ପରା ଜାନୋ ଭାଲୋ ମତେ ।
ଜୟ ଧର୍ମ ଦାସ୍ୟେ ଖ୍ୟାତି		ଶ୍ରୀ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଯତି
ତାହ'ତେ ବ୍ରହ୍ମଣ୍ୟ ତୀର୍ଥ ସୂରି
ବ୍ୟାସ ତୀର୍ଥ ତାର ଦାସ		ଲକ୍ଷ୍ମୀପତି ବ୍ୟାସଦାସ
ତା'ହା ହ'ତେ ମାଧବେନ୍ଦ୍ର ପୁରୀ ।
ମାଧବେନ୍ଦ୍ର ପୁରୀବର		ଶିଷ୍ୟବର ଶ୍ରୀ ଈଶ୍ୱର
ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ଶ୍ରୀଅଦ୍ୱୈତ ବିଭୁ
ଈଶ୍ୱର ପୁରୀକେ ଧନ୍ୟ		କରିଲେନ ଶ୍ରୀଚୈତନ୍ୟ
ଜଗଦ୍‌ଗୁରୁ ଗୌର ମହାପ୍ରଭୁ ।
ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଚୈତନ୍ୟ		ରାଧାକୃଷ୍ଣ ନ ହେ ଅନ୍ୟ
ରୂପାନୁଗ ଜନେର ଜୀବନ
ବିଶ୍ୱମ୍ଭର ପ୍ରିୟଙ୍କର		ଶ୍ରୀ ସ୍ୱରୂପ ଦାମୋଦର
ଶ୍ରୀ ଗୋସ୍ୱାମୀ ରୂପ ସନାତନ ।
ରୂପ ପ୍ରିୟ ମହାଜନ		ଜୀବ - ରଘୁନାଥ ହନ,
ତାଁର ପ୍ରିୟ ବର କବି କୃଷ୍ଣଦାସ ।
କୃଷ୍ଣଦାସ ପ୍ରିୟବର		ନରୋତ୍ତମ ସେବା ପର,
ଯାର ପଦ ବିଶ୍ୱନାଥ ଆଶ ।

ବିଶ୍ୱନାଥ ଭକ୍ତ ସାଥ   ବଲଦେବ ଜଗନ୍ନାଥ,
ତାର ପ୍ରିୟ ଶ୍ରୀ ଭକତିବିନୋଦ
ମହାଭାଗବତ ବର   ଶ୍ରୀ ଗୌର କିଶୋର ବର
ହରି ଭଜନେତେ ଯାଁର ମୋଦ ।
ଇଁହାରା ପରମହଂସ   ଗୌରାଙ୍ଗେର ନିଜ ବଂଶ
ତାଁଦେର ଚରଣେ ମମ ଗତି ।
ଆମି ସେବା ଉଦାସୀନ   ନାମେତେ ତ୍ରିଦଣ୍ଡୀ ଦୀନ
ଶ୍ରୀ ଭକ୍ତିସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସରସ୍ୱତୀ ।

(ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ପରମ୍ପରାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଆସିବା ନିମନ୍ତେ
ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅଂଶ ପରେ ଯୋଗ କରାଯାଇଛି ।)

ଶ୍ରୀବାର୍ଷଭାନବୀ ବରା   ସଦା ସେବ୍ୟ ସେବା ପରା
ତାଁହାର ଦୟିତ ଦାସ ନାମ
ତାଁର ପ୍ରଧାନ ପ୍ରଚାରକ   ଶ୍ରୀଭକ୍ତିବେଦାନ୍ତ ନାମ
ପତିତ ଜନେତେ ଦୟା ଧାମ ।
ଶ୍ରୀ ଭକ୍ତି ବେଦାନ୍ତ ଧାରା   ପ୍ରଚାରେ ଜଗତ ସାରା
ଯେ ଶୁନିଲ ହଇଲ ଆନନ୍ଦ
ଗୁଢ଼ ତତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରକାଶିଲେ   ପ୍ରେମାମୃତ ବିତରିଲେ
ଗୌର ପ୍ରିୟ ଶ୍ରୀ ଗୌର ଗୋବିନ୍ଦ ।
ଶ୍ରୀ ଗୌର ଗୋବିନ୍ଦ ପ୍ରିୟ   ଶ୍ରୀ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଜୟ
ଗୁରୁ ଗୌର ପ୍ରିୟ ମହାଜନ
ଗୌରଧାମ ପ୍ରକାଶିଲେ   କୃଷ୍ଣନାମ ବିତରିଲେ
ନିତ୍ୟଧାମ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ-ନିଜଜନ ।

❒❒

ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜଙ୍କର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଜୀବନୀ

ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜ ହେଉଛନ୍ତି ପରମହଂସ ଶ୍ରୀଲ ଗୌରଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜଙ୍କର ଜଣେ ଅତୀବ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ଓ ପ୍ରମୁଖ ଶିଷ୍ୟ ତଥା ଅନ୍ତଃରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ କୃଷ୍ଣଭାବନାମୃତ ସଂଘର ସଂସ୍ଥାପକ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ବିଶ୍ୱଗୁରୁ ଶ୍ରୀଲ ଅଭୟଚରଣାରବିନ୍ଦ ଭକ୍ତିବେଦାନ୍ତ ସ୍ୱାମୀ ପ୍ରଭୁପାଦଜୀ ମହାରାଜଙ୍କର ପ୍ରିୟତମ ପ୍ରଶିଷ୍ୟ । ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଏହି ମହାନ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱୟଙ୍କର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ଓ ଘନିଷ୍ଠ ସଙ୍ଗର ସୁଯୋଗ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଶ୍ରୀ ବ୍ରହ୍ମ-ମଧ୍ୱ-ଗୌରାଙ୍ଗ ଗୁରୁ-ଶିଷ୍ୟ ପରମ୍ପରାର ଜଣେ ପ୍ରାମାଣିକ ସାଧୁ-ଗୁରୁ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ସରଳ, ଦୟାର୍ଦ୍ର ହୃଦୟ ସମ୍ପନ୍ନ, ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର, ସ୍ପଷ୍ଟବାଦୀ, ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ଓ ଏକ ନିଷ୍କଳଙ୍କ ଚରିତ୍ରର ଅଧିକାରୀ ବିରଳ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ । ସନାତନ ଧର୍ମଧାରାରେ ସମଗ୍ର ଜୀବନ ସେ ବୈଷ୍ଣବ ସଦାଚାର ଓ ନିୟମ ସମୂହକୁ ନିଷ୍ଠାର ସହିତ ପାଳନ କରିଆସିଛନ୍ତି । ସନାତନ ଧର୍ମ, ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ସଂସ୍କୃତି ଓ ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ-ଗୌରାଙ୍ଗଙ୍କ ବାଣୀକୁ ସାଲିସ୍ ବିହୀନ ଭାବେ ଦୃଢ଼ତାର ସହ ସେ ନିଜର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପ୍ରକଟ-କାଳାବଧି ମଧ୍ୟରେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ପ୍ରଚାର ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି ।

ଏକ ଉନ୍ନତ ବୈଷ୍ଣବ ପରମ୍ପରାଗତ ପରିବାରରେ ମାତା ବିଦ୍ୟୁଲତା ଦେବୀ ଓ ପିତା ଶ୍ରୀ ସୁରେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଦାସଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ର ଭାବେ ପହିଲି ରଜ ତିଥି ୧୯୫୪ ମସିହା ଜୁନ ୧୪ ତାରିଖରେ ସେ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ବାପୁଜୀ ନଗର ଠାରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ପିତୃପ୍ରଦତ୍ତ ନାମ ଥିଲା ଶ୍ରୁତିଧର ଦାସ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ପରିବାର ଲୋକେ ଡ଼ାକୁଥିଲେ କୁନା ।

ତାଙ୍କ ପିତା ସୁରେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଦାସ ତତ୍କାଳୀନ ଓଡ଼ିଶା ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ଡ଼େପୁଟୀ ସେକ୍ରେଟାରୀ ଥିଲେ ଏବଂ 'ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା ସମାଜ' ଓଡ଼ିଶା ଶାଖାର ସଭାପତି ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ବାସଭବନରେ ପ୍ରାୟତଃ ଅନେକ ସମୟରେ ବିଭିନ୍ନ ସାଧୁ ସନ୍ଥଙ୍କର ଆତିଥ୍ୟ ହୁଏ । ଯେତେବେଳେ ଶ୍ରୁତିଧର ମାତ୍ର ୬ ବର୍ଷର ବାଳକ ଥାଆନ୍ତି, ତାଙ୍କ ବାସଗୃହକୁ ପିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିମନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇ ହିମାଳୟ ଆଗତ ଜଣେ ଶତାୟୁ ସାଧୁ ଅତିଥି ଭାବେ ଆସିଥାନ୍ତି । ସେ ସାଧୁଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଅଲେଖା ଭୁଜପତ୍ର ପୋଥି ଥାଏ । ପରିବାରର ଅନ୍ୟ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ସମେତ କୁନାକୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରି ସାଧୁ ଜଣଙ୍କ ସେ ପୋଥିର ବିଶେଷତ୍ୱ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ସାଧୁଙ୍କ ପରାମର୍ଶ କ୍ରମେ କୁନା ସ୍ନାନ ସମ୍ପନ୍ନ କଲାପରେ ଇଷ୍ଟ ଦେବଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରି ପୋଥି ଉପରେ ହାତ ରଖିଲେ । ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ଲେଖା ନଥିବା ସେହି ପୋଥିରେ ଦେବନାଗରୀ ଲିପିରେ ତାଙ୍କର ଅତୀତ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ ଜୀବନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଗଲା । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଭାବେ ପରିବାରର ଅନ୍ୟ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ସମେତ ତାଙ୍କ ନିଜ ଜୀବନର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ବିଚ୍ୟୁତି ନ ହୋଇ ସେହି ପୋଥିର ଲିଖନାନୁଯାୟୀ ସବୁକିଛି ସଂଘଟିତ ହୋଇଥିଲା । ପୋଥିର ଲେଖା ଅନୁଯାୟୀ ସାଧୁଜଣକ ପ୍ରକାଶ କଲେଯେ, ଏହି ଶିଶୁ ଏହି ଜଗତର ନୁହେଁ । ଅବଶ୍ୟ ସେ ଏହି ଜଗତରେ ଅନେକ ଜନ୍ମ ବିତାଇ ସାରିଲେଣି ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜନ୍ମଟି ଏହି ଜଗତରେ ତାଙ୍କର ଶେଷ ଜନ୍ମ ହେବ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜନ୍ମଟି ତାଙ୍କର ଏପରି ଭଗବତ୍ କୃପାଶକ୍ତି ବିଶିଷ୍ଟ ହେବଯେ,

ଇତିହାସରେ ଏପରି ଜନ୍ମ ବିରଳ ଦେଖାଯାଏ । ସେ ଏପରି ଭଗବତ୍ କୃପାଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ଆସିବେ ଯେ; ଏପରିକି ଦୃଷ୍ଟିମାତ୍ରେ ଜୀବ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇପାରିବେ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେ ପ୍ରକାଶ କଲେ, ଶୈଶବାବସ୍ଥାରେ ଏହି ଶିଶୁଙ୍କର ଭଗବତ୍ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେବ । ସ୍ୱଳ୍ପ ବୟସରୁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ପାରିବାରିକ ବୋଝ ପଡିବ । ଏବଂ ଜୀବନର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପୁଣି ତାଙ୍କର ଭଗବତ୍ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେବ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିଲା ଯେ, ଏହି ଶିଶୁ ବିବାହ କଲାପରେ ଦୁଇ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । ସେଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବା ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିବାହ ତିଥିକୁ ଗଣନା କରି ତାଙ୍କର ପିତା, ଏହା ୧୯୮୬ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ୧୫ ତାରିଖ ହେବ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ନିଜର ବିବାହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏପରି କଥୋପକଥନ ଶୁଣି ଶିଶୁ କୁନା ପ୍ରତିବାଦ କରି କହିଥିଲେ ଯେ, ସେ ବିବାହ କରି ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ନାହିଁ । ସେ ସାରା ଜୀବନ ଅବିବାହିତ ରହିବେ । ନିଜ ଶିଶୁପୁତ୍ରଠାରୁ ଏପରି କଥା ଶୁଣି ତାଙ୍କ ପିତା ଖୁବ୍ ଖୁସି ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କୋଳାଗ୍ରତ କରି ଗେଲ କରିଥିଲେ । ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ ଥିଲା ଯେ, ଏହି ଜାତକ ଜୀବନର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଭାଗରେ ଏକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭଗବତ୍ ଲୀଳାପୀଠ ଉଦ୍ଧାରର ନିମିତ୍ତ ମାଧ୍ୟମ ହେବେ । ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ ଥିଲା ଯେ ମାତୃବିୟୋଗ ପରେ ଏହି ଶିଶୁ ପ୍ରକୃତ ବୈରାଗ୍ୟକୁ ହୃଦୟରେ ଧାରଣ କରିବେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିଲା ଯେ, ଜୀବନର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର କରୁଥିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇପାରେ । ଯଦି ଏହା ନହୁଏ ତାହେଲେ ତାଙ୍କର ଅକାଳ ବିୟୋଗ ଘଟିବ ।

ଏକ ଶିଶୁ ଭାବରେ ସେ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ତାଙ୍କର ବିଦ୍ୟାଳୟ ପାଠପଢା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି । ଶୈଶବାବସ୍ଥାରୁ ସେ ସମବୟସ୍କ ସାଥିଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ବୟସ୍କ ସାଧୁ-ସନ୍ଥ ମାନଙ୍କ ସହିତ ବେଶୀ ମିଳାମିଶା କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଭଗବତ୍ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଭଗବାନଙ୍କର ଲୀଳାକାହାଣୀ ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତି ଓ ଏପରିକି ଘରୁ ବିଦ୍ୟାଳୟ ନିମିତ୍ତ ବାହାରିଯାଇ ଅନେକ ସମୟରେ ଆଉ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ନ ଯାଇ ଗଛ ମୂଳରେ ବସି ରାମାୟଣ, ମହାଭାରତ ଆଦି ବୈଦିକ ଗ୍ରନ୍ଥ ପାଠ କରନ୍ତି । ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅନୁପସ୍ଥିତ ରହିବା ହେତୁ ଅନେକ ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ଫାଇନ୍ ମଧ୍ୟ ପଇଠ କରିବାକୁ ପଡେ । ତାଙ୍କର ଜେଜେବାପା ସାଧୁଚରଣ ଦାସ ଜଣେ ଉନ୍ନତ ବୈଷ୍ଣବ ଥିଲେ । ଜେଜେବାପାଙ୍କ ସହ ଯାଇ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ସେ ଅଷ୍ଟପ୍ରହର ନାମ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ତଲ୍ଲୀନ ଭାବରେ ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତି । ଦୈନିକ ତାଙ୍କର ବୈଷ୍ଣବୀ ମାତା ବିଦୁଲତା ଦେବୀଙ୍କଠାରୁ ଓଡିଆ ଭାଗବତ ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତି । ସେ ତାଙ୍କର ବୈଷ୍ଣବୀ ମାତାଙ୍କ ଭକ୍ତିଧାରା ଦ୍ୱାରା ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ବୈଷ୍ଣବୀୟ ସଦାଚାର ସମୂହକୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ସହ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ହୋଇ ଅଳ୍ପ ବୟସରୁ ଓଡିଆ ରାମାୟଣ, ମହାଭାରତ, ହରିବଂଶ ଆଦି ଶାସ୍ତ୍ର ପାଠ କରିଥିଲେ । ବାଲ୍ୟକାଳରେ ସେ ଏଭଳି ସରଳ ଓ ଦେହଜ୍ଞାନ-ରହିତ ଥିଲେ ଯେ, ୧୪ ବର୍ଷ ବୟସରେ ବେଳେ ବେଳେ ନିର୍ବିକାର ଭାବେ ଉଲଗ୍ନ ହୋଇ ବୁଲୁଥିଲେ ।

ତରୁଣାବସ୍ଥାରେ ତାଙ୍କର ବିଶେଷ ସଙ୍ଗୀଗଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟତମ ଥିଲେ ତାଙ୍କର ଜଣେ ମାମୁଁ (ସୁପ୍ରସିଦ୍ଧା କବୟିତ୍ରୀ ଡ଼ା କୁନ୍ତଳା କୁମାରୀ ସାବତଙ୍କର ପୁତ୍ର) । ସେ ଆତ୍ମପ୍ରଚାର ବିମୁଖ ଜଣେ ସିଦ୍ଧ ଯୋଗୀ ଥିଲେ ଏବଂ କୁନାଙ୍କୁ ଯୋଗାଭ୍ୟାସ ନିମିତ୍ତ ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରିଥିଲେ । ଏକଦା ଯୋଗୀ ମାମୁଁ ତାଙ୍କୁ ବ୍ରହ୍ମମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଶଯ୍ୟାତ୍ୟାଗ

କରି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଦ୍ଧତିରେ ଧ୍ୟାନ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ସହ ନିଜ ଇଷ୍ଟ ଦେବଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଉପଦେଶାନୁଯାୟୀ ଧ୍ୟାନାଭ୍ୟାସର ପ୍ରଥମ ଦିବସରେ ସେ ଅଚିନ୍ତ୍ୟ ଦିବ୍ୟ ସୁଗନ୍ଧ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିବସରେ ଦିବ୍ୟ ଧ୍ୱନୀ ଓ ମାତ୍ର ତୃତୀୟ ଦିବସରେ ଦିବ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମ ଜ୍ୟୋତି ଦର୍ଶନାନୁଭୂତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ସ୍ୱଳ୍ପ ସମୟରେ ଏଭଳି ଯୋଗସାଧନ ଦର୍ଶନ କରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଚକିତ ହୋଇ ତାଙ୍କ ମାମୁଁ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, "କୁନା ତୁମେ ଏହି ଜଗତର ନୁହଁ । ତୁମକୁ ଆଗକୁ ଯୋଗଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ମୁଁ ଅସମର୍ଥ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଯଦି ଚାହିଁବ ମୋ ଗୁରୁ(ଶ୍ରୀ ନିଗମାନନ୍ଦ ପରମହଂସ) ତୁମକୁ ଦୀକ୍ଷା ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ।" କୁନା କହିଥିଲେ, "କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ଗୁରୁତ ସଶରୀରରେ ନାହାନ୍ତି ?" ଯୋଗୀ ମାମୁଁ କହିଲେ, "ହଁ ସେ ବାହ୍ୟତଃ ସଶରୀରରେ ନାହାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ ଏହିଠାରେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶରୀରରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି, ତୁମେ ହଁ କହିବା ମାତ୍ରେ ସେ ତୁମ ସମକ୍ଷରେ ପ୍ରକଟିତ ହେବେ, ତୁମ ସମକ୍ଷରେ ବସି ତୁମର ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବେ ଏବଂ ତୁମକୁ ଦୀକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କଲାପରେ ପୁଣି ଅନ୍ତର୍ହିତ ହୋଇଯିବେ ।" କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୁତିଧରଙ୍କର ବାଲ୍ୟାବସ୍ଥାରୁ ଏକ ଦୃଢ଼ ଆନ୍ତରିକ ଭାବ ଥାଏଯେ କୃଷ୍ଣ ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଗୁରୁ । ତାଙ୍କର ଏହି ଭାବକୁ ଯୋଗୀ ମାମୁଁଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପୂର୍ବକ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମାମୁଁ, ଆପଣଙ୍କ ଗୁରୁଙ୍କ ପ୍ରତି ମୋର ଦୃଢ଼ ସମ୍ମାନ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କାହାକୁ ଗୁରୁ ରୂପେ ସ୍ୱୀକାର କରିପାରିବିନି । କୃଷ୍ଣ ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି ମୋର ଏକମାତ୍ର ଗୁରୁ ।"କୁନା ନିକଟରୁ ଏଭଳି ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଉତ୍ତର ପାଇଲାପରେ ସ୍ୱଳ୍ପଧ୍ୟାନସ୍ଥ ହୋଇ ଯୋଗୀ ମାମୁଁ କହିଲେ, "କୁନା ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏପରି କହୁଛ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମର ଶାଶ୍ୱତ ଗୁରୁଙ୍କୁ ଦେଖିପାରୁଛି । ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ କିଛି ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଭକ୍ତଙ୍କ ଗହଣରେ ଗୋଦୋହନ କରୁଛନ୍ତି । ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ତୁମର ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ ହେବ ।"

ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଧ୍ୟୟନ ଶେଷପରେ ସେ ପୁରୀରେ ରହି 'ସାମନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ'ରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥିଲେ । ପରେ ଭୁବନେଶ୍ୱରର 'ବକ୍ସି ଜଗବନ୍ଧୁ (ବି.ଜେ.ବି) ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ'ରୁ ସ୍ନାତକ ଡ଼ିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରିଥିଲେ । ବିଦ୍ୟାଧ୍ୟୟନ ସମୟରେ ବିଭିନ୍ନ ବକ୍ତୃତାଦି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ତାଙ୍କଦ୍ୱାରା ଓଡ଼ିଆ ତଥା ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ଅଭିଭାଷଣ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଚମତ୍କୃତ ଓ ଅଭିଭୂତ କରିଥାଏ । କଲେଜରେ ପାଠ ପଢୁଥିବା ସମୟରେ ମାତ୍ର ୧୭ ବର୍ଷ ବୟସ ବେଳକୁ ପାରିବାରିକ ପରିସ୍ଥିତି ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କୁ ପାର୍ଟ ଟାଇମ୍ ଚାକିରି କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଅନୁପ୍ରେରଣାକ୍ରମେ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ପ୍ରଭୁ ଲିଙ୍ଗରାଜଙ୍କ ଅଶୋକାଷ୍ଟମୀ ରଥଯାତ୍ରାରେ ସେ ନିଜେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଥଣ୍ଡାପାଣି ଓ ଦହି ବଣ୍ଟନ କରୁଥିଲେ । ଆଉମଧ୍ୟ 'ପ୍ରାଣୀଜଗତପ୍ରତି ହିଂସାର ନିରାକରଣ' କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସେ ଅଗ୍ରଣୀ ନେତୃତ୍ୱ ନେଇଥିଲେ ।

ଥରେ ସେ ଜଣେ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇ ଜଣେ ମହାନ ସାଧୁଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଗଲେ, ଯେକି ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁଙ୍କର ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷକ ଥିଲେ । ସେହି ସାଧୁ – ଶ୍ରୀଲ ଗୌର ଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେ ଗଭୀର ଭାବେ ପ୍ରଭାବିତ ଓ ଅନୁପ୍ରାଣୀତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ନିୟମିତ ଭାବେ ତାଙ୍କର ସଙ୍ଗଲାଭ କରିଥିଲେ । ଶ୍ରୀଲ ଗୌର ଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଗୁରୁ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମଦ୍ ଅଭୟ ଚରଣାରବିନ୍ଦ ଭକ୍ତିବେଦାନ୍ତ ସ୍ୱାମୀ ପ୍ରଭୁପାଦ ନିଜଦ୍ୱାରା ଇଂରାଜୀରେ ସଂକଳିତ ଗ୍ରନ୍ଥସମୂହକୁ ଓଡ଼ିଆରେ ଅନୁବାଦ, ଭୁବନେଶ୍ୱରଠାରେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣ-ବଳରାମ

ମନ୍ଦିର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଓ କାଳଜୟୀ ସନାତନ ଧର୍ମ ତଥା କୃଷ୍ଣଚେତନାର ପ୍ରଚାର ନିମନ୍ତେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ସେ ଶ୍ରୀଲ ଗୌରଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜଙ୍କ ସହ ନିବିଡ଼ ଭାବେ ସଂଗ ଲାଭ କରିଥିଲେ; ଏପରିକି ପ୍ରଚାର କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଭିକ୍ଷା ସଂଗ୍ରହ ସମୟରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ନିଜ ସାଇକେଲ ପଛରେ ବସାଇ ଅନେକ ଦୂର ଯାତ୍ରା କରୁଥିଲେ ।

ଅନ୍ତଃରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ କୃଷ୍ଣଭାବନାମୃତ ସଂଘ(ଇସ୍କନ)ର ସଂସ୍ଥାପକ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଶ୍ରୀଲ ଅଭୟଚରଣାରବିନ୍ଦ ଭକ୍ତିବେଦାନ୍ତ ସ୍ୱାମୀ ପ୍ରଭୁପାଦଜୀ ମହାରାଜ ଯେତେବେଳେ ୧୯୭୭ ମସିହାରେ ଭୁବନେଶ୍ୱରକୁ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣବଳରାମ ମନ୍ଦିରର ଶିଳାନ୍ୟାସ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ନିମନ୍ତେ ଆସିଥିଲେ, ଯାହାକି ତାଙ୍କର ଶେଷ ତଥା ୧୦୮ତମ ମନ୍ଦିର ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଶ୍ରୀଲ ପ୍ରଭୁପାଦଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କର ଅନେକ ନିବିଡ଼ତାପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଗର ଗାଥା ରହିଅଛି । ଏହି ସମୟରେ ସେ ଶ୍ରୀଲ ପ୍ରଭୁପାଦଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ପ୍ରୀତିପ୍ରଦ ସେବା ସଂପାଦନ କରିଥିଲେ । ଶ୍ରୀଲ ପ୍ରଭୁପାଦ ୧୭ଦିନ ଧରି ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ଦୈନିକ ବିଶାଳ ମଞ୍ଚ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥିଲା । ଶ୍ରୀଲ ପ୍ରଭୁପାଦ ମଞ୍ଚାସୀନ ହୋଇ ଶ୍ରୀଚୈତନ୍ୟ ଚରିତାମୃତ ପ୍ରବଚନ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଉପବେଶନ କରି ଶ୍ରୁତିଧର ଶ୍ରୀଲ ପ୍ରଭୁପାଦଙ୍କର ଶ୍ରୀଚୈତନ୍ୟ ଚରିତାମୃତ ଇଂରାଜୀ ଅନୁବାଦ ଭାବାର୍ଥ ସହ ପାଠ କରୁଥିଲେ, ଶ୍ରୀଲ ପ୍ରଭୁପାଦ ଶ୍ରୋତୃମଣ୍ଡଳୀ ସମକ୍ଷରେ ତାହାକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଶ୍ରୀଲ ପ୍ରଭୁପାଦଙ୍କ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଉପବେଶନ କରି ଶ୍ରୀଲ ଗୌରଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜ ଶ୍ରୀଲ ପ୍ରଭୁପାଦଙ୍କ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ଓଡ଼ିଆରେ ଅନୁବାଦ କରି କହୁଥିଲେ । ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ରହଣି ସମୟରେ ଶ୍ରୀଲ ପ୍ରଭୁପାଦ ଅନେକବାର ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ତାଙ୍କୁ ନାକମୋଡ଼ା ଦେବା ସହ ଡ଼ାକୁଥିଲେ 'ଫନି ବୟ' ।

ଶ୍ରୀଲ ଗୌରଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜ ଅନେକ ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ, "ଶ୍ରୁତିଧର, ତୁମେ ବହୁ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଆଣୁଛ ଯେଉଁମାନେକି ଶ୍ରୀଲ ପ୍ରଭୁପାଦଙ୍କ ନିକଟରୁ ଦୀକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ନିଜେ କାହିଁକି ତାଙ୍କଠାରୁ ଦୀକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରୁନାହଁ ?" ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ତାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ରହିଥିବା ଭାବନାକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରି ସେ ବିନୀତ ଭାବେ ଉତ୍ତରରେ କୁହନ୍ତି, "ସାର୍ ! ଶ୍ରୀଲ ପ୍ରଭୁପାଦଙ୍କ ପ୍ରତି ମୋର ଅଖଣ୍ଡ ଶ୍ରଦ୍ଧା, ଭକ୍ତି ଓ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କାହାରିକୁ ମୁଁ ଗୁରୁ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବି ନାହିଁ ।" ଶ୍ରୀଲ ପ୍ରଭୁପାଦଙ୍କର ୧୯୭୭ ମସିହାରେ ଅପ୍ରକଟ ଲୀଳା ପରେ ପରମେଶ୍ୱର ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପ୍ରେରଣାକ୍ରମେ ସେ ଉପଲବ୍ଧି କରନ୍ତି, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସ୍ୱୟଂ ହିଁ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ରୂପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଅନ୍ତି । ତାପରେ ୧୯୮୫ ମସିହାରେ ସେ ଶ୍ରୀଲ ଗୌର ଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀ ଗୁରୁ ମହାରାଜଙ୍କ ଠାରୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୀକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଶ୍ରୀଗୁରୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ନାମ ହୁଏ ଶ୍ରୀ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଦାସ । ଏହିପରି ଭାବେ ତାଙ୍କ ଯୋଗୀ ମାମୁଁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟ କଥନ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ।

କିଛି ଚାକିରି ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲାପରେ ସେ ଶେଷରେ ଓଡ଼ିଶା ପର୍ଯ୍ୟଟନ ବିଭାଗରେ ଟୁରିଷ୍ଟ ଅଫିସର ଭାବେ ଯୋଗ ଦିଅନ୍ତି । ତାଙ୍କର ସାଧୁତା, କର୍ତ୍ତବ୍ୟନିଷ୍ଠା, ଉଚ୍ଚ କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷତା, ନିଷ୍କଳଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଓ ଗଭୀର ଜ୍ଞାନ-ଗାରିମା ଯୋଗୁଁ ସ୍ୱଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଅନେକ ସମ୍ମାନ ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ଭାଜନ ହୁଅନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପିତା ନିଜ ବାସଭବନରେ ଅନେକ ସମୟରେ ଦେଶ ବିଦେଶରୁ ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା ସମାଜର

ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତି । ୧୯୮୧ ମସିହାରେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତର ଅବ୍ୟବହିତ ପୂର୍ବରୁ ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା, ଇସ୍ରାଏଲ ଏବଂ ତତ୍କାଳୀନ ଦକ୍ଷିଣ ଭିଏତ୍‌ନାମ ଆଦି ଦେଶରୁ ଆଗତ ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା ସମାଜର ସଦସ୍ୟ ବନ୍ଧୁଗଣଙ୍କୁ ଗଭୀର ସମାଦର ପୂର୍ବକ ସେ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କରିଥିଲେ ।

ଅନ୍ତଃରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ କୃଷ୍ଣଭାବନାମୃତ ସଂଘ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଶାଖାର ବିଭିନ୍ନ ସେବା ଓ ପ୍ରଚାରମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ସକ୍ରିୟ ଯୋଗଦାନ ରହିଥିଲା । ତାଙ୍କ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକ୍ରମେ ସେ ଅନେକବାର ପ୍ରଚାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଶ୍ରୀଲ ଗୌରଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜଙ୍କ ସହିତ ଭାରତ ତଥା ବିଦେଶର ଅନେକ ସ୍ଥାନକୁ ଭ୍ରମଣ କରିଛନ୍ତି ।

ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ତାଙ୍କର ଦୃଢ଼ ଆନ୍ତରିକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଥିଲା ବୈବାହିକ ଜୀବନରେ ପ୍ରବେଶ ନ କରିବାକୁ; ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା ଅଧିକ ପରିପକ୍ୱ ହୁଏ ଏବଂ ସେ ସଂକଳ୍ପ କରନ୍ତି ସନ୍ନ୍ୟାସ ଗ୍ରହଣ କରି ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ କୃଷ୍ଣଚେତନାର ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ । ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ଦିନେ ଶ୍ରୀଲ ଗୌରଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜ ତାଙ୍କୁ ଡ଼ାକି ଗୃହସ୍ଥାଶ୍ରମରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ କୁହନ୍ତି । ନିଜର ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ସ୍ୱୀୟ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରି ବିନୟ ଏବଂ ଦୃଢ଼ତା ପୂର୍ବକ ସେ ଜଣାନ୍ତି ଯେ ଏହା ଗ୍ରହଣ କରିବା ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଆଦୌ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ତତ୍ପରେ ଶ୍ରୀଲ ଗୌରଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜ ତାଙ୍କୁ କୁହନ୍ତି, "ଶଚୀନନ୍ଦନ କୌଣସି ଗୁରୁର କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ ଶିଷ୍ୟର ବାହାଘର ଠିକ୍ କରିବା । କିନ୍ତୁ ତୁମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋପାଳ ଆମକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି; ତୁମେ ଗୃହସ୍ଥାଶ୍ରମରେ ପ୍ରବେଶ କଲାପରେ ଦୁଇ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ଜ୍ୟେଷ୍ଠପୁତ୍ର ବିଶୁଦ୍ଧ ଭଗବଦ୍ ଭକ୍ତିର ଅତ୍ୟୁଚ୍ଚତମ ସ୍ଥିତିକୁ ଉନ୍ନୀତ ହେବ ଏବଂ କନିଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ଜଣେ ବଡ ବ୍ୟବସାୟୀ ହେବ । କିନ୍ତୁ କନିଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ପରେ ମାୟାଠାରୁ ଏକ ଶକ୍ତ ଧକ୍କା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲାପରେ ବଡଭାଇର ଶରଣାପନ୍ନ ହେବ ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବେ ଉଭୟେ ଭଗବଦ୍ ଭକ୍ତି ପଥର ଅନୁଗମନ କରିବେ ।" ଶ୍ରୀଲ ଗୌରଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜ ଜଣାନ୍ତି ଯେ, "ସବୁ ପରିସ୍ଥିତିରେ କୃଷ୍ଣ ଇଚ୍ଛାମାତ୍ର ବଳବତୀ । ତୁମେ ନ ଚାହିଁଲେ ମଧ୍ୟ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଇଚ୍ଛାହିଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ଏବଂ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ତୁମର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ସଂକଳ୍ପ କେବଳ ଭୌତିକ ଅଭିଳାଷ ପଦବାଚ୍ୟ ହେବ ।" ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ୱର ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଅହୈତୁକୀ କୃପାରୁ ସେ କିଛି ବିଶେଷ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅନୁଭୂତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ତାପରେ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କ୍ଷମା ଯାଚନା ସହ ଗୁରୁ-କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଇଚ୍ଛାରେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାକୁ ସମର୍ପଣ କରନ୍ତି । ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ଗୌରାଙ୍ଗଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକ୍ରମେ ଶ୍ରୀଲ ଗୌରଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଶିଷ୍ୟା ସୁଚିତ୍ରା ଦେବୀ ଦାସୀଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କର ୧୯୮୬ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ୧୫ ତାରିଖରେ ବିବାହ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ । ବାଲ୍ୟକାଳରେ ଭୁଜପତ୍ର ପୋଥିର କଥନ ଅନୁଯାୟୀ ସେ ମଧ୍ୟ ଦୁଇ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନର ଅଧିକାରୀ ହୁଅନ୍ତି ।

ଜଣେ ବରିଷ୍ଠ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଅଧିକାରୀ ଭାବେ ସେ ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲାରେ ବହୁବର୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଭୁବନେଶ୍ୱରରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଜିଲ୍ଲା ମୁଖ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଅଧିକାରୀ ଭାବେ ଅବିଭକ୍ତ କଟକ ଜିଲ୍ଲା, ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା, ଢ଼େଙ୍କାନାଳ ଜିଲ୍ଲା ଏବଂ ଶେଷରେ ମୟୁରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲାର ବାରିପଦାଠାରେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ସେ ଯେତେବେଳେ ଅବିଭକ୍ତ କଟକ ଓ ଢ଼େଙ୍କାନାଳ ଉଭୟ ଜିଲ୍ଲାର ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଅଧିକାରୀ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିଲେ, ସେ ସମୟରେ କଟକର ଶ୍ରୀ ଧବଳେଶ୍ୱର ମନ୍ଦିର ଏବଂ ସୁପ୍ରସିଦ୍ଧ ପ୍ରାଚୀନ ବୌଦ୍ଧକୀର୍ତ୍ତି

ଲଳିତଗିରି ଓ ରତ୍ନଗିରିର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ଓ ବିଶେଷ ଉନ୍ନତିମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ବିଶେଷ ଉଦ୍ୟମ ସହ ଏହାର ସମ୍ପାଦନରେ ପ୍ରମୁଖ ଦାୟିତ୍ୱ ଓ ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରିଥିଲେ । ଏହିଭଳି ଅନେକ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସେବା ଓ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ଗୁରୁଦାୟିତ୍ୱ ଓ ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ ସହିତ ଅନେକ ସମୟରେ ସରକାରଙ୍କର ବହୁ ମାନ୍ୟଗଣ୍ୟ ଅତିଥିଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଭାରତୀୟ ଓ ଉତ୍କଳୀୟ ସଂସ୍କୃତି-ପରମ୍ପରା-ଐତିହ ସମୂହର ସୁଅବଗତି ସମେତ ଐତିହାସିକ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ପ୍ରତ୍ନତତ୍ତ୍ୱ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ବହନ କରୁଥିବା କ୍ଷେତ୍ର ସମୂହର ଉତ୍ତମ ପରିଚୟ ନିମନ୍ତେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ତଥା ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ନିୟୋଜିତ କରାଯାଇଥାଏ । ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଓ ଗବେଷକଗଣ ତାଙ୍କର 'ସୌର ତତ୍ତ୍ୱ' ଓ 'କୋଣାର୍କ ସୂର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ଦିର' ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥିବା ଅଗାଧ ଜ୍ଞାନର ସୁଯୋଗ ନେବା ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କର ସାହଚର୍ଯ୍ୟ କାମନା କରିଥା'ନ୍ତି । ଏହି ସମୟାବଧିରେ ବିଶ୍ୱର ବିଭିନ୍ନ ମାନ୍ୟଗଣ୍ୟ ଓ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆତିଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କର ଘନିଷ୍ଠ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ ହୁଏ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେଜଣ ହେଉଛନ୍ତି; ପୂର୍ବତନ ଫରାସୀ ଦାର୍ଶନିକ ଫ୍ରାନସିସ୍ ବୋର୍ନେଲ, ଭାରତ ସମେତ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ମୂଖ୍ୟଗଣ, ଭାରତୀୟ ଉଚ୍ଚତମ ନ୍ୟାୟାଳୟର କେତେକ ବରିଷ୍ଠ ବିଚାରପତି ଏବଂ ତତ୍କାଳୀନ ସୋଭିଏତ୍ ସଂଘ(ୟୁ.ଏସ୍.ଏସ୍.ଆର), ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର(ୟୁ.କେ), ଭିଏତନାମ ଓ ଭାରତର କେତେକ ବରିଷ୍ଠ କ୍ୟାବିନେଟ ମନ୍ତ୍ରୀ । ବ୍ରିଟେନର ପ୍ରିନ୍ସ ଚାର୍ଲସଙ୍କର ତତ୍କାଳୀନ ଓଡ଼ିଶା ପରିଦର୍ଶନ ସମୟରେ ଆତିଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଚୟନ କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରିନ୍ସ ଚାର୍ଲସ ତାଙ୍କର ଅଦ୍ଭୁତ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଓ ଅଗାଧ ଜ୍ଞାନ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସି ଏଭଳି ବିମୁଗ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ ଯେ, ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ତାଙ୍କ ନାମକୁ ଇଂରେଜ ଦୂତାବାସକୁ ସୁପାରିଶ କରିଥିଲେ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନୀୟ ଭାବେ, ତାଙ୍କର ଅସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ସହକର୍ମୀଗଣ, ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀଗଣ, ପ୍ରଶାସକ ଓ ମନ୍ତ୍ରୀଗଣ ବିଭିନ୍ନ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମାନଙ୍କରେ ତାଙ୍କର ସଂପୃକ୍ତି ବା ନେତୃତ୍ୱ କାମନା କରିଥାନ୍ତି । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଐତିହାସିକ ବାଲିଯାତ୍ରା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଯେତେବେଳେ ତତ୍କାଳୀନ ମୂଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ସମେତ ପ୍ରାୟ ୨୦୦ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବରିଷ୍ଠ ସରକାରୀ ଅଧିକାରୀ ଓ ମନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଏକ ଦଳ ୧୯୯୨ ମସିହାରେ ଇଣ୍ଡୋନେସିଆର ବାଲିକୁ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲା, ଏହି ଦଳର ସେ ନେତୃତ୍ୱ ନେଇଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ସରକାରୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଯୋଗୁଁ 'ଅନ୍ତଃରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ କୃଷ୍ଣଭାବନାମୃତ ସଂଘ'ର ବିଭିନ୍ନ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ସମସ୍ୟା ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ସମୂହର ସୁସମାଧାନ ହୋଇପାରିଥିଲା ।

୧୯୮୬ ମସିହାରେ ଶ୍ରୀମନ୍ ଚୈତନ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବର ପଞ୍ଚଶତ ବର୍ଷ ପୂର୍ତ୍ତି ପାଳନ ଅବସରରେ ଶ୍ରୀଲ ଗୌର ଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜ ତାଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ସୁଚାରୁରୂପେ ଏହି ଉତ୍ସବ ପାଳନ ନିମନ୍ତେ ଦାୟିତ୍ୱ ଅର୍ପଣ କରନ୍ତି । ସରକାରୀ ଚାକିରୀରେ ଥିବା ହେତୁ ସେ ପ୍ରଥମେ ଏହି ଗୁରୁ ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ପାଦନ ନିମିତ୍ତ ନିଜକୁ ଅସମର୍ଥ ମନେକରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀଲ ଗୌରଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, "ଶଚୀନନ୍ଦନ ତୁମେ ନିଜକୁ ଏକାକୀ ମନେକରନାହିଁ । କେବଳ ନିଜକୁ ନିମିତ୍ତ କରି ଚେଷ୍ଟା କର, ଦେଖିବ ନିଜେ ମହାପ୍ରଭୁ କିପରି ସବୁକିଛି ସମ୍ପାଦନ କରିବେ ।" ତତ୍ପରେ ସେ ନିଜେ ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ ପୂର୍ବକ ସମଗ୍ର ଓଡ଼ିଶାରେ ଉତ୍ସବ ସମୂହର ଆୟୋଜନ କରିଥିଲେ । ସେହି ଉତ୍ସବ ସମଗ୍ର ଓଡ଼ିଶାରେ ଏତେ ସଫଳ

ଓ ଚମତ୍କାର ଭାବେ ପାଳିତ ହେଲା ଯେ, 'ଓଡ଼ିଶାରେ କେବଳ ଶାଗ ପଖାଳ ଖାଇ ଚଳେଇବାକୁ ପଡ଼ିବ' - ଏପରି କହୁଥିବା ବିଦେଶାଗତ ଭକ୍ତଗଣ ଶେଷରେ ଆତ୍ମହରା ହୋଇ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ - 'ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ତୁଳନାରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ପାଳିତ ହୋଇଥିବା ଶ୍ରୀ ଚୈତନ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପଞ୍ଚଶତ ବାର୍ଷିକ ମହୋତ୍ସବ ଅନନ୍ୟ ଓ ଅଦ୍ଭୁତ' ।

୧୯୯୧ ମସିହାରେ ଶ୍ରୀ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପବିତ୍ର ଆବିର୍ଭାବ ତିଥି ଅବସରରେ ଯେତେବେଳେ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣ ବଳରାମ ମନ୍ଦିର ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ଶ୍ରୀଲ ଗୌରଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜଙ୍କର ଇଚ୍ଛାକ୍ରମେ ପବିତ୍ର ଏକାମ୍ର କ୍ଷେତ୍ର ଭୁବନେଶ୍ୱରର ମହିମା ସମ୍ବଳିତ ପୁସ୍ତିକା ମୁଦ୍ରଣ କରି ସେ ବଣ୍ଟନ କରିଥିଲେ ।

୧୯୯୬ ମସିହାରେ 'ଅନ୍ତଃରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ କୃଷ୍ଣଭାବନାମୃତ ସଂଘ'ର କିଛି ବରିଷ୍ଠ ଭକ୍ତଙ୍କ ସମେତ ଶ୍ରୀଲ ଗୌର ଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜ ତାଙ୍କୁ 'ଶ୍ରୀଲ ଭକ୍ତିବେଦାନ୍ତ ସ୍ୱାମୀ ପ୍ରଭୁପାଦଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ ଶତବାର୍ଷିକ ମହୋତ୍ସବ'ର ସଂଯୋଜକ ଦାୟିତ୍ୱ ଅର୍ପଣ କରନ୍ତି । ଏହି ଅବସରରେ ସେ ମହାଭାଗବତ ଶ୍ରୀଲ ଭକ୍ତିବେଦାନ୍ତ ସ୍ୱାମୀ ପ୍ରଭୁପାଦଙ୍କ ପ୍ରୀତି ବିଧାନାର୍ଥେ କିଛି ବିଶେଷ ସେବାର ପରିଯୋଜନା କରି ସ୍ୱଉଦ୍ୟମରେ ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ ପୂର୍ବକ ତାହାର ସୁଚାରୁ ସଂପାଦନା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଯତ୍ନବାନ୍ ହୁଅନ୍ତି । ତାଙ୍କଦ୍ୱାରା ପରିଯୋଜିତ ଚାରୋଟି ବିଶେଷ ସେବା ଥିଲା;

(୧) ଭୁବନେଶ୍ୱରଠାରେ ଚାରିଦିନ ବ୍ୟାପୀ ବିଶାଳ ଏବଂ ଭବ୍ୟ 'ହରେକୃଷ୍ଣ ମହୋତ୍ସବ'ର ଆୟୋଜନ । ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସଫଳ ଭାବରେ ପାଳିତ ହେବା ସହ ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ ଓ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ସମାଦୃତ ହୋଇଥିଲା । ବିଶେଷ ଭାବେ 'ଭୁବନେଶ୍ୱର ନାଗରିକ କମିଟି' ତରଫରୁ ଏଥିନିମିତ୍ତ ବିଶେଷ ସଂବର୍ଦ୍ଧନାର ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥିଲା ।

(୨) ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ପୁରୀ ଧାମରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ପାଳିତ ହେଉଥିବା ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ରଥଯାତ୍ରା ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକ ନୂତନ ରଥକାଠର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପରିପୂରଣ ନିମନ୍ତେ ଏକ ବିଶାଳ ଜଙ୍ଗଲ ସୃଷ୍ଟିର ଯୋଜନା କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥିନିମିତ୍ତ ଦଶପଲ୍ଲାର ବୃତ୍ତଙ୍ଗ ନଦୀ କୂଳରେ ପ୍ରାୟ ୫୦୦ ଏକର ଜମିରେ ଫାଶୀ ଓ ନିମ୍ବ ଆଦି ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

(୩) ବିଶେଷ ଭାବେ କଳିଯୁଗ ପାବନାବତାର ଶ୍ରୀଚୈତନ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଲୀଳାସହ ସଂପୃକ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ପୀଠ ଓ ଐତିହ ସମ୍ବଳିତ ଜରାଜୀର୍ଣ୍ଣ କୀର୍ତ୍ତିରାଜିର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ନିମନ୍ତେ ଯୋଜନା କରାଯାଇଥିଲା । ଏ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ପାଷାଣ ବିଗଳିତ ହୋଇ ଶ୍ରୀମନ୍ ଚୈତନ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସର୍ବାଙ୍ଗ ଶରୀରଚିହ୍ନ ଥିବା ପୁରୀର ବ୍ରହ୍ମଗିରୀ ସ୍ଥିତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଶ୍ରୀ ଅଲାରନାଥ ପୀଠର ବିଭିନ୍ନ ଉନ୍ନତି ମୂଳକ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ସଂପାଦିତ ହୋଇଥିଲା । ସେଠାରେ ନୂତନ ରୋଷଶାଳାର ନିର୍ମାଣ, ଶ୍ରୀମନ୍ ଚୈତନ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସର୍ବାଙ୍ଗ ଶରୀର ଚିହ୍ନ ଥିବା ପାଷାଣ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଭଜନ ମଣ୍ଡପର ନିର୍ମାଣ, ଶ୍ରୀଲ ପ୍ରଭୁପାଦଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ସ୍ୱାଗତ ତୋରଣର ନିର୍ମାଣ ଆଦି ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ।

(୪) ଅନ୍ୟତମ ବିଶେଷ ପରିଯୋଜନା ଥିଲା ଏକ ଆବାସିକ ବୈଦିକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ । ଅତିକମରେ ୫୦୦୦ ଛାତ୍ରଙ୍କର ଆବାସିକ ସୁବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ସେମାନେ ଯେପରି ବ୍ୟବହାରିକ ବିଦ୍ୟାଧ୍ୟୟନ ସମେତ ଭାରତ ବର୍ଷର କାଳଜୟୀ ସନାତନ ବୈଦିକ ଜ୍ଞାନକୁ ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ଅନୁଶୀଳନ ସହ ବାସ୍ତବ ଜୀବନରେ ଏହାକୁ ପ୍ରୟୋଗ ପୂର୍ବକ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମର ଆତ୍ୟନ୍ତିକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ

କରିପାରିବେ ସେ ଦିଗରେ ଏକ ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଆଧାର କରି ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା । ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତ ଓ ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇ ଏଥିନିମିତ୍ତ ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଉପକଣ୍ଠରେ ସ୍ୱଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟରେ ୨୬୫ ଏକର ଜମି ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ୟୁନିଭର୍ସିଟି ଗ୍ରାଣ୍ଟ କମିଶନର ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିସାରିଥିଲେ । ପାଠ୍ୟଖସଡ଼ା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇସାରିଥିଲା । ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପ ନିମନ୍ତେ ଶ୍ରୀଲ ଗୌର ଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜ ବହୁ ଉତ୍ସାହ ଓ ପ୍ରେରଣା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଦିନେ ହଠାତ୍ ସେ ପ୍ରିୟ ଶିଷ୍ୟ ଶଚୀନନ୍ଦନଙ୍କୁ ଡ଼ାକି କହିଲେ, "ଶଚୀନନ୍ଦନ, ତୁମେ ନିଷ୍କପଟ ଭାବସହ ସରଳ ହୃଦୟରେ ଯେଉଁ ମହତ୍ ଲକ୍ଷ ନେଇ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରକଳ୍ପ କରିବାକୁ ଯାଉଛ, ତାହା ପ୍ରକୃତରେ ଫଳବତୀ ହେବନାହିଁ । ପରମେଶ୍ୱର ଭଗବାନ ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳ ଅହୈତୁକୀ କୃପାବଶତଃ ଆମ ସମକ୍ଷରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଅନ୍ତିମରେ ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପ କ୍ଷମତା କନ୍ଦଳର ଏକ କେନ୍ଦ୍ର ପାଲଟିଯିବ ଏବଂ ଦୁର୍ଲଭ ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନର ଯେଉଁ ଅସଲ ଲାଭ ଭକ୍ତିଲତା ବୀଜ, ତାହା ଦୂରୀଭୂତ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ତୁମେ ଏଥିରେ ଆଉ ଅଗ୍ରସର ନ ହୋଇ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଜମି ସରକାରଙ୍କୁ ଫେରାଇଦିଅ ।" ଅକଥନୀୟ ଉଦ୍ୟମ ପରେ ଅନ୍ତିମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ହଠାତ୍ ସ୍ୱୀୟ ଗୁରୁଦେବଙ୍କଠାରୁ ଏପ୍ରକାର ବାଣୀ ଶ୍ରବଣ କରି ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବେ ସାମୟିକ ଭାବେ ସେ କିଞ୍ଚିତ୍ ବିବ୍ରତ ବୋଧ କରିଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ଶ୍ରୀଲ ଗୌର ଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜ ପୁଣି ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଶଚୀନନ୍ଦନ, ତୁମେ ଭଗ୍ନ ହୃଦୟ ହୁଅ ନାହିଁ । ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅଚିନ୍ତ୍ୟ କୃପାମୟ ଲୀଳାପୀଠର ସେବାର ସୁଯୋଗ ତୁମେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।"ସେ ସମୟରେ ସ୍ୱୀୟ ଗୁରୁଦେବଙ୍କର ଏହି କଥାକୁ ସେ କିଛି ସାନ୍ତ୍ୱନାବାକ୍ୟ ଭାବେ ବିଚାର କରିଥିଲେ । ତାପରେ ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶାନୁପାଳନ ପୂର୍ବକ ସେ 'ଶ୍ରୀ ଜୟଦେବ ଭକ୍ତିବେଦାନ୍ତ ବୈଦିକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ' ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଜମିକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟଳୟ ପ୍ରକଳ୍ପ ଅସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଯାଇଥିଲା ।

ଅଳ୍ପଦିନପରେ ଶ୍ରୀଧାମ ମାୟାପୁରଠାରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବିଶେଷ ରୂପର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଅଚିନ୍ତ୍ୟ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଦିବ୍ୟ ପ୍ରେମ ଲୀଳାଗାଥା ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଦ୍ଭୁତ ଭାବରେ ଶ୍ରୀଲ ଗୌର ଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜ ପ୍ରକଟ ଲୀଳା ସାଙ୍ଗ କରିଥିଲେ । ଫେବୃଆରୀ ୧୯୯୬ ରେ ସ୍ୱୀୟ ଗୁରୁଦେବଙ୍କର ଏହି ଅପ୍ରକଟ ଲୀଳାରେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମର୍ମାହତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ସେ ଅବସ୍ଥାରେ ସେ ଏକ ମୃଦୁ ହୃଦାଘାତର ମଧ୍ୟ ଶୀକାର ହୋଇଥିଲେ । ଶ୍ରୀଲ ଗୌର ଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଗୁରୁ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମଦ୍ ଅଭୟ ଚରଣାରବିନ୍ଦ ଭକ୍ତିବେଦାନ୍ତ ସ୍ୱାମୀ ପ୍ରଭୁପାଦଜୀ ମହାରାଜ ନିଜଦ୍ୱାରା ଇଂରାଜୀରେ ସଂକଳିତ ଗ୍ରନ୍ଥସମୂହକୁ ଓଡ଼ିଆରେ ଅନୁବାଦ, ଭୁବନେଶ୍ୱରଠାରେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣ-ବଳରାମ ମନ୍ଦିର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଓ କୃଷ୍ଣଚେତନାର ବାଣୀକୁ ବିଶେଷ ଭାବେ ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରଚାର ନିମନ୍ତେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଶ୍ରୀଲ ଗୌର ଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜ ଶ୍ରୀଲ ପ୍ରଭୁପାଦଙ୍କର ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭାଗବତ ଇଂରାଜୀ ଅନୁବାଦକୁ ପଞ୍ଚମ ସ୍କନ୍ଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଡ଼ିଆରେ ଅନୁବାଦ କରିଥିଲେ । ସ୍ୱୀୟ ଗୁରୁଦେବ ଓ ପରମ ଗୁରୁଦେବଙ୍କର ପ୍ରୀତିବିଧାନାର୍ଥ ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ମହାରାଜ ଶ୍ରୀଲ ପ୍ରଭୁପାଦଙ୍କ କୃତ ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭାଗବତ ଇଂରାଜୀ ଅନୁବାଦର ଷଷ୍ଠ, ସପ୍ତମ ଓ ଅଷ୍ଟମ ସ୍କନ୍ଦକୁ ଓଡିଆରେ ଅନୁବାଦ କରିଥିଲେ । ଶ୍ରୀଲ ଗୌର ଗୋବିନ୍ଦ

ସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ ଇଂରାଜୀ ପୁସ୍ତକ 'ଦି ଏମ୍ବାକ୍‌ମେଣ୍ଟ୍ ଅଫ୍ ସେପାରେସନ୍'କୁ ଓଡିଆରେ ଅନୁବାଦ କରି 'ଶ୍ରୀ ଗୌର ବିରହ ଲୀଳା' ନାମରେ ପ୍ରକାଶିତ କରିଥିଲେ । ଶ୍ରୀଲ ଗୌର ଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜଙ୍କର ତାଙ୍କପ୍ରତି ଅନ୍ୟ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଷ ଥିଲା ତାଙ୍କର ଓଡିଆ ପୁସ୍ତକ 'ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ'କୁ ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦ କରି ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ । କିନ୍ତୁ ବିଭିନ୍ନ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ସେବାଜନିତ କାରଣରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ବିଳମ୍ବରେ ତାଙ୍କଦ୍ୱାରା ଏହା ସଂପାଦିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଶ୍ରୀଲ ଗୌର ଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜଙ୍କର ଅପ୍ରକଟ ଲୀଳାର ପ୍ରାୟ ଚାରିମାସ ପରେ ହଠାତ୍ ପୂର୍ବରୁ ପରିଚିତ ନଥିବା ଜଣେ ଅଶୀତିପର ସାଧୁ ଭୁବନେଶ୍ୱର ବାପୁଜୀନଗର ସ୍ଥିତ ତାଙ୍କ ବାସଗୃହକୁ ଆସି ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କଲେ । ଶ୍ରୀଲ ହରିଦାସ ସେନ ମହାରାଜ ନାମକ ଏହି ସାଧୁ ଜଣକ ହେଉଛନ୍ତି ଶ୍ରୀ ଚୈତନ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ପାର୍ଷଦ ଶ୍ରୀଲ ଶିବାନନ୍ଦ ସେନଙ୍କର ବଂଶଧର ଏବଂ ଓଡିଶାର କଟକ ଜିଲ୍ଲା ମାହାଙ୍ଗା ରଘୁନାଥପୁରଠାରେ ରହିଥିବା ପ୍ରାଚୀନ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାଧା ବିନୋଦ ବିହାରୀଙ୍କର କିମ୍ବଦନ୍ତୀପୂର୍ଣ୍ଣ ମନ୍ଦିର ହେଉଛି ତାଙ୍କର ନିବାସସ୍ଥଳୀ । ଶ୍ରୀଲ ହରିଦାସ ସେନ ମହାରାଜ ଥିଲେ ଶ୍ରୀ ବ୍ରହ୍ମ-ମଧ୍ୱ-ଗୌରାଙ୍ଗ ଗୁରୁ-ଶିଷ୍ୟ ପରମ୍ପରାରେ ଆସୁଥିବା ଜଣେ ଆଜନ୍ମ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ ପରମହଂସ ସାଧୁ । ସେ ଥିଲେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସରଳ, ନିରହଙ୍କାରୀ ଏବଂ ଅଗାଧ ଶାସ୍ତ୍ର ଜ୍ଞାନର ଅଧିକାରୀ । ସେ ପ୍ରଥମ ସାକ୍ଷାତରେ ହିଁ ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ମହାରାଜଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଭାବେ ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା ଚନ୍ଦନପୁର ସ୍ଥିତ ଶ୍ରୀଚୈତନ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଲୀଳାସ୍ଥଳଠାରେ ତାଙ୍କର ପରମ ସୌଭାଗ୍ୟବଶତଃ ହୋଇଥିବା ଶ୍ରୀଗୌରାଙ୍ଗଙ୍କ ଲୀଳା ଦର୍ଶନ, ଶ୍ରୀ ଗୌରାଙ୍ଗଶୀଳା ପ୍ରାପ୍ତି ଓ ଶ୍ରୀ ଚୈତନ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସୂଚନାନୁଯାୟୀ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସର୍ବଜୀବଙ୍କର ପରମ କଲ୍ୟାଣାର୍ଥ ଏହି ପରମ ଗମ୍ଭୀର ଲୀଳାସ୍ଥଳର ବିକାଶ, ଲୋକଲୋଚନୀକରଣ ଏବଂ ଏହାର ମହିମା ପ୍ରଚାର ନିମନ୍ତେ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ।

ଶ୍ରୀଲ ହରିଦାସ ସେନ ମହାରାଜଙ୍କଦ୍ୱାରା ଆମନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଭୂମୀର ତାତ୍କାଳିକ ସ୍ଥିତି ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲାପରେ ସେଠାରେ ସେବାର୍ପଣ ନିମିତ୍ତ ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ମହାରାଜ ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଅନାଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । ସେହି ସମୟରେ ଶ୍ରୀଲ ହରିଦାସ ସେନ ମହାରାଜ ତାଙ୍କୁ କହନ୍ତି, "ଶଚୀନନ୍ଦନଜୀ, ମୁଁ ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିନାହିଁ । ମୋର ଇଷ୍ଟଦେବ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାଧାବିନୋଦ ବିହାରୀ ଜୀଉ, ଆପଣଙ୍କ ଗୁରୁ ଓ ପରମ ଗୁରୁଙ୍କ ପ୍ରେରଣାକ୍ରମେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଛି । ଏହା ଭଗବତ୍ ଇଚ୍ଛା । ଏ ଜାଗାର ବାହ୍ୟରୂପକୁ ଆପଣ ଦେଖନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଏହା ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅଚିନ୍ତ୍ୟ କୃପାମୟ ଲୀଳାପୀଠ । ଏହାର ସେବାର ସୁଯୋଗ ଆପଣ ନିଅନ୍ତୁ । ଆପଣ ସେବା ଆରମ୍ଭ କଲାକ୍ଷଣି ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର କୃପାପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନିମୟକୁ ଅନୁଭବ କରିପାରିବେ ।"ଶ୍ରୀଲ ହରିଦାସ ସେନ ମହାରାଜଙ୍କଠାରୁ ଏହି ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କଲାପରେ ହଠତ୍ ତାଙ୍କ ନିଜ ଗୁରୁଦେବ ଶ୍ରୀଲ ଗୌରଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରକଳ୍ପ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ କହିବା ସମୟରେ କହିଥିବା କଥା ମନେପଡିଯାଇଥିଲା । ନିଜ ଗୁରୁଦେବ ଶ୍ରୀଲ ଗୌରଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜ ଓ ଶ୍ରୀଲ ହରିଦାସ ସେନ ମହାରାଜଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସାମ୍ୟତା ଦେଖି ଭାବାବିଷ୍ଟ ହୋଇପଡିବାସହ ଏହାକୁ ଭଗବତ ଇଚ୍ଛା ରୂପେ ଅନୁଭବ କରି ପୂର୍ଣ୍ଣପ୍ରାଣରେ ସେ ଏହି ମହାନ ଭଗବତ ଲୀଳାପୀଠର ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ସେବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ।

ଶ୍ରୀଲ ଗୌରଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜଙ୍କର ଅପ୍ରକଟ ଲୀଳା ପରଠାରୁ ସେ ଅନିଚ୍ଛା ସତ୍ତ୍ୱେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ

ସରକାରୀ ଚାକିରୀ ଜାରୀ ରଖିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଧାମ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲାପରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ମନ, ପ୍ରାଣ ଓ ସମୟ ଏଥିରେ ବିନିଯୋଗ କରିବା ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ୧୯୯୮ ମସିହାରେ ସେ ଚାକିରୀରୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କଲେ । ସେହି ସମୟରେ ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଓ.ଏ.ଏସ୍. ଡେପୁଟେସନ୍ ଦେଇ ପୁରୀ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ପ୍ରଶାସକ ଭାବେ ଯୋଗ ଦେବାକୁ ଚୟନ କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଧାମର ସେବା ନିମିତ୍ତ ତାହା ମଧ୍ୟ ସେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

ଶ୍ରୀ ଚୈତନ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ଦିବ୍ୟ ଲୀଳାପୀଠରେ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ସମସ୍ତ ବୈଷ୍ଣବ ଭକ୍ତଗଣଙ୍କୁ ତୀର୍ଥାଟନ, ତୀର୍ଥବାସ ଏବଂ ସେବା ଓ ଭଜନର ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ ତଥା ଯୁଗଧର୍ମ ଶ୍ରୀ ହରିନାମ ସଂକୀର୍ତ୍ତନର ବ୍ୟାପକ ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର କାର୍ଯ୍ୟାଦିର ଆନୁସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କର ଐକାନ୍ତିକ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ପ୍ରୟାସ ଓ ଅଧ୍ୟବସାୟ ଫଳରେ କତିପୟ ଭାଗ୍ୟବାନ ଉଦାର ହୃଦୟ ସାଧୁ, ସଜ୍ଜନ ଓ ବୈଷ୍ଣବଗଣ ଏଥିନିମିତ୍ତ ସେବା ଓ ସହଯୋଗ ନିମନ୍ତେ ଆଗେଇ ଆସିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଶୁଦ୍ଧ ଓ ଆକର୍ଷଣୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଏବଂ ବୈଦିକ ଶାସ୍ତ୍ରାନୁମୋଦିତ ଧାରାରେ ପ୍ରଚାର ଓ ଶିକ୍ଷା ଯୋଗୁଁ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ଧିରେ ଧିରେ ଅନେକ ଭକ୍ତ ଓ ସ୍ଥାନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଆସି ଏହି ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ଅନୁଗମନ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଭାରତର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷିତ ଯୁବକଗଣ ମଧ୍ୟ ଆସି ସେବାରେ ଯୋଗଦାନ କଲେ । ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକର ସୁସଂଗଠିତ ପରିଚାଳନା ନିମନ୍ତେ ସେ ଏକ ସଂଘ "ଶ୍ରୀଚୈତନ୍ୟ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଲୀଳାକୁଞ୍ଜାଶ୍ରମ" ଗଠନ କଲେ । ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଧାମରେ 'ଶ୍ରୀଚୈତନ୍ୟ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଲୀଳାକୁଞ୍ଜାଶ୍ରମ'ର ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ଭକ୍ତ ଓ ସେବକଗଣଙ୍କର ଆବାସ, ଭକ୍ତିଯୋଗର ଅଭ୍ୟାସ, ଶିକ୍ଷାଦି ନିମନ୍ତେ ଏକ ଆଶ୍ରମର ସଂସ୍ଥାପନ କଲେ ।

୧୯୯୯ ମସିହାରେ ମହାବାତ୍ୟା ଯୋଗୁଁ ବିଶେଷ ଭାବେ ଉପକୂଳ ଓଡ଼ିଶାରେ ବ୍ୟାପକ ଧନଜୀବନ ହାନୀ ଘଟିଥିଲା । ଏହି ସମୟରେ ତାଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ବ୍ୟାପକ ରିଲିଫ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ରନ୍ଧନ ଖାଦ୍ୟ ଓ ପୋଷାକ ବିତରଣ ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପାଦିତ ହୋଇଥିଲା । ସେ ଅନ୍ୟ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ସହ ନିଜେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ଓ ପ୍ରଭାବିତ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଯାଇ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ପାରାଦୀପ ନିକଟସ୍ଥ ଏରସମା ଅଞ୍ଚଳରେ ଏକ ଅଗମ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କର ରିଲିଫ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ଓଡିଶାର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କୁ ଭୂୟସୀ ପ୍ରଶଂସା କରିବା ସହ କୁଣ୍ଢାଇ ପକାଇଥିଲେ ।

୨୦୦୦ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୬ ତାରିଖରେ ଶ୍ରୀ ନ୍ୟସ୍ତଦଣ୍ଡ ଜୟନ୍ତୀ ତିଥିରେ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଧାମରେ ପରିକଳ୍ପିତ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ, ବଳଦେବ, ସୁଭଦ୍ରା ଦେବୀ, ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଗୌରାଙ୍ଗ-ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ଓ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାଧା-ଗୋପୀନାଥ ଜୀଉଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଶିଳାନ୍ୟାସ ମହୋତ୍ସବ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ସହସ୍ର ସହସ୍ର ଜନସମାଗମ, ଦେଶ ବିଦେଶାଗତ ଅସଂଖ୍ୟ ସାଧୁ, ସନ୍ନ୍ୟାସୀ, ଭକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବଗଣଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ପୁରୀ ଗଜପତି ମହାରାଜ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଦିବ୍ୟସିଂହ ଦେବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହିଠାରେ ମନ୍ଦିର ଶିଳାନ୍ୟାସ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଥିଲା ।

ମଣିପୁରର ସାଧୁ ଶ୍ରୀଲ ଭକ୍ତିସ୍ୱରୂପ ଦାମୋଦର ଗୋସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜଙ୍କ ସହଯୋଗ କ୍ରମେ ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ମହାରାଜଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ୨୦୦୦ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ୩୧ ତାରିଖରେ ଦେଶ ବିଦେଶାଗତ ହଜାର ହଜାର ଭକ୍ତଙ୍କ ସମାଗମରେ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଧାମରୁ ପୁରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ବିଶାଳ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ "ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ସହସ୍ରାବ୍ଦ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ

ପଦଯାତ୍ରା"ର ଆୟୋଜନ କରା ଯାଇଥିଲା । ସେହିଦିନ ସଂଧ୍ୟା ସମୟରେ ପୁରୀ ଗାନ୍ଧୀଘାଟ ଠାରେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ରାତ୍ରୀଯାପନ ସହ ଏକ ବିଶାଳ ଧର୍ମସମ୍ମିଳନୀ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥିଲା । ପୁରୀ ଗଜପତି ମହାରାଜ ଶ୍ରୀ ଦିବ୍ୟସିଂହ ଦେବ, ଓଡିଶାର ତତ୍କାଳୀନ ବାଚସ୍ପତି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଶରତ କରଙ୍କ ସମେତ ଅନେକ ସାଧୁ ଯଥା ଶ୍ରୀପାଦ ଚୈତନ୍ୟ ଚରଣ ଦାସ ବାବାଜୀ ମହାରାଜ, ଶ୍ରୀଲ ଭକ୍ତିସ୍ୱରୂପ ଦାମୋଦର ଗୋସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜ, ଶ୍ରୀଲ ହରିଦାସ ସେନ ମହାରାଜ ଓ ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଦାସ ଗୋସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜ ଆଦି ସାଧୁଗଣଙ୍କ ବକ୍ତବ୍ୟ ପରେ ଓଡିଶା ଓ ମଣିପୁରୀ କଳାକାରଗଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅପୂର୍ବ ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲା । ୨୦୦୧ ଜାନୁଆରୀ ୧ ତାରିଖରେ ପୁରୀ ମହୋଦଧି ବେଳାଭୂମୀରେ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ସମୟରେ ସହସ୍ର ସହସ୍ର ଭକ୍ତ ବୈଷ୍ଣବ ଗଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହରିନାମ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ଥିଲା ଅଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ବର୍ଣ୍ଣନାତୀତ ।

ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଦାସ ଗୋସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜଙ୍କୁ ବାଲ୍ୟକାଳରୁ କୃଷ୍ଣଭକ୍ତି ମନ୍ଦାକିନୀର ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆଣିଥିବା ତାଙ୍କର ବୈଷ୍ଣବୀ ମାତା ବିଦ୍ୟୁଲତା ଦେବୀ ୨୦୦୭ ମସିହାରେ ଦେହତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି । ମାତୃବିୟୋଗ ପରଠାରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୈରାଗ୍ୟ ଭାବାବିଷ୍ଟ ଅବସ୍ଥାରେ, ସଦା ସର୍ବଦା ଐକାନ୍ତିକ ଭଜନ ନିମଗ୍ନ ରହିବାକୁ ସେ ଆକାଂକ୍ଷା ପୋଷଣ କରିଆସୁଥିଲେ ।

୨୦୦୮ ମସିହାଠାରୁ ସେ ସାଧୁ-ଶାସ୍ତ୍ର-ଗୁରୁଙ୍କ ଅନୁସରଣ ପୂର୍ବକ ଦୀର୍ଘଦିନ ଧରି ଆଶାୟୀ ଓ ଅପେକ୍ଷିତ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀ ବ୍ରହ୍ମ-ମଧ୍ୱ-ଗୌରାଙ୍ଗ ଗୁରୁଶିଷ୍ୟ ପରମ୍ପରାରେ, ଶ୍ରୀଲ ଅଭୟଚରଣାରବିନ୍ଦ ଭକ୍ତିବେଦାନ୍ତ ସ୍ୱାମୀ ପ୍ରଭୁପାଦ ଓ ଶ୍ରୀଲ ଗୌର ଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜଙ୍କ ଧାରାରେ ଦୀକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଏହିବର୍ଷ ମଧ୍ୟ "ଶ୍ରୀଚୈତନ୍ୟ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଲୀଳାକୁଞ୍ଜାଶ୍ରମ"ସରକାରୀ ସଂଘ ପଞ୍ଜୀକରଣ ନିୟମାନୁଯାୟୀ ପଞ୍ଜିକୃତ ହୁଏ ।

୨୦୦୯ ମସିହା ଶ୍ରୀ ଗୌରପୂର୍ଣ୍ଣିମା ରାତ୍ରରେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାଧା ବିନୋଦ ବିହାରୀଜୀଉଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଶ୍ରୀଲ ହରିଦାସ ସେନ ମହାରାଜଙ୍କର ଅପ୍ରକଟ ହୁଏ । ଶ୍ରୀଲ ହରିଦାସ ସେନ ମହାରାଜ ପୂର୍ବରୁ ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ମହାରାଜଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, "ମୁଁ ଚାହେଁ ଦେହାନ୍ତ ପରେ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗରେ ମୋର ସମାଧି ହେଉ । କିନ୍ତୁ ମୋର ଦେହାନ୍ତ ସମୟରେ ଯଦି ଶ୍ରୀ ଶୀ ରାଧା ବିନୋଦ ବିହାରୀ ଜୀଉଙ୍କର ସେବା ବିଳମ୍ବିତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଦେଖାଦିଏ, ତା'ହେଲେ ମୋ ଶରୀରକୁ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଆଣିବାର ପ୍ରୟାସ ନକରି ସେହିଠାରେହିଁ ମୋତେ ସମାଧିସ୍ଥ କରିଦେବେ ।" ଶ୍ରୀଲ ହରିଦାସ ସେନ ମହାରାଜଙ୍କର ଅପ୍ରକଟ ଦୋଳପୂର୍ଣ୍ଣିମା ତିଥିରେ ହେବାରୁ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାଧା ବିନୋଦ ବିହାରୀଜୀଉଙ୍କର ଦୋଳଯାତ୍ରା ଉତ୍ସବ ବିଳମ୍ବିତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଦେଖାଦେଲା, ତେଣୁ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁଯାୟୀ ମାହାଙ୍ଗାରେହିଁ ତାଙ୍କୁ ସମାଧିସ୍ଥ କରାଯାଇଥିଲା । ପରେ ଶ୍ରୀଲ ଶିବରାମ ସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜ, ଶ୍ରୀଲ ଭକ୍ତିଭୃଙ୍ଗ ଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜ, ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ମହାରାଜ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାଧୁ ବୈଷ୍ଣବଗଣଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଧାମରେ ଶ୍ରୀଲ ହରିଦାସ ସେନ ମହାରାଜଙ୍କର ପୁଷ୍ପ ସମାଧି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଶିଷ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ ପରଠାରୁ ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ମହାରାଜ ଧିରେ ଧିରେ ଅନେକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟଗତ ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଲେ ଏବଂ ୨୦୦୯ ମସିହାରେ ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ହୃଦାଘାତ ସହ ମସ୍ତିଷ୍କାଘାତ ମଧ୍ୟସହ୍ୟ କଲେ । ଧିରେ ଧିରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟଗତ ଜଟିଳତା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରୁ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଚିକିତ୍ସା ନିମନ୍ତେ ଦୀଲ୍ଲୀ, ହାଇଦ୍ରାବାଦ, ବାଙ୍ଗାଲୋର ଓ କେରଳ ଆଦି ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଓ ଅଭିଜ୍ଞ ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ

ଦ୍ୱାରା ପରାମର୍ଶ କରନ୍ତି ଓ ଚିକିତ୍ସିତ ହୁଅନ୍ତି । ଦେଶ ବିଦେଶର ଅଭିଜ୍ଞ ଚିକିତ୍ସକଗଣ ତାଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟଗତ ସମସ୍ୟା ଓ ଜଟିଳତା ଦେଖି ଏହାକୁ ଦୁରାରୋଗ୍ୟ କହିବା ସହ ସତର୍କତା ନିମନ୍ତେ ସଚେତନ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଭଗବାନଙ୍କ ଅହୈତୁକୀ କୃପା ଓ ଯୋଜନା ଯୋଗୁଁ ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ ସମେତ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଶଙ୍କାକୁ ପ୍ରତିହତ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଚକିତ କରି ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ମହାରାଜ ପରମେଶ୍ୱର ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପ୍ରତି ସମର୍ପିତ ହୃଦୟ ସହ ଶ୍ରୀ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଧାମର ସେବା ଓ ଆଶ୍ରିତ ଅନୁଗାମୀ ଭକ୍ତଗଣଙ୍କର ଆତ୍ମ କଲ୍ୟାଣାର୍ଥ ଅବ୍ୟାହତ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଜାରୀ ରଖନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ ସେ ଗଭୀର ଭାବେ ଆଶା ପୋଷଣ କରୁଥିଲେ କୌଣସି ଗୁରୁଭ୍ରାତା, ଗୁରୁଭଗ୍ନୀ, ଶୁଭେଚ୍ଛୁ, ଅନୁଗାମୀ ଅଥବା ଶିଷ୍ୟଶିଷ୍ୟା ସେବାସମୂହର ଗୁରୁ ଦାୟିତ୍ୱ ନେବା ସହ ତାଙ୍କର ଦୀର୍ଘ ଆକାଂକ୍ଷିତ ଐକାନ୍ତିକ ଭଜନ ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଅବସର ଦେବାକୁ । କିନ୍ତୁ ସେଭଳି ପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ସହଯୋଗ ବ୍ୟତିରେକ ୨୦୧୭ ମସିହା ମଇ ମାସରେ ସେ ଚିକିତ୍ସା ନିମନ୍ତେ ଭୁବନେଶ୍ୱରସ୍ଥିତ ଆମ୍ରି ଚିକିତ୍ସାଳୟକୁ ଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଗ୍ନ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ଜଟିଳ ଶରୀରାବସ୍ଥା ସତ୍ତ୍ୱେ ନିଜର ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭଜନ ସହିତ ଅବିଶ୍ରାନ୍ତ ଭାବେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସେବା, ଯଥା; ହରିକଥା ପ୍ରଚାର ଓ ପ୍ରବଚନ, ଗ୍ରନ୍ଥ ଅନୁବାଦ, ଲୀଳାପୀଠର ପରିଚାଳନା ଓ ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ପାଣ୍ଠି ସଂଗ୍ରହ, ବିଭିନ୍ନ ଉତ୍ସବ ସମୂହର ଆୟୋଜନ, ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ଶାରୀରିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର ଯତ୍ନ, ଆଶ୍ରମର ବିବିଧ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ, ଫୋନ ଓ ଇ-ମେଲ ଆଦି ମାଧ୍ୟମରେ ବିଭିନ୍ନ ଭକ୍ତ ଶିଷ୍ୟଶିଷ୍ୟାଦିଙ୍କର ପ୍ରଶ୍ନ ଓ ଜିଜ୍ଞାସା ଗୁଡିକର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦାନ ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିଥିଲେ ।

୨୦୧୬ ମସିହା ଶ୍ରୀଲ ଗୌରଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜଙ୍କର ବ୍ୟାସପୂଜା ମହୋତ୍ସବରେ ନିଜର ଭକ୍ତ୍ୟାର୍ଘ୍ୟ ନିବେଦନ ସମୟରେ ସ୍ୱୀୟ ଗୁରୁଦେବ ଶ୍ରୀଲ ଗୌର ଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜଙ୍କୁ ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ, "ହେ ଗୁରୁଦେବ ! ଆପଣଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର କାତର ନିବେଦନ; ସ୍ୱକର୍ମର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ହେଉ ବା ଆଶ୍ରିତ ଶିଷ୍ୟଶିଷ୍ୟାଗଣଙ୍କର କାର୍ମିକ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାକୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ପୂର୍ବକ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ବିଘ୍ନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରଗତିକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପ୍ରୟାସରେ ହେଉ ଆମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗ କରୁଅଛୁ, ତାହା ଯେତେ ଦୁର୍ବିସହ ଓ ଅଧିକ ହେଉପଛେ ଏହି ଜନ୍ମରେହିଁ ତାହା ଯେପରି ଆମ୍ଭେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯାଉ । କୃପାପୂର୍ବକ ଆମ୍ଭର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୀବନକୁ ନିଷ୍କଣ୍ଟକ, ଶୁଦ୍ଧ ଭଜନାନୁକୂଳ ଓ କୃଷ୍ଣପ୍ରେମାନନ୍ଦ ପରିପ୍ଳୁତ କରିବା ସହ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ଆପଣଙ୍କର, ପରମ ଗୁରୁଦେବ ଶ୍ରୀଲ ପ୍ରଭୁପାଦଙ୍କର ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ପ୍ରେମମୟୀ ସେବାରେ ନିଜକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ନିମଜ୍ଜିତ ଓ ନିୟୋଜିତ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇପାରିବୁ ।"

୨୦୧୭ ମସିହା ମଇ ମାସରେ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ରହି ଚିକିତ୍ସିତ ହେଉଥିବା ସମୟରେ ସେ ଶିଷ୍ୟଶିଷ୍ୟା, ଚିକିତ୍ସକ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ବାରମ୍ବାର ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ, ଶ୍ରୀଲ ଅଭୟ ଚରଣାରବିନ୍ଦ ଭକ୍ତିବେଦାନ୍ତ ସ୍ୱାମୀ ପ୍ରଭୁପାଦଜୀ ମହାରାଜ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ସ୍ୱରୂପରେ ତାଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ କହିଛନ୍ତି; "୨୦ଦିନ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ତୁମର ସମସ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଅନ୍ତ ଘଟିବ ଏବଂ ତୁମର ଏକ ପରମ ସ୍ଫୂର୍ତ୍ତିଶୀଳ ଜୀବନର ଶୁଭାରମ୍ଭ ହେବ ।" ଏହି ଆଶ୍ୱାସନା ସହ ଏଠାରେ ଆଉ ନରହି ସେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ନିଜର ନିବାସ ସ୍ଥଳୀକୁ ଫେରିଯିବା

ପାଇଁ କହିଛନ୍ତି ବୋଲି ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ମହାରାଜ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । ଏହା ପ୍ରକାଶ କରିବା ସହିତ ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ମହାରାଜ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଭକ୍ତମାନେ ଉଚ୍ଛ୍ୱାସ ହରିନାମ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ପୂର୍ବକ ତାଙ୍କର ବାପୁଜୀନଗର ସ୍ଥିତ ନିବାସ ସ୍ଥଳୀକୁ ତାଙ୍କୁ ନେଇଯାଆନ୍ତୁ । ଏହା ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଠିକ୍ ଦଶଦିନ ପରେ ୨୭ ତାରିଖ ବ୍ରହ୍ମମୁହୂର୍ତ୍ତ ସମୟରେ ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ମହାରାଜ ଅପ୍ରକଟ ଲୀଳା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । ଅସଂଖ୍ୟ ଅନୁଗାମୀ, ଶିଷ୍ୟଶିଷ୍ୟା, ଶୁଭେଚ୍ଛୁ, ସଂପର୍କୀୟ, ସାଧୁ , ବୈଷ୍ଣବ ଓ ସ୍ଥାନୀୟ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ତାଙ୍କର ତପୋଭୂମୀ ଶ୍ରୀ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଧାମରେ ସେ ସମାଧିରେ ସଂସ୍ଥାପିତ ହୁଅନ୍ତି । ସମାଧିରେ ସଂସ୍ଥାପନ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କର ଅଭିଷେକ ଆରମ୍ଭ ହେବାକ୍ଷଣି ହଠାତ୍ କିଛିସମୟ ପାଇଁ ପ୍ରଚୁର ବୃଷ୍ଟିପାତ ହୋଇ ତାଙ୍କ ସମେତ ଉପସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ସିକ୍ତ କରିପକାଏ । ସେହିଦିନର ଦୀର୍ଘଦିନ ପୂର୍ବରୁ ବା ପରେ ବର୍ଷାର କୌଣସି ସଙ୍କେତ ନଥାଇ ହଠାତ୍ ବୃଷ୍ଟିପାତ ହେବାକୁ ସମସ୍ତେ ମଙ୍ଗଳମୟ ବିବେଚନା କରନ୍ତି । ବାରିଆର୍ଦ୍ର ଓ ବିରହାର୍ଦ୍ର ଅବସ୍ଥାରେ ଏକ ଅପୂର୍ବ ବିପ୍ରଲମ୍ଭ ଭାବନାସିକ୍ତ ହୃଦୟରେ ସମସ୍ତେ ସେଠାରେ ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍ ଉପସ୍ଥିତିକୁ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜ ତାଙ୍କର ସମଗ୍ର ଜୀବନ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ହରି ଗୁରୁ ବୈଷ୍ଣବଙ୍କ ସେବାରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀ ଚୈତନ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁ ଓ ପୂର୍ବାଚାର୍ଯ୍ୟଗଣଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ମଙ୍ଗଳମୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାକ୍ରମେ ଦିବ୍ୟ ଲୀଳାତୀର୍ଥ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଧାମର ପ୍ରକାଶ ଓ ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ସେ ଥିଲେ ଚୟନିତ ପାର୍ଷଦ । ନିସଂଶୟ ଭାବେ ସତ୍ୟାଗ୍ରହୀଗଣ କାଳ କାଳ ଧରି ତାଙ୍କର ଅପୂର୍ବ ମହିମା ଓ ଦିବ୍ୟ ଗୁଣରାଜିକୁ ସ୍ମରଣ ଓ କୀର୍ତ୍ତନ କରିଚାଲିଥିବେ । ନାମାଚାର୍ଯ୍ୟ ଶ୍ରୀଲ ହରିଦାସ ଠାକୁରଙ୍କ ତିରୋଭାବରେ ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ ଶ୍ରୀଲ ଭକ୍ତିବିନୋଦ ଠାକୁର ଗାଇଛନ୍ତି;

ଅସତ୍ୟ ସେ ବାକ୍ୟ ବୈଷ୍ଣବ ଯେ ମରେ,
ସଦା ସ୍ଥିତ ସିଏ ବାଣୀର ମଧ୍ୟରେ !
ସଦା ବଞ୍ଚିବାକୁ ବୈଷ୍ଣବ ଯେ ମରେ,
ବଞ୍ଚିରହି ଚେଷ୍ଟା ହରିନାମର ପ୍ରସାରେ ।

ହରେକୃଷ୍ଣ !

ପରମ ବୈଷ୍ଣବ ଠାକୁର ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜଙ୍କର ଜୟ ହେଉ !

ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ପରମ୍ପରାର ଜୟ ହେଉ !

(ହେମାଙ୍ଗ ମହାପ୍ରଭୁ ଦାସ)

ହରିବୋଲ ! ଗରୁଦେବଙ୍କ ଜୟ ହେଉ । ମୋର ନାମ ପାଣିଗ୍ରାହୀ ପ୍ରଭୁବୋଲି ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି । ମୁଁ ବହୁତ ସାଧୁ ସଂଗରେ ଆସିଛି । କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭର ଚନ୍ଦନପୁର ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗା ଆଶ୍ରମର ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସି ମୁଁ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯେତିକି କହିବି; ମୋତେ ଲାଗେ ବୋଧେ ତାଙ୍କର ଶାନ୍ତ, ଶୀଳତା, ସରଳତା, ଧୀରତା ସମସ୍ତ ସାଧୁସନ୍ଥଙ୍କ ଠାରୁ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ । ତାଙ୍କ ପ୍ରବଚନ ଶୈଳୀ ଭାରି ଉଚ୍ଚକୋଟୀର । ତାଙ୍କ ପ୍ରବଚନରେ ମୁଁ ଆକର୍ଷିତ ଓ ଅନୁପ୍ରାଣୀତ ହୋଇଥିଲି । ତେଣୁ ମୁଁ ବହୁତ ଥର ତାଙ୍କ ପାଖରେ ବସି ମଧୁର ଉପଦେଶ ଶୁଣିଥିଲି । ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ କଥା ଶୁଣୁଥିଲି । ଆହୁରି ମଧ ମୁଁ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଅନୁପସ୍ଥିତ ଥିଲେ, ଆମ୍ଭର ଗୁରୁଭାଇ ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମୋ ବିଷୟରେ ପଚାରନ୍ତି ଯେ, ସେ ପାଣିଗ୍ରାହୀ ଭଲ ଅଛିତ ? ତେଣୁ ମୋ ପ୍ରତି ମଧ ଗୁରୁଦେବଙ୍କର ଅନୁକମ୍ପା ଥିଲା । ହେଲେ ଭଗବାନଙ୍କର ବିଚିତ୍ର ଲୀଳା, ଗୁରୁଦେବ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଛାଡି ସବୁଦିନପାଇଁ ଭଗବାନଙ୍କ ଚରଣରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଲେ । ହେଲେ ମୋତେ ଓ ମୋର ଗୁରୁଭାଇମାନଙ୍କୁ ଯେତିକି ସ୍ନେହ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଅଜାଡି ଦେଇଛନ୍ତି ତାହା ଚିରସ୍ମରଣୀୟ ହୋଇ ରହିଥିବ ।

ହରିବୋଲ ! ହରେକୃଷ୍ଣ ! ଜୟ ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବ !

ଅକ୍ଷୟ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

❐❐

ହେ ମୋର ପ୍ରିୟ ଗୁରୁଦେବ,

ମୋର ଦଣ୍ଡବତ ପ୍ରଣାମ ନେବେ । ଗୁରୁଦେବ ଛୁଆବେଳେ ମୋର ଯେଉଁ ଭକ୍ତିଥିଲା ଏବେ ମୋର ସେ ଭକ୍ତି ଆଉ କାହିଁକି ଆସୁନି । ସେହି ଭକ୍ତିକୁ ପୁନର୍ବାର ମୋତେ ଦେଇ ଭଲ ମଣିଷ କରାନ୍ତୁ । ମୋତେ ପିଲା ବେଳେ ଆପଣ ବହୁତ ସ୍ନେହ କରନ୍ତି । ମୋତେ କୋଳେଇ ଧରି ଗେଲ କରନ୍ତି । ଥରେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଚେୟାରରେ ବସିବାକୁ ଇଚ୍ଛାକଲି । ଆପଣ ମୋତେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି କହିଥିଲେ, 'ଚେୟାରରେ ବସିବୁ, କ'ଣ ବଡହେଲେ ପ୍ରଚାର କରିବୁ, ବ୍ୟାସ ଆସନରେ ବସିବୁ ।' ଏହି ଆଶୀର୍ବାଦ ସଦା ସର୍ବଦା ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ଶେଷରେ ମୋର ପ୍ରଣାମ ନେବେ ।

ବିଶ୍ୱଜିତ ଜେନା (ହରିବୋଲ)

(୧୨ବର୍ଷର ବାଳକ)

❐❐

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଗୁର୍ବାଷ୍ଟକୋତ୍ତରାଷ୍ଟକଂ

ଓଁ ନମଃ ଭଗବତେ ବାସୁଦେବାୟ

ମନ୍ନାଥଃ ଜଗନ୍ନାଥଃ ମଦ୍‌ଗୁରୁଃ ଶ୍ରୀ ଜଗଦ୍‌ଗୁରୁଃ ।

ମଦାତ୍ମା ସର୍ବଭୂତାତ୍ମା ତସ୍ମୈଃ ଶ୍ରୀ ଗୁରବେନମଃ ।।

ନମଃ ଓଁ ବିଷ୍ଣୁପାଦାୟ କୃଷ୍ଣ ପ୍ରେଷ୍ଠାୟ ଭୂତଳେ ।
ଶ୍ରୀମତେ ନିତ୍ୟ ସିଦ୍ଧ ଭକ୍ତିଦ ସ୍ୱାମୀନୀତି ନାମିନେ ।।୧ ।।
ନମଃ ଓଁ ସାରସ୍ୱତେ ଦେବାୟ ଗୌରକରୁଣା ବିଗ୍ରହାୟ ।
ଯଃ ସ୍ୱୟଂ ଧୃତ୍ୱା କୃଷ୍ଣବିଜ୍ଞାନଂ ମୁକ୍ତିଦ ପତିତାନାମ୍ ।।୨ ।।
ସ୍ଥିତ ପ୍ରଜ୍ଞଃ ଧାମେଷୁବରଃ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗଃ ସଂସ୍ଥାପକଃ ।
ତସ୍ୟ ଉଦ୍ଧାପକଃ ତସ୍ୟ ପ୍ରଚାରକଷ୍ଟ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଭବେ ନମଃ ।।୩ ।।
ଅରବିନ୍ଦଂ ଯଥାଭାତି ପ୍ରଭାତେ ଉଦିତେ ରବୈ ।
ସ୍ତଥାଭାତି ମମହୃଦି ପଦ୍ମ ତବ ନାମ ସ୍ମରଣେନ ।।୪ ।।
ସଂସାରେ ସାରଂ ଗୁରୁପଦ ଯୁଗୋଳଞ୍ଚ ଗୁରୋଃ ମୂର୍ତ୍ତିଂ
ସପ୍ତଜନ୍ମଂ କୃତଂ ପାପଂ ସ୍ମରଣେନ ବିନଶ୍ୟତି ।।୫ ।।
ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗୁରୁଦେବଃ ସ୍ୱୟଂ ତୁ ଗୋବିନ୍ଦ ଭଗବାନ ମେ ।
ନାସ୍ତ୍ୟତ୍ର ଭେଦଃ ଯଃ ନାଥଃ ସଃ ଗୋବିନ୍ଦଃ ସଃ ବାସୁଦେବଃ ।।୬ ।।
ନାସ୍ତି ଗୁରୋଃ ପରଂ କିଞ୍ଚିତ ନାସ୍ତି ଗୁରୋ ପରଂ ତପଃ ।
ନାସ୍ତି ଗୁରୋଃ ପରଂବଳଂ ସର୍ବାପିତେ ଗୁର୍ବାଧିନଂ ।।୭ ।।
ଦୈବାଧିନଂ ଜଗତସର୍ବଂ ଦୈବାପି ଗୁର୍ବାଧିନଂ ।
ଗୁରୋଃ ବିନାସିଦ୍ଧିର୍ନାସ୍ତି ଅତଃ ଗୁରୁମେ ପୂଜନୀୟଂ ।।୮ ।।

ଶ୍ରୀ ବିଗ୍ରହସ୍ଥଂ ପାବନଂ ପତିତପାବନଂ ବନ୍ଦେତ୍ୱାମହଂ ସଦା ।
ଦେହିମେ ଜ୍ଞାନଂ ବିଜ୍ଞାନଞ୍ଚ ତତ୍ତ୍ୱଞ୍ଚ ଦର୍ଶୟିତ୍ୱା ବିଶ୍ୱରୂପଂ ।।୯ ।।
ଯଥାଽଽନନ୍ଦ ଭବତି ଲବ୍‌ଧ୍ୱା ଯଥେପ୍‌ସିତଂ ଧନଂ ।
ସ୍ତଥୈବ ହ୍ଲାଦତେ ମନଃ ଭବାନ ସଂଦର୍ଶନେନ ।।୧୦ ।।
ଯଥାବତ୍ ପୁଷ୍ପାକ୍ଷତୈଃ ପୀଠସ୍ଥାନଂ ଖଲୁ ସ୍ତୁଣୋତି
ସ୍ତଥାଃ ମାନସ ପଟଃ ମେ ସ୍ତୁଣୋତୁ ତବ କୃପାମ୍ବୁଜେନ ।।୧୧ ।।
ଲତାଯଥା ବୃକ୍ଷଂ ଆଶ୍ଲିଷ୍ଟା ନୂନଂ ବର୍ଦ୍ଧତେ ଶନୈର୍ଶନୈଃ ।
ସ୍ତଥୈବ କୃପାକଟାକ୍ଷେ ତବ ବର୍ଦ୍ଧତୁ ଭକ୍ତିଲତାମେ ।।୧୨ ।।
ସର୍ବାଗ୍ରେ ଗୁରୁଂ ନମସ୍କୃତ୍ୟଂ ଦଣ୍ଡବତ୍ ସଂପୂଜ୍ୟାମି ଭକ୍ତିମାନତଃ ।
ଜପୟିତ୍ୱା ଗୁରୁ ମନ୍ତ୍ରଂ ପ୍ରଯନ୍ତଃ ସ୍ମାରଂ ସ୍ମାରଂ ପ୍ରଣମାମି ହରିଂ ।।୧୩ ।।
ରୌଦ୍ରତାପଃ ଅଙ୍ଗାନି ଦହତି ଯଥାବତ୍ ହୃଦୟଂ ମେବିଦହ୍ୟତେ ମୁହୁର୍ମୁହୁଃ ।
ତବବିରହେଣ ଭୋ ଗୁରୁଦେବ ! ତ୍ରାୟସ୍ୱମାଂ ରକ୍ଷସ୍ୱମାଂ କୃତ୍ୱା କଲ୍ୟାଣଂ ଶଶ୍ୱତ୍ ।।୧୪ ।।
ଶାନ୍ତିଂ-ସ୍ୱସ୍ତିଂ-ଶୁଭଂ-ଦେହି-ଦେହି-ମେ-ଜ୍ଞାନଂ- ଯୋଗଞ୍ଚ
ଦିବ୍ୟଂ-ଶାଶ୍ୱତଂ-ପୂର୍ଣ୍ଣଞ୍ଚ-ଶିବଂ ।
ଦେହିମେ-କୃପାସୁ-ନିୟତଂ-ମନସି-ତ୍ୱାମହଂ-ଭୃଶଂ
ସଂଚିନ୍ତ୍ୟବାନଶ୍ଚ-ରୋରୁଦ୍ୟମାନଃ ।।୧୫ ।।
ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରଂ-କୃତଂ-ଦୋଷଂ-କ୍ଷମସ୍ୱ-ମୟି
ଭୋ ! ପରମେଶ୍ୱର-ଗୁରୁଦେବ-ତ୍ୱମେବଗତିଃ ।
ତ୍ୱାଂବିନା-କୋସ୍ତିମେ-କ୍ଷମାଦାନଂ-ସକ୍ନୋତେ-ଚ-ପରତ୍ର-ରକ୍ଷେତ୍
ତ୍ରୈଲୋକସ୍ୟାପି-ତ୍ୱୟି-ଯୁଜ୍ୟତେ ।।୧୬ ।।
ବିଦ୍ୟାଂ-ଅଭ୍ୟସ୍ୟ-ଅଭୀକ୍ଷ୍ଣଂ-ଯଥାଛାତ୍ରଃ-ଜ୍ଞାନଂ-ଲଭତେ-ନିତରାଂ ।
ସ୍ତଥୈବାହଂ-ଗୁରୁମନ୍ତ୍ରଂ-ଅଭ୍ୟସ୍ୟ-ପୁନର୍ପୁନଃ-ସିଦ୍ଧିର୍ଲପସ୍ୟେ ।।
ପିବତ ଭାଗବତଂ ରସମାଳୟମ୍

ଜୟ ଗୁରୁଦେବ

ବୈରାଗୀ ଚରଣ ଦାସ

❐❐

ଓଁ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣେ ଶରଣଂ

ଓଁ ଅଜ୍ଞାନ ତିମିରାନ୍ଧସ୍ୟ ଜ୍ଞାନାଞ୍ଜନ ଶଳାକୟା ।
ଚକ୍ଷୁରୁନ୍ମୀଳିତଂ ଯେନ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀ ଗୁରବେ ନମଃ ॥
ଶ୍ରୀଚୈତନ୍ୟମନୋଽଭୀଷ୍ଟଂ ସ୍ଥାପିତଂ ଯେନ ଭୂତଳେ ।
ସ୍ୱୟଂ ରୂପଃ କଦା ମହ୍ୟଂ ଦଦାତି ସ୍ୱପଦାନ୍ତିକମ୍ ॥
ନମଃ ଓଁ ବିଷ୍ଣୁପାଦାୟ କୃଷ୍ଣପ୍ରେଷ୍ଠାୟ ଭୂତଳେ ।
ଶ୍ରୀମତେ ଶଚୀନନ୍ଦନ ସ୍ୱାମୀନିତି-ନାମିନେ ॥
ନମଃ ଓଁ ବିଷ୍ଣୁପାଦାୟ କୃଷ୍ଣପ୍ରେଷ୍ଠାୟ ଭୂତଳେ ।
ଶ୍ରୀମତେ ଗୌରଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀନିତି-ନାମିନେ ॥
ନମଃ ଓଁ ବିଷ୍ଣୁପାଦାୟ କୃଷ୍ଣପ୍ରେଷ୍ଠାୟ ଭୂତଳେ ।
ଶ୍ରୀମତେ ଭକ୍ତିବେଦାନ୍ତ ସ୍ୱାମୀନିତି-ନାମିନେ ॥
ନମସ୍ତେ ସାରସ୍ୱତେ ଦେବଂ ଗୌରବାଣୀ ପ୍ରଚାରିଣେ ।
ନିର୍ବିଶେଷ ଶୂନ୍ୟବାଦି ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଦେଶତାରିଣେ ॥

ମୋର ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ଚରଣ କମଳରେ କୋଟି କୋଟି ପ୍ରଣାମ । ଶ୍ରୀପାଦ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀ ଗୁରୁଦେବ ମୋତେ ଏ ଭୌତିକ ଜଗତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ଶିଷ୍ୟରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରି ମୋର ଜୀବନ ଚରିତାର୍ଥ କରିଛନ୍ତି । ଦୁଇହଜାର ସାତ ମସିହାରେ ମୋତେ ହରିନାମ ଦେଇଥିଲେ ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି କହିଥିଲେ କୃଷ୍ଣଭକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉ ଓ ତୋର ଗାୟତ୍ରୀ ଉଚ୍ଚାରଣ ସଂଶୋଧନ ହେବାପାଇଁ ଏକ ମାସ ଲାଗିବ । ମୁଁ ତ ସହଜରେ ମୂର୍ଖ ତେଣୁ ଅନୁଭୂତିରେ ଜଣାଗଲା ଏହା ଠିକ୍ । ପୂର୍ବରୁ ମୋର କୁସଂଗ ଥିଲା । ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ଶରଣାପନ୍ନ ହେବାପରେ ନିଶାସକ୍ତି ଛାଡିବା ପାଇଁ ଶ୍ରୀ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ଆଦେଶ ଥିଲା । ହେଲେ ମଝିରେ ମଝିରେ ମୁଁ ଥରେ ବା ଦୁଇଥର ଗଞ୍ଜାଇ ତ୍ରିନାଥ ମେଳାରେ ବସି ଖାଇଦେଲି, ଏହା ଗୁରୁଦେବ ଜାଣି ପାରିଥିଲେ ଓ ମୋତେ ପଚାରିଥିଲେ, ମୁଁ ମାନିଯିବାରୁ ସେ ଜାଗାକୁ ଯିବାପାଇଁ ମନା କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ସେହି ଦିନଠାରୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଏ ନାହିଁ । ବେଳେବେଳେ ଆଶ୍ରମରୁ ମୁଁ ଘରକୁ ଆସୁଥିବାରୁ ଗୁରୁଦେବ ମୋତେ ବୁଝାଇ କହିଥିଲେ କୁଳଧର୍ମ ରକ୍ଷାପାଇଁ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି ତ ପାଇଛ, ଆଉ କାହିଁକି ଗୃହପ୍ରତି ଏତେ ଆସକ୍ତି ? ଗୁରୁଦେବଙ୍କର ଏ କଥା ଶୁଣି ମୁଁ ମୋର ଭୂଲ ବୁଝିପାରିଥିଲି ।

ଧର୍ମଧାରଣା ପ୍ରତି ମୋର ଜ୍ଞାନ ନ ଥିବାରୁ ମୁଁ ଅନେକ ସମୟରେ ବିନା ସେବାରେ ପ୍ରସାଦ ପାଇଥାଏ, ହେଲେ ମୋର ଆଗରୁ ବଡଭାଇମାନେ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ମୁଖରୁ ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞାନ ଶୁଣି କିଛି ବୁଝିଥିବାରୁ ମୋତେ ଅପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ । ହେଲେ ଏହା ମୁଁ କାହାକୁ ନକହି ଏହାକୁ ମନରେ ରଖିଥିଲି । ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବ ଆସିଲା, ମୁଁ ତ କିଛି ସେବା ଦେଇପାରେନା ତେଣୁ ପ୍ରସାଦ ପାଇବା ପାଇଁ ମୋର ବିବେକ ମୋତେ ମନା କରିଥିଲା । ମୁଁ ଗୁରୁଦେବଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ କରି ଫେରନ୍ତେ ଗୁରୁଦେବ ଡାକି କହିଲେ, ବାଳକୃଷ୍ଣ ପ୍ରସାଦ ପାଇସାରି ଯିବ । ମୁଁ ଏହା ଶୁଣି ବଡ ବିସ୍ମୟ ହୋଇ ଭାବିଲି ଏହା ଗୁରୁଦେବ କିପରି ଜାଣି ପାରିଲେ ? ତେଣୁ ଶିଷ୍ୟର ମନ କଥା ଗୁରୁଦେବ ଜାଣି ପାରୁଥିଲେ । ଏହାସବୁ ମୋର ଅନୁଭୂତିର କଥା । ମୁଁ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ଚରଣତଳେ ଅଶ୍ରିତ ଥିବାରୁ ମୁଁ ମୋର ନୂତନ ସୁନ୍ଦର ସହଜ ଚରିତ୍ରଟିକୁ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ କୃପାରୁ ପାଇଥିଲି । ଏ ଅଧମ ମୂର୍ଖତା ଯୋଗୁଁ ବିଷେଶ କିଛି ଲେଖିନପାରି ଏତିକିରେ ବିଶ୍ରାମ ନେଲି । ଯଦି କିଛି ତ୍ରୁଟି ଥାଏ ତେବେ ଏ ଅଧମକୁ କ୍ଷମା କରିବେ ।

ଆପଣଙ୍କର ଅଧମ ଶିଷ୍ୟ
ଶ୍ରୀ ବାଳକୃଷ୍ଣ ଦାସ

ଓଁ ଅଜ୍ଞାନ ତିମିରାନ୍ଧସ୍ୟ ଜ୍ଞାନାଞ୍ଜନ ଶଳାକୟା ॥
ଚକ୍ଷୁରୁନ୍ମୀଳିତଂ ଯେନ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀ ଗୁରବେ ନମଃ ॥
ନମଃ ଓଁ ବିଷ୍ଣୁପାଦାୟ କୃଷ୍ଣପ୍ରେଷ୍ଠାୟ ଭୂତଳେ ।
ଶ୍ରୀମତେ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀନିତି ନାମିନେ ॥
ନମଃ ଓଁ ବିଷ୍ଣୁପାଦାୟ କୃଷ୍ଣପ୍ରେଷ୍ଠାୟ ଭୂତଳେ ।
ଶ୍ରୀମତେ ଗୌର ଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀନିତି ନାମିନେ ॥
ନମଃ ଓଁ ବିଷ୍ଣୁପାଦାୟ କୃଷ୍ଣପ୍ରେଷ୍ଠାୟ ଭୂତଳେ ।
ଶ୍ରୀମତେ ଭକ୍ତିବେଦାନ୍ତ ସ୍ୱାମୀନିତି ନାମିନେ ॥
ନମସ୍ତେ ସାରସ୍ୱତେ ଦେବଂ ଗୌରବାଣୀ ପ୍ରଚାରିଣେ ।
ନିର୍ବିଶେଷ ଶୂନ୍ୟବାଦି ପାଶ୍ଚାତ୍ୟଦେଶ ତାରିଣେ ॥
ଜୟ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚୈତନ୍ୟ ପ୍ରଭୁ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ।
ଶ୍ରୀଅଦ୍ୱୈତ ଗଦାଧର ଶ୍ରୀବାସାଦି ଗୌରଭକ୍ତବୃନ୍ଦ ॥

ଜୟ ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବ

ଆଜି ଆପଣଙ୍କର ପରମ ପବିତ୍ର ତିରୋଭାବ ତିଥି । ଏହି ପବିତ୍ର ତିରୋଭାବ ଦିବସରେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଶ୍ରୀଚରଣ କମଳରେ ଶତକୋଟି ଦଣ୍ଡବତ ପ୍ରଣାମ କରୁଛି, ଏବଂ ସମସ୍ତ ଗୁରୁଭ୍ରାତା ଏବଂ ଗୁରୁଭଗ୍ନି ମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡବତ ପ୍ରଣାମ କରୁଛି ।

ଆଜି ଏହି ପବିତ୍ର ଦିବସରେ ସମସ୍ତ ଶିଷ୍ୟ ଶିଷ୍ୟାଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ଗୁଣଗାନ କରିବା । କିନ୍ତୁ ଏ ଅଧମର ଆପଣଙ୍କ ଗୁଣଗାନ କରିବାର ଯୋଗ୍ୟତା ନାହିଁ । ଆପଣଙ୍କ ଗୁଣଗାନ କରିବାକୁ ହେଲେ ଆପଣଙ୍କ କୃପା ନିଶ୍ଚିତ ଆବଶ୍ୟକ । ମୁଁ ମୁକୁନ୍ଦ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ହୋଇ ପବିତ୍ର କାର୍ତ୍ତିକ ମାସରେ ଆଶ୍ରମକୁ ଆସିଥିଲି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଶ୍ରୀମୁଖରୁ ପରମ ପବିତ୍ର ଭାଗବତ କଥା ଶୁଣିଥିଲି । ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଅହେତୁକ କୃପାରୁ ଆପଣ ମୋତେ ପବିତ୍ର ନାମ ଜପ ଏବଂ ନାମଜପର ମହିମା ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ । ଗୋଟାଏ ବର୍ଷ ସେବା ଏବଂ ଜପ କରିବା ପରେ ପୁଣି ସେଇ କାର୍ତ୍ତିକ ମାସରେ ଆପଣ ଆମକୁ ଦୀକ୍ଷା ସଂସ୍କାର କରାଇଥିଲେ, ଯାହା ଆମ ପାଇଁ ପରମ ଗୌରବ ଏବଂ ପରମ ମଙ୍ଗଳମୟ ଥିଲା । ଆମେ ସଂମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅପବିତ୍ର ଥିଲୁ । ଆପଣ ଆମକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର କରିଦେଲେ । ଏହା କେବଳ ଆପଣଙ୍କର ଅହେତୁକ କୃପା । ଦୀକ୍ଷା ସଂସ୍କାର ନେବାର ପୂର୍ବଦିନ ମୁଁ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ପଚାରିଥିଲି ଯେ, ଗୁରୁଦେବ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ବହୁତ ଥର ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିଛି ଏବଂ ଏକାକୀ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିଛି । ଗୁରୁଦେବ ହସିଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ତୋ ସହିତ ଆମର ପୂର୍ବ ଜନ୍ମର ସଂପର୍କ ଅଛି, ତୁ ତାହା ବୁଝି ପାରିବୁନି ।

ମୁଁ ବୁଝିବା ବା କି ଆବଶ୍ୟକ, ଆପଣଙ୍କର ସେଇ ନିତ୍ୟ ସଂପର୍କ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ କୃପା ସବୁବେଳେ ଆମ ଉପରେ ଥାଉ, ଆଉ ମୋର କିଛି ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ।

ଜୟ ଜୟ ଗୁରୁଦେବ ତୁମ୍ଭେ ଦୟାର ସାଗର
ପାପୀଙ୍କ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ଅବତାର ।
ଜୟ ଜୟ ଗୁରୁଦେବ ତୁମ୍ଭେ କରୁଣାର ସିନ୍ଧୁ
ଇହକାଳ, ପରକାଳ ଦ୍ୱିକାଳର ବନ୍ଧୁ ।
ଭକ୍ତିହୀନ ବୋଲି ଗୁରୁଦେବ ନକର ଅନ୍ତର
ଶ୍ରୀଚରଣ ବିନା ଅନ୍ୟ ଗତି ନାହିଁ ମୋର ।
ତୁମ୍ଭ ବିନା ଗୁରୁଦେବ କେହିନାହିଁ ମୋର
ଶ୍ରୀଚରଣ ତଳେ ରଖ ବୈଷ୍ଣବ ଠାକୁର ।
ପୂର୍ବ ଜନ୍ମ ତପଫଳେ ଗୁରୁଦେବ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପାଇଲି
ଶ୍ରୀଚରଣ ସେବା ଗୁରୁଦେବ କରି ନପାରିଲି ।
ବିନୀତ ପ୍ରଣତି ଘେନ ହେ ପତିତପାବନ
ମୁଁ ଅତି ପତିତ, ତୁମ୍ଭେ ପତିତ ତାରଣ ।
ତୁମ୍ଭ ବିନା କେହି ନାହିଁ ଏ ସଂସାରେ ମୋର
ତୁମ୍ଭ କୃପା ବଳେ ମୋତେ କରହୋ ଉଦ୍ଧାର ।

ଆଉ ଆପଣ ମୋତେ ଯେଉଁ ଦାୟିତ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ ସେ ଦାୟିତ୍ୱ ମୁଁ ଠିକ୍ ଭାବେ ତୁଲାଇ ପାରିନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଶ୍ରୀ ଚରଣରେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି । ଆପଣ ମୋତେ କ୍ଷମା କରନ୍ତୁ । ଜୟ ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବ !

ଆପଣଙ୍କର ଅଧମ ଦୁଷ୍ଟ ଶିଷ୍ୟ

ବାଳଗୋବିନ୍ଦ ଦାସ

ନମଃ ଓଁ ବିଷ୍ଣୁପାଦାୟ କୃଷ୍ଣପ୍ରେଷ୍ଠାୟ ଭୂତଳେ ।
ଶ୍ରୀମତେ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀନିତି ନାମିନେ ।।
ଓଁ ଅଜ୍ଞାନ ତିମିରାନ୍ଧସ୍ୟ ଜ୍ଞାନାଞ୍ଜନ ଶଳାକୟା ।
ଚକ୍ଷୁରୁନ୍ମୀଳିତଂ ଯେନ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀ ଗୁରବେ ନମଃ ।।
ଶ୍ରୀଚୈତନ୍ୟମନୋଽଭୀଷ୍ଟଂ ସ୍ଥାପିତଂ ଯେନ ଭୂତଳେ ।
ସ୍ୱୟଂ ରୂପଃ କଦା ମହ୍ୟଂ ଦଦାତି ସ୍ୱପଦାନ୍ତିକମ୍ ।।

ବିଗତ ତା୨୭.୦୫.୨୦୧୭ରିଖ ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବ ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଦାସ ଗୋସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜଙ୍କ ଅପ୍ରକଟ ଲୀଳା ଦିବସକୁ ଚିରଦିନ ପାଇଁ ଅନ୍ତରରେ ସାଇତି ରଖିବାକୁ ଆଜି ତା୧୫.୦୬.୨୦୧୮ରିଖରେ ମୋର ପୂଜ୍ୟ ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବ ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଦାସ ଗୋସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜଙ୍କ ପ୍ରଥମ ବାର୍ଷିକ ବିରହ ମହୋତ୍ସବ ଅବସରରେ ମୁଁ ତାଙ୍କର ଶ୍ରୀପାଦପଦ୍ମରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳୀ ଜ୍ଞାପନ କରୁଅଛି ।

ଆଜି ପୂଜ୍ୟ ଗୁରୁଦେବ ଇହ ଧାମରେ ନାହାଁନ୍ତି ସତ କିନ୍ତୁ ଏହା ଅବାସ୍ତବ । ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଏହି ଜଗତରେ ତାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ଅନୁଭବ ଅରୁଅଛୁ । ସେ ଥିଲେ ଜ୍ଞାନର ସମୁଦ୍ର ସଦୃଶ, କିନ୍ତୁ ହତଭାଗ୍ୟ ଆମେ ଜ୍ଞାନ ରୂପକ ସମୁଦ୍ର ବାଲିରୁ ଗୋଟିଏବି ସଂଗ୍ରହ କରିପାରି ନାହୁଁ । ସେ ତାଙ୍କ ଜୀବନର ସମସ୍ତ ମୂଲ୍ୟବାନ ସମୟ ଦିବ୍ୟ ଲୀଳାଭୂମୀ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଧାମ ଉଦ୍ଧାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିତାଇଥିଲେ । ନିଜର ଶିଷ୍ୟଶିଷ୍ୟା ଏବଂ ବାହାରର କୃଷ୍ଣପ୍ରେମୀ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଧାମର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଗୁରୁତ୍ୱ ତତ୍ତ୍ୱ ବିଷୟରେ ଅବଗତ କରାଇଥିଲେ । ପ୍ରକୃତ କୃଷ୍ଣପ୍ରେମୀ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁ ଭକ୍ତ ଏହି ତତ୍ତ୍ୱକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଆତ୍ମତୃପ୍ତି ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ।

ମୋର ମନେ ପଡେ ଯେତେବେଳେ ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବ ପ୍ରଥମେ ଏହି ଧାମ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଆସିଲେ ଏବଂ ଏଠାରେ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଏ ଅଧମ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲା । ପ୍ରତିଦିନ ଏ ଅଧମ ତାଙ୍କ ସହିତ ମଟର ସାଇକେଲରେ ଯିବା ଆସିବା କରି ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟ ବୁଝା ସୁଝା କରୁଥିଲା । ଏହି ଧାମ ପାଇଁ ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବଙ୍କର ଏତେ ନିଷ୍ଠା ଓ ଧର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ତାହା କଳ୍ପନା ବାହାରେ । ଏହାର ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଦୁଇଟି ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛି । ଥରେ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ସହିତ ଏ ଅଧମ(ମୁଁ) ମଟର ସାଇକେଲରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଫେରୁଥିଲୁ । ହଠାତ୍ ରବି ଟକିଜ୍ ନିକଟରେ ତେଲ ସରିଗଲା, ଗୁରୁଦେବ କହିଲେ ଆରେ ବେଣୁଧର ତୁମ ପାଖରେ ପଇସା ଅଛି କି ? ମୋ ପାଖରେ ପଇସା ଅଛି ଯେ, ଏହା ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ପଇସା, ଏହି ପଇସାରେ ତେଲ ପକାଇବା ଠିକ୍ ହେବନାହିଁ । ଉତ୍ତରରେ ମୁଁ କହିଲି, ଗୁରୁଦେବ ମୋ ପାଖରେ ମାତ୍ର ପାଞ୍ଚଟଙ୍କା ଅଛି । ସେ କହିଲେ ଠିକ୍ ଅଛି ଚାଲ ଗାଡି ଗଡାଇ ଗଡାଇ ଚାଲିଯିବା । ତା'ପରେ ଆମେ ଗାଡି ଗଡାଇ ଗଡାଇ ବାପୁଜୀ ନଗରରେ ପହଁଞ୍ଚିଥିଲୁ । ସେହିପରି ଦ୍ୱିତୀୟ ଉଦାହରଣ; ଏହି ଧାମର କାର୍ଯ୍ୟ ସାରି ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଫେରୁଥାଉ, ବାଟରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ନିକଟରେ ଭଲ ତରଭୁଜ ବିକ୍ରୀ ହେଉଥାଏ । ଗୁରୁଦେବ କହିଲେ ଠାକୁରଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ତରଭୁଜ ନେବା । କିଣି ସାରିବା ପରେ ପଇସା ଦେଲାବେଳକୁ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପଇସା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ପଇସା ଯଥେଷ୍ଟ ଥାଏ । ତା'ପରେ ଗୁରୁଦେବ କହିଲେ, 'ବେଣୁଧର ! ଆରେ ମୋର ପଇସା କିଛି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ପଇସା ଅଛି, ଏହାକୁ ଦେବା ଠିକ୍ ହେବନାହିଁ । ତୁମ ପାଖରେ ଯଦି ପଇସା ଅଛି ଦିଅ ମୁଁ ଘରକୁ ଗଲେ ଦେଇଦେବି ।' ତାହାହିଁ ହେଲା, ମୋ ପାଖରୁ ୫୦(ପଚାଶ) ଟଙ୍କା ନେଇ ତରଭୁଜ ନେଲେ ଏବଂ ମୋତେ ଘରେ ଫେରାଇଲେ । ଏଥିରୁ ସହଜରେ ଅନୁମାନ କରିହୁଏ ଯେ, ଏହି ଧାମରେ ବିନିଯୋଗ ହେଉଥିବା ଅର୍ଥ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ଗୁରୁଦେବ କେତେ ନିଷ୍ଠାବାନ ଥିଲେ ।

ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବ ଏହି ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଧାମର ଲୀଳା ଓ ତତ୍ତ୍ୱ ବିଷୟରେ ଏପରି ପ୍ରଚାର କରିଛନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରେମୀ ଭକ୍ତଗଣ ଏହି ଧାମ ଭୂମୀରେ ପାଦ ଦେଇ ଏହା ବିଷୟରେ ଅବଗତ ହେବାପାଇଁ ବ୍ୟାକୁଳିତ ହୋଇ ଉଠନ୍ତି । ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ଶ୍ରୀମୁଖରୁ ଯିଏ ଥରେ ମାତ୍ର କଥା କୀର୍ତ୍ତନ ଶ୍ରବଣ କରିଥାଏ, ସେ ଜୀବନ ଭରି ଶ୍ରବଣତାର ସୁଯୋଗକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥାଏ । ସେ ଥିଲେ ଖୁବ୍ ସରଳ ଓ ନିଷ୍କପଟ, ସେଥିପାଇଁ ଅନେକ ଭୌତିକବାଦୀ ଲୋକ ତାଙ୍କ ସରଳତାର ସୁଯୋଗ ନେଇଛନ୍ତି, ତଥାପି ଗୁରୁଦେବ ଭାଙ୍ଗିପଡି ନାହାଁନ୍ତି ।

ପ୍ରକୃତରେ କୃଷ୍ଣହିଁ ଗୁରୁ ରୂପରେ ଆସନ୍ତି । ଜୀବନର ସମସ୍ତ ଉତ୍ଥାନ ପତନ ବାଧା ବିଘ୍ନକୁ ଅତିକ୍ରମକରି ଆଗେଇ ଚାଲନ୍ତି ଧାମର ଉନ୍ନତି ବିଷୟରେ । ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବ ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ ଶିଷ୍ୟାଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରନ୍ତି ଏବଂ ଖୋଲା ହୃଦୟରେ ଭଗବାନଙ୍କ ଲୀଳା ବିଷୟରେ ଅବଗତ କରାନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏପରି ଗୁରୁଦେବ ଦୁନିଆରେ ବିରଳ । ଧାମ ଓ ଧାମବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ଅକ୍ଲାନ୍ତ ପରିଶ୍ରମ କରିଛନ୍ତି । କେବେବି କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇପଡିବା କୁହନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହା ପରେ ସେ ଆହୁରି ଅନେକ କିଛି କରିବା ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା ଧାମର ଉନ୍ନତି । କିନ୍ତୁ ଭଗବାନ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ସାଗରରେ ଭସାଇ ଦେଇ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଇ ଗଲେ ।

ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଗୁଣ ଅବର୍ଣ୍ଣନୀୟ । ଏହା ଅସୀମ ଓ ଅନନ୍ତ । ଶେଷରେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନାଥ କରିଦେଇ ପ୍ରକଟ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରି କୃଷ୍ଣ ଲୋକକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ । ମୁଁ ଅଧମ ବଂଶୀଧର ଦାସ ଆଜି ପ୍ରତିଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ଯେ, ଏପରି ସରଳ, ନିରୀହ, ନିଷ୍କପଟ, ଆଦର୍ଶ ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ ଓ ଶିକ୍ଷାକୁ ହୃଦୟରେ ମାଳା ସଦୃଶ ଗ୍ରହଣ ଓ ପ୍ରଚାର କରିବାହିଁ ହେବ ଜୀବନର ମୁଖ୍ୟ ଲକ୍ଷ ।

ହରିବୋଲ !

ଦୀନହୀନ ଅଧମ

ବଂଶୀଧର ଦାସ

□□

ଓଁ ଅଜ୍ଞାନ ତିମିରାନ୍ଧସ୍ୟ ଜ୍ଞାନାଞ୍ଜନଶଳାକୟା ।
ଚକ୍ଷୁରୁନ୍ମୀଳିତଂ ଯେନ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀ ଗୁରବେ ନମଃ ।।

ହେ ଗୁରୁଦେବ, ଆପଣ ଏ ଅଧମ ପ୍ରତି ସବୁବେଳେ କୃପା କରୁଥିବେ । ଗୁରୁଦେବ ମୁଁ ମୂର୍ଖ ଏବଂ ଅଜ୍ଞାନ । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଗୋଟାଏ ଦିନ ମାତ୍ର ମିଶିଛି, ତା ପରେ ଆପଣ ଆଉ ଆଶ୍ରମକୁ ଆସିନାହାନ୍ତି । ସେଇ ଗୋଟାଏ ଦିନ ମୁଁ ଯେଉଁ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ମିଶିଲି ସେଇଟା ମୋ ପାଇଁ ପରମ ଦୁର୍ଲଭ ସମୟ ଥିଲା । ଆପଣଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଏତେ ମଙ୍ଗଳମୟ ଥିଲା ତାହା ମୋ ପକ୍ଷରେ ବୁଝିବାଟା ବଡ ଦୁସ୍କର । ଗୁରୁଦେବ ମୁଁ ଘରେ ଥିବାବେଳେ ଅଭକ୍ଷ ଭକ୍ଷଣ କରୁଥିଲି ଏବଂ ନାନା ଦୁଷ୍କର୍ମରେ ଲିପ୍ତ ଥିଲି, କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ କୃପାରୁ ମୁଁ ସେ ସବୁଠୁ ବହୁତ ଦୂରରେ ରହିଲି । ଆପଣଙ୍କ କୃପାରୁ ହେମାଙ୍ଗ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡିଚା ଦିନ ପବିତ୍ର ନାମଜପ କରିବାକୁ ଦେଲେ । ଏବଂ ସେଇ ଦିନଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ନିଷ୍ଠାର ସହିତ ଜପ କରିଆସୁଛି । ଗୁରୁଦେବ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆଗକୁ କେମିତି ଜପ ଏବଂ ସେବା କରିବି ମୋତେ ସେତିକି କୃପା କରନ୍ତୁ ।

ଗୁରୁଦେବ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଥମେ ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଖିଲି ସେତେବେଳେ ଆପଣ ବଡ ରାଧା ଗୋପୀନାଥଙ୍କ ମନ୍ଦିର ସାମ୍ନାରେ ତୁଳସୀ ମହାରାଣୀଙ୍କ ପାଖରେ ବସିଥିଲେ । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ବସି ଆପଣଙ୍କ ପାଦ ସେବା କରିଥିଲି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ପଚାରିଥିଲି ଗୁରୁଦେବ ଆପଣଙ୍କ ଦେହ ଭଲ ନାହିଁକି ? ଆପଣ କହିଥିଲେ ନାଇଁରେ ମାନା ମୋ ଦେହ ବହୁତ ଖରାପ । ମୋ ଦେହରୁ ପାଣି କଢ଼ା ହେଉଛି, ମୋତେ ବହୁତ କଷ୍ଟ ହେଉଛି । ସେ ସମୟରେ ମୁଁ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ସହିତ ୧୦,୧୫ ମିନିଟ୍ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହୋଇଥିଲି । ଏବଂ ଗୁରୁଦେବ ମୋତେ କହିଥିଲେ, ମାନା ଆଶ୍ରମ ଛାଡି କୁଆଡେ ଯିବୁନୁ । ଏଇଠି ମନ ହଜେଇ ଦେବୁ । ମନତ ହଜେଇବା କଣ ମୁଁ ଜାଣିନି, କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ କୃପାରୁ ମୁଁ ଏଠି ଅଛି ଏବଂ ସେବା କରୁଛି ।

ଆପଣ ମୋତେ ଏତିକି କୃପା କରନ୍ତୁ ଗୁରୁଦେବ, ମୁଁ କେମିତି ଆଶ୍ରମରେ ସବୁବେଳେ ସେବା କରିବି ଏବଂ ନିଷ୍ଠାର ସହିତ ଜପ କରିବି । ମୋ ଉପରେ ସବୁବେଳେ ଆପଣ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଥାନ୍ତୁ, ମୋର ଆଉ କିଛି ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ।

ଜୟ ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବ !
ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରିୟ ଅଧମ ମାନା

ଓଁ ଅଜ୍ଞାନ ତିମିରାନ୍ଧସ୍ୟ ଜ୍ଞାନାଞ୍ଜନ ଶଳାକୟା ।
ଚକ୍ଷୁରୁନ୍ମୀଳିତଂ ଯେନ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀ ଗୁରବେ ନମଃ ॥
ନମଃ ଓଁ ବିଷ୍ଣୁପାଦାୟ କୃଷ୍ଣପ୍ରେଷ୍ଠାୟ ଭୂତଳେ ।
ଶ୍ରୀମତେ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀନିତି ନାମିନେ ॥

ହେ ମୋର ପରମ ଆରାଧ୍ୟତମ ନିତ୍ୟ ସଦ୍ ଗୁରୁଦେବ,

କୃପା ପୂର୍ବକ ଆପଣଙ୍କ ପାଦକମଳରେ ମୋର କୋଟି କୋଟି ଦଣ୍ଡବତ ପ୍ରଣାମ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କ ଚରଣ କମଳରେ ଭକ୍ତ୍ୟାର୍ଘ୍ୟ ଅର୍ପଣ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ନିଜକୁ ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ବିବେଚିତ କରିପାରୁ ନାହିଁ । ଆପଣ କୃପାଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଯାହାଦ୍ୱାରା ମୁଁ ମୋ ହୃଦୟର ଭକ୍ତି ଭାବକୁ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇପାରିବି । ମୁଁ ଏ ସଂସାରର ମାୟାମୋହ ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାରରେ ହଜି ଯାଇଥିବା ବେଳେ ଆପଣ ହିଁ ଅହୈତୁକି କୃପା ପ୍ରଦାନ କରି ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କରିଛନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କ କୃପା ବ୍ୟତିରେକ ଏ ସଂସାର ସାଗରକୁ ପାରିହେବା ବଡ ଦୁରୁହ ବ୍ୟାପାର । ଆପଣଙ୍କ ଭଳି ଜଣେ ମହାନ ସଦ୍‌ଗୁରୁଙ୍କ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସିନଥିଲେ ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନର ଚରମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ'ଣ ତାହା ମୁଁ ଜାଣିପାରି ନଥାନ୍ତି । ଆପଣ ହେଉଛନ୍ତି ଦୟାର ଅବତାର । ଆପଣଙ୍କ ସହ ସାକ୍ଷାତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ମୋର ଅନେକ ଦୁର୍ଗୁଣ ଥିଲା ମାତ୍ର ଆପଣଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମରେ ଆଶ୍ରୟ ନେବା ପରେ ମୋର ସବୁ ଦୁର୍ଗୁଣ ଦୂରୀଭୁତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏ ଅଧମକୁ ଆପଣଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମରେ ଆଶ୍ରୟ ପ୍ରଦାନ କରି ଶିଷ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବାରୁ ମୁଁ ନିଜକୁ ଧନ୍ୟ ମନେକରୁଛି । ମୋର ଆପଣଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ହେବାର ଶହେ ଭାଗରୁ ଏକ ଭାଗର ମଧ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟତା ନାହିଁ, ହେଲେ ଏ ଅଧମକୁ ଆପଣ କାହିଁକି ଯେ ଶିଷ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କଲେ ତାହା କେବଳ ଆପଣଙ୍କୁହିଁ ଜଣା ।

୧୯୯୯-୨୦୦୦ ମସିହାରେ ମୋର ଆପଣଙ୍କ ସହ ପ୍ରଥମ ସାକ୍ଷାତ ହୋଇଥିଲା । ସେ ସମୟରେ ଆପଣ ଭୁବନେଶ୍ୱରସ୍ଥିତ ଇସ୍କନ ମନ୍ଦିରରେ ରବିବାର ଦିନ ଅପରାହ୍ନ ୪ଟା ୩୦ରେ ପ୍ରବଚନ ଦେଉଥିଲେ । ଉକ୍ତ କ୍ଲାସ୍‌ରେ ମୁଁ ଯୋଗଦାନ କରିଥିଲି । ଆପଣଙ୍କ ମୁଖରୁ ସେ ଦିବ୍ୟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରବଚନ ଶୁଣି ସେଥିରେ ମୁଁ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲି । ମୋତେ ଲାଗିଲା ଯେମିତି ସ୍ୱୟଂ ପରମପୁରୁଷ ଭଗବାନ ଏ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଲୋକକୁ ଅବତରଣ କରି ଆପଣଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ମୋତେ ଉପଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେହିଦିନ ଠାରୁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିଚାଲିଛି ।

ପରମପୁରୁଷ ଭଗବାନ୍ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଓ ମା ରାଧାରାଣୀଙ୍କ ସେବା କରିବା ଯଦି ଜୀବନର ଚରମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହୁଏ, ବର୍ତ୍ତମାନ କଳିଯୁଗର ପ୍ରଭାବରେ ସେ ଦିବ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ମନେହେଉଅଛି । ଆପଣଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଏ ଭବ ସଂସାର ସାଗରକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବା ବଡ ଦୁସାଧ୍ୟ ମନେହେଉଛି । ଆପଣଙ୍କ ବିରହ ବା ତିରୋଭାବ ଦିବସରେ ଆପଣଙ୍କ ଉପଦେଶାତ୍ମକ ବାକ୍ୟ ମୋ ମନରେ ସର୍ବଦା ଗୁଞ୍ଜରଣ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି ।

ଏଣୁ ଆପଣ ମୋତେ ଆପଣଙ୍କ ଦିବ୍ୟ କରୁଣା ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଯେମିତକି ମୁଁ ଏ ଭବ ସଂସାରର ମାୟାମୋହରୁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ରଖି ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାଧାକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସେବାରେ ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ କରିପାରିବି ।

ଆପଣଙ୍କ ଚରଣାଶ୍ରିତ ଭୃତ୍ୟ

ବିଷ୍ଣୁପ୍ରସାଦ ଦାସ

ଓଁ ଅଜ୍ଞାନ ତିମିରାନ୍ଧସ୍ୟ ଜ୍ଞାନାଞ୍ଜନ ଶଳାକୟା ।
ଚକ୍ଷୁରୁନ୍ମୀଳିତଂ ଯେନ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀ ଗୁରବେ ନମଃ ।।
ନମଃ ଓଁ ବିଷ୍ଣୁପାଦାୟ କୃଷ୍ଣପ୍ରେଷ୍ଠାୟ ଭୂତଳେ ।
ଶ୍ରୀମତେ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀନିତି ନାମିନେ ।।

ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ପରମ୍ପରା ଓ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ଗୌରାଙ୍ଗଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାକ୍ରମେ ଶ୍ରୀ ଚୈତନ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅଚିନ୍ତ୍ୟ ଦିବ୍ୟ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ଲୀଳାପୀଠ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଧାମର ବିକାଶ ମୂଳକ ସେବାରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଓ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକାରେ ଥିବା ଆମ୍ଭର ପରମପୂଜ୍ୟ ଗୁରୁଦେବ ଓଁ ବିଷ୍ଣୁପାଦ ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜ ଗତ ତା୨୭. ୦୫. ୨୦୧୭ ରିଖ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଶୁକ୍ଳ ଦ୍ୱିତୀୟା ତିଥିରେ ଲୀଳାସାଙ୍ଗ କରିଛନ୍ତି ।

ହେ ମୋର ପତିତପାବନ ନିତ୍ୟ ସଦ୍ ଗୁରୁଦେବ, ଭକ୍ତି କ'ଣ ମୁଁ ଜାଣିନଥିଲି, କୃଷ୍ଣପ୍ରାପ୍ତି କଥାବି ଜାଣିନଥିଲି, ସେବା କ'ଣ ଜାଣିନଥିଲି, ମୁଁ କିଏ, ମୋର କ'ଣ କରିବା ଦରକାର ବି ଜାଣିନଥିଲି । କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ଅହୈତୁକୀ କୃପାରୁ ମୁଁ ଏ ସବୁ ଜାଣିପାରିଲି ।

ମୁଁ ପ୍ରଥମେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଆଶ୍ରମ ଆସିଲି, ମୋର ଆସିବାର ପରିଚୟ ଭକ୍ତମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ, ତା'ପରେ ଏ ଅପରାଧି ଓ ଅଧମକୁ ଆପଣ ଖୋଜିଛନ୍ତି । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲି ଏବଂ ଦଣ୍ଡବତ କଲି । ସେତେବେଳେ ଆପଣ ମୋତେ 'ନାମ କ'ଣ' ପଚାରିଲେ । ମୁଁ କହିଲି 'ମୋର ନାମ ବାଙ୍କବିହାରୀ', ବହୁତ ଖୁସି ହେଲେ; 'ଯା'ହେଉ ଭଗବାନଙ୍କ ନାମ ପାଇଛୁ ।' ତାପରେ ଗୁରୁଦେବ ମୋତେ ପଚାରିଲେ, 'ବୁଝିଲୁ ବାଙ୍କବିହାରୀ ଶୀତଦିନେ କାକର ବିନ୍ଦୁ ପଡେ, ତାକୁ ଦେଖିଛୁ ?' ମୁଁ ହଁ କହିଲି । ତା'ପରେ ଦ୍ୱିତୀୟରେ ପଚାରିଲେ 'ସମୁଦ୍ରରେ ବାଲି ଦେଖିଛୁ ?' ମୁଁ ହଁ କଲି । ତା' ପରେ ଗୁରୁଦେବ କହିଲେ 'ସମୁଦ୍ରର ବାଲି କଣିକା ଏବଂ ଶୀତଦିନେ କାକର ବିନ୍ଦୁ, ଏ ସବୁ ଯୋଗ ସିଦ୍ଧି ବଳରେ ଗଣିହେବ । କିନ୍ତୁ ଆମେ କେତେ ଜନ୍ମ ବିତାଇଲୁଣି ତାକୁ ଗଣିହେବ ନାହିଁ । କେତେବେଳେ କ'ଣ ଶରୀର ପାଇଛୁ ତାର ଠିକଣା ନାହିଁ । ୮୪ ଲକ୍ଷ ଯୋନିପରେ ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମ ମିଳେ । ବୁଝିଲୁ ବାଙ୍କବିହାରୀ, ଜୀବନର ସୁଯୋଗ ନେ ।' ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ମୁଖରୁ ଏତକ କଥା ଶୁଣି ମୋର ମନ ଦୋହଲିଗଲା, ହୃଦୟ ତରଳିଗଲା । ପରେମେଶ୍ୱର ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ବାପା, ମାଆ, ଭାଇ, ଘର ଓ ପରିବାର ପ୍ରତି ଅନାସକ୍ତି ଭାବ ଆସିଲା ଏବଂ ସ୍ଥିର କଲି ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ମୋର ପ୍ରକୃତରେ ଗୁରୁଦେବ । ଯେତେ ଯାହା ହେଉପଛେ ମୁଁ ଆଶ୍ରମରୁ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ପାଖରୁ କୁଆଡେ ଯିବିନାହିଁ । ସାଧୁଯେ ମଳୟ ପବନ, କାଷ୍ଠକୁ କରାଏ ଚନ୍ଦନ । ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ମୁଖରୁ ଦିବ୍ୟ ହରିକଥା ଶୁଣି ମୋର ହୃଦୟ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ବଦଳିଗଲା ।

ଗୁରୁଦେବ ଆପଣଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ହରିକଥା ଶୁଣି ମୋର ମନରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଆସୁଛି, ସେ ଦିନ ପୁଣି କେବେ ଆସିବ ।

ହରିକଥା ନଶୁଣି ଜୀବନ ମୃତବତ୍ ହୋଇ ଯାଉଛି । ଗୁରୁଦେବ ଆପଣ ଦିନେ ହରି କଥା ନ କହିଲେ ଆପଣଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗେ ନାହିଁ । ଯେତେ ଶରୀର ଅସୁସ୍ଥ ରହିଲେ ବି ଆପଣ ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭାଗବତମ୍ ପାଠ କରନ୍ତି । ଆଶ୍ରମର କିଛି ଭକ୍ତ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ କହୁ, 'ଗୁରୁଦେବ ଆପଣଙ୍କ ଶରୀର ବହୁତ ଖରାପ ଏବଂ ଡାକ୍ତରବି ବେଶିକଥା କହିବା ପାଇଁ ମନା କରିଛନ୍ତି', କିନ୍ତୁ ଆପଣ କାହାକଥା ନଶୁଣି କୁହନ୍ତି, 'ହରିକଥା ନ କହି ଜୀବନ ରଖି ଲାଭ କଣ ? ହରିକଥା ହିଁ ଆମର ଜୀବନ ।' ଆମେ ଗୁରୁଦେବଙ୍କର କଥା ଶୁଣି ଚୁପ୍ ହୋଇଯାଉ । ଏ ବି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟେ ଶିକ୍ଷା ।

ଗୁରୁଦେବଙ୍କର ଆଉ ଗୋଟିଏ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ଆଚରଣ କରି ଯାଇଛନ୍ତି । ଗୁରୁଦେବ ଥିଲେ ଗୃହସ୍ଥାଶ୍ରମରେ । ଯେତେବେଳେ ଆଶ୍ରମର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ପନିପରିବା ଫସଲ ଆଶ୍ରମର ସେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ହୋଇଥାଏ, ଯାହାଫଳରେ ଆଶ୍ରମ ଚଳି ବାହାରକୁ ବିକ୍ରି କରିବା ପାଇଁ ନେଇଥାଉ । ଆମର ଗୁରୁଦେବ ଆଶ୍ରମରୁ କିଛି ପରିବା କିଣନ୍ତି । ମୁଁ ସେତେବେଳେ ବଗିଚା ସେବାରେ ଥାଏ । ମୋତେ ପଚାରନ୍ତି, 'ଆରେ ବାଙ୍କବିହାରୀ' । ପଣସ ହେଉ କିମ୍ୱା ଭଣ୍ଡା ହେଉ କିମ୍ୱା ଅନ୍ୟ ପରିବା ହେଉ ଗୁରୁଦେବ କିଣନ୍ତି ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଭକ୍ତମାନେ ଗୁରୁଦେବଙ୍କୁ କହୁ, 'ଗୁରୁଦେବ ଆପଣଙ୍କ ଆଶ୍ରମ, ଆପଣ ଟଙ୍କା ଦେଇ ପରିବା କିଣୁଛନ୍ତି, ଏହା ଠିକ୍ ନୁହେଁ ଗୁରୁଦେବ' । ଗୁରୁଦେବ କୁହନ୍ତି, 'ଆମେ ଗୃହସ୍ଥାଶ୍ରମରେ ରହୁଛୁ, ସେଥିପାଇଁ ଉଚିତ୍ ମୂଲ୍ୟରେ ମୋର କିଣିବା ଉଚିତ୍ ।' ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ପରିବା ମୂଲ୍ୟ ୩୦ ଟଙ୍କା ହୋଇଥିବ, ଗୁରୁଦେବ ୪୦ ଟଙ୍କା ଦିଅନ୍ତି । ଏସବୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଶିକ୍ଷା । ଗୁରୁଦେବ, ଆପଣ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ଯେପରି ଆଚରଣ କରି ଯାଇଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ଭଗବାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାପାଇଁ ରାସ୍ତା ଖୋଲି ଦେଇଛନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କ କୃପା ଆଶୀର୍ବାଦ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡୁ । ଆପଣଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମରେ ଅନନ୍ତ କୋଟି ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗ ଦଣ୍ଡବତ କରୁଛି ଗୁରୁଦେବ ।

ଜୟ ପତିତପାବନ ନିତ୍ୟ ସଦ୍ ଗୁରୁଦେବ କି ଜୟ !

ଆପଣଙ୍କର ଆଯୋଗ୍ୟ ସନ୍ତାନ

ବ୍ରଜେନ୍ଦ୍ରନନ୍ଦନ ଦାସ

❒❒

ଓଁ ଅଜ୍ଞାନ ତିମିରାନ୍ଧସ୍ୟ ଜ୍ଞାନାଞ୍ଜନ ଶଳାକୟା ॥
ଚକ୍ଷୁରୁନ୍ମୀଳିତଂ ଯେନ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀ ଗୁରବେ ନମଃ ॥
ନମଃ ଓଁ ବିଷ୍ଣୁପାଦାୟ କୃଷ୍ଣପ୍ରେଷ୍ଠାୟ ଭୂତଳେ ।
ଶ୍ରୀମତେ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀନିତି-ନାମିନେ ॥

ପରମ ପୂଜ୍ୟ ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବ,

ଆଜି ଆପଣଙ୍କର ଏହି ପରମ ପବିତ୍ର ତିରୋଭାବ ତିଥିରେ ମୋର ଶତକୋଟି ଦଣ୍ଡବତ ପ୍ରଣାମ ଜଣାଉଛି । ଏହି ପବିତ୍ର ବିରହ ଉତ୍ସବରେ ଆପଣଙ୍କର ଦିବ୍ୟ ଲୀଳାଗୁଣ କୀର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଏ ଅଧମର କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ନାହିଁ । ହେ ବୈଷ୍ଣବ ଠାକୁର ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବ, ଆପଣଙ୍କ ଗୁଣ କୀର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ସେଦିନ ସେହି ଦିବ୍ୟ ଅପ୍ରକଟ ଲୀଳାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିଛୁ ସାକ୍ଷାତ ସୂର୍ଯ୍ୟନାରାୟଣ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ରୁଦ୍ର ତାପରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦେବରାଜ ଇନ୍ଦ୍ର ଓ ଅନ୍ୟ ଦେବତାଗଣ ସ୍ୱାଗତ ଜଣାଇ ଆପଣଙ୍କୁ ବର୍ଷାଦ୍ୱାରା ମହାସ୍ନାନ କରାଇ ଥିଲେ । ଯେଉଁଠି ସମସ୍ତ ଦେବତାଗଣ ବୈଷ୍ଣବ ଠାକୁରଙ୍କ ଗୁଣ କୀର୍ତ୍ତନ ଗାନ କରିଛନ୍ତି, ସେଠାରେ ମୋପରି ଅପରାଧୀ କି ଗୁଣ ଗାନ କରିବ ? ତଥାପି ଆପଣଙ୍କର ଅହୈତୁକି କୃପା ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କିଛି ଗୁଣ କୀର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛି ।

ହେ ମୋର ପତିତପାବନ ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବ, ଆପଣଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ଅପ୍ରକଟ ଲୀଳା କିଛି ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ମୋର ପ୍ରିୟ ଗୁରୁଭ୍ରାତା ଶ୍ରୀପାଦ ହେମାଙ୍ଗ ମହାପ୍ରଭୁ ଦାସ ମୋତେ ରାତ୍ରି ପ୍ରାୟ ୩ଟାରେ ଡାକି କହିଲେ ଆସ କୀର୍ତ୍ତନ କରିବା । ଶ୍ରୀପାଦ ହେମାଙ୍ଗ ମହାପ୍ରଭୁ ଦାସ, ମାଧବୀ ଦେବୀ ଦାସୀ ଓ ଆମେ ମିଶି କୀର୍ତ୍ତନ କରୁଥାଉ । କିନ୍ତୁ ସେଦିନ କୀର୍ତ୍ତନ ପ୍ରଭୁଜୀଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା । ଆମେ କିନ୍ତୁ କିଛି ବୁଝିପାରୁନଥିଲୁ । କେତେବେଳେ ତୁଳସୀ ମହାରାଣୀଙ୍କ ଗାନ, କେତେବେଳେ ମହାମନ୍ତ୍ର ଓ କେତେବେଳେ ବୈଷ୍ଣବ ବନ୍ଦନା ଚାଲୁଥାଏ, କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିଲୁ ହଠାତ୍ ଆକାଶ ଦିବ୍ୟ ଆଲୋକରେ ଆଲୋକିତ ହେଉଅଛି । ବିଜୁଳିର ଝଙ୍କାର, ଘଡଘଡିର ଧ୍ୱନି ହେଉନଥାଏ ବା ବର୍ଷାର କୌଣସି ସଂକେତ ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଆମର କୀର୍ତ୍ତନ ଚାଲୁଥାଏ । ସେହି ସମୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରିୟ ଗୁରୁଭ୍ରାତା ଶ୍ରୀପାଦ ସୁନ୍ଦର ଗୋପାଳ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ସୂଚନା ପାଇଲୁ ଆମର ବୈଷ୍ଣବ ଠାକୁର ଶିରୋମଣି ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବ ଦିବ୍ୟ ପ୍ରକଟ ଲୀଳା ସାଙ୍ଗ କଲେ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାଧା ଗୋପୀନାଥ ତାଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ଏ ଧରା ଧାମରୁ ଯେତେବେଳେ ଗୋଲକ ବୃନ୍ଦାବନ ନେବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଦେବତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହିପରି ସଙ୍କେତ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି ।

ହେ ମୋର ପ୍ରାଣବଲ୍ଲଭ ଗୁରୁଦେବ, ଆପଣ ମୋର ସଦ୍‌ଗୁରୁ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ହୋଇପାରିଲି ନାହିଁ । ଆପଣ ମୋର ପରମାର୍ଥିକ ପିତା ଭାବେ ସମସ୍ତ ପାଳନ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ସତ୍‌ପୁତ୍ର ଭାବେ ନୁହେଁ ବରଂ ଅଯୋଗ୍ୟ ପୁତ୍ର ହୋଇ ରହିଲି । ଆପଣ ପରମ ବନ୍ଧୁ ଭାବେ ମୋ ପ୍ରତି ପରମାର୍ଥିକ ବ୍ୟବହାର ତୁଲାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ତାର

ସଦୁପଯୋଗ କରିପାରିଲି ନାହିଁ । ଆପଣ ମରମାର୍ଥିକ ଭର୍ତ୍ତାଭଳି ମୋ ପ୍ରତି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ଭୃତ୍ୟ ହୋଇ ରହିଗଲି । ହେ ମୋର ପରମ ଆରାଧ୍ୟତମ ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବ ମୋର ଏତେ ଦୁର୍ଗୁଣ ଓ ମୁଁ ପାପିଷ୍ଠ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ମହାବଦାନ୍ୟ ଓ ପତିତପାବନ ହୋଇ ମୋର କୌଣସି ଦୋଷ ନଦେଖି ଆପଣଙ୍କ ଶ୍ରୀପାଦପଦ୍ମରେ ଆଶ୍ରିତ କରି ରଖିଛନ୍ତି ।

"ସେଇ ସେ ପରମ ବନ୍ଧୁ ସେଇ ମାତା ପିତା
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚରଣେ ଯେଇ ପ୍ରେମଭକ୍ତି ଦାତା"

ନିଜ ପ୍ରାରବ୍ଧ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବା ଭୌତିକ ଜଗତର ଅବସାଦ, ଆପଣଙ୍କ ସେବାକୁ ସୁଚାରୁ ରୂପେ ଓ ସୁଷ୍ଠୁ ରୂପେ ନ କରିପାରିଥିବାର ଯେଉଁ ବିଷାଦ ସଦାସର୍ବଦା ଚିତ୍ତକୁ ମର୍ମାହତ କରେ । ସେ ସବୁକିଛି ଆପଣଙ୍କ ସ୍ମିତହାସ୍ୟଯୁକ୍ତ ଦିବ୍ୟ ଦର୍ଶନରେ ଓ "ଭଲଅଛୁ ?" – ଏହି ଅପ୍ରାକୃତ ଶବ୍ଦ ଶ୍ରବଣରେ ସମସ୍ତ ଦୁଃଖ ଚାଲିଯାଉଥିଲା ଓ ମନରେ ଆସୁଥିଲା ଅପାର ଉତ୍ସାହ ଓ ଆନନ୍ଦ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପୁନର୍ବାର ଶତଚେଷ୍ଟା କରି ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ସେବା ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରୀଚୈତନ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ପ୍ରଚାର, ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗା ଧାମର ସଂରକ୍ଷଣ ଓ ବୈଷ୍ଣବସେବା ଆଦି କରିବାରେ ବିଫଳ ହେଉଛି । ହେ ଗୁରୁଦେବ ମୁଁ ବିଫଳ, କିନ୍ତୁ ଜୀବନ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଭକ୍ତ ସେବାରେ ପ୍ରୟାସରତ ରହୁଥିବି; ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ଏତିକି ପ୍ରାର୍ଥନା ।।

ମୁଁ ମୋର କାୟିକ, ବାଚିକ, ମାନସିକ ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତିକୁ ଆପଣଙ୍କ ସେବାରେ ସମର୍ପଣ କରି ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ମୁଖରେ ହସ ବିକଶିତ କରାଇବାରେ ସୌଭାଗ୍ୟକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିଲିନାହିଁ । ଆପଣ ବ୍ରଜବିଜୟ ମହୋତ୍ସବ ଲୀଳାକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରି ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାଧାଗୋପୀନାଥଙ୍କ ନିକଟରେ ଅବସ୍ଥାନ କଲେ, ମୋର ସେବା କରିବାର ଅଯୋଗ୍ୟତାକୁ ଦେଖି ଆପଣ ମୋତେ ବିରହ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ସୌଭାଗ୍ୟ କଥା ଚିନ୍ତାକରି ମନେ ମନେ ଖୁସିହୁଏ ଯେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଭଳି ସଦ୍‌ଗୁରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଶ୍ରୀ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗା ଦିବ୍ୟ ଧାମରେ ଆଶ୍ରୟ ଗ୍ରହଣ କରିଛି । କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟର କଥା ଏପରି ସଦ୍‌ଗୁରୁଙ୍କ ସେବାରେ ତଥା ଧାମର ସେବାରେ ଚିତ୍ତ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏପରି ଖୁସି ବା ଦୁଃଖ କାହା ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରକାଶିତ କରିପାରୁଛି ନା ବାଣ୍ଟି ପାରୁଛି । ସେହି ପତିତପାବନ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ଅଶୋକ, ଅଭୟ, ଅମୃତ ଶ୍ରୀ ଚରଣରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଛଡା ଅନ୍ୟ ଉପାୟ କିଛି ନାହିଁ ।

ଦାରୁଣ ସଂସାର ନିଧି ତାହେ ଡୁବାଇଲ ବିଧି
କେଶେଧରି ମୋରେ କର ପାର ।।

ଶେଷରେ ଏତିକି ପ୍ରାର୍ଥନା ହେ ପ୍ରାଣର ପ୍ରାଣ ଗୁରୁଦେବ, ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଷୟୀ । ବିଷୟୀମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ରହୁଛି, ମୁଁ ଯେପରି ବାଟବଣା ହୋଇନଯାଏ । ଆପଣ କୃପା କରି ମୋ କେଶକୁ ଧରି ମୋତେ ସଠିକ୍ ପଥରେ ପରିଚାଳିତ କରାନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କ ସେବା ମୋ ଇଚ୍ଛାମତେ ନ ହୋଇ ମୋର ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଓ ମନକୁ ଆପଣଙ୍କ ଇଚ୍ଛାମତେ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ସେବା କରିବାରେ ପ୍ରେରିତ କରନ୍ତୁ ।

ଇତି ଆପଣଙ୍କ ଅକିଞ୍ଚନ

ଚୈତନ୍ୟ ଚରଣ ଦାସ

❒❒

ଓଁ ଅଜ୍ଞାନ ତିମିରାନ୍ଧସ୍ୟ ଜ୍ଞାନାଞ୍ଜନ ଶଳାକୟା ।
ଚକ୍ଷୁରୁନ୍ମୀଳିତଂ ଯେନ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀ ଗୁରବେ ନମଃ ॥
ନମଃ ଓଁ ବିଷ୍ଣୁପାଦାୟ କୃଷ୍ଣପ୍ରେଷ୍ଠାୟ ଭୂତଳେ ।
ଶ୍ରୀମତେ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀ ଇତି ନାମିନେ ॥

ପରମ ପୂଜ୍ୟ ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବ,

ଆପଣଙ୍କ ପଦାରବିନ୍ଦରେ ଶତକୋଟି ଦଣ୍ଡବତ ପ୍ରଣାମ ଅର୍ପଣ କରୁଛି । ଆଜି ଆପଣଙ୍କର ପବିତ୍ରତମ ତିରୋଭାବ ମହାମହୋତ୍ସବରେ ଆପଣଙ୍କର ଦିବ୍ୟ ଲୀଳା-ଗୁଣ-ଗାଥା କୀର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ମୋର କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ନାହିଁ ।

ଗତ ବର୍ଷ ମେ ମାସ ୨୭ ତାରିଖରେ ଆପଣଙ୍କର ଅପ୍ରକଟ ଲୀଳାଠାରୁ ଏହି ଏକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯାଇଛି । ସେହି ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଧାମରେ ଆମେ ରହିଅଛୁ । କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ବିନା ସବୁକିଛି ନିର୍ଜୀବ, ନୀରବ ଓ ନିସ୍ପନ୍ଦ ଭଳି ମନେ ହେଉଛି । ଆପଣ ପ୍ରକଟ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଆମର ଯେତେ ଯାହା ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ, ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିଦେଲେ ଆମର ସବୁ କଷ୍ଟ ଦୂର ହୋଇଯାଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଆପଣ ପ୍ରକଟାବସ୍ଥାରେ ଆମକୁ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ – 'କନକ କାମିନୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ବାଘିନୀ ଛାଡିଆଛେ ଯାରେ ସେଇତ ବୈଷ୍ଣବ' । ଆପଣଙ୍କର ଏହି ଶିକ୍ଷାକୁ ଗ୍ରହଣ ନକରି ଆମେ ବହୁତ କଷ୍ଟ ପାଉଛୁ । ଆପଣଙ୍କର ଶିକ୍ଷା, ଦୀକ୍ଷା, କଥା, କୌଣସି କଥା ଆମେ ଠିକ୍ ଭାବରେ ମାନି ନାହୁଁ । ଏ ଅଧମ ଗୁରୁକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସେବା ସମୟରେ ଅନେକ ପାପ ଓ ଅପରାଧ କରିଛି । ଆପଣଙ୍କ ଭଳି ମହାଭାଗବତଙ୍କୁ ଅନେକ କଷ୍ଟ ଦେଇଛି । ଆପଣ କିନ୍ତୁ ଉଦାର ହୃଦୟରେ ସେଗୁଡିକୁ କ୍ଷମା କରିଦେଇଛନ୍ତି । ମୁଁ ଜ୍ଞାତ ବା ଅଜ୍ଞାତସାରରେ ଆପଣଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମରେ ଯେଉଁ ଅପରାଧ କରିଛି, ଆଜିର ଏହି ପବିତ୍ର ଦିନରେ ମୋର ସମସ୍ତ ଅପରାଧକୁ କୃପାପୂର୍ବକ କ୍ଷମା କରିଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତର ଧରି ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ସେବା କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଏ, ଏହି ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ଆପଣଙ୍କର ଅପରାଧି ସେବକ

ଦାମୋଦର ଦାସ

❑❑

ନମଃ ଓଁ ବିଷ୍ଣୁପାଦାୟ କୃଷ୍ଣପ୍ରେଷ୍ଠାୟ ଭୂତଳେ ।
ଶ୍ରୀମତେ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀନିତି ନାମିନେ ॥
ଓଁ ଅଜ୍ଞାନ ତିମିରାନ୍ଧସ୍ୟ ଜ୍ଞାନାଞ୍ଜନ ଶଳାକୟା ।
ଚକ୍ଷୁରୁନ୍ମୀଳିତଂ ଯେନ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀ ଗୁରବେ ନମଃ ॥

ହେ ମୋର ପରମ ଆରାଧ୍ୟତମ ପରମ କାରୁଣିକ ନିତ୍ୟ ସଦ୍ ଗୁରୁଦେବ । କୃପା ପୂର୍ବକ ଆପଣଙ୍କର ଶ୍ରୀ ଚରଣରେ ମୋର ବିନୀତ ପ୍ରଣାମ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କର ଚରଣାରବିନ୍ଦରେ ଭକ୍ତ୍ୟାର୍ଘ୍ୟ ଅର୍ପଣର କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ମୋର ନାହିଁ । କାରଣ ଆପଣ ହେଉଛନ୍ତି "ସୂର୍ଯ୍ୟ କୋଟି ସମ ପ୍ରଭ" । ଗୁରୁଦେବ ଆପଣ ହେଉଛନ୍ତି ତ୍ୟାଗର ଏକ ମୂର୍ତ୍ତିମନ୍ତ ପ୍ରତୀକ । ତ୍ୟାଗମୟ ଜୀବନରେ ଅସଂଖ୍ୟ ସୋପାନ ଆପଣ ଅତିକ୍ରମ କରିଛନ୍ତି । ଗୁରୁଦେବ ଆପଣ ହେଉଛନ୍ତି ଦିବ୍ୟଦ୍ରଷ୍ଟା, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭଳି ମାୟାବଦ୍ଧ ଜୀବଗଣଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାପାଇଁ ଗୋଲକର ପ୍ରେମଧନ ହରିନାମକୁ ମର ଜଗତରେ ମାୟାଗ୍ରସ୍ତ ଜୀବମାନଙ୍କୁ ଅକାତରରେ ଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ କେତେ ଯେ Spiritual blood ଦେବାକୁ ପଡିଛି ତାହାର କଳନା ନାହିଁ । ଆପଣଙ୍କର ଉଦାର ହୃଦୟ ଭୁଲି ଯାଇଛି ପାତ୍ର ଅପାତ୍ର, ଭୁଲି ଯାଇଛି ଉଚ ନୀଚର ଭାବ । ଯାହାର Reaction ଆପଣଙ୍କୁ ଭୋଗିବାକୁ ପଡିଥିଲା । ଫଳରେ ଥରକୁ ଥର ଶରୀର ଅସୁସ୍ଥ ହେବାକୁ ଲାଗିଥିଲା । ଶେଷରେ ଗୁରୁକୃଷ୍ଣଙ୍କର ପ୍ରଦତ୍ତ ଅମର ଶରୀରକୁ ମୃତ୍ୟୁର ଛାୟା ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ପଡିଥିଲା । ଅବଶ୍ୟ ତାହାକୁ ମୃତ୍ୟୁ କୁହାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଆମ ଭଳି ଅଧମ ଜୀବ ମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଗୁରୁଦେବ ଆପଣ ନିର୍ବିକଳ୍ପ ସମାଧି ନେଇଛନ୍ତି । ସମାଧିରେ ରହି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଉଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସର୍ବଦା ରହିଅଛି । ରହିଥିବି ମଧ୍ୟ । ତୁମେ ଅଧର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନା, ଭଜନରେ ବ୍ରତୀ ହୁଅ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କେବେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିନାହିଁ । ଜନ୍ମେ ଜନ୍ମେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖେ ପାଖେ ଅଛି । ତୁମ୍କୁ ସେହି ଚିନ୍ମୟ ଧାମକୁ ନେବା ପାଇଁ ସତତ ଚେଷ୍ଟିତ ଅଛି ।

ହେ ଗୁରୁଦେବ ଆପଣଙ୍କ ପରି ଶୁଦ୍ଧ ବୈଷ୍ଣବଙ୍କ ଠାରେ ଆଶ୍ରିତ ହୋଇଛି । ମୋର ଆଶା ଆପଣ ନିଶ୍ଚୟ କୃପାକରି ଏ ଅଧମାକୁ ଆପଣଙ୍କ ଶ୍ରୀ ଅଭୟ ଚରଣାରବିନ୍ଦରେ ଆଶ୍ରା ଦେବେ । ଜୟ ଶ୍ରୀ ଅଭୟ ପ୍ରଦାନକାରୀ ନିତ୍ୟ ସତ୍ ଗୁରୁଦେବଙ୍କର ଜୟ ହେଉ !

ଆପଣଙ୍କର ଚରଣାଶ୍ରିତା
ଦେବହୁତି ଦେବୀ ଦାସୀ

❑❑

ଜୟ ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବ

ଓଁ ଅଜ୍ଞାନ ତିମିରାନ୍ଧସ୍ୟ ଜ୍ଞାନାଞ୍ଜନ ଶଳାକୟା ।
ଚକ୍ଷୁରୁନ୍ମୀଲିତଂ ଯେନ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀ ଗୁରବେ ନମଃ ।।
ନମଃ ଓଁ ବିଷ୍ଣୁପାଦାୟ କୃଷ୍ଣପ୍ରେଷ୍ଠାୟ ଭୂତଳେ ।
ଶ୍ରୀମତେ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀନିତି-ନାମିନେ ।।

ପରମାରାଧ୍ୟତମ ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବ,

ଆଜି ଏହି ପବିତ୍ର ଦିନରେ ଆପଣଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମରେ ମୋର ଶତକୋଟି ଦଣ୍ଡବତ ଜଣାଉଅଛି । ଉପସ୍ଥିତ ବୈଷ୍ଣବମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡବତ ଜଣାଉଅଛି ।

ସାଧୁସଙ୍ଗ ସାଧୁସଙ୍ଗ ସର୍ବଶାସ୍ତ୍ରେ କୟ ।
ଲବେମାତ୍ର ସାଧୁସଙ୍ଗେ ସର୍ବସିଦ୍ଧି ହୟ ।।

ଗୁରୁଦେବ ମୋର କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ଭଳି ସାଧୁଙ୍କର ସଙ୍ଗ ଫଳରେ ମୁଁ ନିଜକୁ ବଡ ଧନ୍ୟ ମନେ କରୁଛି ।

ଯାହାଁର ଦର୍ଶନେ ମୁଖେ ଆଇସେ କୃଷ୍ଣନାମ ।
ତାହାଁରେ ଜାନିହ ତୁମି ବୈଷ୍ଣବ-ପ୍ରଧାନ ।।

ଯାହାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ମାତ୍ରେ ମୁଖରେ ସ୍ୱତଃ କୃଷ୍ଣନାମ ଉଚ୍ଚାରିତ ହୁଏ, ସେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ବୈଷ୍ଣବ ଅଟନ୍ତି । ଗୁରୁଦେବ ଆପଣ ସେହିଭଳି ଜଣେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ବୈଷ୍ଣବ ମହାଭାଗବତ । ଆମେତ ଅଜ୍ଞାନ ମୁର୍ଖ ଜୀବ, କିଛି ଜାଣିନୁ, ଆପଣଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆମେ ଆଉ କ'ଣ କହିବୁ । ତେଣୁ ଆପଣଙ୍କୁ ମୋର ଏତିକି ପ୍ରାର୍ଥନା ଗୁରୁଦେବ ଆପଣ ଯେଉଁଠିବି ଥାଆନ୍ତୁ ଏ ଅଧମ ଉପରେ କୃପା ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଥାନ୍ତୁ । ଗୁରୁଦେବ ଆପଣ ଆମକୁ ଭିକ୍ଷା ସଂଗ୍ରହ ସେବା କରିବାକୁ କହିଥିଲେ ଆମେ ଆପଣଙ୍କ କୃପାରୁ ତାହା କରି ଚାଲିଛୁ । ଜୟ ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀ ଗୁରୁଦେବ କି ଜୟ !

ଆପଣଙ୍କର ଅଧମ ଦାସ
ଧରଣୀଧର

ଓଁ ଅଜ୍ଞାନ ତିମିରାନ୍ଧସ୍ୟ ଜ୍ଞାନାଞ୍ଜନ ଶଳାକୟା ॥
ଚକ୍ଷୁରୁନ୍ମୀଳିତଂ ଯେନ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀ ଗୁରବେ ନମଃ ॥
ନମଃ ଓଁ ବିଷ୍ଣୁପାଦାୟ କୃଷ୍ଣପ୍ରେଷ୍ଠାୟ ଭୂତଳେ ।
ଶ୍ରୀମତେ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀନିତି ନାମିନେ ॥

ହେ ମୋର ଆରାଧ୍ୟତମ ଗୁରୁଦେବ,

ଆପଣଙ୍କ ଚରଣରେ ମୋର ଦଣ୍ଡବତ ପ୍ରଣାମ । ମୁଁ ପ୍ରଥମେ ୨୦୧୨ ମସିହା ଜୁନ୍ ମାସ ୧୪ ତାରିଖରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ବ୍ୟାସପୂଜା ମହୋତ୍ସବରେ ଆପଣଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଥିଲି । ଆପଣ ମୋତେ ଏହା ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ ଯେ, 'ପରମପୁରୁଷ ଭଗବାନଙ୍କର ଅନବଦ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ଏ ସଂସାର । ଏ ସୃଷ୍ଟିରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜୀବ ହେଲା ମନୁଷ୍ୟ । ସାମାଜିକ ଜୀବନ ମଧ୍ୟରେ ଆତ୍ମ ବିଶ୍ଳେଷଣ ନିହାତି ଦରକାର । ଏଣୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରତିଭୂ ସ୍ୱରୂପକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ମାନବ ଜୀବନରେ ଐକାନ୍ତିକ ସାଧନା ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ବିନୟ, ନମ୍ରତା, ଉଦାରତା, ଭକ୍ତି ଓ ପ୍ରେମ ହିଁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ମୂଳ ଭୂଷଣ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଜଣେ ଭକ୍ତ ହେବାର ସୁଲକ୍ଷଣ ହେଉଛି ମହାନ ଚିନ୍ତା । ଏ ସୁନ୍ଦର ପୃଥିବୀକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଲୋଡା ସାମର୍ଥ୍ୟଯୁକ୍ତ ଚକ୍ଷୁ । ଭଗବାନଙ୍କର ପରମ ଆଶୀର୍ବାଦ ଲାଭ କରିବାକୁ ହେଲେ ଚେତନାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦରକାର ।'

ହେ ଗୁରୁଦେବ, ମୋର ଆପଣଙ୍କର ଶିଷ୍ୟା ହେବାର ଯୋଗ୍ୟତା ନାହିଁ । ମୁଁ ୨୦୧୬ ମସିହା ଜୁନ୍ ମାସ ୧୪ ତାରିଖରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ବ୍ୟାସପୂଜା ମହୋତ୍ସବରେ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ଦୀକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବାପାଇଁ ଆଶ୍ରମ ଯାଇଥିଲି ହେଲେ ଆପଣ ଅସୁସ୍ଥ ଥିବାରୁ ଫେରିଆସିଥିଲି । ପରେ ୨୦୧୬ ମସିହା ଜୁଲାଇ ମାସରେ ଆପଣ ମୋତେ ଦୀକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ହେଲେ ମୋର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଯେ ମୁଁ ଗାୟତ୍ରୀ ନେଇପାରିନଥିଲି । ପରମପୁରୁଷ ଭଗବାନ ଯେପରି ପାତର ଅନ୍ତର ନକରି ସମସ୍ତ ଜୀବଙ୍କୁ ସମାନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖନ୍ତି, ଆପଣ ମଧ୍ୟ ସେମିତି ସମସ୍ତ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ସମାନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖନ୍ତି । ମୋର ଏତିକି ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ଆପଣଙ୍କ କୃପାଦୃଷ୍ଟି ସର୍ବଦା ମୋ ସହ ଥାଉ ।

ଆପଣଙ୍କ ଭୃତ୍ୟା
ଦୀନବାନ୍ଧବୀ ଦେବୀ ଦାସୀ

ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ପତିତପାବନ ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବ !

ଆପଣଙ୍କର ଏହି ଶୁଭ ତିରୋଭାବ ତିଥିରେ ଏ ଅଧମ ଆପଣଙ୍କ ଶ୍ରୀଚରଣ ତଳେ ଶତକୋଟି ଦଣ୍ଡବତ ପ୍ରଣାମ ଜଣାଉଛି ଏବଂ ଆମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଗୁରୁଭାଇ ଏବଂ ଗୁରୁଭଉଣୀ ମାନଙ୍କୁ ମୋର ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ ଜଣାଉଛି । ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ଭଳି ଜଣେ ମହା କାରୁଣିକ ଶୁଦ୍ଧ ବୈଷ୍ଣବଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରିବା ମୋ ପରି ଜଣେ ଅଧମ, ମୂର୍ଖ ପକ୍ଷରେ ଅସମ୍ଭବ । ତଥାପି ତାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ, ଦେଇଥିବା ଅସୀମିତ ଭଲପାଇବା କଥା ମଧ୍ୟରୁ କେତୋଟି କହିବି । ମୁଁ ସବୁବେଳେ ଭାବେ ଗୁରୁଦେବ କେବଳ ଆମଭଳି ଅଧମମାନଙ୍କୁ ସିନା ଉଦ୍ଧାର କରିବାପାଇଁ, ସଦ୍‌ବୁଦ୍ଧି, ସତ୍‌ମାର୍ଗ ଦେବାପାଇଁ ଏ ଭୟଙ୍କର ଭୌତିକ ଦୁନିଆକୁ ଆସନ୍ତି । ଆଜିବି ମନେ ପଡେ ପ୍ରଥମେ ଯେବେ ମୁଁ ଆଶ୍ରମ ବୁଲିବାକୁ ଆସିଥିଲି । ଆଶ୍ରମ ମୋତେ ଭାରି ଭଲ ଲାଗିଥିଲା ଏବଂ ସେହିଦିନ ମୋର ସୌଭାଗ୍ୟ ବଶତଃ ଗୁରୁଦେବଙ୍କର ଦର୍ଶନ ମିଳିଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଦେଖାରେ ଗୁରୁଦେବ ମୋତେ ନିଜର କରିନେଇଥିଲେ । ଯେମିତି ଲାଗିଲା, ଗୁରୁଦେବ ମୋତେ ବହୁତ ଆଗରୁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ଏତେ ଭଲପାଇବା ତାଙ୍କ ଦୁଇ ପଦ କଥାରୁ ମିଳିଗଲାଯେ ଦୁନିଆର ସବୁ ସମ୍ପର୍କ, ପ୍ରେମ, ଭଲପାଇବା, 'ଫିକା ପଡିଗଲା । ଏତେ ଭଲପାଇବା ଏ ଦୁନିଆରେ କାହାଠାରୁ ବି ଆଶା କରିବା ଅସମ୍ଭବ । ମୁଁ କିନ୍ତୁ ଏଣେ ତେଣେ ଘୁରି ବୁଲୁଥାଏ । ଦିନେ ଗୁରୁଦେବ ମୋତେ ଡାକି କହିଲେ, ଦୁଷ୍ମନ୍ତ ଏଥର ଟିକେ ଭକ୍ତିମୟ ଜୀବନ ଯାପନ କର । ଏଇକଥା ଶୁଣି ମୋ ଦେହରେ ଏକ ବିଜୁଳି ପ୍ରବାହିତ ହୋଇଗଲା । ମୁଁ ଜାଣିପାରିଲିନି ଗୁରୁଦେବ ମୋତେ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି । ମୋର ଗୋଟେ ଝାଳ ମୁଣ୍ଡରୁ ପାଦଯାଏଁ ବିଞ୍ଚିଗଲା । ତା'ପରେ ଗୁରୁଦେବ ମୋ ମୁଣ୍ଡକୁ ଆଉଁସି ଦେଲେ । ତା'ପରେ ସତେ ଯେମିତି ମରୁଭୂମିରେ ବର୍ଷା ହେଲାଭଳି ମୋ ଦେହରେ ଏକ ଶୀତଳତା ଖେଳି ଗଲା । ମୋ ଦେହ ରୁମ ଟାଙ୍କୁରି ଉଠିଲା । ସେ ଅପୂର୍ବ ଅନୁଭୂତି ମୁଁ ଭାଷାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ମଧ୍ୟ କରିପାରିବିନି । ତା'ପରେ ମୁଁ ଭାବିଲି କୃଷ୍ଣ ବୋଧେ ମୋ ଉପରେ କୃପା କଲେ । କାରଣ କୃଷ୍ଣ କୃପା ବିନା ସଦ୍‌ଗୁରୁ ସାଧୁ ମିଳିବା ଅସମ୍ଭବ ।

"ସାଧୁ ଯେ ମଳୟ ପବନ କାଷ୍ଠକୁ କରନ୍ତି ଚନ୍ଦନ"

ମୋ ଭଳି ପାପୀ ଅଧମକୁ ଗୁରୁଦେବ ଆପଣେଇ ନେଇଗଲେ, ମୋତେ କୃତାର୍ଥ କଲେ । ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି କଥା ସ୍ମରଣୀୟ, ପ୍ରତ୍ୟେକଟି କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ମରଣୀୟ । ଆଜିବି ମନେପଡେ ମୁଁ ଥରେ ଆଶ୍ରମ କାମରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଯାଇଥାଏ । ଗୁରୁଦେବ ଜାଣିଥା'ନ୍ତି । ଗୁରୁଦେବ ମୋତେ ଫୋନ କରି କହିଲେ, ଦୀନଦୟାଲ ତୁ ଆସି ଏଠି ପ୍ରସାଦ ପାଇବୁ । ମୁଁ ଶୁଣିଲି, ମୋ କାମରେ ମୁଁ ବୁଲିଲି, ସମୟ ଅପରାହ୍ନ ୪ଟା ହେଲାବେଳକୁ ଗୁରୁଦେବ ଫୋନ କଲେ, ଆରେ ଦୀନଦୟାଲ ତୁ ଆସୁନୁ ପ୍ରସାଦ ପାଇବୁ । ମୁଁ କହିଲି ଆଜ୍ଞା ଯାଉଛି । ମୁଁ ଯାଇ ପ୍ରସାଦ ପାଇବାପାଇଁ ବସିଲି । ଗୁରୁଦେବ ନିଜେ ମୋତେ ବାଢ଼ିକି ଦେଲେ । ମୁଁ ପଚାରିଲି ଆପଣ ପାଇଛନ୍ତି ? ଗୁରୁଦେବ କହିଲେ ନାଁ । ମୁଁ କହିଲି କାହିଁକି ? ଗୁରୁଦେବ କହିଲେ ଆମେ ଗୃହସ୍ଥାଶ୍ରମରେ ଅଛୁ,

ତୁ ଆମର ଅତିଥି, ତୁ ନପାଇବା ଆଗରୁ ଆମେ କେମିତି ପ୍ରସାଦ ପାଇବୁ । ଏ କଥା ଶୁଣି ମୋର ଦୁଇ ଆଖିରୁ ଦୁଇବୁନ୍ଦା ଲୁହ ବାହାରି ଆସିଲା । ମୋ ଦେହସାରା ଏକ ବିଜୁଳି ଛାଇଗଲା । ମୁଁ ନିଜେ ନିଜକୁ ଧିକ୍କାର କଲି । ମୋ ସକାଶେ ଏତେ ସମୟ ମୋ ଗୁରୁଦେବଙ୍କୁ ଉପାସରେ ରହିବାକୁ ପଡିଲା । ଏମିତି ବହୁତ ଅନୁଭୂତି ଅଛି, ଯାହା ଗୁରୁଦେବ ନିଜେ ଆଚରଣ କରି ଆମଭଳି ମୂର୍ଖମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାନ୍ତି । ଆଜି ଗୁରୁଦେବ ସଶରୀରରେ ନାହାନ୍ତି ସତ, କିନ୍ତୁ ମତେ ଲାଗେ ଗୁରୁଦେବ ମୋ ପାଖରେ ଅଛନ୍ତି । ହେଲେ ଅବଶୋଷ ଯେତେବେଳେ ଭୁଲ ହୋଇଯାଉଥିଲା, ଗୁରୁଦେବ ସୁଧାରି ଦେଉଥିଲେ, ମନ ଭିତରେ କୌଣସି ସମସ୍ୟା ଉପୁଜୁଥିଲେ ଗୁରୁଦେବ ଜାଣିପାରୁଥିଲେ ଏବଂ ପାଖକୁ ଡାକି ସମାଧାନ କରି ଦେଉଥିଲେ । ଏବେ କିଏ କରିବ ? ପଥରରେ ମୁଣ୍ଡ ବାଡେଇଲେବି ସେ କୋମଳ ହାତ ଆଉ ନାହିଁ; ଆଉଁସି ଦେଇ କହିବେ, ଦୀନଦୟାଲ ଭଲ ଅଛୁଟି ?

ଆପଣଙ୍କର ପରମାର୍ଥ ପୁତ୍ର

ଦୀନଦୟାଲ ଦାସ

❐❐

ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳୀ

ସ୍ୱଳ୍ପାୟୁ ଯା'ର ଜୀବନ, ସ୍ମୃତି ରହେ ସବୁଦିନ
ନାହିଁ ନାହିଁ ମୃତ୍ୟୁ ତା'ର, କୀର୍ତ୍ତି ଯେ ହୁଏ ଅମର । ୧ ।
ଭାର୍ଗବୀ ତଟ ଆଶ୍ରମେ, ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗା ପୁଣ୍ୟ ଧାମେ
ସାଧନାରେ ହୋଇ ବ୍ରତୀ, ଲଭିଲ ପରମ ଗତି । ୨ ।
କେତେ ଦୂରେ ଚାଲିଗଲ, ଆମକୁ ପାଶୋରିଦେଲ
ତୁମ ସ୍ମୃତି ରହିଗଲା, ସବୁ ଦିନକୁ ଅଭୁଲା । ୩ ।
ଝୁରେ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗା ଆଜି, ପଶୁପକ୍ଷୀ ବୃକ୍ଷରାଜି
ଅନାଥ ହେଲା ଆଶ୍ରମ, ପିତୃହରା ଶିଶୁ ସମ । ୪ ।
ଏତିକି ଆମର ଅଳି, ଘେନଭକ୍ତି ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳୀ
ଶୁଭ ଆଶିଷ ତୁମର, ହେଉ ସମ୍ବଳ ଆମର । ୫ ।

ବ୍ରଜକିଶୋର ମହାପାତ୍ର

ଗୁରୁଆଶ୍ରିତ

❐❐

ଗୁରୁନିଷ୍ଠ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୁରୁପ୍ରିୟ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୁରୁବାକ୍ୟାଶ୍ରିତ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୁରୁପାଦାଶ୍ରିତ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୌର ପ୍ରିୟ ଶ୍ରୀ ଶଚୀନନ୍ଦନ

ବୈଷ୍ଣବ ଶିରୋମଣୀ, କୃଷ୍ଣତତ୍ତ୍ୱବିତ୍ ମହାନ୍ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ, ଦୟାର ସାଗର, କୃଷ୍ଣପ୍ରେମରେ ପାଗଳ, ପତିତ ଉଦ୍ଧାର, ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗଙ୍କର ପୁନଃ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଏ ଧରାଧାମରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଆପଣ ତାପକ୍ଲିଷ୍ଟ ଜୀବ ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ହୋଇ ଭବସଂସାରରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ଭଗବତ ଧର୍ମର ଯାତ୍ରୀ କରିଅଛନ୍ତି । ଆପଣ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପିତା, ମାତା, ବନ୍ଧୁ, ସଖା, ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ଓ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି । ଜନ୍ମେ ଜନ୍ମେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ କୃପା କରିବାପାଇଁ ଅପଣ ଆସି ଅଯାଚିତ ଭାବରେ କୃପାରାଶି ବିତରଣ କରି ଭାର୍ଗବୀର ପବିତ୍ର ପାବନୀ ତଟ ଦେଶରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଲୀଳା ସ୍ଥଳୀମାନ ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି ତାହାର ପଟାନ୍ତର ନାହିଁ । ଲୁହାକୁ ଚୁମ୍ବକ ଆକର୍ଷଣ କଲାଭଳି ଆପଣଙ୍କର ସେହି ମୁଖନିସୃତ ସତସଙ୍ଗ ବାଣୀ ଏ ଅଞ୍ଚଳ ବାସୀଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରମୁଗ୍ଧ କରିଦେଇଥିଲା । ଯାହା ଫଳରେ ସମସ୍ତ ଭକ୍ତବୃନ୍ଦ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ପାଗଳ ହୋଇ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଆଶ୍ରମରେ ଆଶ୍ରିତ ହୋଇଥିଲୁ । ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଆଶ୍ରମର ସୁନିର୍ମଳ ସୁଶୀତଳ ପବନ ସାଙ୍ଗକୁ ଆପଣଙ୍କ ଚିତ୍ତାକର୍ଷକ ସୁମଧୁର ଭଗବତ ବାଣୀ ମନମାନସକୁ ବିଭୋର କରୁଥିଲା । ହେ ପୂଜ୍ୟ ଗୁରୁଦେବ, ଆପଣ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ରିଷ୍ଟ ଗ୍ରହକୁ ବରିନେଇ ନିଜେ ବରିନେଲେ ଅନେକ ଦୁରୁହ ଦୁଷ୍ଟ ବ୍ୟାଧି । ଯେଉଁ ବ୍ୟାଧି ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଏ କଳେବର ଛାଡିବାକୁ ପଡିଲା । ହେ ଅମର ପୂଣ୍ୟାତ୍ମା ଆପଣ ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପରେ ରହି ପ୍ରତିଟି ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖୁ ଅଛନ୍ତି । ଆମର ସେ ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ନାହିଁ ଯାହାଦ୍ୱାରା ଆମେ ଦେଖି ପାରୁନାହୁଁ । ମାତ୍ର ତୁମରି ଇଙ୍ଗିତରେ ସବୁ ଚାଲିଛି ତାହା ଅନୁମେୟ ହେଉଛି । ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଆଶ୍ରମର ଉଦ୍ଧାରପାଇଁ ଶାରୀରିକ, ମାନସିକ ଓ ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ଦେଇ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରାଇ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର, ରାଧାଗୋପୀନାଥ ମନ୍ଦିର, ନିତାଇଗୌର ମନ୍ଦିର ଓ ଶ୍ରୀଗୁରୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରମାନ ତୋଳାଇ ଏ ବିଶ୍ୱର ଯେଉଁ କୀର୍ତ୍ତୀ ଅର୍ଜନ କରି ଯାଇଛନ୍ତି, ତାହା ଯୁଗ ଯୁଗ ପାଇଁ ଅକ୍ଷୟ କୋଣାର୍କ ମନ୍ଦିର ତୁଲ୍ୟ । ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଆଶ୍ରମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୃକ୍ଷଲତା ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସେ ପାଣି ପବନ ଜଡ଼ ଚେତନ ମସୃଣ ପଥର କାନ୍ଥ ଆପଣଙ୍କର ଦିବ୍ୟ ସତ୍ତାକୁ ଗାନ କରୁଛି । ହେ କୃଷ୍ଣତତ୍ତ୍ୱବିତ ମହାନ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ବୈଷ୍ଣବ ଶିରୋମଣୀ ଏ ପବିତ୍ର ଦିବସରେ ଆପଣଙ୍କର ଶ୍ରୀଚରଣତଳେ ମୋର କୋଟି କୋଟି ପ୍ରଣାମ ।

ଇତି

ଆପଣଙ୍କର କୃପାଭିଳାଷୀ

ଚାରୁଭାଷିଣୀ ,

ବାଲିଗୁଆଳି

ପ୍ରୀତି ଅର୍ଘ୍ୟ

ଧ୍ୟାନମୂଳଂ ଗୁରୋଃ ମୂର୍ତ୍ତି ପୂଜା ମୂଳଂ ଗୁରୋଃ ପଦଂ
ମନ୍ତ୍ର ମୂଳଂ ଗୁରୋ ବାକ୍ୟଂ ମୋକ୍ଷ ମୂଳଂ ଗୁରୋ କୃପା ।।

ପୂଜ୍ୟ ବନ୍ଦନୀୟ ପ୍ରାତଃ ସ୍ମରଣୀୟ ଜୟ ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଦାସ ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବଙ୍କର ଅଭୟ ଚରଣାରବିନ୍ଦରେ ଏ ଦୀନଜନ ଅକିଞ୍ଚନ ସେବିକାର ଅନ୍ତରର ଗଭୀରତମ ପ୍ରଦେଶରୁ ଅନନ୍ତକୋଟି ପ୍ରଣିପାତ ।

ହେ ଗୁରୁଦେବ ଆଜି ଆପଣଙ୍କର ଅତୀବ ରହସ୍ୟମୟପ୍ରାକଟ୍ୟ ଲୀଳାର ପବିତ୍ର ଶୁଭ ଅବସରରେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ମୋର ହୃଦୟ ସିଂହାସନରେ ପ୍ରୀତିର ପାରିଜାତ ଓ ମମତାର ଜଳ ଢ଼ାଳି ଯେଉଁ ପବିତ୍ର ପୂଜାର ଆବାହନକୁ ତୃଷାର୍ତ୍ତ ଚାତକି ପରି ଚାହିଁ ରହିଛି । ହେ ଗୁରୁଦେବ ଶତକୋଟି ପ୍ରଣାମ ସେଦିନର ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟକୁ ଯେଉଁଦିନ ଆପଣଙ୍କ ଭଳି ଦିବ୍ୟ ମହାତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ମୋର ଦେଖା ହୋଇଥିଲା । ମୁଁ ଜାଣିନଥିଲି ଯେ ମୁଁ କେବଳ ମାଟିପିଣ୍ଡଟିଏ ଥିଲି, କିନ୍ତୁ ସେହି ମାଟିପିଣ୍ଡରେ କଥା କହିବାର ଶକ୍ତି ଆପଣହିଁ ଦେଇଥିଲେ । ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗାରେ ଯେଉଁ ଦିବ୍ୟଲୀଳାର ରହସ୍ୟ ଆପଣ ରଚନା କରିଯାଇଛନ୍ତି, ତାହା ସମସ୍ତ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ହୋଇ ରହିଥିବ । ହେ ଗୁରୁଦେବ ଆପଣଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ସବୁ କିଛି ବଦଳି ଯାଇଛି । ଫୁଲ ଅଛି ହେଲେ ସେହି ଫୁଲରେ ବାସ୍ନା ନାହିଁ; ମୁଖ ଅଛି ହେଲେ ସେହି ମୁଖରେ ହସ ନାହିଁ, ସବୁକିଛି ଅଚଳ ପରି ମନେ ହେଉଛି । ଜ୍ଞାନର ସୁଷୁମ୍ନା ପରିଧିର ପରିଭାଷାକୁ ମୁଁ ଯୋଗ୍ୟନୁହେଁ, ସୁତରାଂ କୌଣସି ଭୂଲର କ୍ଷମଣୀୟତା ପାଇଁ ଗୁରୁଭ୍ରାତା ମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି ।

ହେ ଗୁରୁଦେବ ଆପଣ ଯେଉଁ ଦିବ୍ୟଲୀଳାର ଆଭାସ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇଛନ୍ତି, ସେ ଜ୍ୟୋତିକୁ ସେହି ଅନୁଭବୀ ଭକ୍ତହିଁ ଜାଣେ; ମୁଁ ଅତି ଦୀନଜନ କିପରି ଅବା ଆପଣଙ୍କ ଲୀଳା ରହସ୍ୟ ଜାଣି ପାରିବି ? "ସେହି ଜାଣଇ ଯେହୁ ଦେଇ ଜଣାଇ" । ହେ ଗୁରୁଦେବ ଆପଣଙ୍କୁ ଅନୁଭବ କରିବାର ଶକ୍ତି ମୋଠାରେ ନାହିଁ । ଆପଣଙ୍କ କରୁଣାର ସାଗରରୁ ବିନ୍ଦୁଏ କୃପା ଦାନ କରି ମୋ ପରି ବଦ୍ଧଜୀବର ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତୁ । କଥିତ ଅଛି... "ମୁଁ ଏଜଗତ ଅଛି ଛନ୍ଦି ଭକତ ପାରେ ମୋତେ ବାନ୍ଧି" । ହେ ଗୁରୁଦେବ ମୋର ସେହି ଭକ୍ତି ନାହିଁ ଯେଉଁ ଭକ୍ତିର ଭାବରେ ଆପଣ ବନ୍ଧା ପଡି ଯାଆନ୍ତି, ଯେଉଁ ବନ୍ଧନ ଯୁଗ ଯୁଗ ଓ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତର ପାଇଁ ଗୁରୁ ଓ ଶିଷ୍ୟକୁ ଯେଉଁ ପବିତ୍ର ଅଦୃଶ୍ୟ ଡୋରିରେ ବାନ୍ଧିରଖେ ସେହି ବିଶ୍ୱାସର ଡୋରି କେବେବି ଛିଣ୍ଡି ନ ଯାଉ । ହେ ଗୁରୁଦେବ ଆମପରି ବଦ୍ଧଜୀବର ଉଦ୍ଧାର ନିମନ୍ତେ ଆପଣଙ୍କୁ ସେହି ଦିବ୍ୟଧାମ ଗୋଲକରୁ ଭୂଲୋକକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ପଡିଥାଏ । ଆପଣ ବିଭିନ୍ନ ଧାମରେ ବିଭିନ୍ନ ନାମରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଲୀଳା କରିଥା'ନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଏ; "ତବ ତବ ଧରି ପ୍ରଭୁ ବିବିଧ ଶରୀରା ହରହୁଁ

କୃପାନିଧି ସଜ୍ଜନ ପିରା" । ହେ ଗୁରୁଦେବ ଏ କଳିଯୁଗ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ରୁଦ୍ର ତାପରେ ତାପିତ ଜୀବମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଧାର ନିମିତ୍ତ ଆପଣହିଁ ଶୀତଳ ଛାୟା ପ୍ରଦାୟକ କଳ୍ପବୃକ୍ଷ; ଯେଉଁ ବୃକ୍ଷକୁ ଆଶ୍ରୟ କରି ଜୀବକୁ ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ, କାମ ଓ ମୋକ୍ଷ ଚତୁର୍ବର୍ଗର ଫଳ ମଧ୍ୟ ମିଳିଯାଏ । ଆପଣ ସବୁବେଳେ ସତ୍‌ସଙ୍ଗରେ କୁହନ୍ତି ଯେ ଭଜନ ଓ ଭୋଜନ ଜୀବକୁ ନିଜେହିଁ କରିବାକୁ ହୁଏ । ଆପଣଙ୍କ କୃପାରାଶି ସ୍ପର୍ଶରେ ଯେବେ ମୋପରି ଅଧମ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ନାମ ଜପ କରିବାର ଦୁଃସାହସ କରିପାରେ ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ଜ୍ୟୋତିରେ ସାରା ବିଶ୍ୱ ଉଦ୍ଧାର ହେବ ଏହାହିଁ ତାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ । ଆପଣଙ୍କ ଜନ୍ମ କର୍ମ ସବୁ ଦିବ୍ୟମୟ । ଆପଣଙ୍କର ଦର୍ଶନ, ଭଜନ, ପୂଜନ ଦ୍ୱାରା ଆପଣଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇ ଯାଆନ୍ତି ।

"ପ୍ରଭୁ ଦରଶନ କାଷ୍ଠ କି ପାଷାଣ ତୀର୍ଥ ଦରଶନ ପାଣି
ଗୁରୁ ଦରଶନ ମୁକତି ପଶରା ମୁଖକୁ ମୁଖ ବଖାଣି ।।"

ହେ ଗୁରୁଦେବ ଯେବେ ଜୀବ ନିଜ ମନର ଅଶାନ୍ତ ଭାବନାକୁ ଶାନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇଥାଏ ମନ୍ଦିରର ବାତାବରଣ ତାକୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଇଥାଏ ସତ କିନ୍ତୁ ତା ମନକୁ ଛୁଇଁଲା ଭଳି କଥା ପଦେ କହେ ନାହିଁ; ଜୀବ ନିଜ ପାପ ଧୋଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ତୀର୍ଥକୁ ଯଦି ଯାଏ ସେଠାରେ ତୀର୍ଥରାଜଙ୍କୁ ଜଳ ରୂପରେ ଦର୍ଶନ କରେ, ସେ ଦର୍ଶନରେ ତା' ମନ ମେଣ୍ଟେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେହି ଜୀବର ପୂର୍ବଜନ୍ମର ସୁକୃତି ଯୋଗେ ଆପଣଙ୍କ ପରି ମହାନ ଭକ୍ତ ମହାଜନଙ୍କ ସହ ଦେଖା ହୋଇଥାଏ, ତାହେଲେ ସେ ଜୀବର ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଯାଏ । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି;

" ମୁହିଁ ବସଇ ଗୁରୁ ଦେହେ ମୋ ଠାରୁ ଗୁରୁ ଭିନ୍ନ ନୁହେଁ ।।"

ଯୁଗେ ଯୁଗେ ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ, ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ, ଶ୍ରୀ ଚୈତନ୍ୟ, ଶ୍ରୀରାମ, ଶ୍ରୀ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ, ଏହିପରି ବିବିଧ ସ୍ୱରୂପରେ ଏ ଧରା ଧାମରେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ରକ୍ଷାଅର୍ଥେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାନ୍ତି । ସେହିପରି ଭାବରେ ଶ୍ରୀଲ ପ୍ରଭୁପାଦ, ଶ୍ରୀଲ ଗୌରଗୋବିନ୍ଦ ଗୋସ୍ୱାମୀ, ଗୁରୁଦେବ ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଦାସଜୀ ମହାରାଜଙ୍କ ଭଳି ଆଚାର୍ଯ୍ୟଗଣ ବଦ୍ଧ ଜୀବ ଓ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଧାର ନିମିତ୍ତ ଗୋଲକ ଧାମରୁ ଏହି ମର୍ତ୍ତ୍ୟଲୋକକୁ ଅବତରିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ମୋ ଶରୀରର ଶେଷ ନିଶ୍ୱାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋ ମନ ସେହି ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗା ଧାମରେ ଶ୍ରୀ ରାଧାଗୋପୀନାଥ, ସେହି ନିତାଇ-ଗୌର, ସେହି କୃଷ୍ଣ-ବଳରାମ, ସେହି ବାଙ୍କବିହାରୀଙ୍କ ଚରଣଯୁଗଳ ପଦ୍ମପାଦକୁ, ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବଙ୍କର ପାଦପଦ୍ମକୁ ସର୍ବଦା ମତ୍ତ ଭ୍ରମର ପରି ପାନ କରୁଥାଉ । ହେ ଗୁରୁଦେବ ଆପଣଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେତିକି ପ୍ରେରଣା, ଅନୁକମ୍ପା, ଅନୁରାଗରେ ଜାଗ୍ରତ ପ୍ରହରୀ ପରି ସଜାଗ ରଖିଥିଲା, ତହାଠାରୁ ଶତଗୁଣରେ ଆପଣଙ୍କ ବିରହ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୁଃସହ ଦାରୁଣ ଦୁଃଖରେ ମର୍ମାହତ କରୁଛି । ଯେଉଁ ପବିତ୍ର ତିଥିରେ ଆପଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶୋକସାଗରରେ ଅଭୁଲା ସ୍ମୃତିରେ ଛାଡି ଚାଲିଗଲେ, ସେହି ସମୟର ଦୁଃଖଦ ପରିସ୍ଥିତି ମୋର ଆଜି ମନେ ପଡୁଛି ।

"ବିଦାୟ ବେଳର ସମସ୍ତ ଘଟଣା
ମନେ ମୋ ପଡଇ ଆଜି
ଢଳ ଢଳ ଆଖି ଶୁନିଳ ନୟନୁ
ଲୁହ ଆସୁଅଛି ଭିଜି ।।"

(ଇତି)

ଆପଣଙ୍କର ନିତ୍ୟଦାସୀ

ଦ୍ରୌପଦୀ ଦେବୀ ଦାସୀ

ବିରଳ ମହାପୁରୁଷ

- ଇଂ. ପ୍ରଶାନ୍ତ ପଣ୍ଡା

ମର୍ତ୍ତ୍ୟମଣ୍ଡଳେ ଦେହ ବହି ଦେବତା ହୋଇଲେ ମରଇ ।
ବାସାଂସି ଜୀର୍ଣ୍ଣାନି ଯଥା ବିହାୟ ନବାନି ଗୃହ୍ଣାତି ନରୋଽପରାଣି ।
ତଥା ଶରୀରାଣି ବିହାୟ ଜୀର୍ଣ୍ଣାନ୍ୟନ୍ୟାନି ସଂୟାତି ନବାନି ଦେହୀ ।।

ମହାପୁରୁଷଙ୍କ ଜୀବନୀ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ବାଖ୍ୟା କରିବା ଧୃଷ୍ଟତା ବିନା କିଛି ନୁହଁ । କେବଳ ଯେ ଧୃଷ୍ଟତା, ତାହା ନୁହଁ, ଟିକିଏ ଭୂଲରେ ନାମପରାଧ । କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ସ୍ମରଣିକା ପାଇଁ କିଛି ଲେଖିବାକୁ କୁହାଯାଇଛି, ଦୁଇ ଧାଡି ଉପସ୍ଥାପନା କରୁଛି । ଶ୍ରୀ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଦାସ ମହାରାଜ କେବଳ ଜଣେ ସାଧାରଣ ମହାପୁରୁଷ ନଥିଲେ । ସେ ଜଣେ ବିରଳ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ପରିଚୟ ଆମ ଆଗରେ ଛାଡି ଚାଲି ଯାଇଛନ୍ତି । ପାର୍ଥିବ ଶରୀର ତାଙ୍କର ନ ଥାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଆମ ଗହଣରେ ସେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ରହିଥିବେ । ତାଙ୍କ ସହ ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା । ଶେଷଥର ପାଇଁ ମୋର ଜିଜ୍ଞାସାକୁ ସେ ଅତି ସହଜରେ ବୁଝାଇ ଦେଇଥିଲେ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ମୋର ଜିଜ୍ଞାସା ଥିଲାଯେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଶ୍ଳୋକରେ କାଳର ପ୍ରଭାବ ପରିଲିଖିତ ହୁଏ ନାହିଁ । ଅର୍ଥାତ୍ ଭଗବାନ ଅନାଦି କାଳରୁ ଅଛନ୍ତି ଓ ଅନାଦି କାଳ ରହିବେ । ସେହି ଅନାଦି ଶବ୍ଦର ପରିସୀମା କଣ ପଚାରିବାରୁ ପ୍ରଭୁ ମତେ ଅତି ସହଜରେ ବୁଝାଇ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଭଗବାନଙ୍କ ପାଖରେ ଟାଇମ୍ କନ୍‌ସେପ୍ଟ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ କାଳ ବା ଟାଇମ୍ ତାଙ୍କରିଠାରୁ ହିଁ ସୃଷ୍ଟି ।

"ଅହମେବାସମେବାଗ୍ରେ ନାନ୍ୟଦ୍ ଯତ ସଦସତ ପରମ୍
ପଶ୍ଚାଦହଂ ଯଦେତଜ ଯୋବଶିଷ୍ୟେତସୋସ୍ମ୍ୟହମ୍ ।"

ମୁଁ ଅତି ସହଜରେ ବୁଝି ଯାଇଥିଲି । ଭଗବାନଙ୍କ ପାଖରେ ତ ସମୟର ପ୍ରଭାବ ପଡି ନଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଆମ ପରି ଜୀବ ପାଇଁ ସମୟ ଯେ ଅତିଶୀଘ୍ର ଗତିକରେ ତାହା କାହାକୁବା ଅଜଣା । ୨୦୦୩ ମସିହା କଥା । ଇସ୍କନ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ପ୍ରଭୂ ଆତ୍ମାରାମଜୀ ଦିନେ ମୋତେ ହଠାତ୍ ଫୋନ୍ କରି କହିଲେ ଯେ ଚନ୍ଦନପୁର ଆଶ୍ରମର ପ୍ରଭୁ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଖାକରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ମୁଁ ତତ୍‌କ୍ଷଣାତ୍ ଆସ୍ତିସୂଚକ ସୁଚନା ପ୍ରଦାନ କଲି । ଦିନେ କି ଦୁଇଦିନ ଭିତରେ ପ୍ରଭୁ ମତେ ଫୋନ୍‌କଲେ ଓ ଠିକ୍ ସମୟରେ ମୋର ଭୁବନେଶ୍ୱର ସରକାରୀ ଗୃହରେ ପହଂଚିଲେ । ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପାଛୋଟିନେଲି । ପ୍ରଭୁ ଆଶ୍ରମରେ ବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଗାଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କିଛି ସମସ୍ୟା ପାଇଁ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗା ଆଶ୍ରମକୁ ଯିବା ପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କଲେ । ମୁଁ ଅତିଶିଘ୍ର ଆଶ୍ରମ ଯାଇ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରୟାସ କରିବି କହିଲି । ତାପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହ ଜୀବ ଓ ଇଶ୍ୱର ସମ୍ବନ୍ଧିୟ କିଛି କଥୋପକଥନ ଚାଲିଲା । ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମେଲାଣି ଦେଇ ମୁଁ

ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗ ଦେଲି । ସେତେବେଳେ ଆଶ୍ରମର ଶୈଶବ ଅବସ୍ଥା । ପ୍ରଭୁ ମଝିରେ ମଝିରେ ଫୋନ୍ କରନ୍ତି ଆଶ୍ରମର କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ । ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ କିଛି ଆଦେଶ କରନ୍ତି ମୁଁ ତାଙ୍କର ଆଦେଶକୁ ପାଳନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରୟାସ କରିଥାଏ । ସେ ପ୍ରାୟ ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ଫୋନରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିଥାନ୍ତି । କେବେ ମଧ୍ୟେ ମତେ ଭୁଲି ନଥାନ୍ତି । ଆମର କଥାବାର୍ତ୍ତା ଯେତେବେଳେବି ହୁଏ ବହୁତ ସମୟ ଯାଏ ଚାଲେ । ଆଶ୍ରମର ପ୍ରତି ଉତ୍ସବକୁ ମତେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ସେ କେବେ ଭୁଲିନଥାନ୍ତି । ଦିନେ ପ୍ରଭୁ ମୋର ବାସଭବନରେ ସଂଧ୍ୟା ପ୍ରାୟ ନଅଟାରେ ଆସି ପହଂଚିଲେ । ଭଗବତ ବିଷୟରେ ଏମିତି ମଜ୍ଜିରହିଲୁ ଯେ କେତେବେଳେ ରାତ୍ର ବାରଟା ଆସି ପହଁଚିଲାଣି ତାହା ଆମକୁ ଜଣା ପଡୁନଥିଲା । ମୁଁ କହିଲି ପ୍ରଭୁ ମଧ୍ୟରାତ୍ର ହେଲାଣି ଆପଣ ତ ମୋର ଗୃହରେ ଖାଦ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବେନି, ତେଣୁ ଆପଣଙ୍କୁ ସମୟ ମନେ ପକାଇଦେଲି । ପ୍ରଭୁ କହିଲେ ଆମେ ତ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇଚାଲିଛୁ, ଭୋକ ଆଉ କ'ଣ ? ଏମିତି ଆମର ବହୁତ ସମୟରେ ସାକ୍ଷାତ ହୋଇଛି । ମୁଁ ବେଳେବେଳେ ଯୋଗଦାନ କରିପାରି ନ ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ନିମନ୍ତ୍ରଣ ବନ୍ଦ ନଥାଏ । ୨୦୧୪ ମସିହାରେ ଦିନେ ପ୍ରଭୁ ମତେ ପ୍ରାତଃ ସମୟରେ ଫୋନ କରି କହିଲେ କୃଷ୍ଣପ୍ରେମ ରସର ସ୍ୱାଦ ସମସ୍ତେ କିପରି ପାଇ ପାରିବେ ଓ ଏହାର ପ୍ରସାର କିପରି ବ୍ୟାପକ ହୋଇପାରିବ । ଏଥିପାଇଁ ଆମକୁ ହ୍ୱାଟ୍ସଆପ୍ର ସହାୟତା ନେବା ଆବଶ୍ୟକ, ମୁଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ରଖିଥିଲି । ସେ କହିଲେ ହଁ ଗୋଟିଏ ହ୍ୱାଟ୍ସଆପ୍ ଗ୍ରୁପ୍ ଖୋଲିବା । କିଛି ଦିନ ବ୍ୟବଧାନରେ ହଠାତ୍ ପ୍ରଭୁ ମୋର ଗୃହରେ ଆସି ପହଂଚିଲେ । ମୁଁ ମୋର ଜଣେ ସତସଙ୍ଗୀଙ୍କର ହଠାତ୍ ପରଲୋକ ଗମନ କଥା କହିଲି ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେହ ଦେଖାଇବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନାକଲି । ତାପର ଦିନ ମୁଁ ବଲାଙ୍ଗୀରରେ ଥାଏ । ପ୍ରଭୁ ଫୋନ୍ କରି କହିଲେ ଯେ ସେ ଡାକ୍ତରି ପରୀକ୍ଷା କଲେ ଓ ସେଥିରୁ ଜଣାପଡିଲା ଯେ ତାଙ୍କର ବହୁ ଅଙ୍ଗ କାମ କରୁନାହିଁ । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ଯକୃତ ସମସ୍ୟା ଟିକେ ବେଶି ଦେଖାଦେଇଛି କହିଲେ । ମୁଁ ବହୁତ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କଲି, କିନ୍ତୁ ସେ ମତେ ଶରୀରଟା କ'ଣ ଉପଦେଶ ଦେଲେ । ମୋର ସେହି ସମୟରେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୂଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ବ୍ୟତିତ ଅନ୍ୟ କିଛି ଉପାୟ ନଥିଲା । ସେ ମତେ କହିଲେ ଯାହା ପରମ ପୁରୁଷଙ୍କର ଇଛା । ତାର ଦୁଇ ତିନି ଦିନ ପରେ ମତେ କହିଲେଯେ ସେ ଜଣେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, କିନ୍ତ ସେହି ସୁନାମଧ୍ୟ ଡାକ୍ତର ତାଙ୍କର ଅଜଣା ଫୋନ୍ ଗ୍ରହଣ କରୁନାହାଁନ୍ତି । ତେଣୁ ସାକ୍ଷାତକାର ସମୟ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ମତେ ପ୍ରଭୁ କହିଲେ । ମୁଁ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ଡାକ୍ତରଙ୍କସହ ପରାମର୍ଶ କରି ସାକ୍ଷାତ ସମୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜଣାଇଲି । ମଝିରେ ମଝିରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମୁଁ ସାକ୍ଷାତ କରେ ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ବୁଝୁଥାଏ । ଧିରେ ଧିରେ ପଭୁଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ବିଗିଡିବାରେ ଲାଗୁଥାଏ । ଏପରିକି ନାସିକାରୁ ରୁଧିର ଟୋପା ଟୋପା ହୋଇ ପଡୁଥାଏ । ପ୍ରଭୁ ନିରନ୍ତର କାର୍ପାସ ସହାୟତାରେ ରୁଧିର ପୋଛୁଥାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତିଳେମାତ୍ର ବିଚଳତା ନଥାଏ । ସ୍ଥିତପ୍ରଜ୍ଞ ପରା ସେ । ଦିନେ ହଠାତ୍ ରାତ୍ର ତିନିଟାରୁ ଚାରିଟା ମଧ୍ୟରେ ମୋବାଇଲରେ ଶରୀରର ସଂକଟଜନୀତ ଅବସ୍ଥା ସମ୍ପର୍କରେ ମେସେଜ୍ ଦେଲେ । ମୁଁ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ମେସେଜ ଦେଲି ଯେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କିଛି ନା କିଛି ଅଲୌକିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବେ । କିଛି ଦିନ ଅନ୍ତରାଳରେ

ମତେ ଖବର ଦେଲେଯେ ସେ ଆଶୁ ଚିକିତ୍ସା ନିମନ୍ତେ ଚେନ୍ନେଇ ବା ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଯିବେ । ମୁଁ ଯଥା କିଂଚିତ ସହଯୋଗ ଓ ସହାୟତା କଲି । କିନ୍ତୁ ଯାତ୍ରାରେ କିଛି ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଘଟିଲା । କିଛି ଦିନ ପରେ ସେ ଚିକିତ୍ସା ନିମନ୍ତେ ବାହାରକୁ ଗଲେ । ମୁଁ ତାଙ୍କ ସହ ଯୋଗାଯୋଗରେ ଥାଏ । ଅଳ୍ପ ଦିନ ପରେ ସେ ଓଡିଶା ଫେରିଲେ ଓ କହିଲେ ହୃତପିଣ୍ଡରେ ମଧ୍ୟ କିଛି ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଦେଖାଦେଇଥିବାରୁ ଡାକ୍ତରି ଚିକିତ୍ସା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲି ଓ ସାକ୍ଷାତ୍‌କଲି । ମୋ ମନରେ ଆଶଙ୍କା ଓ ଉଦବେଗ ଦେଖି ପ୍ରଭୁ ବିଚଳିତ ନ ହେବା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ଦେଲେ । ସେ କିନ୍ତୁ ଧିର ଓ ସ୍ଥିର । ଏହା ତ ମହାପୁରୁଷ ଓ ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ । ଏହିପରି କିଛି ଦିନ ବିତିଲାପରେ ମୁଁ ଡାକ୍ତର ଆଶୁତୋଷ ମହାପାତ୍ର ଯେକି ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଚିକିତ୍ସା କରୁଥାନ୍ତି ତାଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବସ୍ଥା ବୁଝିଲି । ଡାକ୍ତର କହିଲେ ସେତ କିଛି ଔଷଧ ଗ୍ରହଣ କରୁନାହାଁନ୍ତି, ରୋଗରୁ କିପରି ଉପଶମ ମିଳିବ । ମୁଁ ତତ୍‌କ୍ଷଣାତ୍ ପ୍ରଭୂଙ୍କୁ ଫୋନ କରି ଔଷଧ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲି । ପ୍ରଭୁ ମୋର ଅନୁରୋଧ ରକ୍ଷାକରି ନିୟମିତ ଔଷଧ ଗ୍ରହଣକଲେ । କିଛି ଦିନ ପରେ ହଠାତ୍ ରାସବିହାରୀ ମହାଶୟଙ୍କଠାରୁ ଖବର ପାଇଲି ଯେ ପ୍ରଭୁ ଆମରି ହସପିଟାଲରେ ଭର୍ତ୍ତି ହେଲେ । ମୁଁ ତା ପରଦିନ ହସପିଟାଲ ଗଲି ଓ ଡାକ୍ତର ଆଶୁତୋଷ ମହାପାତ୍ରଙ୍କୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଷୟରେ ବୁଝିନେଲି । ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହାମନ୍ତ୍ର ଶ୍ରବଣ ନିରନ୍ତର ଚାଲିଥାଏ । ମତେ ଧୀର ସ୍ୱରରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଲୀଳା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶିକ୍ଷା ଦାନ କରୁଥାନ୍ତି । ମତେ କହିଲେ ଏ ଶରୀରଟା ସାଥି ଦେଲାନି । ଗୋଟାଏ ଭଲ ଶରୀରନେଇ ମୁଁ ଆସୁଛି । ତା ପରେ ସେ ଗୃହକୁ ଫେରିଲେ । କିନ୍ତୁ ପୁନଶ୍ଚ ଦୁଇ ତିନି ଦିନ ପରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବସ୍ଥା ଜଟିଳ ହେବାରୁ ଆମରି ହସପିଟାଲ ଯିବାକୁ ପଡିଲା । ରାସବିହାରି ଆଜ୍ଞା ମତେ ଏଥର କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଖବର ଦେଲେ ତାହା ଶେଷ ଖବର ଥିଲା । ପ୍ରଭୁ ପାର୍ଥିବ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରିଥିବା ଖବର ଦେଇଥିଲେ । ପ୍ରଭୁ ଶରୀର ଛାଡିଥାଇପାରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର କୃଷ୍ଣ ପ୍ରେମରସର ଦାନ ସର୍ବଦା ଆମର ମାନସପଟରେ ଝଲସୁଥିବ । ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଆଶ୍ରମର ପ୍ରତି କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ ତାଙ୍କ ସତ୍ତା ଏବେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଉପଲବଧି କରୁଛି । ତାଙ୍କର ବକୃତା ଦେବା ଶୈଳୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସରଳ, ସହଜ । ଜଣେ ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି କିପରି ଠିକ ଭାବରେ ବୁଝିପାରିବ, ସେ ସେହିପରି ବୁଝାଇଥାନ୍ତି । ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗା ଆଶ୍ରମର ମହତ୍ୱ କ'ଣ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସରଳ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଓ ଆଶ୍ରମର ୱେବ୍‌ସାଇଟରେ ପ୍ରାଜଂଳଭାବେ ଉପସ୍ଥାପନା କରି ଯାଇଛନ୍ତି । ସେ ଯେ କେବଳ ମହାପୁରୁଷ ଥିଲେ ତାହା ନୁହେଁ, ବରଂ ମହାପୁରୁଷଙ୍କ ଭିତରେ ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ବିରଳ । ସେ ମତେ କହିଥିବା କଥା ନିଶ୍ଚୟ ରଖିବେ । ପ୍ରଭୁ ଉତ୍ତମ ଶରୀରନେଇ ଆମ ପାଖରେ ପୁଣି ପହଂଚିବେ ଓ ଆମକୁ କୃଷ୍ଣ ପ୍ରେମର ସ୍ୱାଦ ଚଖାଉଥିବେ ।

ହରେକୃଷ୍ଣ ।

❑❑

ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ

ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ କରୁଣା ସିଂଧୁ, ପତିତ ଜନର ପରାଣ ବଂଧୁ
ଗୁରୁ ଦେବ ହେ ! କୃପାକରି ଦିଅ କୃପା ବିନ୍ଦୁ ।। ୧ ।।
ଗୁରୁ କୃଷ୍ଣ ବଇଷ୍ଣବ, ଅନ୍ତର୍ଯାମୀ ସେ ପରମ ବାନ୍ଧବ
ଗୁରୁ ଦେବ ହେ ! ଗୁରୁ ପାଦ ପଦ୍ମେ ରହୁ ଭାବ ।। ୨ ।।
ଗୁରୁ ମାତା ଗୁରୁ ପିତା, ଗୁରୁ ଇଷ୍ଟ ମିତ୍ର ଭାଗ୍ୟ ବିଧାତା
ଗୁରୁ ଦେବ ହେ ! ଗୁରୁ ସେବକ ଜଗତେ ଜିତା ।। ୩ ।।
ଗୁରୁ ପାଦପଦ୍ମ ଧୂଳି, ମସ୍ତକରେ ଯିଏ ହୁଅଇ ବୋଳି
ଗୁରୁ ଦେବ ହେ ! କେହି ନ ଯାଆନ୍ତି ତା'ଠୁ ବଳି ।। ୪ ।।
ପତିତ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ, ଆସିଲ ଗୋଲକୁ ମରଣ ଭୁଇଁ
ଗୁରୁ ଦେବ ହେ ! ଗୁରୁ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ପ୍ରିତି ପାଇଁ ।। ୫ ।।
ଅକାତରେ ପ୍ରେମଧନ, ବାଣ୍ଟିଲେ ଯେପରି ଶଚୀନନ୍ଦନ
ଗୁରୁ ଦେବ ହେ ! ଅନାୟାସେ ଦେଲ ହରିନାମ ।। ୬ ।।
ବାଣ୍ଟିଦେଇ ହରିନାମ, ନେଲ ଶିଷ୍ୟ ଶିଷ୍ୟାଙ୍କର କୁକର୍ମ
ଗୁରୁ ଦେବ ହେ ! ଫଳ ହୋଇଲା ଅତି ବିଷମ ।। ୭ ।।
ରୋଗ ଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ ଆପେ, ଶେଷରେ ଶୋଇଲ ସମାଧି କକ୍ଷେ
ଗୁରୁ ଦେବ ହେ ! ଶ୍ରୀ ରାଧା ଗୋପୀନାଥଙ୍କ ଅଗ୍ରତେ ।। ୮ ।।
ମଣି ବିନା ଫଣୀ ପରି, ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଶୋଭା ଶିରି ସେପରି
ଗୁରୁ ଦେବ ହେ ! ସେବେଠାରୁ ସବୁ ଗଲା ସରି ।। ୯ ।।
ଆଉ କିଏ ଦକ୍ଷ କର, ବୁଲାଇବ ନେଇ ମସ୍ତକ ପରେ
ଗୁରୁ ଦେବ ହେ ! ଏହା ଭାବି ମୋ ହୃଦୟ ଥରେ ।। ୧୦ ।।
ସଭିଙ୍କୁ ମୋ ନିବେଦନ, ଭକ୍ତି ରଖିଥାନ୍ତୁ ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ଚରଣ
ଗୁରୁ ଦେବ ହେ ! ଘୁଂଚି ଯାଉ ଏ ଭବ କଷଣ ।। ୧୧ ।।
ଗୌର ଗୋପାଳଙ୍କ ଆଶେ, ଆସିଲ ଏକାମ୍ର ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଦେଶେ
ଗୁରୁ ଦେବ ହେ ! ହରିନାମ ବିତରିବା ଆଶେ ।। ୧୨ ।।
(ଭାଷେ ଗଉର ଗୋପାଳ ଶେଷେ)

(ଗୌରଗୋପାଳ ଦାସ)

❐❐

ନମଃ ଓଁ ବିଷ୍ଣୁପାଦାୟ କୃଷ୍ଣପ୍ରେଷ୍ଠାୟ ଭୂତଳେ ।
ଶ୍ରୀମତେ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀ ଇତି ନାମିନେ ।।

ହେ ଦୟାର ସାଗର, କରୁଣାର ଭଣ୍ଡାର, ଭକ୍ତି ଯୋଗର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ପାଇଁ ଓ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଧାମର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଆପଣ ସୁଦୂର ମନ୍ଦିର ମାଳିନୀ ରାଜଧାନୀ ଭୁବନେଶ୍ୱରରୁ ଆସି ପବିତ୍ର ପାବନୀ ଭାର୍ଗବୀର ପବିତ୍ର ଜଳରାଶିକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଏତେ ବଡ ଆଶ୍ରମ ନିର୍ମାଣ କଲେ । କଳିଯୁଗର ବଦ୍ଧଜୀବମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ ଭଗବତ୍ ଭକ୍ତି କୃଷ୍ଣ ପ୍ରେମ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଭାଗବତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ଳୋକକୁ ଭକ୍ତି ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଯେଉଁ ଭାବଧାରା ଫୁଟାଇଛନ୍ତି ତାହା ମୋ ପକ୍ଷରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ଅସଂମ୍ଭବ । ଯେହେତୁ:-

ଗୁରୁ କୃଷ୍ଣ ବଇଷ୍ଣବ ଏକଇ ସ୍ୱରୂପ ।
ଆକାରତେ ଭିନ୍ନ ନୁହେଁ ଏହି ତ୍ରୟ ରୂପ ।।

ମୁଁ ତ ସହଜେ ବଦ୍ଧ ଜୀବ, ଦୁର୍ଗା ଦେବୀଙ୍କ ଦୁର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ଶାଶ୍ୱତ ଭାବରେ ବନ୍ଦୀ ଅଟେ । ସେହି କାରାଗାର ମଧ୍ୟରେ ପୁଣି କର୍ମ ଜଞ୍ଜାଳ ରୂପକ ବନ୍ଧନରେ ବନ୍ଦୀ ଅଟେ । ତେଣୁ ଆପଣଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ମୋ ପକ୍ଷେ ଅସମ୍ଭବ । କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଦେଇଥିବା ଜୀବନ୍ମଙ୍ଗଳକାରୀ ଉପଦେଶାମୃତ ଓ ଭଗବାନଙ୍କର ପରମ ମଙ୍ଗଳକାରୀ ନାମବ୍ରହ୍ମଙ୍କୁ ପାଥେୟ କରି ଜଟିଳ ସଂସାର ମାର୍ଗରେ ଚାଲୁଛି । କେତେଦୂର ସଫଳ ହୋଇପାରିବି ତାହା ଆପଣଙ୍କୁ ହିଁ ଜଣା । ଶ୍ରୀଗୁରୁଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ କୃପା ବିନ୍ଦୁ ଅଜାଣତରେ ଶିଷ୍ୟ ଉପରେ ଅମୃତ ତୁଲ୍ୟ ବରଷି ଥାଏ । ତାହାର ଜ୍ୱଳନ୍ତ ପ୍ରମାଣ ମୋ ଜୀବନରେ ଘଟିଛି ।

ମୋର ଜନ୍ମ କେଉଁ ଅଖ୍ୟାତ ପଲ୍ଲୀ କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ୪୨ ମଉଜା ଟାଇଁକଣା ଗ୍ରାମରେ । କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କର ସ୍ୱଚ୍ଛ ଆଶୀର୍ବାଦ ସତେ ଯେପରି ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଟାଣିଆଣି ଆପଣଙ୍କପରି ଗୁରୁଙ୍କ ସହ ଭେଟାଇଥିଲା । ଗୁରୁଦେବଙ୍କ କୃପାହିଁ ଶିଷ୍ୟକୁ ସବୁକିଛି ଦେଇଥାଏ । ଯଥା:-

ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରନ ସରୋଜରଜ
ନିଜମନ ମୁକୁର ସୁଧାରି
ବରନଉ ରଘୁବର ବିମଲ ଯସୁ
ଯୋ ଦାୟକ ଫଲ ଚାରି ।।

ତେଣୁ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ କୃପାରୁ ମୋତେ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରରେ ସବୁ ମିଳିସାରିଛି । ଶେଷରେ ଏତିକି ପ୍ରାର୍ଥନା, ଏ ଅଧମ ଶିଷ୍ୟ ଉପରେ କୃପାଦୃଷ୍ଟି ରଖି ନିରପରାଧ ନାମ ଭଜନ ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଦିଅନ୍ତୁ । ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରରେ ଆପଣଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମ ଧୂଳୀ ମୋତେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥାଉ ।

(ଇତି)

ସଦ୍‌ଗୁରୁଦେବଙ୍କର ଜୟ ହେଉ !

ହୃଦୟାନନ୍ଦ ଦାସ

ହରେକୃଷ୍ଣ !

ପ୍ରିୟ ଶଚୀନନ୍ଦନ ପ୍ରଭୁ, ଆପଣଙ୍କୁ ମୋର ପ୍ରଣାମ ।

ମୁଁ ସବୁବେଳେ ଆପଣଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛି ଏବଂ ବିଗତ ବର୍ଷମାନଙ୍କରେ ମୋତେ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ସୁ-ଉପଦେଶ ସମୂହ ନିମନ୍ତେ ଆପଣଙ୍କୁ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରୁଛି । ମୋତେ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ଆପଣଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଉପଦେଶ ହେଉଛି, "ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭଲପାଅ, କାହାରିକୁ ଘୃଣା କରନା ।" ଆପଣଙ୍କୁ ଯୋଗ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିବା ମାମୁଁଙ୍କଠାରୁ ଆପଣ ଏହି ଉପଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । କେତେକ ଭକ୍ତ-ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଆଜି କହୁଥିଲିଯେ, ଆପଣ କିପରି ଅସୀମ ଜ୍ଞାନର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ ଏବଂ ମୋର ଅଯୋଗ୍ୟତା ସତ୍ତ୍ୱେ ମୋତେ ପବିତ୍ର ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଧାମରେ ସେବାର୍ପଣ ଓ ଧାମବାସର ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ବହୁ ଭାବରେ ଆପଣ ସଦା ସର୍ବଦା ମୋତେ ଉତ୍ସାହିତ କରୁଥିଲେ । ଆଉମଧ୍ୟ ଆପଣ ଏପରି ସର୍ବଦର୍ଶୀ ଥିଲେ ଯେ, ମୋ ବିଷୟରେ ଜାଣିପାରି ମୋତେ ଯୌନଜୀବନ ଦିଗରେ ଆକର୍ଷିତ ନ ହେବାକୁ ସଚେତନ କରିଥିଲେ । ମୁଁ ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ଥିବାର ସୂଚନା ଆପଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ବୋଲି ମୋତେ କହିଥିଲେ । ତାହା ସତ୍ୟ ଥିଲା । ମୁଁ ବିବାହ କରିବାର ଅଳ୍ପଦିନପରେ ଆପଣଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିଲି, ଯେଉଁଥିରେ ଆପଣ ମୋତେ କହିଲେ, ଶ୍ରୀଲ ଗୌରଗୋବିନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀ ଗୁରୁ ମହାରାଜ ଆପଣଙ୍କୁ କହିଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ସହିତ ମୋତେ ରହିବା ପାଇଁ । ସେଥିରେ ଦେଖିଥିବା ଶ୍ରୀବିଗ୍ରହ ଜୟପୁରରେ ଥିବା ଶ୍ରୀ ରାଧାଗୋବିନ୍ଦଜୀଉଙ୍କ ବିଗ୍ରହ ଭଳି ଦେଖାଯାଉଥିଲେ ଏବଂ ଭକ୍ତମାନେ ପାତ୍ରରୁ ବେଲପତ୍ର ତୋଳୁଥିଲେ । ବିଗତ ୨୫ ବର୍ଷ ହେଲା ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଜାଣିଛି ଏବଂ ଜଣେ କନିଷ୍ଠ ପରିବାର-ସଦସ୍ୟ ଭାବେ ଯଥାସାଧ୍ୟ ସେବା କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କରିଛି ଓ ଆପଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭଲପାଇଛି । ଦୟାକରି ଏହି ପତିତ ଜୀବ ଜଗଦୀଶ ପଣ୍ଡିତ ଦାସ ଉପରେ ନଜର ରଖିଥାନ୍ତୁ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜନ୍ମରେ ଆମର ପୁନଃ-ମିଳନକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତୁ । ଯୋଡ଼ ହସ୍ତରେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ ଅର୍ପଣ କରୁଛି ।

ଆପଣଙ୍କର ଭ୍ରାତା ଓ ବଂଧୁ,

ଜଗଦୀଶ ପଣ୍ଡିତ ଦାସ, ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ

(ଶ୍ରୀପାଦ ଜଗଦୀଶ ପଣ୍ଡିତ ଦାସଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ ତାଙ୍କର ମୂଳଲେଖା ଇଂରାଜୀରୁ ଅନୂଦିତ)

ହରେକୃଷ୍ଣ

ନମଃ ଓଁ ବିଷ୍ଣୁପାଦାୟ କୃଷ୍ଣପ୍ରେଷ୍ଠାୟ ଭୂତଳେ ।
ଶ୍ରୀମତେ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀନିତି-ନାମିନେ ।।
ଓଁ ଅଜ୍ଞାନ ତିମିରାନ୍ଧସ୍ୟ ଜ୍ଞାନାଞ୍ଜନ ଶଳାକୟା ।
ଚକ୍ଷୁରୁନ୍ମୀଳିତଂ ଯେନ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀ ଗୁରବେ ନମଃ ।।

ମୋର ପୂଜ୍ୟାସ୍ପଦ ଗୁରୁଦେବଙ୍କୁ କୋଟି କୋଟି ପ୍ରଣାମ ଏବଂ ମୋର ଗୁରୁଭାଇମାନଙ୍କୁ ଓ ଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ ଜଣାଉଛି । ଯାହା ମୋର ଭୁଲ୍ ହୋଇଥିବ ମୋତେ କ୍ଷମା କରିବେ । ମୁଁ କିଛି ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ପାଇଁ ଲେଖିବାକୁ ଯାଉଛି ।

ଗୁରୁଦେବ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ପୁତ୍ର ଭଳି । ମୁଁ ଚାହୁଁଥିଲି ଆପଣଙ୍କର କିଛି ସେବା କରିବା ପାଇଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏତେ ହତଭାଗ୍ୟଯେ ଆପଣଙ୍କର କିଛି ସେବା କରିପାରିଲି ନାହିଁ । ଭଗବାନ ମୋଠାରୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଦୂରେଇ ଦେଲେ । ଆପଣଙ୍କର ଶରୀର ଅସୁସ୍ଥ ଥିଲାବେଳେ ଆପଣ ଭଲକରି କଥା କହି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ମୋତେ ବହୁତ ଦୁଃଖ ଲାଗେ । ମୁଁ ଭଗବାନଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ, ମୋ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ଦେହ ଆରୋଗ୍ୟ ହୋଇଯାଉ । କିନ୍ତୁ ସବୁ ଅନର୍ଥ ହୋଇଗଲା, ଗୁରୁଦେବ ମୋତେ ନିରାଶ କରି ଚାଲିଗଲେ । ମୁଁ ତାଙ୍କ ସେବାର ସୁଯୋଗ ପାଇ ପାରିଲି ନାହିଁ । ଗୁରୁଦେବ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗାରେ ଯେଉଁ ସବୁ ବିଗ୍ରହ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଯିଏ ଦର୍ଶନ କରୁଛନ୍ତି ମନମୁଗ୍ଧ ହୋଇଯାଉଛି । ଯେଉଁମାନେ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗାକୁ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଆପଣ ରହିଥିଲେ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗାର ଆହୁରି ଉନ୍ନତି ହୋଇଥାନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ସବୁ ଅଧାରୁ ରହିଗଲା । ଯେବେ ସମୟ ଆସିବ ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ଆପଣ ମୋତେ ଓ ଗୁରୁଭାଇମାନଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ଭଳି ଦେଖୁଥିଲେ । ଆପଣ ମୋତେ ଓ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ଆପଣ ମୋତେ ଏତେ ଭଲ ପାଉଥିଲେ ଯେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଭୁଲି ପାରୁନାହିଁ, ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଆପଣଙ୍କ କଥା ମନେ ପଡିଯାଉଛି । ଆପଣଙ୍କ କଥା ମନେ ପଡିଲେ ମୁଁ ବହୁତ ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ କରୁଛି । ଆପଣ ଗୋଲକ ଧାମରେ ଥାଇ ମୋତେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ ଯେମିତି ଆପଣଙ୍କର ସେବାର ସୁଯୋଗ ପାଇବି ।

ଆପଣଙ୍କ ବିଷୟରେ କ'ଣ ବା ମୁଁ ଜାଣିଛି ଲେଖିବି ? ତେଣୁ କରି ମୋତେ ଆପଣ କ୍ଷମା କରିଦେବେ ।

ଆପଣଙ୍କର ହତଭାଗ୍ୟ ପୁତ୍ର,
ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରସାଦ ସାହୁ
(୧୬ ବର୍ଷର ବାଳକ)

ଓଁ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା

ହେ ଗୁରୁଦେବ ଶରଣ ମୋର ତବ ଶ୍ରୀଚରଣ ତଳେ ।
ହରିନାମ ଦୀକ୍ଷା, ଦେଲମୋତେ ଶିକ୍ଷା ତରିଯିବି ଭବ ଜଳେ ॥

ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ବନ୍ଦନା

ଗୁରୁ ପାଦ ତଳ - ଚରଣ ଯୁଗଳ - ଆନନ୍ଦେ କଲି ବନ୍ଦନ ।
ହୃଦୟ ମନ୍ଦିରେ - ବିରାଜ କରହେ - ଗୁରୁ ଶ୍ରୀ ଶଚୀନନ୍ଦନ ।
ପ୍ରେମ ଭକ୍ତି ଭାବେ - ବାନ୍ଧିରଖ ମତେ - କରୁଥିବି ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ।
ଶାନ୍ତମୟ କର - ମୋ ସାରା ଜୀବନ - ଧନ୍ୟ କର ମୋର ପ୍ରାଣ ।
ଗୁରୁ ହେ ଶ୍ରୀ ଶଚୀନନ୍ଦନ ।

ମୁଁ ପ୍ରଥମେ ଯେତେବେଳେ ଦୀକ୍ଷା ନେବା କଥା ଚିନ୍ତା କରି ମୋର ବନ୍ଧୁ ବିଷ୍ଣୁପ୍ରସାଦଙ୍କ ସହିତ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଆଶ୍ରମରେ ପହଞ୍ଚିଲି, ମୋର ବନ୍ଧୁ ଗୁରୁଦେବଙ୍କୁ ମୋର ଦୀକ୍ଷା ବିଷୟରେ କହିଲେ । ଗୁରୁଦେବ ହସିଦେଇ କହିଲେ ସାଙ୍ଗରେ କିଛି ନେଇକି ଆସିଛନ୍ତି ଦୀକ୍ଷା ନେବା ପାଇଁ ? ମୁଁ ତ ଦୀକ୍ଷା ବିଷୟରେ କିଛି ଜାଣିନଥିଲି । ଗୁରୁଦେବଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲି । ତା'ପରେ ଗୁରୁଦେବ କହିଲେ, ତମେ ଆଗ ଜପମାଳା ନିଅ, ନୀତି ନିୟମରେ ରହି ଜପ କର । ଛଅମାସ ପରେ ଆଶ୍ରମରେ ଦୀକ୍ଷା ହେଲା । ମୁଁ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲି, ଗୁରୁଦେବ ମୋ ମୁଣ୍ଡରେ ହାତ ମାରି କହିଲେ 'ଛଅମାସ ମଧ୍ୟରେ ତୁ ଦିନେ ବି ଜପ ବନ୍ଦ କରି ନାହୁଁ' । ପ୍ରକୃତରେ ସେହିଦିନ ଗୁରୁଦେବ ଯାହା କହିଲେ ସତ୍ୟଥିଲା, ମୁଁ ଦିନେ ବି ଜପ ବନ୍ଦ କରି ନଥିଲି । ମୋର ଦୀକ୍ଷା ନେବାର ଛଅବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ଏକ ବଡ ଅନୁଭୂତି । ମୁଁ ପାଠ ପଢିନି ମୂର୍ଖ, ଅଜ୍ଞାନୀ, ନିରକ୍ଷର, ଗୁରୁଙ୍କ କୃପାରୁ ମୁଁ ଆଜି କିଛି ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଜନ କରିପାରିଛି । ଗୀତା, ଭାଗବତ ପଢିପାରୁଛି । ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମର ସନାତନ ଧର୍ମ କ'ଣ, ଏହାର ନୀତି ନିୟମ କ'ଣ ଏବିଷୟ ଜଣାଇପାରୁଛି । ଲୋକମାନଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ଧର୍ମର ଆଲୋଚନା କରିପାରୁଛି ।

ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ବି ଯାଇ ଆଶ୍ରମରେ ପହଞ୍ଚେ ଗୁରୁଦେବ ମୋତେ ଦେଖିଲାମାତ୍ରେ କୁହନ୍ତି, 'କଳାକାହ୍ନୁ ଭଲ ଅଛ ?' ଗୁରୁଦେବଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟଟି ମୋର ହୃଦୟରେ ସଦା ସର୍ବଦା ସ୍ପନ୍ଦିତ ହେଉଅଛି । ହେ ଗୁରୁଦେବ ଆପଣହିଁ ମୋର ମାର୍ଗଦର୍ଶନକାରୀ, ଆପଣହିଁ ଏ ଜୀବନର ମହତ୍ତ୍ୱ ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟ ବିଷୟରେ ମୋତେ ଜଣାଇଛନ୍ତି । ହେ ଗୁରୁଦେବ ଆପଣ ମୋର ହୃଦୟରେ ସଦା ସର୍ବଦା ବିଦ୍ୟମାନ । ଆପଣ ହେଉଛନ୍ତି ମହାନ, ଯେକି ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଦେଖି ଦେଖି ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର କଥା ଜାଣିପାରନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କ କଥା ସ୍ମରଣ ହେଲେ ମୋ ନୟନରେ ଅଶ୍ରୁ ଆସିଯାଏ । ହୃଦୟରେ ମୋର କୋହ ଆସିଯାଏ । ହେ ଗୁରୁଦେବ ଆପଣ ଚିର ସ୍ମରଣୀୟ, ଚିର ଅମର, ଆପଣଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମ ତଳେ ମୋର କୋଟି କୋଟି ପ୍ରଣାମ ।

ଦାସାନୁଦାସ

କଳାକାହ୍ନୁ ଦାସ

ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ପ୍ରାଣପ୍ରିୟ ଗୁରୁଦେବ

ଜୟ ଜୟ ଗୁରୁଦେବ ତବ ପାଦପଦ୍ମ ଧ୍ୱଜ
ମୋ ମନ ମନ୍ଦିରେ ସଦା ହେଉ ଭାସିତ
ତୁମ ସୁମଧୁର ଛବି ମୋ ନେତ୍ର ରଂଜିତ ରାଜି
କାୟମନବାକ୍ୟେ ଖୋଜେ ଦିବସନିଶି
ତୁମର ସେ ଅପୂର୍ବକାନ୍ତି
ଯେଉଁ ରୂପେ ମୋହିଥିଲେ ସଂସାର ବାସୀ ।। ୧ ।।
ଭକ୍ତିଯୋଗ ପ୍ରଚାରକ କୃଷ୍ଣଭକ୍ତି ପ୍ରଦାୟକ
ସତସଙ୍ଗ ସଦା ପ୍ରଦାୟକ ମୋ ମନର ନିୟନ୍ତ୍ରକ
ପ୍ରେମ ବିହ୍ୱଳିତ ଚିତ୍ତ ସଦା ତୁମର
ସେହି ପାଦ ପଦ୍ମ କମଳେ
ମୋ ମନ ମଧୁପ ଚୁମ୍ବୁ ଦିବାରାତ୍ର ।। ୨ ।।
ପ୍ରାଣାରାମ ଗୁଣଧାମ ତୁମେ ମହା ଆକର୍ଷଣ
ସର୍ବଦ୍ରଷ୍ଟା ସର୍ବଦର୍ଶୀ ତବ ଅନ୍ତର
ତୁମ ଆଚାର ପ୍ରଚାର ସୁମଙ୍ଗଳ ସୁମଧୁର
ହେ କୁଶଳୀ କଳାକାର ଆଶ୍ରିତ ଜନ ସର୍ବ ଆଧାର
ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ହୃଦୟହାର
ଘେନ ମୋ କ୍ଷୁଦ୍ର ପ୍ରଣତି ହେ ଯାଦୁକର ।। ୩ ।।
ହରିନାମେ ଅଗ୍ରସର ହେ କୁଶଳୀ କାରିଗର
ସତ୍ୟପ୍ରେମ ନ୍ୟାୟ ସଦା ତବ ଅନ୍ତର
ତୁମ ସୁମଧୁର ଗିର ଗାଉଛି ଭାର୍ଗବୀନୀର
ଗାଉଥିବେ ସୂର୍ଯ୍ୟଚନ୍ଦ୍ର ଉଇଁବା ଯାଏଁ
ଆହେ ମୋର ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ମହନ୍ତ
ବୈଷ୍ଣବ ମଉଡ଼ମଣୀ ମୋ ହୃଦ-ସାମନ୍ତ ।। ୪ ।।
ମୁଁ ତବ ଚେଲା ଚଗଲା ଜାଣେନି ତୁମର ଲୀଳା
ଗୁରୁ ସେବା ଜୀବନରେ ମୋର ବିଭଙ୍ଗ
ଦିଅ ଆଶିଷ ବଢ଼ାଇ ମୋ ମୁଣ୍ଡରେ ହାତ ଥୋଇ
ରଖିବି ଅକ୍ଷୟ କୀର୍ତ୍ତୀ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗର
ଜଳୁଥିବ ଜୀବନ ଦୀପ
ଗୁରୁ କୃପା ପାଇ ହେବି ବଡ଼ ମଣିଷ ।। ୫ ।।

ଇତି ଆପଣଙ୍କର ସେବକ
କହ୍ନେୟାଲାଲ (୧୬ ବର୍ଷର ବାଳକ)

❋ ❋ ❋

ହରେକୃଷ୍ଣ ହରେକୃଷ୍ଣ କୃଷ୍ଣ କୃଷ୍ଣ ହରେ ହରେ ।
ହରେରାମ ହରେରାମ ରାମ ରାମ ହରେ ହରେ ॥

ମୋର ପ୍ରିୟ ଗୁରୁଦେବ,

ଆପଣଙ୍କୁ ମୋର ଶତକୋଟି ପ୍ରଣାମ ।

ମୁଁ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗା ଆଶ୍ରମରେ ଠାକୁରଙ୍କ ସେବାକରେ । ମୋର ଗୁରୁଦେବ ହେଉଛନ୍ତି ପିତାଙ୍କ ସମାନ । ମୁଁ ତାଙ୍କର ସ୍ନେହ ପାଇ ପିତା, ମାତା, ଭାଇ, ବନ୍ଧୁ ଓ କୁଟୁମ୍ବ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭୁଲିଗଲି । ସେ ମୋତେ ତାଙ୍କର ଝିଅ ଭଳି ସ୍ନେହ କରନ୍ତି । ମୋତେ ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ସବୁବେଳେ ପଚାରି ବୁଝନ୍ତି ତୋର ଦେହ ଭଲ ଅଛିକି ନାହିଁ । ମୋତେ ମୋର ପିତା – ଗୁରୁଦେବ ବୁଝାଇ କୁହନ୍ତି ତୋତେ ଯିଏ ଯାହା କଟୁକ୍ତି କହୁ, ତୁ ତାକୁ ଦାଣ୍ଡରେ ପ୍ରକାଶ ନକରି ମୁଁ ଆସିବାମାତ୍ରେ ମୋତେ କହିବୁ । ଗୋଟେ ଦିନ ଗୁରୁଦେବ ଗେଷ୍ଟହାଉସରେ ବସିଥିଲେ, ମୋତେ ଦେଖି ପଚାରିଲେ ମାଆ, ତୁ ଭାରି ଦୁଃଖିତ ଜଣାପଡୁଛୁ, ତୋର ଦୁଃଖ କ'ଣ କାହିଁକି ମୋତେ କହୁନାହୁଁ । ମୁଁ କହିଲି ମୋର ଦୁଃଖସବୁ ଆପଣଙ୍କୁ କ'ଣ କହିବି ଆପଣଙ୍କର ତ ଦେହ ଭଲ ନାହିଁ । ଗୁରୁଦେବଙ୍କଠାରେ ମୋର ଦୃଢ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି, ଗୁରୁଦେବ ମୋତେ କହିଛନ୍ତି ମୁଁ ତାଙ୍କ କଥା ମାନି ସେବା କରିଚାଲିବି । ମୋତେ ଯିଏ ଯାହା କହିଲେ ବି ମୁଁ କାହାରି କଥା ଶୁଣିବି ନାହିଁ । ମୁଁ ମୋର ବାପାମାଆଙ୍କୁ ଯେତିକି ସ୍ନେହ କରେ ଓ ଭଲପାଏ ସେତିକି ମଧ୍ୟ ମୋର ଗୁରୁଦେବଙ୍କୁ ଭଲପାଏ । ସେ ମୋତେ ତାଙ୍କ ଝିଅଠାରୁ ବି ଅଧିକ ସ୍ନେହ କରନ୍ତି । ମୁଁ ଯାଉ ଆସୁ ମୋର ଭଲ ମନ୍ଦ ଦୁଃଖ ସୁଖ ସବୁ ପଚାରି ବୁଝନ୍ତି । ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ସେବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବା ସହିତ ସମାନ ଅଟେ । ଆମର ପିତା ମାତା ହେଉଛନ୍ତି ଈଶ୍ୱର, ଆମପାଇଁ ଭଗବାନ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆଜି ମୋର ଦୁଃଖ ସୁଖ ବୁଝିବା ପାଇଁ ସେ ଆଉ ଏ ଦୁନିଆରେ ନାହାଁନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମୋର ଗୁରୁଦେବଙ୍କୁ ଏବେବି ବହୁତ ସ୍ନେହ କରେ ।

ଇତି ତୁମର ଝିଅ କୁନି
(କୁନି ମଲ୍ଲିକ)

❋ ❋ ❋

ନମଃ ଓଁ ବିଷ୍ଣୁପାଦାୟ କୃଷ୍ଣପ୍ରେଷ୍ଠାୟ ଭୂତଳେ
ଶ୍ରୀମତେ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀ ଇତି ନାମିନେ ।।
ଓଁ ଅଜ୍ଞାନ ତିମିରାନ୍ଧସ୍ୟ ଜ୍ଞାନାଞ୍ଜନ ଶଳାକୟା
ଚକ୍ଷୁରୁନ୍ମୀଳିତଂ ଯେନ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀ ଗୁରବେ ନମଃ ।।
ଭକ୍ତି ଭକ୍ତ ଭଗବନ୍ତ ଗୁରୁ ଚତୁର ନାମ ବପୁ ଏକ
ଇନ୍‌କେ ପଦବନ୍ଦନ କରଉ ନାଶତ ବିଘ୍ନ ଅନେକ ।

ସଦ୍‌ଗୁରୁଦେବଙ୍କର ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବରେ ଏହିକଥା ସ୍ମରଣକୁ ଆସେ ଯେ, ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଆଜି ପୂର୍ବର ଆଶ୍ରମ ପରି ପ୍ରତୀୟମାନ ହେଉନାହିଁ, କାରଣ ସବୁଥାଇ ଗୁରୁଦେବ ସଶରୀରରେ ନଥିବାରୁ ଆମପରି ସ୍ଥୁଳବୁଦ୍ଧି ସମ୍ପନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷଙ୍କ ପାଇଁ ଅନାକର୍ଷଣୀୟ ପ୍ରତୀୟମାନ ହେଉଅଛି ।

ମନେ ପଡେ ସେ ଦିନର ତତ୍‌କାଳୀନ ମୁଷ୍ଟିମେୟ ଅନ୍ତେବାସୀ ବୈଷ୍ଣବ ଭକ୍ତଙ୍କର ଭିକ୍ଷା ଅବସରରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରେରଣାରେ ଗୁରୁଦେବ ଓ ଆଶ୍ରମ ଜାଣିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଲୁ । ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସିବା ପରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁପ୍ରାଣୀତ ହେଲୁ ଓ ଦୀକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କଲୁ । ଗୁରୁଦେବ ଆମ ଆତ୍ମାର ଉଦ୍ଧାର କର୍ତ୍ତା ଓ ଲୁପ୍ତାୟିତ ଧାମର ଉଦ୍ଧାର କର୍ତ୍ତା ହେଲେ । ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ଗୁଣ ଅସରନ୍ତି, ତଥାପି ସେ ପିଲାଙ୍କ ପରି ସରଳ, ନିସ୍ୱାର୍ଥପର, ଭଦ୍ର, ବିନୀତ, ବିଚାରବନ୍ତ, ନିଷ୍ଠାପର, ସତ୍ୟ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ, ସ୍ୱଚ୍ଛ, ସୁବୋଧ, ନିର୍ଭୀକ, ଋଷିତୁଲ୍ୟ, ତୀକ୍ଷ୍ଣ ବୁଦ୍ଧି ସମ୍ପନ୍ନ, ଅନ୍ୟକୁ କଷ୍ଟଦେବାପରି ନ କହିବା, ତଥା ସାଧୁତା ହିଁ ତାଙ୍କର ଭୂଷଣ ।

'ପାପୀ ଚିରାୟୁ ସୁକୃତ ଗତାୟୁ' ନ୍ୟାୟରେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ମର ପ୍ରତିକ୍ରିୟାରେ ରୁଗ୍‌ଣ ହୋଇ ଗଲେ । ସଂସାରୀ ବନ୍ଧୁଗଣ ଶରୀର ଓ ସଂସାର ବିଷୟରେ କହୁଥିବା ବେଳେ ଗୁରୁଦେବ "ଭଜନ କୁଶଳ" ଓ ଭଗବାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତି ।

ଗୁରୁଦେବଙ୍କ କଥା, କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଗୁଣାବଳୀରୁ କିଞ୍ଚିତ୍ କହି ଏହି ଅଧମ ଶିଷ୍ୟ ରହୁଛି । (ଇତି)

କୁଞ୍ଜବିହାରୀ ଦାସ

ଓଁ ଅଜ୍ଞାନ ତିମିରାନ୍ଧସ୍ୟ ଜ୍ଞାନାଞ୍ଜନ ଶଳାକୟା ।
ଚକ୍ଷୁରୁନ୍ମୀଳିତଂ ଯେନ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀ ଗୁରବେ ନମଃ ।।

ହେ ମୋର ପ୍ରାତଃ ସ୍ମରଣୀୟ ଗୁରୁଦେବ,

ଆପଣଙ୍କ ଶ୍ରୀଚରଣାରବିନ୍ଦରେ ଏ ଅଧମର ଅନନ୍ତ କୋଟି ଦଣ୍ଡବତ ପ୍ରଣାମ । ହେ ଗୁରୁଦେବ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଆମର ମନ ପ୍ରାଣ ଅର୍ପଣ କରିଛୁ । ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ଶ୍ରୀଚରଣାରବିନ୍ଦରେ ଅର୍ପଣ କରିଛୁ । ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଛୋଟ ବଡ ଧନୀ ଗରିବ ଉଚ ନୀଚ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ନେହ ଓ ଭଲପାଇବା ଏବଂ ସୁନ୍ଦର କଥାରେ ନିଜର କରି ଦେଉଥିଲେ ହେ ଗୁରୁଦେବ ଯେମିତି ।

ଭଲ ମନ୍ଦ ନାହିଁ ଜାନି ସେବା ମାତ୍ର କରି
ତୋମାର ସଂସାରେ ଆମି ବିଷୟ ପ୍ରହରୀ ।।

ତେଣୁ ମୁଁ ଭଲ ମନ୍ଦ କଣ ଜାଣି ନାହିଁ । ମୁଁ ଏତେ ଉନ୍ନତ ଭକ୍ତ ନୁହେଁ । ଏକମାତ୍ର ଆପଣ ଦେଇଥିବା ହରିନାମକୁ ପାଥେୟ କରି ସଦା ସର୍ବଦା ଆପଣଙ୍କ ଆଦେଶ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଛି । ଆପଣ ବାରମ୍ୱାର କହିଥିଲେ ଭଜନ କଲେ ଭୋଜନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭଗବାନ କରିବେ । ଏଇ ଆଶୀର୍ବାଦକୁ ଆମେମାନେ ସଦାସର୍ବଦା ଅନୁଭବ କରୁଛୁ । ଆପଣଙ୍କ ଅପ୍ରକଟ ପରେ ମୋତେ ଆଉ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବୋଲି କେହି ଡାକୁ ନାହାଁନ୍ତି କି ସେହିଭଳି ଏ ଜୀବନରେ କେହି ଡାକି ପାରିବେନି । ଆପଣତ ଆମ ଜୀବନର ସବୁକିଛି ଥିଲେ । ଆପଣଙ୍କ ଦର୍ଶନରେ ଏ ଅଧମ ଅଶେଷ ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ତେଣୁ ଆମେ ବହୁତ ମର୍ମାହତ । ହେ ଗୁରୁଦେବ ଆପଣଙ୍କ ଶ୍ରୀହସ୍ତରେ ବସାଇଥିବା ଶ୍ରୀ ରାଧା ଗୋପୀନାଥ ଓ ଗୋପାଳଙ୍କ ସେବା ଯେମିତି ନିଷ୍ଠା ଓ ଭକ୍ତି ସହକାରେ କରିପାରିବୁ ସେଥିପାଇଁ କୃପା କରନ୍ତୁ ।

ଶେଷରେ ହସ୍‌ପିଟାଲରେ ମୋ ସହିତ ଶେଷ କଥା ହୋଇଥିଲେ ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଥିଲେ ଏବଂ କହୁଥିଲେ ଯେ ଏସବୁ ମୋର କର୍ମଫଳ । କିନ୍ତୁ ଗୁରୁଦେବ ସେସବୁ ଆପଣଙ୍କର କର୍ମଫଳ ନଥିଲା । ଆମମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ଯୋଗୁଁ ଆପଣ କଷ୍ଟ ପାଉଥିଲେ । ଶେଷରେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ମୋର ଏତିକି ପ୍ରାର୍ଥନା, ମୋର ସମସ୍ତ ଗୁରୁଭାଇ ଓ ଭଉଣୀ ମାନଙ୍କୁ ଗୁରୁକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସେବନ୍ମୁଖୀ ଭାବରେ ଭାବିତ କରି କୃଷ୍ଣଭକ୍ତିରେ ଅଗ୍ରଗତି କରାନ୍ତୁ ଓ ରକ୍ଷାକରନ୍ତୁ ।

ଜୟ ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବ !

ଆପଣଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ (ଦାସ)

ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ଦାସ

*** *** ***

ଓଁ ଅଜ୍ଞାନ ତିମିରାନ୍ଧସ୍ୟ ଜ୍ଞାନାଞ୍ଜନ ଶଳାକୟା ।
ଚକ୍ଷୁରୁନ୍ମୀଳିତଂ ଯେନ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀ ଗୁରବେ ନମଃ ॥
ନମଃ ଓଁ ବିଷ୍ଣୁପାଦାୟ କୃଷ୍ଣପ୍ରେଷ୍ଠାୟ ଭୂତଳେ ।
ଶ୍ରୀମତେ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀନିତି ନାମିନେ ॥

ହେ ମୋର ପ୍ରିୟ ଦୟାଲ ଠାକୁର ଗୁରୁଦେବ !

ଆଜି ଆପଣଙ୍କର ଦିବ୍ୟ ଶୁଭ ତିଥିରେ ଏ ପାପି ଦୁରାଚାରୀ ଅହଙ୍କାରୀର ଅନନ୍ତ କୋଟି ଦଣ୍ଡବତ ପ୍ରଣାମ ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ଆପଣଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, ଆଦେଶ ଓ ଉପଦେଶକୁ ଉଲଙ୍ଘନ କରୁଥିବା ଅପରାଧି ଓ ମନୋଧର୍ମୀକୁ କନ୍ୟା ରୂପରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବାରୁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଚରଣାରବିନ୍ଦରେ ଚିର କୃତଜ୍ଞ । ହେ ଗୁରୁଦେବ ଆପଣଙ୍କର ଦର୍ଶନର ଅନୁଭୂତି, କଥୋପକଥନର ଅନୁଭୂତି ଏବଂ ଚିନ୍ତନର ଅନୁଭୂତି ମୁଁ ମୋର ସୀମିତ ସ୍ୱଳ୍ପ ଜ୍ଞାନର ପରିଭାଷାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାରୁନି । ଏତିକି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି ଯେମିତି ଗୁରୁକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସେବାରେ ଲୋକଦେଖାଣିଆ ଢ଼ଙ୍ଗ ବା କୌଣସି ଭୌତିକ ଅଭିଳାଷ ନରଖି ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରୀତିବିଧାନ କରିପାରିବି ସେଥିପାଇଁ କୃପାକରନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କର ଦିବ୍ୟ ସ୍ୱରୂପର ଦର୍ଶନ ମୋର ହୃଦୟରେ ସଦାସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ହେଉଥାଉ । ଆଉ ଆପଣଙ୍କ କୃପା ଆଶୀର୍ବାଦ ଆମପାଇଁ ଜୀବନଦାନ ସ୍ୱରୂପ ହେଉ । ଶେଷରେ ଆପଣଙ୍କର କୃପା ଅଭିଳାଷୀ ଏ ଅଧମା ଶତକୋଟି ପ୍ରଣାମ ଜଣାଇ ରହୁଛି । ଜୟ ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବ !

(ମାଧବୀ ଦେବୀ ଦାସୀ)

***

ହେ ମୋର ପ୍ରାଣପ୍ରିୟ ଗୁରୁଦେବ,

ମୋର ଅନନ୍ତ କୋଟି ଦଣ୍ଡବତ ପ୍ରଣାମ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ । ଏ ଅଧମା କନ୍ୟାର ମନୋଧର୍ମୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ଆପଣ ସଦା ସର୍ବଦା ଆପଣଙ୍କ କୃପା ଆଶୀର୍ବାଦରେ ଦଗ୍ଧୀଭୂତ କରି ଆପଣଙ୍କର ଚରଣାରବିନ୍ଦରେ ଏଭଳି ମନୋନିବେଶ କରାନ୍ତି; ଯେମିତି ଜଳ ବିନା ମୀନର ଅବସ୍ଥା । ହେ ଗୁରୁଦେବ, ଆପଣଙ୍କ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ଯୋଗ୍ୟତା ମୋର ନାହିଁ । ସୁରାଟ ଯିବା ସମୟରେ କହିଥିଲେ, ଏ ଜନ୍ମରେ ତୋ ସହିତ ଭେଟ ହେବ ନାହିଁ । ଏ କଥାରେ ମୁଁ ବହୁତ ମର୍ମାହତ ହୋଇଥିଲି । ଆପଣ ମନର ଭାଷା ବୁଝିପାରିଥିଲେ; କ୍ଲାସ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଗୁରୁଦେବ ଆପଣଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ଥିଲା ମୋ ପାଇଁ – ତୋତେ ଗୋପାଳ ସଦା ସର୍ବଦା ରକ୍ଷା କରିବେ । ଗୁରୁଦେବ ମୁଁ ଏ ଆଶୀର୍ବାଦ ସବୁ ସମୟରେ ଅନୁଭୂତିରେ ଆଣୁଚି । ଏଭଳି ଏମିତି ପରିସ୍ଥିତି ଆସିଛି ଜଣେ ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଖରେ ଧର୍ଯ୍ୟ ଧରି ରହିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଆପଣ ମୋତେ ତତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ବାକ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ କୌଣସି କଥା କାହାକୁ ମୁଁ ପ୍ରକାଶ କରିନି । ଗୁରୁଦେବ ମୋର ଯୋଗ୍ୟତା ନଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେବି ଆପଣ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ମୁଁ ଗୋପାଳକୁ ବେଶୀ ଭଲପାଏ ବୋଲି ଆପଣ ମୋ ନାଁ ନନ୍ଦରାଣୀ ଦେଇଥିଲେ । ଗୁରୁଦେବ ଆପଣ ମୋର ବର୍ତ୍ତମାନ – ଭବିଷ୍ୟତ – ଅତୀତ । ଆପଣଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ମୋର କିଛିବି ଅସ୍ତିତ୍ୱ ନାହିଁ । କୃପାକରି ମୋତେ ଆପଣଙ୍କ କୃପା ନେତ୍ରରେ ଚାହିଁଥିବେ ।

ଆପଣଙ୍କର ଚରଣାଶ୍ରିତା

ନନ୍ଦରାଣୀ ଦେବୀ ଦାସୀ

***

ଓଁ ଗୁରୁ ବ୍ରହ୍ମା ଗୁରୁ ବିଷ୍ଣୁ ଗୁରୁ ଦେବ ମହେଶ୍ୱର ।
ଗୁରୁ ସାକ୍ଷାତ୍ ପରଂବ୍ରହ୍ମ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀ ଗୁରବେ ନମଃ ।।
ଓଁ ଅଜ୍ଞାନ ତିମିରାନ୍ଧସ୍ୟ ଜ୍ଞାନାଞ୍ଜନ ଶଳାକୟା ।।
ଚକ୍ଷୁରୁନ୍ମୀଳିତଂ ଯେନ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀ ଗୁରବେ ନମଃ ।।
ନମଃ ଓଁ ବିଷ୍ଣୁପାଦାୟ କୃଷ୍ଣପ୍ରେଷ୍ଠାୟ ଭୂତଳେ ।
ଶ୍ରୀମତେ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀନିତି-ନାମିନେ ।।
ଓଁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପରମାତ୍ମନେ ନମଃ ।।

ମୋର ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ନିତ୍ୟ ସଦ୍‌ଗୁରୁଦେବ ଆପଣଙ୍କ ପାଦଯୁଗଳରେ ଏ ଅଧମ ଶିଷ୍ୟର କୋଟି କୋଟି ପ୍ରଣାମ ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ପାଦ ଯୁଗଳରେ ମୋର ଭକ୍ତିର ଅର୍ଘ୍ୟ ଅର୍ପଣ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ନିଜକୁ ଅଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ କରୁଛି । ଗୁରୁଦେବ ଆପଣ ଦୟା, କୃପା ଏବଂ ଆଶୀର୍ବାଦ ଏ ଅଧମ ପ୍ରତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଯାହାଦ୍ୱାରା ମୁଁ ମୋ ହୃଦୟର ଭକ୍ତି ଓ ଭାବକୁ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇ ପାରିବି । ମୁଁ ଏ ଭବ ସଂସାରର ମୋହ ମାୟା ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ ହଜି ଯାଇଥିବା ବେଳେ, ବିଷ୍ଣୁପ୍ରସାଦ ଦାସଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଶ୍ରୀ ଜଗତର ନାଥ ଜଗନ୍ନାଥ ଧାମ ଚନ୍ଦନପୁର ସ୍ଥିତ ଶ୍ରୀଚୈତନ୍ୟ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଲୀଳାକୁଞ୍ଜ ଆଶ୍ରମରେ ମୋର ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲି । ସଦ୍‌ଗୁରୁଦେବ ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜଙ୍କ କୁଟୀର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଦର୍ଶନ କରିଥିଲି ମୋର ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀ ଗୁରୁଦେବଙ୍କୁ । ଗୁରୁଦେବ ମୋର ମସ୍ତକରେ ହାତ ବୁଲାଇ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ଏବେ ମୁଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ୧୬ ମାଳା ଜପ ଏବଂ ଏକାଦଶୀ ଆଦି ବିଷ୍ଣୁବ୍ରତ ଦିବସ ମାନଙ୍କରେ ୨୫ ମାଳା ନାମ ଜପ ଓ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାନୁଯାୟୀ ପରମେଶ୍ୱର ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଭଜନ ଓ କୀର୍ତ୍ତନ କରିଆସୁଛି । ହେ ଗୁରୁଦେବ ଆପଣ ଧନ୍ୟ ଆପଣ ମହାନ । ଆପଣଙ୍କ ଭଳି ମହାନ ସଦ୍‌ଗୁରୁ ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସିଥିବାରୁ ମୁଁ ମୋ ନିଜକୁ ଧନ୍ୟ ମଣିଲି ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ମୋର ଯେଉଁ ଦୁର୍ଗୁଣ ସବୁ ଥିଲା ଅନେକ ଦୁର୍ଗୁଣ ମୋର ଦୂରୀଭୁତ ହୋଇଯାଇଛି । ଆପଣ ଏ ଅଧମ ଦାସକୁ ଆପଣଙ୍କ ପାଦଯୁଗଳରେ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇ ଶିଷ୍ୟରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବାରୁ ମୁଁ ନିଜକୁ ଧନ୍ୟ ମନେକରୁଛି । ଏ ଅଧମକୁ ଆପଣ କାହିଁକି ଶିଷ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କଲେ ତାହା ଆପଣଙ୍କୁ ଜଣା । ଆପଣ ଧନ୍ୟ ସେହି ପରମ ଦୟାଳୁ ଆପଣ ଧନ୍ୟ ସେହି କରୁଣାମୟ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାଧା କୃଷ୍ଣଙ୍କ ସେବା କରିବାହିଁ ଯେତେବେଳେ ମୋ ଜୀବନର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହୁଏ, ବର୍ତ୍ତମାନ କଳିଯୁଗର ପ୍ରଭାବରେ ସେ ଦିବ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିବା କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ମନେ ହେଉଛି । ଏ ଧରା ଧାମରେ ଆପଣଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଏ ଭବ ସଂସାର ସାଗରକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବା ବଡ କଷ୍ଟକର ମନେ ହେଉଛି । ଆପଣଙ୍କ ପବିତ୍ର ତିରୋଭାବ ଦିବସରେ ଆପଣଙ୍କର ଉପଦେଶାତ୍ମକ ବାକ୍ୟ ସର୍ବଦା ମୋ ମନ ମଧ୍ୟରେ ଜାଗରଣ ହେଉଅଛି ।

ହେ ଗୁରୁଦେବ ! ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ଦିବ୍ୟ କରୁଣା ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଯେମିତିକି ଏ ଭବ ସଂସାର ମୋହ ମାୟାରୁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ରଖି ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାଧାକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସେବାରେ ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ କରିପାରିବି ।
ଗୁରୁବ୍ରହ୍ମା ଗୁରୁବିଷ୍ଣୁ ଗୁରୁ ଦେବ ଦେବ ମହେଶ୍ୱର ।
ଗୁରୁ ପରଂବ୍ରହ୍ମ ଗୁରୁ ନାରାୟଣ ଗୁରୁ ସତ୍ୟ ଶିବ ସୁନ୍ଦର ।।

ଆପଣଙ୍କର ଅଧମ ଭୃତ୍ୟ
ଶ୍ରୀ ନିରଞ୍ଜନ ମିଶ୍ର
ଯାଜପୁର, ରଣପୁର

ହରେକୃଷ୍ଣ ! ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବଙ୍କର ଜୟ ହେଉ !

ମୁଁ ପନ୍ଦର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗା ଆଶ୍ରମରେ ଗୁରୁଭ୍ରାତା ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଜରିଆରେ ଗୁରୁଦେବଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିଥିଲି । ପ୍ରଥମ ଦର୍ଶନରେ ମୋତେ ଗୁରୁଦେବ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ୨ ମାଳା ଜପ ଓ ଶ୍ରୀମଦ ଭଗବଦ୍ ଗୀତାରୁ ୨ଟି ଶ୍ଳୋକ ପାଠ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ମୁଁ ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ମାନିଥିଲି ଏବଂ କିଛିବର୍ଷ ଆଶ୍ରମରେ ଭକ୍ତ ଓ ଗୁରୁଦେବଙ୍କର ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଏବଂ ଆଶ୍ରମରେ ହେଉଥିବା ସତ୍‌ସଂଗରେ ଯୋଗଦେଇ ମୁଁ ଭକ୍ତି ମାର୍ଗରେ ଉନ୍ନତି କରିଥିଲି । ମୁଁ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ଠାରୁ ଦୀକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନୂତନ ଜୀବନ ପାଇ ଆଧାତ୍ମିକ ମାର୍ଗରେ ଅଗ୍ରଗତି କରିଛି । ତେଣୁ ମୁଁ ଗୁରୁଦେବଙ୍କର ପାଦପଦ୍ମରେ କୋଟି ପ୍ରଣାମ ଜଣାଉଛି । ମୁଁ କେନ୍ଦୁଝରରେ ରହିଲେ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ଗୁରୁଦେବ ଆନ୍ତରିକ ଭାବେ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ଗୁରୁଦେବ ମୋତେ ଯେଉଁ ଦିନ ଦୀକ୍ଷା ଦେଲେ, ସେହିଦିନଠାରୁ ମୋର ଯେତେ କୁଅଭ୍ୟାସ ଯଥା; ଚାହା, ପାନ, ଗୁଟକା, ପିଆଜ, ରସୁଣ ମୋ ପାଖରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇଥିଲା । ଏଭଳି ଗୁରୁଦେବଙ୍କ କୃପାରୁ ଚମତ୍କାରୀତା ଘଟିଲା ଯେ, କେମିତି କୁଅଭ୍ୟାସ ଦୂର ହେଲା ମୁଁ ନିଜେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି । ଏ ସବୁ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ କୃପାରୁ ହୋଇଥିବାର ମୋର ଦୃଢ ବିଶ୍ୱାସ । ଗୁରୁଦେବ ମୋତେ ଫୋନ ମାଧ୍ୟମରେ ପଚାରି ବୁଝନ୍ତି, 'ନିତାଇ ସୁନ୍ଦର ତୁ ଜପ ଠିକ୍ ଭାବରେ କରୁଛୁତ ?' ଗୁରୁଦେବ ଏତେ କୃପାଳୁ ଥିଲେ ଯେ ସେ ମୋତେ ତାଙ୍କର ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ ମହା ମହା ପ୍ରସାଦ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ଜୀବନରେ ଏକ ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ଅନୁଭୂତି ହୋଇ ରହିବ । ତାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ମୋ ଜୀବନକୁ ହୃଦ୍‌ବୋଧ କରି ପାରିଛି । ଗୁରୁଦେବଙ୍କର ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ଲାଭ କରିନଥିଲେ ଆଧତ୍ମିକ ଦିଗରେ ଅଗ୍ରଗତି ନ କରି ଅନ୍ଧକାରରେ ବୁଡି ରହିଥାଆନ୍ତି । ମୋତେ ଠିକ୍ ସମୟରେ ଗୁରୁଦେବ ବୁଡିଯାଉଥିବା ଭବ ସାଗରରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ତାଙ୍କ ପାଦ ତଳେ ଶରଣ ଦେଇଛନ୍ତି । ମୁଁ ଗୁରୁଦେବଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟହ ତ୍ରିସଂଧ୍ୟାରେ ସ୍ମରଣ କରି ଦିନଚର୍ଯ୍ୟା ବିତାଉଛି ।

ମୁଁ ଗୁରୁଦେବଙ୍କର ନିତ୍ୟଦାସ ।

ନିତାଇସୁନ୍ଦର ଦାସ, କେନ୍ଦୁଝର ।

ଚନ୍ଦନପୁର ଶ୍ରୀଚୈତନ୍ୟ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଲୀଳାକୁଞ୍ଜାଶ୍ରମ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବ ଶଚୀନନ୍ଦନ ମହାରାଜଙ୍କ ସ୍ତୁତି-ଚାରଣ ଗୀତିକା

ମନୁଷ୍ୟାଣାଂ ସହସ୍ରେଷୁ କଶ୍ଚିତ୍ ଯତତି ସିଦ୍ଧୟେ
ଯତତାମପି ସିଦ୍ଧାନାଂ କଶ୍ଚିତ୍ ମାଂ ବେତ୍ତି ତତ୍ତ୍ୱତଃ ॥
(ଗୀତା)

ହଜାରେ ମଣିଷ ଭିତରୁ ଜଣେ ସିଦ୍ଧିନିମିତ୍ତ ଚେଷ୍ଟାକରେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସିଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ସେ ଭିତରୁ ଜଣେ ମତେ ତତ୍ତ୍ୱରେ ଜାଣନ୍ତି । (କୃଷ୍ଣ)

"ହୁଏତ ସେଭଳି ଜଣକ ଶଚୀନନ୍ଦନ ପ୍ରଭୁ ଥିଲେ ।"
ଛାଡି ଏହି ଶିଷ୍ୟକୁଳ ଏହି ଆଶ୍ରମକୁ
ସତରେ ଗଲକି ଗୁରୁ ଆମଠୁଁ ଦୂରକୁ
ଏହି କଥା ସୁମରି ସୁମରି
ଦୁଃଖେ ଆକୁଳିତ ହୁଏ ହୃଦୟ ଆମରି ॥ ୧ ॥
ତୁମରି ଆଦର୍ଶେ ଗଢା ଏହି ଶିଷ୍ୟକୁଳ ।
ତୁମରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶେ ଗଢା ଆଶ୍ରମ ମଣ୍ଡଳ
ଝୁରନ୍ତି ଆଜି ତୁମ ଦୁଇ ପୁତ୍ର
"ରାସବିହାରୀ" କାନ୍ଦନ୍ତି ସମ ତୁମ ପୁତ୍ର ॥ ୨ ॥

ନିଜ କଥା ତୁଚ୍ଛ କରି ଆଶ୍ରମର ପାଇଁ
ଭାଳି ହେଉଥିଲ ତୁମେ ହୋଇ ଶଯ୍ୟାଶାୟୀ
"ହରେକୃଷ୍ଣ" ମହାମନ୍ତ୍ର
(ତବ) ଜୀବନକୁ କରିଥିଲା ପୂତ ଓ ପବିତ୍ର ॥ ୩ ॥

ବୈଷ୍ଣବ ଧର୍ମରେ ଏତେ ଥିଲ ଯେ ଦୀକ୍ଷିତ
ଅସୁସ୍ଥ ସମୟେ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲା ରକ୍ତ
ଆମିଷଭୋଜୀ ଯେ ଅଭକ୍ତ
ତାହାର ରକ୍ତ ନେବାରେ ଥିଲ ଯେ କୁଣ୍ଠିତ ॥ ୪ ॥

କେତେ ଚିକିତ୍ସକ କଲେ ତୁମର ଚିକିତ୍ସା
ପରିବାର ଜନେ କଲେ ଖର୍ଚ୍ଚ ମନ-ଇଚ୍ଛା
ଶିଷ୍ୟକୁଳ ହୋଇଣ ଆତୁରି
ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ଅର୍ପିଲେ ଲକ୍ଷେ ତୁଳସୀମଞ୍ଜରୀ ॥ ୫ ॥

ଅଧିକ ତୁମ ସେବାକୁ ନ ହେଲା ସମୟ
କାଳ ହରିନେଲା ଆମେ ହେଲୁଁ ଅସହାୟ
ତୁମ ପ୍ରବଚନ ହେଲା ଦୂର
ସତେକି ଆସିବ ଫେରି ଆଶ୍ରମେ ତୁମ୍ଭର ॥ ୬ ॥

ଅଳପ ଦିନରେ ତୁମେ ସହି ନାନା କଷ୍ଟ
ପବିତ୍ର ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରଚାରେ ହୋଇଲ ନିବିଷ୍ଟ
ଦେଶ ବିଦେଶକୁ ଯାଇ,
ସ୍ନେହ ମମତା ଦେଇ (ଜନେ) ମନ୍ତ୍ରେ କଲ ବାଇ ॥ ୭ ॥

ଭକ୍ତଙ୍କ ଦାନରେ ଗଢି ଉଠିଲା ଆଶ୍ରମ
ଗୁରୁଭାଇମାନେ କେତେ କଲେ ଶ୍ରମ-ଦାନ
ଯିଏ ଥିଲା ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଭୂମି,
ପବିତ୍ର ନାମ ଧ୍ୱନିରେ ହେଲା ପୁଣ୍ୟଭୂମି ॥ ୮ ॥

ଜଗନ୍ନାଥ, ବଳଭଦ୍ର, ସୁଭଦ୍ରା ସ୍ଥାପିଲ
ରାଧାକୃଷ୍ଣ ମୂର୍ତ୍ତି ତୁମ କୀର୍ତ୍ତିଯେ ଅମୂଲ୍ୟ
ଦୂରୁଁ ଦୂରୁଁ ଭକ୍ତ ଆସି
ଦେଖି, ଦେଖନ୍ତି ତାଙ୍କର ଆଖି ରହେ ଲାଖି ॥ ୯ ॥

"ନିତାଇ ଗୌର" ଆସିଣ ପୁରୀ ଯିବାବେଳେ
ଦଣ୍ଡଭାଙ୍ଗି ପୋତି ଥିଲେ ଭାର୍ଗବୀର ଜଳେ
ସେହି ସ୍ମୃତି ଅନୁସରି
'ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗାଶ୍ରମ' ନାମ ରଖିଲ ଏହାରି ॥ ୧୦ ॥
ଏହି ଆଶ୍ରମ ଯେ ଆଜି ହୋଇଛି ପବିତ୍ର
(ଏଠି) ପ୍ରତିଦିନ 'ହରେକୃଷ୍ଣ' ନାମ ଉଚ୍ଚାରିତ
ଜଳସ୍ରୋତେ ଯାଏ ବହି
ତୀରବାସୀ ଜନେ ହେଲେ ମହାମନ୍ତ୍ରେ ମୋହି ॥ ୧୧ ॥

ତୁମରି ବିୟୋଗ ଚାହୁଁ ଚାହୁଁ ଗଲା ବର୍ଷେ
ମାଗୁଛୁଁ ଆଶିଷ ଦିଅ ବୈକୁଣ୍ଠରୁ ତୋଷେ
ଆଶ୍ରମବାସୀଙ୍କର ପାଇଁ
ତୁମରି ମନ୍ତ୍ରକୁ ସଦା ମନେ ହେବୁଁ ଧ୍ୟାୟୀ ॥ ୧୨ ॥

ସତ୍ୟ, ନ୍ୟାୟ, ଦୟାଭାବ ମନେ ଥିବୁ ଧରି
ଈର୍ଷା, ଅସୂୟା ଭାବଠୁଁ ଦୂରୁଁ ଅପସରି
ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗାଶ୍ରମର ନାମରେ
କେବେହେଁ କାଳି ନ ଦେବୁ ଅନ୍ତରେ ବାହାରେ ॥ ୧୩ ॥

ହରେକୃଷ୍ଣ ହରେକୃଷ୍ଣ କୃଷ୍ଣ କୃଷ୍ଣ ହରେ ହରେ
ହରେରାମ ହରେରାମ ରାମ ରାମ ହରେ ହରେ
ଏହି ମନ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଚାରଣ
ମହାରାଜ ! ଥିଲା ତବ କଣ୍ଠର ଭୂଷଣ ॥ ୧୪ ॥

ଭାଗବତ ପଢ ସର୍ବେ ସ୍ମର କୃଷ୍ଣ ନାମ
ଅଚିରେ କରିବେ କୃପା କୃଷ୍ଣ ଭଗବାନ
ତୁମ ଉପଦେଶ ବାଣୀ
କୁସୁମିତ କରୁ ଆମ ଜୀବନ ସରଣି ॥ ୧୫ ॥

– ଶଂ ତନୋତୁ –

ପ୍ରତିଭା କୁମାରୀ ମହାପାତ୍ର

❋ ❋ ❋

ଓଁ ଅଜ୍ଞାନ ତିମିରାନ୍ଧସ୍ୟ ଜ୍ଞାନାଞ୍ଜନ ଶଳାକୟା ।।
ଚକ୍ଷୁରୁନ୍ମୀଳିତଂ ଯେନ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀ ଗୁରବେ ନମଃ ।।
ନମଃ ଓଁ ବିଷ୍ଣୁପାଦାୟ କୃଷ୍ଣପ୍ରେଷ୍ଠାୟ ଭୂତଳେ ।
ଶ୍ରୀମତେ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀନିତି ନାମିନେ ।।

ହେ ମୋର ପରମପୂଜ୍ୟ ଗୁରୁଦେବ,

ଆପଣଙ୍କର ଚରଣକମଳରେ ମୋର କୋଟି କୋଟି ଦଣ୍ଡବତ ପ୍ରଣାମ । ଆପଣ ପରମ କରୁଣାମୟ, ଦୟାର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ମୁଁ ୨୦୦୮ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ମାସରେ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ଆଶ୍ରମ ଯାଇଥିଲି । ସେଠାରେ ଆପଣଙ୍କ ସହ ମୋର ପ୍ରଥମ ସାକ୍ଷାତ ହୋଇଥିଲା । ଆପଣ ମୋତେ ମୋର ନାମ ପଚାରିଥିଲେ ଏବଂ ଜପମାଳା ନେବାପାଇଁ କହିଥିଲେ, ହେଲେ ମୁଁ ନୀରବ ରହିଥିଲି । ସେହିଦିନ ଘରକୁ ଫେରିବା ପରେ ମୋତେ କେବଳ ଆପଣଙ୍କ କଥା ମନେପଡିଲା ଏବଂ ମୋତେ ଏମିତି ଅନୁଭବ ହେଉଥିଲା ଯେମିତି ମୁଁ ଗୋଟେ ବହୁତ ବଡ ଅପରାଧ କରିଛି । ମୁଁ ଅଧମ ଅଜ୍ଞାନୀ ଆପଣଙ୍କ କଥା ନମାନି ଜପ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲି, ସେଥିପାଇଁ ମୋତେ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ୨୦୧୬ ମସିହା ଜୁନ୍ ମାସରେ ଆଶ୍ରମ ଯାଇଥିଲି ହେଲେ ଆପଣ ଅସୁସ୍ଥ ଥିବାରୁ ଦୀକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିପାରିନଥିଲି । ଏହାପରେ ୨୦୧୬ ମସିହା ଜୁଲାଇ ମାସରେ ପୁନର୍ବାର ଆଶ୍ରମ ଯାଇଥିଲି ଏବଂ ସେହିଦିନ ସୌଭାଗ୍ୟବଶତଃ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ଦୀକ୍ଷା ଓ ଜପ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲି । ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ମୋର ଏତିକି ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ଆପଣଙ୍କର କୃପା ଓ କରୁଣା ସଦା ସର୍ବଦା ମୋ ସହ ଥାଉ ।

ଆପଣଙ୍କ ଭୃତ୍ୟା

ରାଧାପ୍ରିୟା ଦେବୀ ଦାସୀ

* * *

ଓଁ ଅଜ୍ଞାନ ତିମିରାନ୍ଧସ୍ୟ ଜ୍ଞାନାଞ୍ଜନ ଶଳାକୟା ।
ଚକ୍ଷୁରୁନ୍ମୀଳିତଂ ଯେନ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀ ଗୁରବେ ନମଃ ।।
ନମଃ ଓଁ ବିଷ୍ଣୁପାଦାୟ କୃଷ୍ଣପ୍ରେଷ୍ଠାୟ ଭୂତଳେ ।
ଶ୍ରୀମତେ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀନିତି-ନାମିନେ ।।

ପରମ ପୂଜ୍ୟ ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବ,

ଆଜି ଆପଣଙ୍କର ଏହି ପବିତ୍ର ତିରୋଭାବ ତିଥିରେ ମୋର ଅନନ୍ତ କୋଟି ଦଣ୍ଡବତ ପ୍ରଣାମ ଆପଣଙ୍କର ଶ୍ରୀ ଚରଣାରବିନ୍ଦରେ ଅର୍ପଣ କରୁଅଛି । ଆପଣଙ୍କର ଦିବ୍ୟ ଲୀଳା ଗୁଣାଦି କୀର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ମୋର କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ନାହିଁ । ଆପଣଙ୍କର କୃପା ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କିଛି କୀର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଯାଉଛି । ହେ ଗୁରୁଦେବ, ଆପଣ ଏତେ ଦୟାବାନ, ଏତେ କୃପାଳୁ ଯେ ମୋ ଭଳି ପରମ ପାପୀ, କୁକର୍ମୀକୁ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କୁ ଗୁରୁରୂପରେ ପାଇ ମୁଁ ନିଜକୁ ବହୁତ ଧନ୍ୟ ମନେକରୁଛି । ହେ ଗୁରୁଦେବ, ମୁଁ ତ ମୂର୍ଖ, ଆପଣଙ୍କର ଗୁଣ କୀର୍ତ୍ତନ କ'ଣ ବା କରିପାରିବି । ମୁଁ ଶ୍ରୀମତୀ ରାଧା ଠାକୁରାଣୀ, ଶ୍ରୀ ଗୋପୀନାଥ, ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ, ଶ୍ରୀ ବଳଦେବ, ଦେବୀ ସୁଭଦ୍ରା, ଶ୍ରୀ ସୁଦର୍ଶନ ଓ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଗୌର-ନିତାଇଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି ଯେ, ମୋର ଭକ୍ତି ସଦା ସର୍ବଦା ମୋର ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ପାଦ ପଦ୍ମରେ ରହୁ ।

ଜୟ ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀ ନିତ୍ୟ ସଦ୍‌ଗୁରୁଦେବ କି ଜୟ !

ହେ ଗୁରୁଦେବ,

ଆପଣଙ୍କର ଚରଣ ଆଶ୍ରିତ

ଶଚୀଦୁଲାଲ ଦାସ

(ହରେକୃଷ୍ଣ)

❋ ❋ ❋

ଗୁରୁଦେବଙ୍କୁ ମୋର ଶତକୋଟି ଦଣ୍ଡବତ ପ୍ରଣାମ ।

ଗୁରୁଦେବ ଆପଣ ମତେ ଝିଅ ପରି ଡାକୀ ଥିଲେ । ଗୁରୁଦେବ ମତେ କିରୀପା କରନ୍ତୁ । ଗୁରୁଦେବ ଆପଣଙ୍କର ଜାହା ଇଚ୍ଛା । ଗୁରୁଦେବ ଆପଣ ମୋତେ ଏବଂ ତେଜୁନାନାକୁ ହାର ଦେଉଥିଲେ । ଗୁରୁଦେବ ଆପଣ ମତେ କାଖେଇକି ଗେଲ କରିଥିଲେ । ଗୁରୁଦେବ ଆପଣ ମୋର ନାମ କରଣ କରିଥିଲେ ।

ରୁକ୍ମିଣୀ ଦେବି ଦାସୀ

ହେ ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବ

ଜୟ ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବ

(ସାତ ବର୍ଷର ବାଳିକା)

❋ ❋ ❋

ମୁଁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଆଶ୍ରମକୁ ଆସିଥାଏ । ଏକଦା ଅତ୍ୟଧିକ ପ୍ରସାଦ ସେବନ ହେତୁ ଭାରି ଅଣନିଶ୍ୱାସୀ ଲାଗୁଥାଏ । ଆଶ୍ରମରେ ଇତସ୍ତତଃ ହୋଇ ଜପ କରୁଥାଏ । ବାବାଜି ମହାରାଜଙ୍କ ଭଜନ କୁଟୀର ନିକଟରେ ଜଗନ୍ନାଥ, ବଳଦେବ, ସୁଭଦ୍ରା ଦେବୀଙ୍କ ଫଟୋ ଥାଏ । ମୁଁ ସେଠାକୁ ଗଲି ଏବଂ ବଳଦେବଙ୍କ ଫଟୋ ନିକଟରେ କାନ୍ଦି ପକାଇଥିଲି । କାରଣ ଅତ୍ୟଧିକ ଭୋଜନ ହେତୁ ମୋତେ ଭାରି ଅଣନିଶ୍ୱାସୀ ଲାଗୁଥିଲା । ତା' ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନ ଭାଗବତ କ୍ଲାସରେ ଗୁରୁଦେବ ମୋତେ କହିଥିଲେ ଶଚୀସୂତ ତୁ କ'ଣ କାନ୍ଦୁଛୁକି ? ଗୁରୁଦେବଙ୍କଠାରୁ ଏ କଥା ଶୁଣିଲାପରେ ମୁଁ ମନେ ମନେ ଭାବୁଥିଲି ଗୁରୁଦେବ ବଳରାମଙ୍କର ବିସ୍ତାର, ସେଥିପାଇଁ ଗୁରୁଦେବ ମୋ କାନ୍ଦିବା କଥା ଜାଣି ପାରିଥିଲେ ।

ଆଶ୍ରମ ଆସି ଗୁରୁଦେବଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେହ ଭାଗବତ କଥା ଶ୍ରବଣ କଲି । ଗୁରୁଦେବଙ୍କଠାରୁ ଦୀକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କଲି । ସକାଳେ ଏବଂ ୪ ଟା ବେଳେ ଦୁଇ ଟାଇମ୍ ଭାଗବତ କ୍ଲାସ ଶୁଣୁଥିଲି । ଭଗବାନଙ୍କର ନାମ ଜପ କରୁଥିଲି । ସମୟଟି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦରେ ଚାଲିଯାଉଥିଲା । ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ଠାରୁ ଭାଗବତ କଥା ଶୁଣିଲା ବେଳେ ମନରେ ଅତି ଆନନ୍ଦ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିଲା, ହୃଦୟରୁ ଦୁଃଖ ଦୂର ହେଇଯାଉଥିଲା, ସେଥିରୁ ମୁଁ ଭଲଭାବରେ ବୁଝିପାରୁଥିଲି ଯେ ଗୁରୁଦେବ ଭଗବାନଙ୍କର ଶୁଦ୍ଧ ଭକ୍ତ ଥିଲେ । ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ରୁମରେ ଘୁମେଇ ପଡିଥାଏ ସେତେବେଳେ ଦେଖେ ଗୁରୁଦେବଙ୍କର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ରୁମ୍ ଭିତରକୁ ପଶିଆସୁଛନ୍ତି, ସେଥିରୁ ମୁଁ ଅନୁଭବ କରିପାରିଲି ଗୁରୁଦେବ ସାକ୍ଷାତ ଭଗବାନଙ୍କର ଶକ୍ତି । ବେଳେ ବେଳେ ମୁଁ ଗୁରୁଦେବଙ୍କୁ କିଛି କହିବାକୁ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଥାଏ । ମୁଁ କହିବା ପୂର୍ବରୁ ଗୁରୁଦେବ ମୋ ମନର କଥା କହିଦିଅନ୍ତି, ସେଥିରୁ ମୁଁ ଅନୁଭବ କଲି ଗୁରୁଦେବ ଭଗବାନଙ୍କର ଶୁଦ୍ଧଭକ୍ତ ଥିଲେ ।

ଶଚୀସୂତ ଦାସ

"ଜୟ ଶ୍ରୀ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୌରହରିକି ଜୟ"

ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗା ଧାମ କି ଜୟ !

ଗୌରପ୍ରେମୀ, ଗୋପାଳ ପ୍ରେମୀ, ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରେମୀ, ଧାମ ପ୍ରେମୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଦାସ ପ୍ରଭୁ କି ଜୟ !

ଯେ ଆନିଲ ପ୍ରେମ ଧନ କରୁଣା ପ୍ରଚୁର
ହେନ ପ୍ରଭୁ କୋଥା ଗେଲା ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଠାକୁର ।
କାହାଁ ମୋର ସ୍ୱରୂପ ରୂପ କାହାଁ ସନାତନ
କାହାଁ ଦାସ ରଘୁନାଥ ପତିତପାବନ ।
କାହାଁ ମୋର ଭଟ୍ଟଯୁଗ କାହାଁ କବିରାଜ
ଏକ କାଲେ କୋଥା ଗେଲା ଗୋରା ନଟରାଜ ।
ପାଷାଣେ କୁଟିବ ମାଥା ଅନଲେ ପଶିବୋ
ଗୌରାଙ୍ଗ ଗୁଣେର ନିଧି କୋଥା ଗେଲେ ପାବୋ ।
ସେ ସବ ସଙ୍ଗୀର ସଙ୍ଗେ ଯେ କୈଲ ବିଲାସ
ସେ ସଙ୍ଗ ନା ପାୟା କାନ୍ଦେ ନରୋତ୍ତମ ଦାସ ।

ଏହି ବିରହ ଗୀତକୁ ମୁଁ ପୁଷ୍ପାଞ୍ଜଳି ସଦୃଶ ସମର୍ପଣ କରୁଛି ।

୨୦୦୯ ମସିହାରେ ମୁଁ କଳାଶ୍ରୀମୁଖ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗା ଧାମ ଏବଂ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଦାସ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରିଥିଲି । ଦର୍ଶନ କରି ନିଜେ ବହୁ ଦିବ୍ୟ କୃଷ୍ଣ ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲି । ତାଙ୍କର ମୁଖରୁ ଯେଉଁ କୋମଳ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଏବଂ ଗୌରାଙ୍ଗ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୀଳା ବିଷୟରେ ଶୁଣି ଧାମ ପ୍ରତି ଅତି ଲୋଭ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ Class କରନ୍ତି, ଗୌରାଙ୍ଗ ମହାପ୍ରଭୁ, ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗା ଧାମ ଲୀଳାକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ । ଏହିପରି ସଦା ସର୍ବଦା ତାଙ୍କର ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗା ଧାମକୁ ସମସ୍ତେ ଜାଣିବେ ଓ ଧାମର ସୁଯୋଗ ପାଇବେ ଏବଂ ଧାମର କିଭଳି ପ୍ରଚାର ହେବ ସଦାବେଳେ ଏଇ ଚେଷ୍ଟା ଥିଲା ।

ଯେଉଁ ଭକ୍ତମାନେ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗା ଧାମର ସେବା କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ବହୁତ ଭଲପାଉଥିଲେ । ଆମପରି ହତଭାଗାକୁ ମଧ୍ୟ ଧାମର ସେବା ସୁଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

ଇତି
ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରିୟତମ ଅନୁଗତ
ଅଧମ ସନକ ଲେଖିଛି

ଓଁ ଅଜ୍ଞାନ ତିମିରାନ୍ଧସ୍ୟ ଜ୍ଞାନାଞ୍ଜନ ଶଳାକୟା ।
ଚକ୍ଷୁରୁନ୍ମୀଳିତଂ ଯେନ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀ ଗୁରବେ ନମଃ ।।
ହେ ମୋର ପୂଜ୍ୟ ଗୁରୁଦେବ,

ଏ ପାପିର ଅନନ୍ତକୋଟି ଦଣ୍ଡବତ ପ୍ରଣାମ ନେବେ । ଆପଣ ଦେଇଥିବା ଆଶୀର୍ବାଦକୁ ମୁଁ ସଦାସର୍ବଦା ଅନୁଭବ କରୁଛି । ଆପଣ ମୋତେ କହିଥିଲେ, "ବୁଝିଲୁ ମା' ତୁମ୍ଭେମାନେ କେବେ ଭୋକିଲା ନଥିଲ, କେବେ ଭୋକିଲା ରହିନ କି ଭୋକିଲା ରହିବନି ।" ସେୟାହିଁ ହେଉଛି । ଆଉ ଯେତେବେଳେ ମୋର ଟ୍ୟୁମର ହୋଇଛି ବୋଲି ଡାକ୍ତର କହିଲେ, ସେତେବେଳେ ଆପଣ ଆୟୁର୍ବେଦିକ୍ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କଥାହୋଇ ମୋତେ ଚିକିତ୍ସା କରାଇଥିଲେ । ଆପଣ କହିଥିଲେ ଭଲ ହୋଇଯାଇଥିବ । ସେୟାହିଁ ହେଲା, ଆପଣଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ଓ ଦିବ୍ୟ ବାକ୍ୟରେ ମୁଁ ସତରେ ଭଲ ହୋଇଯାଇଥିଲି । ସେହିଭଳି କଳାଶ୍ରୀମୁଖ କଥା ପଚାରି କହିଥିଲେ, "ତୁ କ'ଣ ମା ତା'ପାଇଁ ମନଦୁଃଖ କରୁଛୁ ?" ମୁଁ କହିଲି, 'ଗୁରୁଦେବ ସେତ ସରଳିଆଟା କ'ଣ କରିବ ? ସେ ତା ଇଚ୍ଛାରେ ଯାହାକରେ, ଆମ କଥା କିଛି ଶୁଣେନି ।' ସେତେବେଳେ ଆପଣ କହିଲେ, "ଠିକ୍ଅଛି କଳାଶ୍ରୀମୁଖ ଯେତେବେଳେବି ଆସିବ, ଆଶ୍ରମରେ ରହିପାରିବ । ଆଶ୍ରମର ଦ୍ୱାର ତା'ପାଇଁ ସର୍ବଦା ଉନ୍ମୁକ୍ତ ରହିଛି ।" ଆପଣ ଦୟାକରି ତା'ର ଶୁଦ୍ଧତା ଓ କୃଷ୍ଣଭକ୍ତିକୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ । ଶେଷରେ ଆପଣଙ୍କୁ ମୋର ପ୍ରଣାମ ଜଣାଇ ରହୁଛି । ଜୟ ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବ !

(ସତ୍ୟଭାମା ଦେବୀ ଦାସୀ)

❋ ❋ ❋

ନମଃ ଓଁ ବିଷ୍ଣୁପାଦାୟ କୃଷ୍ଣପ୍ରେଷ୍ଠାୟ ଭୂତଳେ ।
ଶ୍ରୀମତେ ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀ ଇତି ନାମିନେ ।।

ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ସହ ପ୍ରଥମ ଦେଖା

ମୁଁ ପ୍ରଥମଥର ଜିତୁ ଭାଇନାଙ୍କ ସହ ଯାଇଥିଲି ଚନ୍ଦନପୁର । ଯେତେବେଳେ ଗୁରୁଦେବଙ୍କୁ ଦେଖିଲି ସେ ସେତେବେଳେ ଆଶ୍ରମରେ ଭକ୍ତବୃନ୍ଦଙ୍କ ସହ ବସିଥିଲେ । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ମୋ ଆଖିରୁ ମନକୁ ମନ ଅଶ୍ରୁ ବୋହିଗଲା, ଆଉ ମୋ ରୁମ ଟାଙ୍କୁରି ଉଠିଲା । ମତେ ପ୍ରଥମଥର ଗୁରୁଦେବଙ୍କୁ ଦେଖି ଲାଗିଲା ସ୍ୱୟଂ ଯେମିତି ଭକ୍ତିବେଦାନ୍ତ ସ୍ୱାମୀ ପ୍ରଭୁପାଦ ବସିଛନ୍ତି । ତା'ପରେ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ ଜଣେଇଲୁ ଆଉ ତା'ପରେ ତାଙ୍କ ପାଦକୁ ତାଙ୍କ ଭକ୍ତମାନେ ସ୍ପର୍ଶ କରିବାକୁ ଦେଉନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ପାଦକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିବାକୁ ଗଲି ଜଣେ ଭକ୍ତ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ପାଦକୁ ଘୋଡାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏତେ ନିର୍ବୁଦ୍ଧିଆ ମୁଁ ସେ ଭକ୍ତଙ୍କ ଆଙ୍ଗୁଠିର ଫାଙ୍କ ବାଟେ ଚେଷ୍ଟା କଲି ସ୍ପର୍ଶ କରିବାକୁ ଏବଂ ସ୍ପର୍ଶ ମଧ୍ୟ କରିଦେଲି । ସେଦିନ ଗୁରୁଦେବଙ୍କଠୁ ପ୍ରଥମ ଥର ତାଙ୍କ ବକ୍ତୃତା ଶୁଣିଲି, ମୋର ମନକୁ ମନ ଅଶ୍ରୁ ବୋହିଚାଲୁଥାଏ । ସେ ବକ୍ତୃତା ଦେଉଥିଲାବେଳେ ମଝିରେ ରହିଯାଇ ମତେ କହିଲେ, "ହଇରେ କାନ୍ଦୁଛୁ କ'ଣପାଇଁ ?" ମୁଁ କିଛି ନ କହିପାରି ଖାଲି ହସିଲି । ତା'ପରେ ଆମେ ସମସ୍ତ ଦିଅଁଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରି ପ୍ରସାଦ ସେବନ କରି ଚାଲିଆସିଲୁ ।

ଏମିତି ତ ବହୁତ ଥର ଆମେ ସମସ୍ତେ ମିଶିକି ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ଆଶ୍ରମ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଗୃହ ଭୁବନେଶ୍ୱରକୁ ଯାଉ । ସେମିତି ଥରେ ଗୁରୁଦେବ ମୋତେ ଦେଖିଲେ, ସେ ପାହାଚ ପାଖରେ ଛିଡା ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ମୁଁ ଆସି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ ଜଣାଇଲି । ସେ କହିଲେ, 'ଆରେ ତୋ ନାମ କ'ଣ ?' ମୁଁ କହିଲି ମୋ ନାମ ହେଉଛି 'ଗୁଡି' ଆଉ ଭଲ ନାମ 'ସିମ୍ରନ୍ କର' । ତା'ପରେ ସେ କହିଲେ, 'ତୁ କୋଉଠି ରହୁଛୁ, କ'ଣ କରୁଛୁ ?' ମୁଁ କହିଲି, ମୁଁ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ରହି ସି.ଇ.ଟି ଇଞ୍ଜିନିଅରିଙ୍ଗ୍ କଲେଜ୍‌ରେ ପଢୁଛି । ସେ କହିଲେ, 'ମୁଁ ଭାବିଲି ତୁ ଜବ୍ କରୁଛୁ ।' ଏମିତି ସବୁ କଥା ହୋଇସାରି କହିଲେ, 'ଯା' ପ୍ରସାଦ ସେବନ କରିବୁ' ।

ଆଉ ଗୋଟେ ଦିନ କଥା, ଯୋଉଟାକି ମୋର ସବୁଦିନ ମନେ ରହିଥିବ । ସେ ମତେ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ସେବାର ଚାନ୍ସ୍ ଦେଇଥିଲେ । ଆମେ ତାଙ୍କ ଗୃହକୁ ଯାଇଥିଲୁ । ସେ ତାଙ୍କ ଖଟ ଉପରେ ବିଶ୍ରାମ କରୁଥିଲେ । ମୁଁ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲି ଏବଂ ତା'ପରେ ତାଙ୍କ ପାଦ ଏବଂ ଗୋଡକୁ ଚିପିକି ତାଙ୍କ ସେବା କଲି । ସେ ଦେଖିକି

କହିଲେ, 'ଆରେ ତୁ ? ହଉ କରେ, ଭଲ ଲାଗୁଛି ।' ଏମିତି ବହୁତ କଥା ଅଛି ଯେଉଁଟାକି ମୋ ମନ ଭିତରେ ଆଙ୍କି ହୋଇ ରହିଛି । ସବୁ କଥା କହିଲା ବେଳକୁ ଆହୁରି ବହୁତ ସମୟ ଲାଗିବ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଆଉଗୋଟେ ସ୍ମୃତି କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି;

ଆମେ ଥରେ ଚନ୍ଦନପୁର ଯାଇଥିଲୁ । ସେଦିନ ଗୁରୁପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଥିଲା । ସେ Lecture ଦେଲେ । ସେ କହୁଥିବା ମଧ୍ୟରେ ମତେ କହିଲେ, "ଆରେ ଗୁଡି ଶୁଣୁଛୁଟି ?" ତା'ପରେ Lecture ସରିବା ପରେ ମତେ କହିଲେ କି 'ତୁ ଦଶ ମାଳି ଜପ, ମୁଁ ତୋତେ ଶିଷ୍ୟ କରିବି ।' ସେଦିନଠୁ ମୁଁ ଦଶମାଳି ଜପ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲି ଏବଂ ଏବେ ୧୪ ମାଳି ଜପୁଛି ଗୁରୁଦେବଙ୍କୁ ଖୁସି କରିବି ବୋଲି ଏବଂ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ମୋର ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ମନେପକଉଛି, ସେ ଆମ ମାନଙ୍କ ଭିତରେ ନଥାଇ ମଧ୍ୟ ଆମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛନ୍ତି । ମୁଁ ଯେବେବି ଚନ୍ଦନପୁର ଯାଏ ତାଙ୍କୁ ମୁଁ ଅନୁଭବ କରିପାରେ ଆଉ ତାଙ୍କ ଗୃହ ଯଉଟାକି ଚନ୍ଦନପୁରରେ ହେଇଛି ସେଠିକି ଗଲେ ମୁଁ ଭାବେ ସତେ ଯେପରି ଗୁରୁଦେବ ମୋ ସହ ଅଛନ୍ତି, ମୋ ସହ କଥା ହେଉଛନ୍ତି ।

ମୁଁ ଏତିକି କହି ମୋ କଥା ଶେଷ କରୁଛି । ମୁଁ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ପୁନର୍ଜନ୍ମକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛି । ତାଙ୍କ ସହିତ ଯେମିତି ମୁଁ ଆହୁରି ସମୟ ଦେଇପାରିବି ଆଉ କୃଷ୍ଣଚେତନା ଗ୍ରହଣ କରିବି ଏବଂ କୃଷ୍ଣ ପ୍ରେମ ମୋର ଆହୁରି ବଢିବ । ଏତିକି କହୁଛି । ହରିବୋଲ ! ହରେକୃଷ୍ଣ !

ସିମରନ କର(ଗୁଡ଼ି)

❋ ❋ ❋

ହେ ମୋର ପ୍ରିୟ ଗୁରୁଦେବ,

ମୋର ଦଣ୍ଡବତ ପ୍ରଣାମ ନେବେ । ହେ ଗୁରୁଦେବ ଆପଣ ଦୟାକରି ମୋତେ ସଦା ସର୍ବଦା ରକ୍ଷା କରି ଆସିଛନ୍ତି । ଆପଣ କଥା କୀର୍ତ୍ତନ କରୁଥିବା ସମୟରେ ମୁଁ ବୁଝିନପାରି ଦୁଷ୍ଟାମି କରେ କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଏତେ ଦୟାଳୁ କେବେ ମତେ ରାଗନ୍ତି ନାହିଁ, ସବୁବେଳେ ସ୍ନେହ ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ଆପଣ ମୋତେ କାଖ କରି ଗେଲ କରନ୍ତି ମୁଁ କିନ୍ତୁ ବେଳେବେଳେ କାନ୍ଦେ । ଆପଣ ଏତେ ଦୟାଳୁ ଯେ ମୋତେ ସବୁବେଳେ ଆପଣଙ୍କ ଝିଅ ଭଳି ପାଳି ଆସିଛନ୍ତି । ହେ ମୋର ପ୍ରାଣପ୍ରିୟ ଗୁରୁଦେବ, ଆପଣ ଏ ଅଧମାର ମନରୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଦୁର୍ଗୁଣ କାଢିନେଇ କୃଷ୍ଣଭକ୍ତି ଓ ସଦବୁଦ୍ଧି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ଜୟ ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବ !

ତେଜସ୍ୱିନୀ ଦେବୀ ଦାସୀ

(ଆଠ ବର୍ଷର ବାଳିକା)

❋ ❋ ❋

ଶ୍ରୀପାଦ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଦାସ ଏକ ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ

- ନୀଳମଣି ସୁଆର

ଜନମ ମରଣ, ଦିନେ ଏହା ସତ୍ୟ, କେହି ନୁହେଁ ଚିର ।
ତାହାର ଜୀବନ ଧନ୍ୟ, ଯାହାଲାଗି ନେତ୍ରୁ ବହେ ନୀର ॥

ଆଜକୁ ଏକ ସାମ୍ବତ୍ସରିକ ହେବ, ଜଣେ ବିରଳ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଶ୍ରୀପାଦ ଶଚୀନନ୍ଦନ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ତିରୋଭାବ ହୋଇଯାଇଛି । ଆଜି ହେଉଛି ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ସାମ୍ବତ୍ସରିକ ତିରୋଭାବ ଦିବସ । ଏଭଳି ଏକ ପୁଣ୍ୟ ଦିବସରେ ସେହି ମହାନ୍ ପୂଣ୍ୟାତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲାରନାଥ ମନ୍ଦିରର ସମସ୍ତ ସେବାୟତ ଗଭୀର ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳୀ ଜ୍ଞାପନ କରୁଅଛୁ ।

ପିତୃମାତୃଙ୍କର ଅକୁଣ୍ଠିତ ସ୍ନେହ ସଦିଚ୍ଛାରେ ଜଣେ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷିତ ହୋଇ ସଚିବାଳୟରେ ସେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିଲେ । ସରକାରୀ ଚାକିରି କରୁଥିବା ସମୟରେ ଶ୍ରୀଲ ପ୍ରଭୁପାଦଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କୃଷ୍ଣ ଭାବନାମୃତ ସଂଘର ଆଜୀବନ ସଭ୍ୟ ହେଲେ । ସତେ ଅବା ତାଙ୍କ ଗୁରୁଦେବ ବାଛିକି ନାମ ଦେଇଥିଲେ "ଶଚୀନନ୍ଦନ ଦାସ" । ଭଗବାନ ଶ୍ରୀ ଗୌରହରିଙ୍କ ପ୍ରିୟ ନାମ ଶ୍ରୀ ଶଚୀନନ୍ଦନ । ଶ୍ରୀଲ ପ୍ରଭୁପାଦଙ୍କ ଶତବାର୍ଷିକୀ ଉତ୍ସବ ପାଳନ ସମୟରେ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟ ସୁଚାରୁରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଶାର କୋଅର୍ଡ଼ିନେଟର ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଗଲା । ଶ୍ରୀଚୈତନ୍ୟଙ୍କ ସ୍ମୃତି ବିଜଡ଼ିତ ଐତିହ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରର ଉନ୍ନତିକରଣ ପ୍ରଚେଷ୍ଟାରେ ଅଲାରନାଥ ମନ୍ଦିର ଶୋଭାୟନ ଏବଂ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗା ଘାଟର ଉନ୍ନତି କରିବାରେ ସେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ଶଚୀନନ୍ଦନ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉଦାରତା, ବଦାନ୍ୟତା, ଦୃଢ଼ତା, କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିଷ୍ଠତା, ସତ୍ୟବଦ୍ଧତା, ଆଦର୍ଶତା, ଏକାଗ୍ରତା, ନିଷ୍ପାପରତା ଏବଂ ସମୟାନୁବର୍ତ୍ତିତା ଗୁଣ ଯୋଗୁଁ ଅଲାରନାଥ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରବେଶ ତୋରଣ, ଭଜନ ମଣ୍ଡପ, ରୋଷଶାଳା ଏବଂ କାଶୀ ବିଶ୍ୱନାଥ ମନ୍ଦିରର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିଲା । ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗା ଘାଟର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ସୁପରିଚାଳନା ତାଙ୍କରି ପ୍ରେରଣାର ଉତ୍ସ । ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗା ଆଶ୍ରମରେ ସେ ଦୈନିକ ଭୁବନେଶ୍ୱରରୁ ଆସି ହରିକଥା କହୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ହରିକଥା ପାଠରେ ଆକୃଷ୍ଟ ହୋଇ ପାଖ ଗ୍ରାମମାନଙ୍କରୁ ବହୁ ଯୁବକ ଯୁବତୀ ଶିଷ୍ୟତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରି ନିୟମିତ ଶ୍ରେଣୀରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ଯୋଗ ଦେଉଥିଲେ । ଭାର୍ଗବୀ ନଦୀ ଧାରରେ ଆଶ୍ରମର ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରମୁଗ୍ଧ କରି ଦେଉଥିଲା । ଥରେ କୌଣସି କାରଣ ବଶତଃ ଆମ୍ଭେ ସେବାୟତ ଏବଂ ଉନ୍ନୟନ କମିଟିର ପ୍ରାୟ ଆଠଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଆଶ୍ରମରେ ପହଞ୍ଚିଲୁ । ସେତେବେଳେ ଶଚୀନନ୍ଦନ ପ୍ରଭୁ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ଟେଲିଫୋନ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ । ସେତେବେଳକୁ ଆଶ୍ରମର ପ୍ରସାଦ ଶେଷ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ସେ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଶ୍ରମ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଜାମ୍ବବାନ ଭୋଜନାଳୟରେ ଖାଦ୍ୟ ଦେଇ ଆଶ୍ରମଠାରେ ଅପେକ୍ଷା କରାଅ । ଅନ୍ୟର ପେଟ ଚିହ୍ନିବା ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ ମହତ୍ ଗୁଣ ସବୁବେଳେ ପରିସ୍ଫୁଟ ହେଉଥିଲା । ୧୯୯୩/୯୪ରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ମୋର ପ୍ରଥମ ଦେଖାରେ ଅନୁଭବ କରିପାରିଥିଲି ଯେ ସେ ଜଣେ ମହାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ । ଧୀରସ୍ଥିର ନମ୍ରତା ସ୍ୱଭାବର କଥାବାର୍ତ୍ତା ଏବଂ ଭାଷାର ଶାଳୀନତାରୁ ମୁଁ ଖାଲି ନୁହେଁ, ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ସେବକ ସମାଜ ତାଙ୍କର ଅବର୍ତ୍ତମାନ କଷ୍ଟକୁ ଅନୁଭବ କରୁଛୁ ।

ଶ୍ରୀପାଦ ଶଚୀନନ୍ଦନ ପ୍ରଭୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଅନବସର ସମୟରେ ଏକାଧିକ ବାର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ଅଲାରନାଥଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବା ସହିତ ବର୍ଷକ ମଧ୍ୟରେ ଯେପରି ହେଉ ଚାରି ପାଞ୍ଚ ଥର ଅଲାରନାଥ ଦର୍ଶନରେ ଆସିଥାନ୍ତି । ମନ୍ଦିର ସିଂହଦ୍ୱାର ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଥମ ସାକ୍ଷାତରେ ପଚାରି ଦିଅନ୍ତି "ନୀଳ ଭାଇନା, ଭଲ ଅଛନ୍ତି !" ତାଙ୍କର

ସେ ସ୍ନେହପରଶ ଡାକ ଆଉ ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁନାହିଁ । "ଆମ ସଂସ୍କୃତି ପରମ୍ପରାରେ ଶ୍ରୀ ଅଲାରନାଥ" ପୁସ୍ତକ ନବକଳେବର ବର୍ଷରେ ପ୍ରକାଶନ ପୂର୍ବରୁ ତାର ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଶଚୀନନ୍ଦନ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖାଇଥିଲି । ଉକ୍ତ ପାଣ୍ଡୁଲିପିଟିକୁ ସେ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହ ଆମୁଳଚୂଳ ପଢ଼ି ଭଲ ହୋଇଛି ବୋଲି ମତ ଦେବା ସହିତ ଏକ ହଜାର ଟଙ୍କା ମୋତେ ଦେଇଥିଲେ । ସେତେବେଳକୁ ତାଙ୍କର ଶରୀର ଦୁର୍ବଳ ଏବଂ ଆଶ୍ରମର ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ମୁଁ ଅନୁଭବ କରିପାରିଥିଲି । ମୋର ବହି ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ପରେ ଥରେ ସେ ଦର୍ଶନକୁ ଆସିଥିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚଖଣ୍ଡି ବହି ଦେଇଥିଲି । ସେ ସେଥିରୁ ମାତ୍ର ଦୁଇଖଣ୍ଡ ବହି ରଖି ତିନିଖଣ୍ଡ ବହି ଫେରାଇ ଦେଇ କହିଥିଲେ, 'ଏ ବହିର ପ୍ରକାଶନ ଦାୟିତ୍ୱ ନିଜେ ନେଇ ପାରିଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ଅଲାରନାଥ ସେ ସେବାରୁ ବଞ୍ଚିତ କଲେ' । ତାଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା, ନିଜ ଶରୀର ଅବସ୍ଥା ଏବଂ ଆଶ୍ରମର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ନିଜର ଆତ୍ମୀୟତା ଭାବ ସହ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଗୋଟିଏ ବାତାନୁକୂଳ ଯନ୍ତ୍ର (ଏ.ସି.) ଲଗାଇଦେବା ପାଇଁ । ତାହା ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଯେତେବେଳେ ଆଦେଶ ହେବ ଏବଂ ଏହି ସେବା କରିବାର ସୁଯୋଗ ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ଦେବେ ତାହା ନିଶ୍ଚିତ ହେବ ।

ପ୍ରଭୁ ଅଲାରନାଥ ଠାକୁରଙ୍କ ନିକଟରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଗାଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଥିଲା । ସେ ଅନେକ ସମୟରେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖି ତା' ପରଦିନ ଦର୍ଶନରେ ଆସି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ । କିଛିଦିନ ତଳେ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗା ଆଶ୍ରମ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ଜଣେ ଯୁବକ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ଅସାବଧାନତା ଯୋଗୁଁ ନାଗସାପ କାମୁଡ଼ି ଦେଇଥିଲା । ଶଚୀନନ୍ଦନ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ଏକାନ୍ତ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ଶିଷ୍ୟର ଏ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଏକ ବଡ଼ ମେଡ଼ିକାଲରେ ଚିକିତ୍ସା କରାଇଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରତିଦିନ ମୋତେ ଫୋନ୍ କରି କହୁଥିଲେ ନୀଳଭାଇନା, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଉକ୍ତ ଶିଷ୍ୟଙ୍କର ଆରୋଗ୍ୟ କାମନା କରି ଦୀପଟିଏ ଜାଳିବା ନିମନ୍ତେ । ଯାହା ହେଉ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୟାରୁ ଚାରି ପାଞ୍ଚଦିନ ମେଡ଼ିକାଲରେ ରହି ସୁସ୍ଥ ହୋଇ ଆଶ୍ରମକୁ ଫେରି ଆସିଥିଲେ ।

ଏଥିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରତୀୟମାନ ଶଚୀନନ୍ଦନ ପ୍ରଭୁ ଜଣେ ପ୍ରଗାଢ଼ ଈଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱାସୀ । ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗା ଘାଟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହୋତ୍ସବକୁ ଅଲାରନାଥ ମନ୍ଦିର ସେବାୟତମାନଙ୍କୁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେଇଥାନ୍ତି । ଆଶ୍ରମକୁ ଯିବା ଆସିବା ଗାଡ଼ି ଭଡ଼ା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି । ଅଲାରନାଥ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେବାୟତଙ୍କୁ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ତାଙ୍କର ମହତ୍‌ଗୁଣ ଯୋଗୁଁ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟଭାଜନ ହୋଇ ପାରିଥିଲେ । ଆଜି ସେ ଆମ ପାଖରେ ନାହାଁନ୍ତି, ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖକୁ । ଆଜି ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଶ୍ରାଦ୍ଧବାର୍ଷିକୀ ସମାରୋହରେ ପ୍ରଭୁ ଅଲାରନାଥଙ୍କ ନିକଟରେ ସମସ୍ତ ସେବାୟତମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ସେ ଯେଉଁଠାରେ ରହିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ମହାନ୍ ଆତ୍ମାର ଚରମ ସଦ୍‌ଗତି ହେଉ ।

ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳୀ କବିତା ଦୁଇପଦ –

ନୀରବ ନିଶ୍ଚଳ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗା ମାଟି
ଲାଗେ ଆଜି ଖାଲି ଖାଲି
ହେ ପୂଜ୍ୟ ଶଚୀନନ୍ଦନ ପ୍ରଭୁଜୀ
ତୁମେ ଚାଲିଗଲ ବୋଲି ।
କୋଇଲି ଗାଏନା ଫୁଲ ବି ବାସେନା
ସବୁ ଲାଗେ ଫିକା ଫିକା
ଅନବସରରେ ଅଲାରନାଥରେ
ମିଳିବନି ତୁମ ଦେଖା ।
ତୁମେ ଥିଲ ପରା ଶାନ୍ତି ଆଶ୍ରମର
ଶିକ୍ଷାର ଆଲୋକ ଜ୍ୟୋତି
ତୁମେ ହଟାଇଲ ଭାର୍ଗବୀ ମାଟିରୁ
ଅଶିକ୍ଷା ଅନ୍ଧାର ରାତି ।
ତୁମ ପୂଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ଶାନ୍ତିରେ ଥାଉ
କରେ ପ୍ରଭୁ ପାଶେ ଅଳି
ଅନବସରରେ ହେ ପୂଜ୍ୟ ଗୁରୁଜୀ
ଘେନ ଆମ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳୀ ।

ଅଲାରନାଥ ମନ୍ଦିର, ବ୍ରହ୍ମଗିରୀ, ପୁରୀ

ଓଁ ଅଜ୍ଞାନ ତିମିରାନ୍ଧସ୍ୟ ଜ୍ଞାନାଞ୍ଜନ ଶଳାକୟା ।
ଚକ୍ଷୁରୁନ୍ମୀଳିତଂ ଯେନ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀ ଗୁରବେ ନମଃ ॥

'ଗୁ' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଅନ୍ଧକାର 'ରୁ' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଆଲୋକ । ଯିଏ ଅନ୍ଧକାରରୁ ଆଲୋକ ଆଡକୁ ନେଇ ଯାଆନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ଗୁରୁ କୁହାଯାଏ ।

"ଗୁରୁ ଜ୍ଞାନମ୍ ଦଦାତ୍ୟବଜ୍ଞାନଶ୍ଚ ହରିଭକ୍ତିଦଃ
ହରିଭକ୍ତି ପ୍ରଦାତା ଯଃ କୋ ବା ବନ୍ଧୁ ସ୍ତତଃ ପରମ୍ ॥"
(ଗୁରୁଗୀତା - ୪.୫)

ଶ୍ରୀଗୁରୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ହରିଭକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ, ଯେ ହରିଭକ୍ତି ପ୍ରଦାତା ଅନ୍ୟ କିଏ ସେହି ଗୁରୁଦେବଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅବା ଅଛନ୍ତି ।

ଶରୀର ଦଃ ପିତା ଦେବୀ ଜ୍ଞାନ ଦଃ ଗୁରୁଦେବ ଚ
ଗୁରୋର୍ଗୁରୁ ତରୋନାସ୍ତି ସଂସାରେ ଦୁଃଖ ସାଗରେ ॥
(ଗୁରୁଗୀତା – ୪. ୧୨)

ହେ ଦେବୀ ପାର୍ବତୀ ପିତା ଶରୀରଦାତା ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀ ଗୁରୁଦେବହିଁ ଜ୍ଞାନଦାତା ଅଟନ୍ତି । ଏଣୁ ଏହି ସଂସାର ରୂପକ ଦୁଃଖ ସାଗରରେ ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ କେହି ନାହାଁନ୍ତି ।

ଗୁରୁରେବ ପରଂ ବ୍ରହ୍ମ ଗୁରୁରେବ ପରଂ ଧନମ୍
ଗୁରୁରେବ ପରଃ କାମୋ ଗୁରୁରେବ ପରାୟଣମ୍ ॥
(ଗୁରୁଗୀତା – ୧୦.୧୮)

ଶ୍ରୀ ଗୁରୁଦେବ ହେଉଛନ୍ତି ପରଂବ୍ରହ୍ମ, ଗୁରୁହିଁ ପରମ ଧନ, ଶ୍ରୀଗୁରୁହିଁ ପରମ କାମ୍ୟ ତଥା ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବହିଁ ପରମ ଆଶ୍ରୟ ।

ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ କୁହାଯାଇଛି, କାରଣ ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମରେ ଜଣେ ଭଗବତ ପ୍ରାପ୍ତି କରିପାରିବ । କିନ୍ତୁ ଗୁରୁଙ୍କ ବିନା ସହାୟତାରେ ଭଗବତ୍ ପ୍ରାପ୍ତି ଅସମ୍ଭବ । ଏଣୁକରି ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭାଗବତରେ ଭଗବାନ କହିଛନ୍ତି - ଆଚାର୍ଯ୍ୟଂ ମାମ୍ ବିଜାନୀୟାତ୍; ଅର୍ଥାତ୍ ଆଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ମୋ ତୁଲ୍ୟ ମନେ କରିବ, ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଳନ କରିବ ଏବଂ ତାଙ୍କ କୃପାରୁ ମୋତେ ପାଇପାରିବ ।

ଏ ଭୌତିକ ଜଗତକୁ ଭବ ସାଗର ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଇଅଛି । ମନୁଷ୍ୟ ଯେତେ ବଡ ସନ୍ତରଣକାରୀ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ଯ ବୁଡି ମରିବା ସୁନିଶ୍ଚିତ ଏବଂ ସେହି ମରିବା ସମୟରେ ସେହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଯିଏ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତି ସେ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରକୃତ ଗୁରୁ । ମନୁଷ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ଦିଗହରା ହୋଇଯାଇଥାଏ, ଠିକ୍ ସେତିକିବେଳେ ଭଗବାନ ଗୁରୁ ରୂପରେ ଆସି ଶିଷ୍ୟର ହାତ ଧରି ତାକୁ ଠିକ ବାଟ ଦେଖାଇ ଦିଅନ୍ତି । ଏଣୁକରି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୁରୁ ଭଗବାନଙ୍କଠାରୁ ବଡ । କାରଣ ଗୁରୁଦେବ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ ଭଗବାନ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି । ଗୁରୁଦେବ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ଅସମ୍ଭବ ।

ଏମିତି ମୋ ଜୀବନରେ ସମସ୍ୟା ଆସିଥିଲା । କ'ଣ କରିବି କିଛି ଉପାୟ ଦିଶୁନଥିଲା । ପାଗଳପ୍ରାୟ ହୋଇ ଯାଇଥିଲି । ଭୁବନେଶ୍ୱର ଇସ୍କନ ମନ୍ଦିରରେ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରଥମ ସାକ୍ଷାତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଗୁରୁଦେବ ମୋତେ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗା ମନ୍ଦିର, ଚନ୍ଦନପୁରକୁ ଯିବା ପାଇଁ କହିଥିଲେ । ଗୁରୁଦେବଙ୍କର ପରାମର୍ଶ ଅନୁଯାୟୀ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇଥିଲି । କିଛି ଦିନ ପରେ ଦୀକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କଲି । ଦୀକ୍ଷା ନେବା ପରଠାରୁ ହିଁ ଜୀବନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଲା । ଏଣୁ ମୁଁ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ଚରଣକମଳ ତଳେ କୋଟି କୋଟି ପ୍ରଣାମ ଜଣାଉଅଛି । ଗୁରୁଦେବ ମୋ ହୃଦୟରେ ପ୍ରାଣାରାଧ୍ୟ ଓ ଚିରସ୍ମରଣୀୟ ହୋଇ ରହିଥିବେ ।

ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ଦାସ
କେନ୍ଦୁଝର ଶ୍ରୀ ବଳଦେବଜୀଉ ମନ୍ଦିର

ହରେକୃଷ୍ଣ

ନମଃ ଓଁ ବିଷ୍ଣୁପାଦାୟ କୃଷ୍ଣପ୍ରେଷ୍ଠାୟ ଭୂତଳେ ।
ଶ୍ରୀମତେ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀନିତି-ନାମିନେ ॥
ଓଁ ଅଜ୍ଞାନ ତିମିରାନ୍ଧସ୍ୟ ଜ୍ଞାନାଞ୍ଜନ ଶଳାକୟା ।
ଚକ୍ଷୁରୁନ୍ମିଳିତଂ ଯେନ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀ ଗୁରବେ ନମଃ ॥

ମୋର ପୂଜ୍ୟାସ୍ପଦ ଗୁରୁଦେବଙ୍କୁ କୋଟି କୋଟି ପ୍ରଣାମ ଏବଂ ମୋର ଗୁରୁଭାଇ ମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଭଉଣୀ ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ ଜଣାଉଛି । ଯାହା ମୋର ଭୁଲ ହୋଇଥିବ ମୋତେ କ୍ଷମା କରିବେ, ମୁଁ ମୋର ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ବିଷୟରେ କିଛି ଆଲୋଚନା କରି ଲେଖୁଛି ।

ଗୁରୁଦେବ ଥିଲେ ଅତି ମହାନ୍ ଓ କୃପାମୟ ଅଟନ୍ତି । ଗୁରୁଦେବ ଆମ ମାନଙ୍କର ଦୟାର ସାଗର, ସେ ଆମ ମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ଭଗବାନଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି । ସେ ଆମକୁ ବହୁତ କିଛି ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି । ସେ ଆମର ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ଗୁରୁଦେବ କିନ୍ତୁ ଆମେ ତାଙ୍କର ଆଦର୍ଶ ଶିଷ୍ୟ ହୋଇପାରିଲୁ ନାହିଁ । ତେଣୁ ତାଙ୍କ ଚରଣ ତଳେ କୋଟି କୋଟି ପ୍ରଣାମ । ଗୁରୁଦେବ ଆମମାନଙ୍କପାଇଁ କଣ ନ କରିଛନ୍ତି । ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗା ଧାମକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ କିଛି କଷ୍ଟ ଦୁଃଖ ସହି ଲାଗିପଡିଥିଲେ । ସେ ସବୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦେଇ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗା ପ୍ରତି ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତି । ଆମକୁ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ କଥା ମନେପଡିଲେ ବହୁତ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଅସହାୟ ମନେ ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ଆମେ କଣ କରି ପାରିବା । ସେ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗା ପାଇଁ ଯାହା ସବୁ କରିଛନ୍ତି ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ହେବନି । ତାହା ଚିରସ୍ମରଣୀୟ ହୋଇ ରହି ଯାଇଛି । ଆହୁରି ଯାହାସବୁ କରି ଥାଆନ୍ତେ ସେ ଆମ ମାନଙ୍କୁ ଅନାଥ ଓ ହତାଶ କରି ଚାଲିଗଲେ । ତାଙ୍କ ଶରୀର ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇଗଲା, ସେ କିଛି କହିପାରିଲେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ଶରୀର ଆରୋଗ୍ୟ ପାଇଁ ମୋର ଗୁରୁଭାଇ ଭଉଣୀମାନେ ଭଗବାନଙ୍କ ପାଖରେ ବହୁତ କିଛି କରିଛନ୍ତି । ଭଗବାନଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଭଗବାନ ଆମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଲଗା କରିଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ଆମେ ତାଙ୍କପାଇଁ କିଛି କରିପାରିଲୁନାହିଁ । ଆମ ଗୁରୁଦେବ ଏତେ ସରଳ ଯେ ତାଙ୍କ ଭଳି ଗୁରୁ ମିଳିବା ବହୁତ କଷ୍ଟକର ହୋଇପାରେ । ଗୁରୁଦେବଙ୍କୁ ଯେତେ କଷ୍ଟ ଦୁଃଖ ହେଉ ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ଯାଇଛନ୍ତି । ଆଜି ମୋର ଗୁରୁଦେବ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଦାସଙ୍କର ଶୁଭ ତିରୋଭାବ ତିଥିରେ ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗ ପ୍ରଣାମ ଜଣାଉଛି । ଗୁରୁଦେବ ଆମ ପରି ଅଯୋଗ୍ୟ ସନ୍ତାନ ପାଇ ଆପଣ ବହୁତ କଷ୍ଟ ସହି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କର ସେହି ହରିକଥା କୀର୍ତ୍ତନରେ ଉଦ୍ଧାର କରିଛନ୍ତି । ଗୁରୁଦେବ ଆମ ମାନଙ୍କୁ ଅନାଥ, ହତାଶ କରି ଏଭଳି ଭାବରେ ଚାଲିଯିବେ ବୋଲି ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ସୁଧା ଭାବିନଥିଲି । ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ପାଖରେ ମୋର ଏତିକି ପ୍ରାର୍ଥନା ଆପଣ ସେହି ନିତ୍ୟ ଗୋଲକ ବୃନ୍ଦାବନରେ ରହି ଆମଭଳି ବଦ୍ଧଜୀବମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତୁ । ଗୁରୁଦେବ ମୋର ଜ୍ଞାନାଲୋକ ଦ୍ୱାରା ଚକ୍ଷୁ ଖୋଲି ଦେଇଛନ୍ତି । ମୋର ଏତିକି ପ୍ରାର୍ଥନା ଭଗବାନଙ୍କ ପାଖରୁ ଗୁରୁଦେବ ଆମର ପିତା ହୋଇ ଆମମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରନ୍ତୁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେତିକି ଅନୁଭବ କରିଛୁ ତାଙ୍କର କୃପାଭିକ୍ଷା କରି ଲେଖିବା ସେତିକି ପ୍ରୟାସ କରିଛୁ । ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ଗୁଣ କୀର୍ତ୍ତନ କରିବା ମାତ୍ରେ ଆଖିରେ ଲୁହ ଆସିଯାଏ । ଆପଣ ଏ ଜଗତରେ ଏକ ମାତ୍ର ଆଶ୍ରୟଦାତା ଭଗବାନ୍ ହୋଇଥିଲେ । ଆଜିର ଏହି ଗୁରୁ ଅପ୍ରକଟ ଲୀଳା ଦିବସରେ ଶୋକାକୂଳ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏ ଅଧମର ହୃଦୟର ଭକ୍ତି ପୁଷ୍ପାଞ୍ଜଳୀ ଆପଣଙ୍କର ଚରଣ ତଳେ ଅର୍ପଣ କରୁଛି ।

(ଶୁଭଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେବୀ ଦାସୀ)

ଜୟ ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବ
ଓଁ ଅଜ୍ଞାନ ତିମିରାନ୍ଧସ୍ୟ ଜ୍ଞାନାଞ୍ଜନ ଶଳାକୟା ।
ଚକ୍ଷୁରୁନ୍ମୀଲିତଂ ଯେନ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀ ଗୁରବେ ନମଃ ।।
ନମଃ ଓଁ ବିଷ୍ଣୁପାଦାୟ କୃଷ୍ଣପ୍ରେଷ୍ଠାୟ ଭୂତଳେ ।
ଶ୍ରୀମତେ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀନିତି-ନାମିନେ ।।

ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ପତିତପାବନ ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବ,

ଆଜି ଆପଣଙ୍କର ଏହି ପବିତ୍ର ତିରୋଭାବ ତିଥିରେ ମୋର ଶତକୋଟି ଦଣ୍ଡବତ ପ୍ରଣାମ ଆପଣଙ୍କ ଚରଣାରବିନ୍ଦରେ ଅର୍ପଣ କରୁଅଛି । ଆପଣଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ଲୀଳା, ଗୁଣାଦି କୀର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ମୋର କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ନାହିଁ । ଆପଣଙ୍କର କୃପା ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଏଠାରେ କିଛି କୀର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛି । ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ବିରହ ଦିବସର ବାର୍ତ୍ତା ଏତେ ଶୀଘ୍ର ଆଣିଦେବ ଆମେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ବି ଭାବିନଥିଲୁ । ଗୁରୁଦେବ ଆମକୁ କହି ଯାଇଥିଲେ ଭୁବନେଶ୍ୱରକି ଆମକୁ ପ୍ରଭୁପାଦ, ଗୁରୁଦେବ କହିଛନ୍ତି ଆମେ ତିନି ବର୍ଷ ରହି ପ୍ରଚାର କରିବୁ । କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କୁ ରଖି ପାରିଲୁ ନାହିଁ । କାହିଁକିନା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ମର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ସ୍ୱରୂପ ଗୁରୁଦେବଙ୍କୁ ଅପ୍ରକଟ ଲୀଳା କରିବା ପାଇଁ ପଡିଥିଲା । ହେ ଗୁରୁଦେବ, ଯଦିଓ ଆପଣ ବପୁ ରୂପରେ ବିଦ୍ୟମାନ ନାହାନ୍ତି, ତଥାପି ଆପଣଙ୍କର ବାଣୀ ଓ ଉପଦେଶାବଳୀ ଆପଣଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଏକମାତ୍ର ପାଥେୟ ହୋଇ ରହିବ । ଆପଣ ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ଆଶ୍ରିତ ଜନଙ୍କୁ କସ୍ମିନ୍ କାଳେ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ଆପଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୋର କରି କୃଷ୍ଣ-ପାଦ-ପଦ୍ମର ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତ କରନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ ତୀବ୍ର ଲାଞ୍ଛନା, ବହୁ କଟୁକ୍ତି ଶ୍ରବଣ କରିବାକୁ ପଡିଛି । କିନ୍ତୁ ତୃଣାଦପି ସୁନୀଚେନ - ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଏହି ଶ୍ଳୋକକୁ ଆଚରଣ ପୂର୍ବକ ଧୀରସ୍ଥିର ଭାବରେ ଭକ୍ତି ପଥରେ ଅଗ୍ରସର ହେବାର ଶିକ୍ଷାଦିଅନ୍ତି । ଭକ୍ତିପଥ ଯେ ସରଳ ନୁହେଁ ଏହା କଣ୍ଟକାକୀର୍ଣ୍ଣ ସେଥିପାଇଁ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନର ପରାମର୍ଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥାନ୍ତି । ଦୁଃଖ ଆସିଲେ କେବେ ଭାଙ୍ଗି ପଡିବନାହିଁ କି ସୁଖ ଆସିଲେ କେବେ ଅଧିକ ଉତ୍ସାହିତ ହେବନି ଏହାବି କହନ୍ତି । ହେ ଗୁରୁଦେବ, ଆପଣଙ୍କର ଅପ୍ରକଟ ଲୀଳାରେ ଆମେ ଦେଖିଲୁ ଯେ ପୁରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ଯେପରି ଦେବତା ମାନେ ପୁଷ୍ପ ବୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଜଗିକରି ଥାଆନ୍ତି, ସେହିପରି ଆପଣଙ୍କର ସମାଧି ସମୟରେ ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ପୁଷ୍ପ ବୃଷ୍ଟି କଲେ ।

ହେ ଗୁରୁଦେବ ଆପଣ ସମାଧିକୁ ଯିବା ଦିନଠୁ ଆମେ ନିଜକୁ ନିଃସଙ୍ଗ, ନିଃଶକ୍ତିକ ମନେ କରୁଛୁ । କିପରି ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ସେବାରେ ଜୀବନ ବିତାଇବୁ, ସେଥିପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ କୃପାଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛୁ । ଆପଣ ଆମକୁ ଯିବା ସମୟରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଡାକିଲେ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ଯାଇ ପାରିଲୁ ନାହିଁ । ଆପଣ ଶରୀର ଛାଡିବା ପୂର୍ବରୁ ଆମକୁ ସ୍ୱପ୍ନରେ କହିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଆମେ ସତ ବୋଲି ଭାବିନଥିଲୁ ।

ଆପଣତ ଜାଣନ୍ତି ଆମେ ଆପରାଧି ଜୀବ, ସେଥିପାଇଁ ଗୁରୁଦେବ ଆମକୁ ଆପଣଙ୍କ ଛୋଟ ଛୁଆ ଭାବିକରି କ୍ଷମା କରିଦେବେ । ଆମେ ଯାହାବି ଲେଖିଛୁ ଆପଣଙ୍କ କୃପାରୁ ।

ଜୟ ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀ ଗୁରୁ ମହାରାଜ କି ଜୟ !

ଆପଣଙ୍କର ପାଦପଦ୍ମ ଆଶ୍ରିତ,
ସୁନ୍ଦର ଗୋପାଳ ଦାସ
ହରେକୃଷ୍ଣ !

ବନ୍ଦେ ଗୁରୋଃ ଶ୍ରୀ ଚରଣାରବିନ୍ଦମ୍

ସଂଜ ସକାଳେ ତୁମ ପ୍ରତିଛବି ନାଚେ ମୋ ନୟନ ପଥେ ।
ତୁମ କୃପାରାଶି ମୋ ଜୀବନ ପଥେ ଝୁରୁଅଛି ଅବିରତେ ।।
ଜୀବନରେ ଯଦି ଗୁରୁକୃପା ନାହିଁ ଅକାରଣ ଏ ଜୀବନ ।
ପାଇମୁଁ ଜୀବନେ ତୁମପରି ଗୁରୁ ମଣୁଅଛି ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ।।
ଅଛି ସେ ପୋଲାଙ୍ଗ ଆମ୍ବଗଛ ମାନ ପବିତ୍ର ଭାର୍ଗବୀନୀର ।
ଶରୀରେ ଦେଖନ୍ତି ମୋଗୁରୁଦେବଙ୍କୁ ଖୋଜେ ମୋ କ୍ଷୁଦ୍ର ଅନ୍ତର ।।
ପଚାରି ପକାନ୍ତି ମୋ ଅନ୍ତର କଥା କେତେ ଯେ ଅକୁହା ବାଣୀ ।
କିଏ ମୋ ମୁଣ୍ଡରୁ ଧୂଳି ଝାଡ଼ି ଦେବ ମଥା ନଇଁ ଗଲା କ୍ଷଣି ।।
ମୋର କୁନିହାତ ତୁମ ପାଦଧୂଳି ପାଇବା ପାଇଁ ତତ୍ପର ।
ତବ କୃପା ଦୃଷ୍ଟି ମୋ ଉପରେ ପଡୁ ହୋଇ ମୁଁ ଖୋଜେ ବିଭୋର ।।
କିଏ ଆଉ ମୋତେ କୁନି ବଇଷ୍ଣବୀ ଡ଼ାକୁନାହାନ୍ତି ଆଶ୍ରମେ ।
ତୁମର ସେ ବାଣୀ ମନେ ପଡି ହୃଦେ ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଅଇ ମନେ ।।
ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଗଲେ ତୁମ ଛବି ନାଚି ଆସେ ।
ନିତାଇ-ଗୌର ମନ୍ଦିର ନିକଟେ ଗୁରୁ ପାଦପଦ୍ମ ଦିଶେ ।।
ରାଧା ଗୋବିନ୍ଦଙ୍କ ମନ୍ଦିର ସମ୍ମୁଖେ ନିଜକୁ ହଜାଇ ଦିଏ ।
କିଏସେ ବିନ୍ଧାଣୀ ଗଢିଛି ଏ ରୂପ ଦେଖି ମୋର ମନ ମୋହେ ।।
ଗୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦଙ୍କ ଶ୍ରୀଚରଣତଳେ ଏତିକି ପ୍ରଣତି ମୋର ।
ଜନ୍ମେ ଜନ୍ମେ ମତେ ତୁମପରି ଗୁରୁ ମିଳୁଥାଉ ବାରମ୍ବାର ।।

ସୁଶ୍ରୀ ରାସେଶ୍ୱରୀ ଜେନା,
ତଳଜଙ୍ଗ, ପୁରୀ (୧୪ ବର୍ଷର ବାଳିକା)

ହରେକୃଷ୍ଣ

ଓଁ ଅଜ୍ଞାନ ତିମିରାନ୍ଧସ୍ୟ ଜ୍ଞାନାଞ୍ଜନ ଶଳାକୟା ।।
ଚକ୍ଷୁରୁନ୍ମୀଳିତଂ ଯେନ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀ ଗୁରବେ ନମଃ ।।
ନମଃ ଓଁ ବିଷ୍ଣୁପାଦାୟ କୃଷ୍ଣପ୍ରେଷ୍ଠାୟ ଭୂତଳେ ।
ଶ୍ରୀମତେ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀନିତି-ନାମିନେ ।।

ହେ ମୋର ପରମାରାଧ୍ୟତମ ନିତ୍ୟ ସଦ୍‌ଗୁରୁଦେବ, ଆପଣଙ୍କର ପାବନତମ ଶ୍ରୀ ଚରଣାରବିନ୍ଦରେ ଏ ପାପିନୀ ଅଧମା ଅପରାଧୀର ଅନନ୍ତ କୋଟି ଦଣ୍ଡବତ ପ୍ରଣାମ । ହେ ମୋର ଗୁରୁଦେବ ଆପଣଙ୍କ ପରି ମହିମାମୟ ନିତ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରେମୀ କୃଷ୍ଣଭକ୍ତଙ୍କର କୀର୍ତ୍ତୀ ହିଁ ଅକ୍ଷୟ କୀର୍ତ୍ତି । ତେଣୁ ଆପଣଙ୍କ ପରି ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରେମୀ ଭକ୍ତଙ୍କର ଯଶ ଓ କୀର୍ତ୍ତି ସମଗ୍ର ସୃଷ୍ଟିରେ ସଦା ବିରାଜିତ ରହିବ, ଏହା ଶାଶ୍ୱତ ସତ୍ୟ । ହେ ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବ, ଆପଣଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରିବାର ପାପିନୀର କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ନାହିଁ । ତଥାପି ଆପଣଙ୍କର ଅହୈତୁକୀ କୃପା ଏ ପାପିନୀ ଉପରେ ରହିଥାଉ । ଗୁରୁଦେବ ଆପଣ ଏତେ ସରଳ ଓ ମହାନ୍ ଯେ ଆମେ ତାହା କଥାରେ କହିଲେ ହେବନି, ଆପଣ ତାହା ଆଚରଣରେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ରାସ୍ତାରେ ଗଲାବେଳେ ମାଛ ବିକାଳି ଯଦି ଜିଅନ୍ତା ମାଛ ବିକୁଥାଏ ଆପଣଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଜୀବ ପ୍ରତି ଦୟା ଆସିଥାଏ । କିଣି ନେଇ ମାଛ ମାନଙ୍କୁ ନଈରେ ଛାଡିଦିଅନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଏକ ଭିକାରୀ ଘରକୁ ଭିକ ମାଗିବାକୁ ଆସିଲେ ତାକୁ ମା ତିଆରି କରିଥିବା ପ୍ରସାଦ ମାଳପୁଆ ଦେଇଥିଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟରେ ଆହୁରି ଏକ ଭିକାରୀ ଆସିଲା । ତାକୁ ଆପଣ ପଇସା ଦେଲାବେଳେ ଭିକାରୀଟି କହିଲା ମୋର ପଇସା ଦରକାର ନାହିଁ । ପ୍ରଥମ ଭିକାରୀକୁ ଯେମିତି ମାଳପୁଆ ଦେଇଛ ସେମିତି ମତେ ମଧ୍ୟ ମାଳପୁଆ ଦିଅନ୍ତୁ । ଆପଣ ଏତେ ସରଳ ଯେ ମା'ଙ୍କୁ କହି ମାଳପୁଆ ବନାଇ ଭଗବାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅର୍ପଣ କରି ଭିକାରୀ ମାନଙ୍କୁ ଦେଉଥିଲେ । ଏମିତି ଅନେକ ଗୁଣାଗାଥା ଆପଣଙ୍କର ଜୀବନରେ ରହିଅଛି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତ ଅଧମା ଲେଖି ଜାଣିନି, ଶେଷ ସମୟରେ ଅପ୍ରକଟ ଲୀଳାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ଯାଇ ଆପଣଙ୍କର ଶ୍ରୀ ଚରଣାରବିନ୍ଦରେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି । ମୁଁ ବା ଆପଣଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କ'ଣ ବା କରିବି । ଆପଣଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଦେବତାମାନେ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଛନ୍ତି । କିଛି ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ମୋର ଗୁରୁଭ୍ରାତା ମାନେ ଥିଲେ । ଆପଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୀତା ମାଗିଥିଲେ । ସ୍ୱୟଂ ନିଜେ ଗୀତା ପାଠ କରିଥିଲେ । ପାଠ ଶେଷରେ ପ୍ରଭୁପାଦ ଓ ଗୁରୁ ମହାରାଜଙ୍କ ପାଖରେ ଶରଣାପନ୍ନ ହୋଇ କହିଥିଲେ, କୃଷ୍ଣକେଶବ ତୁଳସୀକୁ ଡାକେ, ଚୈତନ୍ୟ ଚରଣକୁ ଡାକେ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଡାକେ, ସମସ୍ତେ ଆସ ଉଦ୍ଦଣ୍ଡ କୀର୍ତ୍ତନ କର । ମତେ ସ୍ୱାଗତ କର ମୁଁ ଯିବି । ଗୁରୁଦେବ ଆପଣ ଚାଲିଗଲେ ନିତ୍ୟ ଗୋଲକ ଧାମକୁ । ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗାର ବୃକ୍ଷ, ଗାଈ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇ କାନ୍ଦୁଛନ୍ତି । ସୂର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରଖର ଉତ୍ତାପ ସମଗ୍ର ସୃଷ୍ଟିକୁ ଜାଳିଦେଲାପରି ମନେ ହେଉଛି । ଗୁରୁଭ୍ରାତା ଓ ଭଗ୍ନୀମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ମହାସ୍ନାନ କରିବା ପାଇଁ ଆଣିଲାବେଳକୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଦେବରାଜ ଇନ୍ଦ୍ର ମୁଷଳ ଧାରରେ ମହା ଅଭିଷେକ କରାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ସ୍ୱର୍ଗରେ ଦେବତା ମାନେ ଘଣ୍ଟ, ଘଣ୍ଟି, ମର୍ଦ୍ଦଳ, କାହାଳୀ ବଜାଇ ଜୟଜୟକାର କରୁଛନ୍ତି । ନିତ୍ୟ ଗୋଲକ ଧାମରେ ଥାଇ ପୂର୍ବପରି ଆପଣଙ୍କର କୃପା ଆଶୀର୍ବାଦକୁ ସିଞ୍ଚନ କରୁଥାଆନ୍ତୁ ।

ଜୟ ଶ୍ରୀଲ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ଶ୍ରୀ ଚରଣକମଳର ଜୟ ହେଉ !

ଅପରାଧୀ ଦାସୀ ତୁଳସୀ

(ତୁଳସୀ ଦେବୀ ଦାସୀ)

– ଓଁ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଅଲାରନାଥ ଦେବାୟ ନମଃ –

ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଅଲାରନାଥଙ୍କ କୃପାରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ମହାରାଜଙ୍କ ଭଳି ଜଣେ ସାଧୁପୁରୁଷଙ୍କ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛୁ । ସେ ସରକାରୀ ଚାକିରୀରେ ଥିବାବେଳେ ୧୯୯୬ ମସିହାରେ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଅଲାରନାଥ ଦେବଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ନୂତନ ରୋଷଶାଳା ନିର୍ମାଣ, ଭଜନ ମଣ୍ଡପ ଓ ସ୍ୱାଗତ ତୋରଣ ନିର୍ମାଣ ଆଦି ବହୁପ୍ରକାର ଉନ୍ନତି ମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ । ଆମ୍ଭେ ଶ୍ରୀ ଅଲାରନାଥ ମନ୍ଦିରର ସମସ୍ତ ସେବାୟତ ଭାଇମାନେ ତାଙ୍କର ଏହି ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ ଆମର ଭୂମିକା ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ଯଥାସାଧ୍ୟ ସହଯୋଗ କରିଥିଲୁ । ସେ ଖୁବ୍ ଏକନିଷ୍ଠ, ନିର୍ଭିକ, ନିଷ୍କପଟ, ସ୍ପଷ୍ଟବାଦୀ, ସରଳ ଓ ସ୍ନେହୀ ସ୍ୱଭାବର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସ୍ନେହ, ଆଦର ଓ ଭଲପାଇବା ଦେଇଛନ୍ତି ଆମ୍ଭେ ଏଯାବତ୍ ତାଙ୍କୁ ଝୁରି ହେଉଛୁ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯିଏ କେହି ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ତାଙ୍କର ଭୁବନେଶ୍ୱରସ୍ଥିତ ବାସଗୃହ ବା ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂସ୍ଥାପିତ ଚନ୍ଦନପୁର ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଆଶ୍ରମକୁ ଯାଇ ପହଞ୍ଚୁଥାଉ, ସେ ଆମକୁ ନିଜର ପରିବାର ସଦସ୍ୟ ଭଳି ଆଚାର-ବ୍ୟବହାର ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଅନେକ କିଛି ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ଯୋଜନା ରହିଥିଲା । ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଅଲାରନାଥଙ୍କୁ ଏକ ବାତାନୁକୂଳ ଯନ୍ତ୍ର (ଏ.ସି.) ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେ ଏହା ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଶୃତି ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ । ସେ ଯେତେବେଳେ ଖୁବ୍ ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇପଡିଥିଲେ, ତାଙ୍କର ଆରୋଗ୍ୟ କାମନା କରି ଆମ୍ଭେ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଅଲାରନାଥଙ୍କ ନିକଟରେ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲୁ । ହଠାତ୍ ତାଙ୍କର ମହାପ୍ରୟାଣ ଖବର ପାଇ ଆମ୍ଭେମାନେ ଖୁବ୍ ଦୁଃଖିତ ଓ ମର୍ମାହତ ହେଲୁ । ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଅଲାରନାଥଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏକାନ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା, ଭଗବାନ ତାଙ୍କର ମହାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସାକାର କରନ୍ତୁ ।

ଜୟ ଶ୍ରୀଲ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଗୋସ୍ୱାମୀ ମହାରାଜଙ୍କର ଜୟ ହେଉ !

ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ !

ବିଜୁ ମହାସୁଆର

(ବ୍ରହ୍ମଗିରୀ ଶ୍ରୀ ଅଲାରନାଥ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରମୁଖ ସେବାୟତ)

Om Vishnupad Srila Sachinandan Goswami Maharaj

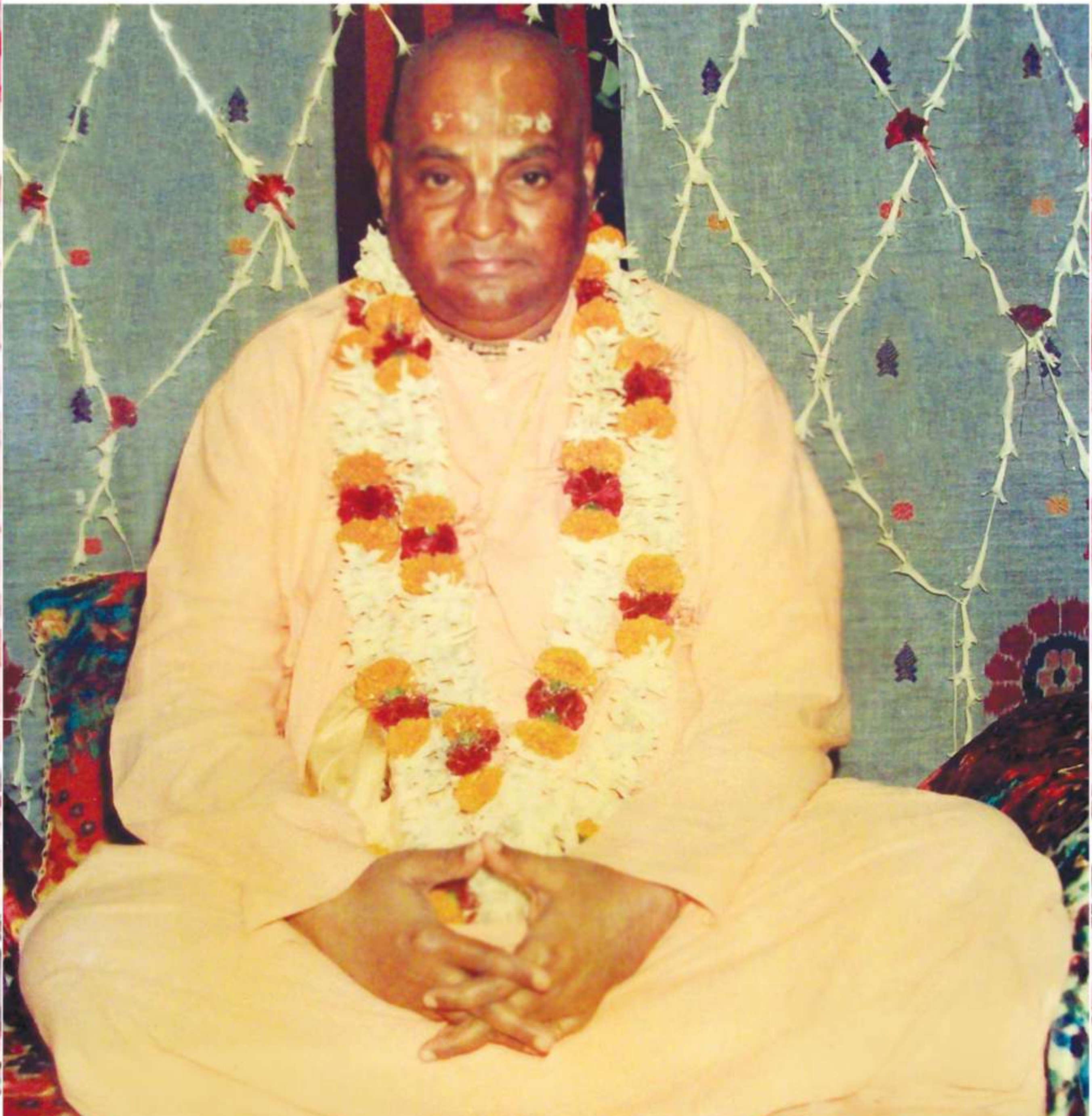

His Divine Grace Srila Gour Govinda Swami Maharaj

His Divine Grace Srila A.C Bhaktivedanta Swami Prabhupad

Om Vishnupad Sri Srimad Bhaktisiddhanta Saraswati Prabhupad

Twelve handed form of Sri Gauranga Mahaprabhu

Sri Sri Radha Gopinath installed at Dandabhanga Dham

Srila Gurudev offering obeisances to the Lords

Srila Gurudev doing Abhishek during Snana Yatra of Lord Jagannath

Srila Gurudev doing Abhishek to his Gurudev

Srila Gurudev doing Abhishek to Srila Prabhupad

Srila Gurudev doing Abhishek during Janmashtami

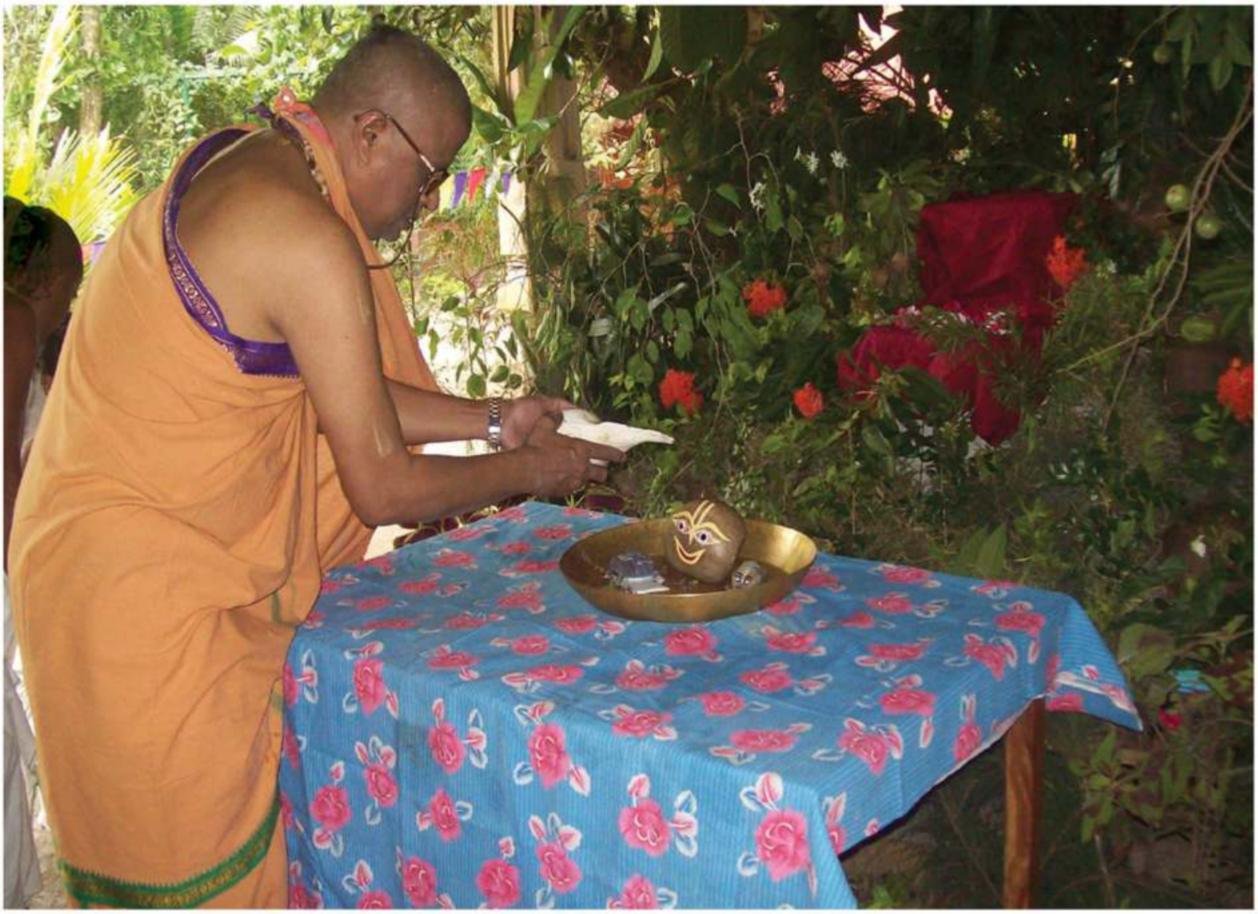

Srila Gurudev doing Abhishek during Govardhan Puja

Srila Gurudev doing Abhishek to Lord Balaram

Prayers to Lord Jagannath before starting Hari Katha

Srila Gurudev offering prayers to Sri Sri Radha Gopinath,
Dandabhanga Dham

Discourses on Dandabhanga Pastimes at Sri Kapateshwar Temple

Glorification of Srila Haridas Sen Maharaj

Srila Haridas Sen Maharaj speaking on deep tattvas with Srila Gurudev

Preaching by Srila Gurudev during early days of Dandabhanga Dham

Devotees receiving Srila Gurudev during Vyasa Puja

Initiation Ceremony by Srila Gurudev at Dandabhanga Ashram

Hari Katha with devotees from foreign countries

Hari Katha during Vyasa Puja 2011

Srila Gurudev protesting against demolition at ISKCON temple BBSR

Srila Gurudev with Sripad Atmaram Prabhuji & devotees

Srila Gurudev with His Holiness Sivaram Swami & devotees

Srila Gurudev with His Holiness Murali Krishna Maharaj

Srila Gurudev sharing the glories of Dandabhanga Pastimes
with Dr. Giridhar Gamang (ex. C.M , Odisha)

Srila Gurudev sharing wisdom with intellectuals during a seminar

ଶ୍ରୀଚୈତନ୍ୟ ନ୍ୟସ୍ତଦଣ୍ଡ ଜୟନ୍ତୀ ମହୋତ୍ସବ

ପୁରୀ, ୯।୩ (ଆ.ପ୍ର) : ଶ୍ରୀଚୈତନ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁ ୫୦୭ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ସନ୍ନ୍ୟାସ ଗ୍ରହଣ କଲାପରେ ନୀଳାଚଳ ଧାମକୁ ଆଗମନ କରି ପୁରୀରେ ଦୀର୍ଘ ୧୮ବର୍ଷ କାଳ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥିଲେ । ସ୍ୱପାର୍ଷଦ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସେ ଚନ୍ଦନପୁରଠାରେ ଭୃଗୁମୁନୀଙ୍କ ଆଶ୍ରମ ସନ୍ନିକଟ ଭାର୍ଗବୀ - ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗା ନଦୀ ବିଯୁକ୍ତସ୍ଥଳୀ 'ତିନିମୁହାଁଣି' - 'ମୁକ୍ତବେଣୀ କ୍ଷେତ୍ର'ରେ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଲୀଳା କରିଥିଲେ । ଶ୍ରୀଚୈତନ୍ୟ ତାଙ୍କର ସନ୍ନ୍ୟାସ ଦଣ୍ଡ ସେଠାରେ ସଂସ୍ଥାପିତ କରିଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ଅବତାରରେ ପରମେଶ୍ୱର ଭଗବାନ ଦୁର୍ଜନ ବା ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଆୟୁଧ ସାହାଯ୍ୟରେ ସଂହାର କରିଥିବା ବେଳେ କଳିଯୁଗରେ ଶ୍ରୀଚୈତନ୍ୟ ଅବତାରରେ ସେ ଦୁର୍ଜନମାନଙ୍କୁ ସଂହାର ନକରି ତାଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ର - ଦଣ୍ଡ ସାହାଯ୍ୟରେ କଳୁଷ ନାଶ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କୃଷ୍ଣ ପ୍ରେମ ଭକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା କୁହାଯାଏ । ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରମାଣ ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଲୀଳା ସଂଘଟିତ ହୋଇଥିବା ଏହି ଭୂମି ଏକ ନିତ୍ୟସିଦ୍ଧ ଭଗବତ୍ ଲୀଳାପୀଠ ଅଟେ ବୋଲି ଶ୍ରୀପାଦ ଶଚୀନନ୍ଦନ ଦାସ ମହାରାଜ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରତିବର୍ଷ ଗୋବିନ୍ଦ ଦ୍ୱାଦଶୀ ତିଥିରେ ବୈଷ୍ଣବ ଭକ୍ତଗଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟସ୍ତଦଣ୍ଡ ଜୟନ୍ତୀ ମହୋତ୍ସବ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଛି । ଚଳିତ ବର୍ଷ ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲାରୁ ସାଧୁସନ୍ଥ ଓ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଷ୍ଟପ୍ରହର ନାମଯଜ୍ଞ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଓ ସ୍କନ୍ଦପୁରାଣ ବର୍ଣ୍ଣିତ କପୋତେଶ୍ୱର ମହାଦେବଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ପଦଯାତ୍ରା କରାଯାଇଥିଲା । ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଲୀଳାର ସାକ୍ଷୀ ସ୍ୱରୂପ - ତତ୍କାଳୀନ ଗଜପତି ମହାରାଜ ପ୍ରତାପରୁଦ୍ର ଦେବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଶ୍ରୀଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଗୋପୀନାଥ ଦେବଙ୍କ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଷଡ଼ଭୂଜ ଗୌରାଙ୍ଗ ବେଶ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଲୋକଙ୍କ ଭିଡ଼ ହୋଇଥିଲା । 'ଶ୍ରୀଚୈତନ୍ୟ ଦଣ୍ଡଭଙ୍ଗ ଲୀଳାକୁଞ୍ଜାଶ୍ରମ' ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଛି ।

Nyastadanda Jayanti Festival 2017 Event Published in Odia News Paper, The Samaja

Silanyasa Ceremony by His Excellency Puri Gajapati Maharaj in 2000

Crossing river Bhargavi during Parikrama of Dandabhanga Dham on the installation day of Twelve Arm form of Gauranga Mahaprabhu

Hari Katha during Vyasa Puja

Inauguration of Sri Jagannath Millenium Sankirtan Padayatra by Srila Gurudev and HH Srila Bhaktisvarupa Damodara Swami Maharaj

Srila Sachinandan Goswami Maharaj with his Gurudev,
His Divine Grace Srila Gour Govind Swami Maharaj
during the renovation & beautification work at Sri Alarnath Temple

Srila Gurudev doing Japa at Dandabhanga Dham

Srila Gurudev offering prayers to Deities at Dandabhanga Dham

Srila Gurudev at the Annual Festival, Dandabhanga Dham

Srila Gurudev on a boat in Bhargavi River, Dandabhanga Dham

Glorification of Srila Sachinandan Goswami Maharaj
by Sadhus at Dandabhanga Dham (6-June-2017)

ENGLISH SECTION

CONTENTS

1.	Brief life story of Srila Sachinandan Goswami Maharaj	77
2.	Responses from devotees worldwide	89
3.	Abhay Charanarabinda Dasa Dasa	94
4.	Jagadish Pandit Das	95
5.	Prema Gaurasundar Das, Kunal, Yamini	96
6.	Rakesh Dash	97
7.	Madhumita Pradhan	100
8.	Nrusingha Das	101
9.	Purandar Acharya Das	102
10.	Sudesh Kar(Gudul)	103
11.	Visakha Devi Dasi	105
12.	Krushna Keshav Das	106
13.	Mayapurchandra Das	111
14.	Kiran Das	112

A brief life story of Srila Sachinandan Das Goswami Maharaj

His Divine Grace Srila Sachinandan Das Goswami Maharaj, the dear and foremost disciple of Srila Gour Govinda Swami Maharaj and the grand disciple of **Srila A.C.Bhaktivedanta Swami Srila Prabhupada** (Founder Acharya of the International Society for Krishna Consciousness), a pure Vaishnava Sadhu-Guru in their parampara, being blessed with the personal and intimate association of both these great souls; was an extremely simple, kind hearted, selfless, straight-forward and truthful personality. He was a strict follower of the Vaisnava traditions and Sanatana Dharma. He was an uncompromising bold global preacher who held a magnanimous spotless character with unflinching determination.

He was born in a family with a great Vaishnava heritage, to mother Srimati Bidulata Devi and father Sri Surendranath Das on the Vedic 'Pahili Raja' day in 1954 at Bhubaneswar (Ekamra Kanana) near the Lingaraj Temple and was named Srutidhar Das, fondly called as Kuna.

Many saintly personalities would visit his father's residence, who during those days was the head of the Theosophical Society of India, Odisha. Once he happened to invite an exalted *satayu* (100 years old) Sadhu from the Himalayas to his home for blessing his family. The Sadhu revealed a blank 'bhuja leaf manuscript' and asked the kid Kuna to take a bath, think of his '*Ista Deva*' and place his hands over the manuscript. The manuscript was mystically filled with inscribed matter revealing his past, present and future which astonishingly matched comma to full stop with his whole life. The Sadhu stated to his father that this kid was not from this material world, but had spent many lives before this one and that his next life would be the most illuminating one, it would also be his last one in this material world wherein he would be empowered by the mercy of The Supreme Lord and would possess the potency to deliver jivas by mere cast of his glance. The Sadhu mentioned that he would attain 'Bhagavat sakshatkar' (darshan and reciprocation with the Supreme Lord) during his childhood. He would at a young age be burdened by family responsibilities and during the later part of his life would again attain 'Bhagavat sakshatkar'. Amongst the other wonderful events, it was also mentioned in the manuscript that the kid would grow up, get married and have two sons. The exact 'tithi' for the marriage was also mentioned. His curious father, being a learned scholar in Sanskrit and astrology, had quickly calculated the Vedic marriage date from the manuscript and found it to be the 15th of December

1986. The kid Kuna exclaimed that he would not marry; much to the joy of his father who affectionately kissed his 6 years old kid for saying so. Another wonderful event particularly mentioned that, in the later part of his life, he would be instrumental in the manifestation of an inconceivable 'Bhagavat leela-pitha'. Then it was mentioned that after his mother's demise, he would develop true renunciation within his heart. And that during the fag end of his life while preaching 'Dharma' he would either be assassinated or if not, he would leave his body untimely.

As a young boy, he did his schooling in Bhubaneswar and largely associated with elderly saints and sadhus. He was thus inspired to hear and read many different Vedic scriptures along with rare palm leaf manuscripts. He would often attend 24 hours Sankirttan of the Hare Krishna Mahamantra with his paternal Vaishnava grandfather Sripad Sadhu Charan Das and continued to hear the Odia Srimad Bhagavatam in the form of a poem almost every day from the lotus lips of his great Vaishnavi mother Srimati Bidulata Devi. He was largely influenced by his mother who brought him up with strong Vaishnava traditions and had also inspired him to read the Ramayana and the Odia version of the Mahabharata at a young age. Since his childhood he was too simple and not in bodily consciousness, and even at the age of 14 he would sometimes wander without clothes.

His other close associate during this time was his maternal uncle (son of Dr. Kuntala Kumari Sabat, a well known Odia poet) who guided him in yoga. Once it so happened that his yogi uncle engaged him in *'dhyana'* wherein he began to sincerely meditate upon his *Ista Deva*, Sri Gopal, during the time of Brahma Muhurtta. In a span of three days he experienced Divine realizations and on the third day he experienced the transcendental Brahman realization. Thereafter, his yogi uncle being wonder-struck conveyed to him, "Dear Kuna, you are not from this world and I am incapable of guiding you any further. However, if you do agree, I can arrange for you to meet my revered spiritual master (Swami Nigamananda Paramahamsa) who though apparently has left his body, is still present here in his Astral form and he would personally appear in front of you to answer all your questions and give you *'diksha'* (initiation)." After hearing such proposal from his yogi uncle he said to him that only Krishna is his Guru; which was his strong internal feeling since childhood. However, his yogi uncle after short meditation conveyed to him that, "Kuna you are saying so; but I can see your eternal spiritual master, who is right now milking cows amidst western devotees, to whom you will meet at proper time."

At 17 years of age, he (Kuna) was forced to work part time in order to carry out his family responsibilities while

continuing his college degree. He started his college education at well-known SCS College, Puri and completed his graduation from the renowned BJB College of Bhubaneswar. Being inspired by his father he would arrange for free distribution of cold drinking water and yogurt to pilgrims during the famous 'Ashokastami Ratha-Yatra' of Lord Lingaraj at Bhubaneswar. He also would actively lead the movement named 'Prevention of Cruelty Towards Animals'.

Once he was invited by his friend to meet a great sadhu who was said to also be that same friend's previous school teacher. That Sadhu was H.D.G. Srila Gour Govinda Swami Maharaj. He was deeply influenced by him and started to intimately associate with him. He gradually came to know about the desire and the instructions of H.D.G. Srila A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupadji Maharaj (the Founder Acharya of the 'International Society for Krishna Consciousness) that was given to Srila Gour Govinda Swami Maharaj which was to translate his literary work to Odia, to preach his mission and to build the temple of Sri Sri Krishna Balaram at Nayapalli, Bhubaneswar. During that period of intimate association, he got himself involved in various activities, out of which he would often carry Srila Gour Govinda Swami Maharaj on his bicycle travelling many kilometers for the purpose of preaching and collecting funds.

In the year 1977, Srila Prabhupada had decided to visit Bhubaneswar to lay the foundation stone of the ISKCON Bhubaneswar Sri Sri Krishna Balaram Temple which would happen to be his last and 108th temple project. That was the time when Kuna (Srutidhar) got to intimately associate with Srila Prabhupada in his wonderful pastimes. He engaged himself in various loving services for Srila Prabhupada's pleasure. A huge Pandal programme was organised for a period of 17 days where Srila Prabhupada would give classes on the Chaitanya Caritamrita. Srila Prabhuapada, out of love, would often call him the 'funny boy' and then encourage him to be a world preacher. The Pandal programmes that were daily led by Srila Prabhupada would invite huge gatherings. At that time, Srila Prabhupada would sit in the front, make Kuna sit on one side, Srila Gour Govinda Swami Maharaj on the other side and instruct him to read from the Chaitanya Caritamrita in English first. Then Srila Prabhupada would elaborate on it and deliver his lecture which would be translated by Srila Gour Govinda Swami Maharaj in Odia.

Srila Gour Govinda Swami Maharaj would often ask him, '...Srutidhar, you bring so many devotees to the lotus feet of Srila Prabhupada and get them initiated. But why are you yourself not seeking initiation from Srila Prabhupada?' Revealing his heart he

would humbly reply that though he has immense respect and deep love for Srila Prabhupada, but Supreme Lord Krishna is his only Guru; which was his inner feelings since childhood. However, in the year 1985 he received initiation *(diksha)* with spiritual name 'Sachinandan Das' in bonafide Guru-parampara from His Divine Grace Srila Gour Govinda Swami Maharaj when it was deeply realized by him that Supreme Lord Krishna Himself had manifested in form of Sri Guru. Thus the words foretold by his maternal yogi uncle proved to be true, about meeting his Guru at proper time.

After changing a few jobs he then joined as a senior officer in the Tourism Department of Odisha Government where he gained lot of popularity and reputation for his sincerity, honesty, spotless character and scholarly wisdom.

His father would often host theosophists from India and abroad to their home. He too would often take great pleasure in serving the brothers of Theosophical Society from the countries like Australia, USA, Israel and the then South Vietnam etc.. This was before his father's demise in the year 1981.

He actively involved himself in various services and preaching activities of ISKCON Bhubaneswar and also travelled both India and abroad with Srila Gour Govinda Swami Maharaj as desired by His Divine Grace.

He was determined since childhood to remain celibate and by then had developed a strong desire to take up the ascetic (renounced) order of life for the purpose of preaching Krishna consciousness. But one day H.D.G. Srila Gour Govinda Swami Maharaj called him and instructed something to him that was exactly the opposite of what he desired. He was instructed to enter into household life. However, initially at this point though humbly yet resolutely, he expressed his inability to accommodate such proposal. H.D.G. Srila Gour Govinda Swami Maharaj then stated to him that it was not Guru's business to arrange for marriages of his disciples but it was Krishna's desire that he should enter 'gruhastha ashram' and also foretold that he would have two sons where the elder son would be a great Vaishnava who once most likely will go upto the level and stature of H.D.G. Srila Bhakti Siddhanta Saraswati Thakur Maharaj and the younger son would become a very rich businessman who after receipt of a jolted shock by Maya would later take shelter of his elder brother. Also Srila Gour Govinda Swami Maharaj mentioned that if he does not honour Krishna's desire and go ahead with his independent will then that would be no less of a material desire. However, when by the causeless mercy of Sri Sri Guru and Krishna he experienced some deep realizations he begged forgiveness from his spiritual master surrendering at his lotus feet. He then entered into 'gruhastha ashram' following his Gurudev's instruction and was married on 15th of December 1986

to Suchitra Devi Dasi disciple of Srila Gour Govinda Swami Maharaj and later was blessed with two sons as also predicted by 'bhuja leaf manuscript' in his childhood.

As a senior tourism officer in Odisha government, he served in various districts of the state for several years. Starting from Bhubaneswar, he served as the head of the undivided districts of Cuttack, Puri and Dhenkanal; and finally Baripada of the district of Mayurbhanj. During the period when he was serving as the head of both the districts of Cuttack and Dhenkanal he had organized for the massive renovation and development of Sri Dhabaleshwar Temple at Cuttack and the great ancient archaeological Buddhist sites of Lalitgiri and Ratnagiri. Along with such services he would also be assigned various tasks from the government of Odisha and also the central government including hosting of elite delegates from different countries. In which, he would provide presentations and bring them an understanding on the greatness of India's rich culture and heritage. He would tour them to those various sites that signified India's archaeological, historical and spiritual greatness. Many students and researchers would take advantage of his profound knowledge on '*Saura Tattva*' in regards to the 'Sun Temple of Konark'. During this period he had hosted and also gained intimate friendly relationships with renowned personalities from across the world, some of whom were the ex-French philosopher Mr. Francis Bournel, the defence chiefs of many countries including India, a few senior judges of the Indian supreme court and some senior cabinet ministers of India and various other countries like, the then USSR, U.K. and Vietnam. He was also once desired by the Government of India to host Prince Charles of Britain during his visit to Odisha. Prince Charles became extremely delighted with his extra-ordinary personality and profound knowledge and had personally recommended him to the English embassy. Also locally impressed by his charismatic personality, his colleagues, senior officials, bureaucrats and the ministers of Odisha, would seek his involvement and leadership in various important events. During this time he lead the famous 'Bali Yatra' of the then chief minister of Odisha, Mr. Biju Patnaik, a voyage to Bali, Indonesia with around 200 senior government officials and ministers in the year 1992. His role in the government was also helpful in solving various complicated and crucial issues of ISKCON.

In the year 1986 on the occasion of the '500th Anniversary of Lord Chaitanya's Appearance', Srila Gour Govinda Swami Maharaj had given the responsibility to him for smooth celebrations of the event in Odisha. Initially, he humbly expressed his doubts, whether he could successfully carry out such a huge responsibility as he was engaged in government service. At that time Srila Gour Govinda Swami Maharaj

said to him, “Sachinandan, you don’t consider yourself alone, just become an instrument and accept the services and you will see that by the mercy of Lord Chaitanya Mahaprabhu everything will become successful”. Taking the words of his Guru in his heart, he then accepted the services and arranged for the huge festivities throughout Odisha. The whole event was a grand success which was actively participated by students, judiciary, government officials, intellectuals from various sections of the society and locals. It also received immense appreciation from foreign devotees, who expressed their jubilation stating that they had never experienced such unique and wonderful celebrations.

As per the desire of H.D.G. Srila Gour Govinda Swami Maharaj he had printed and distributed booklets glorifying the sacred city of Bhubaneswar during the inauguration of ISKCON’s Sri Sri Krishna Balaram Mandir at Bhubaneswar on the auspicious day of Sri Nityananda Trayodashi in the year 1991.

In the year 1996, along with some senior devotees of ISKCON, H.D.G. Srila Gour Govinda Swami Maharaj had personally given him the responsibility of ‘Srila Prabhupad’s Centenary Celebration Coordinator’. As a tribute to and pleasure of the great Mahabhagavata Srila A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupadji Maharaj he conceived four principal services from within his heart and dedicated himself with whole hearted immense endeavours for its accomplishment. The four such services were;

1. The grand and famous celebration of the four day long ‘Hare Krishna Festival’ at Bhubaneswar which attracted tremendous appreciation and felicitation from various renowned personalities and societies.

2. The initiation of a massive forestation project, ‘Sri Jagannath Bana Prakalpa’, with over 500 acres of land located on the bank of Brutanga river near Dasapalla in the Nayagarh district of Odisha, wherein lakhs of Phasi and Neem trees were planted to fulfil the requirements for making the new Chariots every year for the grand *‘Ratha Yatra’* festival of Their Supreme Lordships Sri Sri Jagannath, Baladev and Subhadra Devi at Sri Jagannath Puri Dham.

3. To protect and renovate old shrines and monuments related with the pastimes of Lord Chaitanya Mahaprabhu. In this regard a massive renovation and beautification programme of Sri Alarnath Temple at Brahmagiri, Puri was accomplished. Here, among other services a big bhajan mandap in front of the divine rock having the impressions of Sri Chaitanya Mahaprabhu, a large kitchen for the Deities and a beautiful welcome gate was built glorifying Srila Prabhupada.

4. Then there was another extremely ambitious project that was greatly

appreciated and encouraged by Srila Gour Govinda Swami Maharaj. It was about the establishment of an ideal residential Vedic University, named as 'Sri Jayadev-Bhaktivedanta Vedic University' on the outskirts of Bhubaneswar which would accommodate upto 5000 students from all over the world. A lot of effort was put into it. A resolution was presented to be passed in the State Legislative Assembly seeking permission and necessary support for the project, 265 acres of land at the outskirts of Bhubaneswar was allotted by the government of Odisha for the project at a very low cost, eminent personalities such as Indo-US sub-commission chairperson Mrs. Mohini Han was approached, Prof. Satish Chandra, the then chairperson of U.G.C. was extremely pleased with the entire project, the courses of studies and the extensive syllabus which had also covered subjects from the age old Vedic knowledge and wisdom.

In the midst of this one day all of a sudden Srila Gour Govinda Swami Maharaj had called him and said "Sachinandan, The Supreme Lord Gopal out of His causeless mercy has revealed to us, as to what you are trying to do with noble desire and simplicity of heart, would eventually become a centre for power struggle, and the creeper of devotion, which is the true and ultimate goal of this rarely achieved human birth, would be lost….. put an end to this project". This was a jolted shock he received as it came after loads of encouragement and immense endeavour. At this point of time H.D.G. Gour Govinda Swami Maharaj predicted to him "… don't be disheartened Sachinandan, an inconceivable and supremely merciful leela-bhumi of Sriman Chaitanya Mahaprabhu will come your way to render services. . .". He at that time thought these statements from his revered spiritual master to be words of consolation to pacify his broken heart. Later, sticking to the instructions of his spiritual master, he surrendered the land to the government and then officially terminated the project.

Later, on 9th of February 1996, His Divine Grace Srila Gour Govinda Swami Maharaj performed his glorious disappearance pastime, while narrating the mystery of the form of Lord Jagannath and divine pastimes of Sri Radha and Krishna. Thus after such sudden physical separation from his beloved spiritual master, he experienced great grief and desolation and at this state he also suffered his first (silent) heart attack.

Srila Gour Govinda Swami Maharaj had received three principal instructions from Srila Prabhupada, to translate his books from English into Odia, to build a temple in Bhubaneswar, and to preach in Odisha and all over the world. For the pleasure of Srila Prabhupada, fulfilling his instructions Srila Gour Govinda Swami Maharaj had established the ISKCON

centre with Sri Sri Krishna Balaram Temple at Bhubaneswar, extensively preached Krishna Consciousness throughout the world and along with translations of other literary works of Srila Prabhupada, translated Srimad Bhagavatam upto 5th Canto.

Thus after the glorious disappearance of Srila Gour Govinda Swami Maharaj for the pleasure of his Guru and Param Guru, Srila Sachinandan Maharaj aiming to continue his spiritual master's services, translated Srila Prabhupad's Srimad Bhagavatam (English version) to Odia and completed the 6th, 7th and 8th Canto. He translated Srila Gour Govinda Swami Maharaj's English book 'The Embankment of Separation' into Odia and published it as 'Sri Gaura Biraha Leela'. Srila Gour Govinda Swami Maharaj had instructed him to translate his Odia book 'Jñâna Vijñâna' into English, for which the translations had been completed by him ready for publication.

Then in the middle of the year 1996, an old sadhu more than 80 years of age, Srila Haridas Sen Babaji Maharaj (who was a 'naisthika brahmachari', a family descendant of Sri Chaitanya Mahaprabhu's associate namely Srila Sivananda Sen and the head of an old monastery of the Self manifested Deities of his beloved Sri Sri Radha Binodbihari Jiu at Mahanga, Cuttack) approached and revealed to Srila Sachinandan Maharaj about the supreme leela-bhumi of Lord Chaitanya Mahaprabhu, 'The Dandabhanga Leelabhumi', that was located at Chandanpur, Puri beautifully surrounded by two sacred rivers Bhargavi and Dandabhanga. He came to him with this request that he develop the pastime site and bring it to its right prominence.

However, initially after seeing the pitiable physical and social condition of the site he expressed his unwillingness for the services to Srila Haridas Sen Babaji Maharaj.

Babaji Maharaj then conveyed, "Sachinandanji, I have not come here by my own will. By the desire and direction of my Ista Deva Sri Sri Radha Binodbihari Jiu, your Guru and Param-Guru, I have been brought to you. It is the arrangement of Providence. Don't see the external form of this place. It is an inconceivable and supremely merciful Leela Bhumi of Sriman Chaitanya Mahaprabhu. Take up the opportunity for rendering services. Immediately once you have started the services, you will notice the merciful reciprocation of Sriman Chaitanya Mahaprabhu." At this point of time it reminded him about the prediction of his revered spiritual master Srila Gour Govinda Swami Maharaj, during the instruction to withdraw the University project which was exactly the same and thus created emotions in him and took up the services whole heartedly honouring it as the arrangement of Providence.

After the disappearance of Srila Gour Govinda Swami Maharaj he was half-heartedly continuing his government service. However, after the resumption of services at Dandabhanga Dham he resigned his government service in the year 1998 opting to go for voluntary retirement to fully dedicate all his time serving the Dham. During this time he was also offered O.A.S. (Odisha Administrative Services) deputation from the government of Odisha to join as the Temple Administrator of Sri Jagannath Temple, Puri. This offer was also humbly refused by him to serve the cause of Dandabhanga Dham.

For the overall development of the site in order to facilitate for pilgrimage, taking holy dip at the sacred rivers and provide the opportunity for bhajan and rendering various services residing in the Dham to one and all, he struggled immensely and faced a lot of hardships; but in the arrangement of providence through his tireless persistent loving efforts to bring the merciful leelabhumi of Sri Chaitanya Mahaprabhu to its right prominence he inspired many senior devotees who joined him for the transcendental venture.

Many more devotees and local people started to participate and dedicate themselves to the services of Dandabhanga Dham after being influenced by his preaching and pure magnanimous personality. Then for the smooth functioning of services he formed a society and named it as 'Sri Chaitanya Dandabhanga Leelakunjashrama' which conducted regular temple activities, mass festivals, preaching programmes, publication of books and various philanthropic activities. Also to facilitate the stay of devotees an Ashram was established at the sacred Dandabhanga Leela Bhumi.

In the year 1999, the state of Odisha was hit by a devastating Super Cyclone, killing thousands of lives and leaving many lakhs of people starving and shelterless. Under his leadership massive relief operations were conducted along the largely affected coastal belt of the state which included distribution of food (Prasad) and clothes to the needy, where he would personally go to serve them. Along with other devotees one such relief program was conducted at Ersama, Paradeep. After seeing such massive heartily relief work at an inaccessible place in Ersama near Paradeep the then Chief Minister of Odisha Shri Naveen Pattnaik, who had also come to visit the affected areas gladly embraced him on the site expressing his deep appreciation.

On 16th March, 2000, during the auspicious occasion of 'Nyastadanda Jayanti', many sanyasis, sadhus, senior vaishnavas and devotees from all over India and abroad had witnessed the great foundation stone laying ceremony for the proposed temple of Sri Sri Radha Gopinath, Sri Sri Gaura Nitai and Sri Sri Jagannath, Baladev, Subhadra Devi and

Sri Sudarshan Jiu at Dandabhanga Dham; where the *'Shila Nyasa'* was performed by the honourable king of Puri His Excellency Sri Sri Dibyasingh Deb Gajapati Maharaj.

On the 31st December 2000, a grand 'Sri Jagannath Millennium Sankirttan Padayatra' from Dandabhanga to Puri was conducted by him along with Srila Bhakti Swarup Damodar Swami Maharaj in the presence of thousands of devotees from all over the world. A huge pandal programme with cultural event and spiritual discourses by eminent personalities was organized at Puri Sea-beach (Gandhi Ghat) in the evening. Among other delegates the wonderful event was also graced by His Excellency Dibya Singh Deb Gajapati Maharaj and sadhus like Sri Chaitanya Charan Das Babaji Maharaj and Srila Haridas Sen Babaji Maharaj. The ecstatic Sankirttan by devotees continued over night welcoming the Sun of new millennium on the dawn of 1st January 2001.

In the year 2007, his great Vaishnavi mother who had brought him up under the vaishnava traditions and had been an inspiration to him since childhood, left her body. After her physical departure he developed the mood of true renunciation deep within his heart and would always seek to be immersed in 'aikântika bhajan'.

In the year 2008, he started giving initiation to long aspiring devotees in the bonafide Brahma-Madhva-Gaudiya Guru-shisya parampara in the lineage of Srila A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada and Srila Gour Govinda Swami Maharaj as per the injunctions of Sadhu, Guru and Shastra. Also in the same year, 'Sri Chaitanya Dandabhanga Leelakunjashrama' was legally registered under the 'Societies Registration Act' of the government, with him being its Chairman. He thus remains honoured as it's perpetual Founder Chairman.

Earlier, Srila Haridas Sen Babaji Maharaj had conveyed his desire to Srila Sachinandan Maharaj, that wherever he leaves his body he would like to be placed in Samadhi at Dandabhanga Dham. He had also said that if for any reason it gets delayed to bring his body from Mahanga, then to ensure the services of his beloved Deities Sri Sri Radha Binodbihari Jiu carry on uninterruptedly, he would like to be placed in Samadhi at Mahanga itself. Srila Haridas Sen Babaji Maharaj left his body during the night of Sri Gour Purnima in the Temple of Sri Sri Radha Binodbihari Jiu in the year 2009. After hearing this news Srila Sachinandan Maharaj reached the Temple of Mahanga but could not bring his body due to the scheduled festivities. Thus, Srila Haridas Sen Babaji Maharaj was laid to rest in Samadhi near the Temple of his beloved Deities Sri Sri Radha Binodbihari Jiu. However, Srila Sachinandan Maharaj had brought flowers from his Samadhi and thus the Pushpa Samadhi of Babaji

Maharaj was laid beside his own ‘bhajan kutir’ at Dandabhanga Dham in the presence of Srila Sivaram Swami, Srila Bhakti Bhrunga Govinda Swami and many other senior devotees.

After the acceptance of disciples and while rendering unhindered devotional services, he underwent various health issues. He suffered his second heart attack and brain stroke in the year 2009. Various reputed doctors from India and abroad regularly cautioned him about the criticality and severity of his health condition; following which in the coming years he suffered even more serious health complications and was taken to visit various places for his treatment like Delhi, Hyderabad, Bengaluru and Kerala. Inspite of all this, to everyone’s astonishment including that of the doctors, he miraculously not only survived the ordeal by the causeless mercy of Sri Sri Guru and Krishna but also with his broken health condition, he continued to render his selfless loving services to the Dham. He appealed to all of his God-brothers and God-sisters, well-wishers and disciples to come forward and take the opportunity/responsibility to push forward the development of the inconceivable leela-bhumi of Sri Chaitanya Mahaprabhu and to relieve him for his long cherished aikântika bhajan. However, his appeal remained unfulfilled, and till he was taken to the Bhubaneswar AMRI hospital for treatment in May of 2017, despite the critical health issues and his deteriorated physical condition, he still used to carry out various services such as preaching, giving classes, translating service, raising funds for maintenance and development of leela-pitha, managing day to day activities of Ashram, organising festivals, taking personal care of disciples both physical and spiritual, solving various legal and other issues of Ashram, replying to questions and queries from devotees personally via phone, messages or email; hardly taking any rest along with his uninterrupted personal bhajan.

During the Vyasa-Puja of Srila Gour Govinda Swami Maharaj in the year 2016, he made this humble offering to his most beloved spiritual master, “...O Gurudev, our humble prayers, that in the endeavour to ensure the uninterrupted spiritual progress of the sheltered disciples, the self volunteered suffering which we are undergoing, no matter how severe it might be, that those be received by us in this very life such that the next life may be completely bhajan oriented pure life soaked with transcendental Krishna Prema and be able to completely dedicate ourselves to render uninterrupted pleasing services at the lotus feet of your Divine grace, H.D.G. Srila Prabhupad and The Supreme Absolute Lord Sri Krishna.”

While in the hospital during May of 2017 he repeatedly conveyed to his disciples, relatives and doctors about his transcendental experience that, Srila

Prabhupada in his most effulgent form had personally appeared before him and said "...within twenty days you would be relieved of all the sufferings and would start a most active life; so return back to your place of stay". Thus he desired to be taken back to his place of stay amidst grand welcome of huge Sankirttan. Ten days after such revelation, he manifested his disappearance during Brahma-Muhurtta on the 27th of May 2017 and was rested in Samadhi at his tapo-bhûmi Sri Dandabhanga Dham amidst the presence of various followers, disciples, sadhus, vaishnavas, relatives, well-wishers and local people from surrounding villages. Just before placing him into Samadhi, when his abhishek was being conducted, it rained auspiciously (out of no-where with no trace of any clouds being seen in the hot clear sky, there being no rain at all for at least two weeks before and after the Samadhi), making everyone present, experience a pure sanctified feeling which moistened their hearts with deep vipralambha-bhâva (the feeling of intense separation). It also left everyone with an unexplainable transcendental feeling of his presence being noticed through his Samadhi at the Dham, providing guidance on the path of Krishna bhakti.

Srila Sachinandan Das Goswami Guru Maharaj dedicated his entire life in the loving transcendental services of Sri Sri Hari, Guru and Vaishnavas and by the supreme will of Lord Sri Chaitanya Mahaprabhu and Guru Varga was the chosen one for the manifestation and development of the Great Dandabhanga Leela Pitha. He will always be glorified and remembered by all the followers of Truth.

As the great Vaishnava Acharya Sachidananda Srîla Bhaktivinoda Thâkura has eloquently quoted in his glorification poem on Nama-Acharya Srîla Haridas Thâkura:

He reasons ill who tells that
Vaisnavas die
When thou art living still in sound
The Vaisnavas die to live and living try
To spread the holy name around!

Vaishnava Thâkura Srila Sachinandan Das Goswami Guru Maharaj Ki Jai!

Jai Sri Guru Parampara Ki Jai!
Hare Krishna! Jai Jagannâth!

⌘⌘⌘

Email and Facebook responses from devotees around the world after coming to know about the physical departure of Srila Sachinandan Das Goswami Maharaj on 27th May 2017:

'Dear Krishna Keshava Prabhu Pranams.

All glories to Srila Prabhupada. All glories to Sri Srimad Gour Govinda Swami. All glories to your Gurudeva and my very dear Godbrother His Grace Sripad Sacinandana Prabhu.

I am praying wholeheartedly for the welfare of all his disciples and followers, confident that I will again be blessed with the association of my dear brother, friend and eternal associate in my next birth in India, which has been predicted by our Gurudeva, to be our last birth for both of us, before we both join Sri-Sri Radha-Gopinatha's lilas in the service of our Gurudeva in Goloka Vrindavana (see my exchange below with our brother Jagadish).

So, please kindly convey my affectionate thoughts and blessings to all your Godbrothers and Godsisters in this time of grief.

For, what is more painful than the separation from a very dear associate of Sri Gaura and Sri Govinda, a Gaura priya-jana, a very intimate associate and maidservant of Srimati Radharani...?

So, feel free to reach out to me if you need any help or advice.

When I move back to Odisha, in a couple years from now at the most, it will certainly be easier to communicate.

Yet, in the meantime, let me know...

Jaya Sacinandana Gaura Hari
Jaya Jayadeva
Jaya Gurudeva
Jaya Prabhupada'

Dasa dasanudasa
Puskaraksa dasa

Email reply to H.G. Jagadish Pandit Prabhu :-

'Dear Prabhu Ji

Thank you for your message and for keeping me informed.

I pray that our dear brother and his disciples be taken care of, in their best spiritual interest.

Sacinandana Prabhu is so dear and so close to our Gurudeva that it is only a matter of Guru and Krishna's plan unfolding, so that he may keep serving them, as per Their sacred wish, in this life and the next (which will also be his last life, as Gurudeva asked him to kindly take one more birth to assist him) and eternally in Goloka Vrindavana.

Sacinandana Prabhu is so dear and so close to my heart, since 1986, when I first went to Odisha and when he first started to travel the following summer (in the Northern hemisphere) with our Guru Maharaja.

Jaya Gurudeva
Jaya Prabhupada'

Dasa dasanudasa
Puskaraksa dasa

❖❖❖❖❖

'Hare Krishna

All glories to Sri Guru and Gauranga! Please accept my humble obeisances.

Hare Krishna Hare Krishna, Krishna Krishna Hare Hare, Hare Rama Hare Rama, Rama Rama Hare Hare.

It is with great shock that I heard the news of Sripad Sachinandan Prabhu's disappearance. I have been thinking about him for the last ten days.

He has left a remarkable legacy and the work that I am sure will be continued to please Shree Guru and Gauranga Mahaprabhu.

"He reasons ill who tell that Vaishnavas die, When thou are living still in sound!

The Vaishnavas die to live, and living try To spread the Holy Name around!"

In this hour of deep pain, my thoughts, prayers and strength is with you all. It is a difficult time and I am not going to say that it will get better with time.

It has been about 21 years to Srila Gour Govinda Swami Maharaj's divine disappearance and not a day, not an hour and not a minutes passes away without His thoughts. I listen to His lectures every day and without a doubt he is always present and he always gives me the advice I need for that day, that hour or that minute.

I am sure a great vaishnava like your Guru maharaj will always be with you and guide you at every step. I still remember him telling me, my dear sister, my eternal sister, though I am not qualified for these kind words but he was always very affectionate and kind.

There is a great emptiness left by his physical departure, but I am certain that the strength of the love that you shared with him, will get you through this difficult time. May the kindness, love and his teachings of Krishna Consciousness and his Guru Bhakti continue to spread.'

Lowly servant in the services of Sri Guru

Sadhika mataji

❖❖❖❖❖

'My sincerest condolences at your great loss. May your father's soul rest in peace….'

Sunil Bhagwani

❖❖❖❖❖

'My dandavat pranams. All glories to Sri Sri Guru and Gauranga.

My heartfelt condolences. This news is coming like a shock. Though I have not been much in touch in the last few years, there had always been the comfort of such a great soul as Sachinandan Prabhu living in our greater vaishnava community.

I pray that he keeps a watchful eye on us.'

Dasanudas,
Sadananda das

❖❖❖❖❖

'All glories to Maharaja!'

Chandra Myers

❖❖❖❖❖

'I am sorry to hear about the departure of my dear godbrother.'

Gunacuda Dasi

❖❖❖❖❖

'My dandavats to our dear gurubhai, dearmost disciple of our beloved Srila Gurudeva. All glories to Sripad Sacinandana prabhuji.'

Janeshwar Dasa

❖❖❖❖❖

'Jaya Sachinandana Prabhu! Huge gratitude for your mercy! How will Dandabhanga develop now? Who will worship Gauranga-shila? Great pain and emotions'

Avantika Nick

❖❖❖❖❖

'All glories to Sacinandan Prabhu.

I'm most grateful for what association he gave to us.

Although it is very sad for us we pay tribute and I do believe his destination will be very fortunate 💚'

Anjali Dasi

❖❖❖❖❖

'My humble Dandavat pranam on his lotus feet.'

Jeetendra Pathy

❖❖❖❖❖

'Dandavat pranams to Sachinandan Prabhu. Although I'm very sad that he has left us, this is another glorious departure from this world by a glorious Vaisnava. Haribol!'

Murari Dasa Dasa

❖❖❖❖❖

'Hare Krushna thanks Sachinandan Prabhu in your last message of February you describe that at present Doctor around India and abroad expressing their surprise about you still alive....finally you said to me that Krushna has his own plan of action ...Hari will take care if our call to Hari from the core of the heart. Then you went to be hospitalized.

Hare Krushna. Jai Sri Sri Jagannath Swami......thanks for your long friendships.....missing you. Srila Prabhupada during his stay in Bubaneswar use to calling you Funny Boy now finally you enjoying the pure association of your Saviour Srila Prabhupada...Pranam dear Sachinandan condolences to your greatest Family.'

Mandali Bhadra Dasa (Teo Matteo)

❖❖❖❖❖

'Srila Prabhupada ki jai!'

Robert Hartman

❖❖❖❖❖

'My koti koti pranams to Sri Sachinandan Prabhu on his re-union with our eternal master Srila Gurudeva. Prabhuji has always been very kind to me. Thank you so much. You will always remain in my heart & thoughts.'

Rob Elings

❖❖❖❖❖

'I lost the opportunity to have one more darshan of him. But happy that I was one of them to have the blessings of him.'

With regards
Saroj Laxmi Singh

❖❖❖❖❖

'My pranams to my dear older brother Sachinandan Prabhu. We will greatly miss you.'

Madhavananda N Krishnakund

(Facebook Post: Madhavananda N Krishnakund is feeling Sad).

May 27, 2017

I just got some sad news. I've heard that my very senior godbrother Sachinandan Prabhu left his body today in Bhubaneswar Dham at the hospital at 3:30 in the morning. There were three devotees with him doing kirtan when he passed away. Afterwards they put his body in samadhi at Dandabhanga Dham. I haven't heard any other details.

Sachinandan Prabhu was like a big brother to myself and many other godbrothers and godsisters. He was very devoted to our Guru Maharaja Sri Srimad Gour Govinda Swami. Sachinandan Prabhu was the first person in Odisha to take shelter of our Guru Maharaja and begin assisting him.

At that time Sachinandan was a student and used to ride Gour Govinda Maharaja around Bhubaneswar on the back of his bicycle. He assisted our Guru Maharaja in his very earliest days of preaching in Odisha and establishing Srila Prabhupada's mission there.

Sachinandan Prabhu was present in Bhubaneswar in 1977 when Srila Prabhupada came there. Sachinandan was translating for him sometimes and got personal instructions from Srila Prabhupada.

When Srila Gour Govinda Maharaja started traveling all over the world, Sachinandan Prabhu was one of his main servants. In his later years Sachinandan took up the project of Dandabhanga Dham in Odisha, revealing and restoring the sacred place where Lord Nityananda broke Mahaprabhu's danda as they were coming into Jagannath Puri.

It's painful and hard to realise that I won't be able to go to visit Sachinandan Prabhu any longer and take his blessings and help with my guru-seva.

He will live on in the heart of the devotees who know and love him, in his disciples, and in Dandabhanga Dham in Puri.

Dear Sachinandan Prabhu my sahasra koti pranams at your lotus feet. Thank you for all of the blessings and encouragement you showered on this fallen little brother of yours.

Sri Sachinandan Prabhu ki jaya!

Srila Gour Govinda Maharaja ki jaya!

Srila A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada ki jaya!

Srila Bhaktisiddhanta Saraswati Thakur Prabhupada ki jaya!

Sri Dandabhanga Dham ki jaya!

Sri Nityananda Prabhu ki jaya!'

Madhavananda Das

Hari Pārsada Dās - The first student is always special for the teacher. Definitely Maharaja will give him all protection and provide him a place and service close to his heart _/\ò_.

Rajendranandana Das – 'I'm very sorry for your loss, Madhavananda prabhu. We know there's nothing more painful than the separation of the Vaisnavas. May Sachinandan prabhu's words stay in your heart by your Guru Maharaja's mercy.'

Jasodevi Dasi – 'Oh I am very sad to hear this. I hadn't seen Sachinandan Prabhu for many years but remember he was so so kind, and completely devoted to serving Gurudeva. Such an amazing devotee.'

Csepko Miroslav – 'Last time I have seen him getting herbal treatment in DandaBanga....and we were remembering time with Srila Gour Govinda Maharaj and we took few photos.....Joy Nitai mercy miracles. ..'

Padaseva Dasa – 'I pay my prostrated obeisances at the lotus feet of His Grace Sachinandan Prabhu. He got the blessings of His Holiness Goura Govinda Swami Maharaja and thereby the whole Guru parampara ending at the Supreme Personality of Godhead. I pray for his Mercy upon me.'

Michael Duncan – 'Sri Sri Radha Krsna. All glories to Sachinandan Prabhu. All glories all glories all glories. A Wonderful Devotee with an outstanding Guru Maharaja Thakura, Sri Srimad Gour Govinda Swami Maharaja. God Bless. All the Best. Gauranga Nityananda. Haribol.'

Subhanana Devi Dasi – 'My pranams to H G Sacinandan Prabhuji. He will continue serving Srila Gurudev in the spiritual world.'

Krishna Priya – 'In March 2016 I had the great blessings to visit beautiful Dandabhanga Dham and meet Sachinandan Prabhu. He treated all of us with genuine hospitality and care. I was so appreciative of the peaceful environment and his love and dedication to serving the Vaishnavas. I am so thankful that I had this opportunity to meet him although brief. He had so much love for His Holiness Srimad Gour Govinda Maharaja and Srila Prabhupada when he spoke he became filled with enthusiasm.'

Anjali Dasi – 'Beautiful tribute for a true Vaisnava. Jaya Sacinandan Prabhu. Thank you for your kindness.'

Prema Manjari – 'Hare Krishna, nothing more painful than the separation of the Vaisnavas. He one time came to Bali Indonesia for Kalinga Bali Yatra on 1992. May he always in Gurudeva seva.'

Samihan Das – 'We lost one of our senior god brother, who was so dear to our beloved Gurudev, I personally feel a great loss.'

Suniti Sharma – 'So sorry to hear but as the kirtan was going with 3 devotees he was very fortunate soul. With his Guru Maharaj and Srila Prabhupada, Jai.'

❖❖❖❖❖

Hare Krsna. Dandavats pranam. Jaya Srila Prabhupada. Jaya Srila Gour Govinda Maharaja. Jaya Patitpavan Srila Gurudev.

His Grace Srila Sacinandana Goswami has left this mortal frame already one year ago. What a great loss to the vaisnava community, his fortunate disciples, his own family and for so many people as well.

Being a conditioned soul, full of anarthas, weak due to being deprived of the mood of service to the vaisnavas I do not have the vision to appreciate the real position of sadhu vaisnava, guru vaisnava.

So many times Srila Gurudev helped me, sharing his time, deep wisdom and practical advice always with a good and simple heart. He was also the abode of excellent qualities like patience and tolerance.

The Lord has called him and sometimes I wonder if maybe he is a dwelling from the spiritual world that was deputed in this “morbid” material world (in his own words) to spread the mission of Lord Sri Krsna Caitanya.

I know he may be eternally present in the holy Dandabhanga Dham so we may call him out and pray to him from there and elsewhere for guiding us to the lotus feet of Krsna.

Srila Gurudev always emphasized keeping a cool-headed attitude and surrender to Krsna.

He said to me:

- Have faith in the holy name of Krsna
- Surrender to the holy name
- Beg mercy of the holy name

I hope one day I will understand and apply all his simple instructions so by the service to sad-guru and surrender to the master the material energy make me journey safe and peaceful by the grace of Hari Guru Vaisnava.

Thank you also to his disciples, my godbrothers to have tolerated all these years my very disturbed and immature behavior.

Aspiring servant.
Abhayacaranaravinda Das Das.
New Mayapur, France
30th March 2018

❐❐

HARE KRSNA

DEAR SACINANDANA PRABHU MY PRANAMS TO YOU.

I THINK OF YOU OFTEN AND AM GREATFUL FOR YOUR VERY GOOD ADVICE TO ME OVER THE YEARS , THE BEST ADVICE YOU GAVE ME WAS THE ADVICE YOUR UNCLE TOLD YOU WHO GUIDED YOU IN YOGA " LOVE ALL AND HATE NONE " I TOLD THAT TODAY TO SOME DEVOTEE FRIENDS , YOU HAD A LOT OF WISDOM AND YOU ALLOWED ME TO RENDER SERVICE TO THE HOLY DHARM OF DANDABHANGA AND TO LIVE THERE EVEN I WAS NOT QUALIFIED YOU ALWAYS INCOURAGED ME IN MANY WAYS AND YOU SEEMED TO KNOW SO MUCH EVEN YOU WARNED ME ABOUT GOING TOWARDS SEX LIFE YOU TOLD ME THAT YOU WERE INFORMED THAT I WAS IN TROUBLE AND THAT WAS TRUE , SOON AFTER I GOT MARRIED , RECENTLY I SAW YOU IN A DREAM WERE YOU TOLD ME THAT SRILA GOUR GOVINDA SWAMI TOLD YOU TO STAY WITH HIM AND THE DEITY THERE WAS LIKE RADHA GOVINDA DEITY IN JAIAPUR AND DEVOTEES WERE PICKING BALA LEAVS FROM POTS . IN THE THE 25 YEARS I KNEW YOU I TRIED MY BEST TO SERVE YOU LIKE A YOUNGER FAMILY MEMBER AND LOVED YOU ALSO . PLEASE WATCH OVER THIS FALLEN SOUL JAGADISH PANDIT DAS AND LETS SEE IF WE MEET AGAIN NEXT LIFE , WITH FOLDED HANDS I OFFER MY PRANAMS TO YOU .

YOUR BROTHER AND FRIEND
JAGADISH PANDIT DAS
(AUSTRALIA)

(YOU MAY TRANSLAT AND ALSO PRINT IN ORIYA)

⌘⌘⌘

Dear Sachinandana Goswamiji,

Please accept our humble obeisances. All glories to Srila Prabhupada.

All glories to your divine grace.

We had the greatest fortune of getting your rare association at the Leelakunjashrama in December 2016. In spite of your terminal illness, you took enormous interest and effort to meet with us and give nectarean instructions. Although physically challenged and in pain, your mind was fully Krsna conscious and you were extremely enthusiastic about narrating Krishna's glories. We will forever cherish your discourse and try to follow your instructions, in which you described how Krishna is the source of everything spiritual and material, and that He is the knower of everything. Hence, whatever we seek, can be found in Him alone. Krishna's instructions in the Bhagavad Gita are complete and absolute. With just 15 minutes of your association and instruction, you gave us a glimpse of perfection in Krishna Consciousness.

All glories to your divine grace.

Your insignificant servants,
Prema Gaurasundar das, Kunal, Yamini

⌘⌘⌘

Sometimes I wonder, am I really so fortunate to have association of a rare Vaishnava saint like our beloved Gurudev?

Actually in this world filled with cheaters, a person like our beloved Gurudev, with such purity and spiritual brilliance is really to be accepted with a lot of disbelief.

The aura of Srila Gurudev's personality was absolutely unmatched and he could be distinguished easily in a crowd with his extremely positive vibes surrounding him and his remarkable humility. There is a saying in Odia, 'sadhu je malay pabana, kastha ku karai chandana'. This roughly translates to 'a saint is like an auspicious breeze who turns a normal wood into sandalwood '. I could always remember this saying on seeing the all auspicious face of our Srila Gurudev. I could feel a cool breeze blowing in my mind on seeing his extremely calm, serene, dignified and Godly face. His eyes were like that of a bird hatching it's eggs, who would be looking outward apparently but all it's focus would be on the eggs. For Srila Gurudev all his focus was on his eternal love, Lord Sri Krishna. I have never heard him speaking about anything else other than Hari katha. He would be constantly engaged in the service of the Lord in some way or other every moment. He was absolutely surrendered onto the lotus feet of Krishna and his revered spiritual master Srila Gaura Govinda Swamy. Their instructions and services were like life air to Srila Gurudev. Therefore he was the dearest disciple of his spiritual master and Srila Prabhupada was also very fond of him. They had bestowed him with special responsibility and special powers to carry out their mission of spreading Krishna Consciousness.

Srila Gurudev had immense patience and humility. In spite of being highly occupied with the huge responsibility of managing the Dandabhanga Ashram and it's devotees

he would always patiently answer even an ignorant and insignificant kid like me. He would never dismiss any person as useless or immature. He would explain all the answers to even the most insignificant person he meets very patiently and with sincerity. He would just do everything possible on earth to bring someone to the path of Krishna Consciousness.

Srila Gurudev was intimately connected with his disciples even when he was staying far away from them physically. He would constantly appraise me about the shortcomings in my spiritual life when I was staying away from him in Mumbai. It was as if he was watching me even from such a long distance. He was aware about certain qualities in me with such clarity which even I didn't know about unless he told me about them. Although he was bestowed with immense spiritual powers of knowing the past and future of anyone he met but he would never make a show of it to earn cheap popularity and money. He would never make a show of his extra ordinary powers unless they were required for the spiritual progress of the disciple. To others he was just an ordinary person as that's what he always choose to be.

There are multiple instances in his life when he rejected money and incoming opportunities just because they required him to slightly compromise with his principles. Although he was known to many reputed personalities of the state and could have asked them for financial help to build the Ashram easily, but he never did so because that required him to compromise with his principles of Krishna Consciousness laid out before him by his beloved spiritual master. Even though he had to take immense physical and mental stress to sustain the ashram by selling his own private properties sometimes, but he never choose to take help from inappropriate sources.

He was so immersed in the services of the Lord that he wouldn't care for his health much. Although he lived almost every day of his life with extreme physical and mental stress but he appeared very

blissful under such circumstances. All this was possible because of his pure love for Lord Krishna. At the later stages of his life he was diagnosed with multiple organ failures and serious disorders like heart and brain strokes. Almost all the doctors who examined were surprised to see that he was still alive with so many serious disorders in his body and it was a case of medical miracle to all of them. This was possible because of the mercy of the supreme Lord Sri Krishna who was always in his heart and who wanted him to accomplish special goals through him.

Srila Gurudev was entrusted with the responsibility of serving the great Dandabhanga dham by his revered spiritual master and that was what he did with great devotion till the end of his life. I would thank the supreme Lord Sri Krishna again and again for giving me an opportunity to meet my dear Gurudev and render services at his feet. I must say I am extremely proud and fortunate to have lived in the same time when Srila Gurudev breathed on the earth. I feel extremely blessed to have been a part of the inconceivable Dandabhanga lila of my revered spiritual master. And I am extremely honored to get this opportunity to glorify Srila Gurudev, who was such a bright star of the Vaishnava tradition, on his holy disappearance day.

My heartiest gratitude to Srila Gurudev for providing me an opportunity to serve him in this life and my most humble obeisances at the lotus feet of my revered spiritual master,

Jai Srila Gurudev,
Jai Srila Gaura Govinda Swami,
Jai Srila Prabhupada,
Jai Sri Krishna and
Jai Jagannatha Swamy

(Rakesh Dash)

⌘⌘⌘

Nama Om Vishnu Padaya Krishna Prestaya Bhutale,
Srimate Srila Sachinandana Goswami Maharaj iti namine

Oh Dear worshipable Srila Gurudev,

Please kindly accept my obeisances.

I have got the rare opportunity to get the Darshan of Srila Gurudev at Dandabhanga Dham for the first time. It was totally a different experience to see and hear directly from Gurudev who is the personification of unconditional love and care. His every word and action were filled with motivation for developing Krishna Prema.

His simple way of living, serving his Gurudev and Krishna, preaching about Krishna is heart touching and inspiring. Even his bodily condition was not very well, he has spent every moment preaching Hari Katha as a service of Srila Prabhupad and Krishna.

He has the vision to see within and without. I could remember the day, when he saw me, with a very loving voice asked: Are you doing your Japa regularly? Being so fallen and ignorant, I just answered yes, and then he described me the meaning of Japa is not just to externally complete the rounds but to do Japa by placing our heart and mind on Krishna and Gurudev.

Oh Dear Srila Gurudev, Please kindly bestow your mercy upon this offender and the most fallen soul, so that I can truly engage in whatever little service with loving devotion for your pleasure without committing any offenses. I beg your forgiveness for all the offenses and mistakes.

All glories to Srila Sachinandana Gurudev Maharaj!!

(Madhumita)

❐❐

Hare Krishna & Dandavat Pranam,

Myself Nrusingha Das the ever servant of Srila Gurudev Sachinandan Das. First of all my obeisance & bow my head to the lotus feet of Srila Gurudev. By the way already 11 months gone only one months to go to reach the first disappearance day of our prime-revered Gurudev. Now the Holy field DandaBhanga Dham became silent, everything seems to be tranquility, the Ashram-boarders, the devotees of Ashrams, all are hopeless & helpless having the absence of our God-Father. Anyway the Absolute Truth will be the ultimate. Having a little proximity with such tremendous pious soul, I became proud of myself & get initiated by him in 2014. Guru is not a physical form, we count him from our narrow mind, Guru is Energy. He has no drawbacks, free from vice with impeccable character. He possesses phenomenal energy, radiance and attraction associated with Yoga. And we experiences this glow and attraction in the Guru's company and feels good. He is simple, kind hearten, compassionate, lovable & amicable, always passionate for Krishna...Krupa, always advice us to meditate. Keep on....Japa....Chant-Hare..Krishna....try to your best. He is the fountainhead...Satyam Shivam...... Sundaram. Last not least my personal request to all Guru brothers & fellows associate with Ashram get together & cooperate to get it memorable. Please pardon me, if mistakes.

Eventually I want to say from my inner heart Jay Srila Gurudev, All Glories to Guru Gouranga.

Thanks to all
Hare Krishna....
Yours Nrusingha Das

⌘⌘⌘

nama om visnupadaya guru presthaya bhutale
srimate sachinandana swamin iti namine

nama om visnupadaya krishna presthaya bhutale
srimate goura govinda swamin iti namine

nama om visnupadaya krishna presthaya bhutale
srimate bhaktivedanta swamin iti namine
namaste saraswate devei gouravani pracharine
nirvisesa sunyavadi paschatya desa tarine

vancha kalpatarurvyascha kripasindhuvya eva cha
patitanam pavanevyo vaisnavevyo namoh namoh

My heartily dandavat pranam to you prabhuji on your Vraja vijaya day. I really really missing you soooo much. Always you gave me lot of love. You are very dear son of our Gurudev. I always love you. I remember everyday if he not see you or talk with you he not like to eat even. And for you now we all able to see his Vigraha form in world either some kali chela don't want to make his Vigraha or even put in Bhubaneswar. Your devotion to Gurudev and his blessing all successful done. You are only one who did hard work to save front land of our Iskcon Bhubaneswar temple. Either government already broke for road construction. All this seva you did for Srila Prabhupad and Gurudev. You also got blessing from Param Gurudev Srila Prabhupad. We are really glad to be your younger brother and servant Prabhuji.

Your glory is lot to write here for me. Only one thing I writing to know everybody that I saw in my eyes. Once Srila Sripad Maharaj came to Bhubaneswar few days and the day he left we all devotees went to airport with him we did Kirtan and Maharaj gone into the flight and flight start move already and that time Sachinandan Prabhu came to airport and told very sorry I was busy so I am late. We told but Maharaj already gone and look the plane going already. But Prabhuji told no I have to touch his feet. We were very surprised he went inside airport and told them my teacher in plane I have urgent to meet him. Immediately they call the pilot and pilot return back the flight. We all were very surprised how is possible? He was tourism officer so he has the big power and the love to Guru and Vaishnav everything is possible for him.

Prabhuji please please bless me and forgive me my offence then I can serve to Gurudev like you. vaisnavera avedane krsna dayamaya. e hena pamara prati havena sadaya. Again and again I offering my heartily pranam to your lotus feet. *your fallen younger brother*

Purandar Acharya das

⌘⌘⌘

om ajnana-timirandhasya jnananjana-salakaya
caksurunmilitam yena tasmai sri-gurave namah
namo-om-visnu-padaya-krsnapresthaya bhu-tale
srimate sachinandana goswami iti namine

Dear Srila Gurudev,

Please accept my most humble obeisances at the dust of your lotus feet.

All glories to Srila Bhaktivendanta Swami Prabhupada.

All glories to Guru parampara in Bramha Gaudiya Sampradaya.

Dear spiritual father, I am very unqualified to say anything about you and I cannot claim to know your glories completely. But still I will humbly try to say something that inspires me so much from you.

Dear Gurudev, what is my qualification that you are so compassionate on me?

Although I am such a great fool, hard core sense gratifier still you are so loving and caring to me.

My problem is that my pot has holes. You are giving me so much; it's my problem that I am not able to withhold it.

Last 2 years, it has been many times that you have instructed me through your teachings. I am so indebt to you. I cannot repay it back.

"O, spiritual master, O giver of divine wisdom, O friend of the fallen, you are the giver of your own bliss and you are the only ocean of mercy. Although dwelling in Vrindavana, you have descended for the welfare of fallen souls like myself and you are preaching the divine love of Radha for Krsna. Please be kind upon me"

"O, beloved spiritual master, you are always in the presence of the cowherd girl Radha, the daughter of king Vrishabhanu. Please award me service at your lotus feet, which are proprietors of devotional service birth after birth."

Dear Gurudev you definitely are krsna-krpa-sri-murti, 'the embodiment of Krsna's mercy'

You are svarupa-shakti-pusta-parikara, 'empowered by internal energy of Lord'

You are Mukunda Prestha, 'very dear to Lord Mukunda'

You are Gaura Priya Jana, 'very dear to Lord Caitanya'

You are Nityananda Prakasha, 'a manifestation of Lord Nityananda'

You are Radha Priya Sakhi, 'an intimate maidservant of Srimati Radharani'

You are Radha Priya dasi, 'a dear girl companion of Srimati Radharani'

It is my greatest fortune Srila Gurudev that I got your personal association physically. I could know about you in year 2015 through my elder brother Sumit. I really thankful to my brother that he gave me such a wonderful gift that changed my life completely. It was my brother grace, he introduced me to your teachings, books, and lectures. Now I am trying to follow your instructions. I do Japa, kirtan with my mother and sister. They are also trying to please you and Krsna. They are also very much thankful to you.

Again, again and again I offer my unlimited dandavat pranam to you……

I beg to you please forgive me again and again for ton of offences I committed at your lotus feet, listening to my stupid mind, misunderstanding everything about you. Still you are an ocean of mercy and extended your mercy on me. How can I ever repay my debt to you, Srila Gurudev??

Srila Gurudev ki Jaya….

Ananta koti Vaisnava ki Jaya…..

Your lowly aspiring servant, in need of mercy,

Gudul(Sudesh Kar)

Always missing your personal association physically.

Hari Bol , Jai Sri Krsna Balaram

⌘⌘⌘

All glories to Srila Gurudev and Gauranga!
om ajnana-timirandhasya jnananjana-salakaya
caksur unmilitam yena tasmai sri-gurave namah

Oh my dearest and most beloved Srila Gurudevji, kindly be merciful to accept my thousands and thousands of humble obesiences at Holy dust of Your Divine Lotus Feet.

It was in the year 2014 in the month of March at Your house that this most degraded offender had the rare privilege of having the first darshan of Your Divine Personality who descended from Krishna Loka out of Your own sweet will for the mere deliverance of the conditioned jivas suffering here in this material world since time immemorial.

Dear Gurudevji, I can see no other reason except Your causeless mercy on the fallen and conditioned jivas to take them out of the material ocean of nescience and take them back to Home, back to godhead and among these jivas I am the most fallen, degraded, betrayer and offender. Gurudevji I accept that I have never followed Your instructions As It Is and have committed innumerable offenses at Your Lotus Feet time and again but inspite of my committing all sorts of offenses, You have been my saviour always and have never forgotten to bestow Your blessings and have merciful glance upon me.

I thank You from the bottom of my heart to always guide me, instruct me and for being there with me always on the path of Spiritual progress. I beg at Your Lotus feet to kindly bestow Your blessings and to all the Vaishnava Acharyas, to their Supreme Lordships Sri Sri Gaur Nitai, Sri Sri Radha Gopinath, Sri Sri Krishna Balaram , Sri Sri Jagannath, Baladev and Subhadra Maa to kindly be merciful upon me and shower their causeless mercy so that the feelings of pretension, lust, enviousness, greediness, sense gratification and all other sorts of material attachments which are there in my heart since time immemorial be completely destroyed at once and thereby the mood of rendering loving services at Your Lotus Feet be arisen which could enhance Your pleasure. Dear Gurudevji kindly be merciful and have Your compassionate loving glance upon me always. Please always guide me, instruct me and be there with me on the path of Spiritual progress.

Aspiring to become a speck of the Holy dust at Your Divine Lotus Feet.

Your undeserving servant of the servants

Vishakha Devi Dasi

⌘⌘⌘

om ajñâna-timirândhasya jñânâñjana-salâkayâ
caksur unmîlitam yena tasmai srî-gurave namah

nama om visnu-pâdâya krsna-presthâya bhû-tale
srîmate sacinandana dâsa gosvâmin iti nâmine

nama om visnu-pâdâya krsna-presthâya bhû-tale
srîmate gaura-govinda-svâmin iti nâmine

nama om visnu-pâdâya krsna-presthâya bhû-tale
srîmate bhaktivedânta-svâmin iti nâmine
namas te sârasvate deve gaura-vânî-pracârine
nirvisesa-sûnyavâdi-pâscâtya-desa-târine

jaya srî-krsna-caitanya prabhu nityânanda
srî-advaita gadâdhara srîvâsâdi-gaura-bhakta-vrnda

hare krsna hare krsna krsna krsna hare hare
hare râma hare râma râma râma hare hare

Heartily prostrated dandavat pranams to our most beloved, prime worshipable Srila Gurudev.

Srila Gurudev, it is definite truth that your Divine Grace had come to this material world out of the own desire of your Divine Grace and out of unlimited compassion to help the fallen conditioned souls. Your Divine Grace spent gallons and gallons of spiritual blood for our spiritual progress and also immensely struggled yourself and yet provided us everything from food, clothing, shelter, education, medical treatment, legal help, to advice and guidance on every step with Krsna Prema as the sole goal.

By the mercy of your Divine Grace along with Hemanga Mahaprabhu Prabhuji a brief life story of your Divine Grace has been offered earlier in this Smaranika. We have managed to write only a very few of the unlimited sublime pastimes of your Divine Grace. It is our heartily desire to write in more detail including other wonderful pastimes such as darshan of Lord Shivaji; reciprocation with Sri Gopal; transformation of notes to Divine notes during glorification of Srimati Radharani; drowning unconscious in Mahodadhi; story of crab; jumping inside crocodile pond; saving fishes and animals; stopping the fierce bull fight; head in the mouth of Khairi the tigress; who is the reborn Jambaban?; only two knots in a thread; rudraksh falling from space; struggle and hardships for

ISKCON Bhubaneswar; hardcore dacoits clearing the way in Mayapur; breaking the nose of a French student and her subsequent apology; deep love for one and all; accepting great risks for the pleasure of Sri Sri Guru and Krishna; doctor using hammer to extract solidified bone marrow and many more. However, in this offering, would beg mercy to kindly enable me to write briefly about what happened between 17th and 27th of May 2017.

"Srila Gurudev was under critical care in Amri hospital with all doctors stating his condition to be life-threatening, which they had been saying since years anyway. However, Srila Gurudev would still eat himself or with assistance of devotees, would speak with devotees discussing various topics, would extensively use his mobile for preaching, speaking with devotees, replying to their queries and questions using WhatsApp, as advised by doctors Rasbihari Prabhu (his personal servant) would find it tough to keep away his mobile from him. From observing externally, though he appeared very ill, finding it difficult to stand and walk, his constant speaking with us, made us hope he would remain with us for few more years. He was just 63 years running then.

Right since the morning of 17th of May 2017 Srila Gurudev spoke with many of his disciples. Throughout that day he repeatedly conveyed to his disciples, relatives, well-wishers and doctors that His Divine Grace Srila Bhaktivedanta Swami Prabhupada in most effulgent form had personally appeared to him during brahma muhurtta time and instructed him to return back to his place of stay and had assured him that within 20 days he would be relieved of all suffering and would start a most active life.

Srila Gurudev was desperately expressing his desire to arrange for his discharge from hospital to everyone, narrating the incident with Srila Prabhupada. He desired to be taken to his place of stay amidst grand welcome of all his disciples performing huge Sankirtana. He would also indicate about four fruits, first dry mosambi, second dry apple, third half ripen guava and fourth ripen papaya.

Among others, in the afternoon, (his senior Godsister) Her Grace Devaki mataji along with (his sister-in-law) Rubi Mataji had come to meet him. He asked them as to why did they take the trouble to come and meet him. Devaki Mataji said to him that whole life he had rendered selfless services and now to allow the disciples to serve him and gain some mercy. She asked me to give him the 'abhishek jala' of Natkhat Gopal the beloved Deity of Srila Gour Govinda Swami Maharaj. As per diet restrictions, it was requested by me to take only a few drops but he insisted and took the entire half glass exclaiming Gopal's Charanamruta! He then narrated to them about the experience he had during the brahma muhurtta time, to which Devaki

Mataji said that it was all auspicious to have the darshan of Srila Prabhupada and there is no reason for any worry.

He had entrusted one of his siksha disciple Sumit Kar Prabhuji the responsibility to get him discharged from hospital seeing that his sons and disciples were not eager about it. However, to the disappointment of Srila Gurudev, it became quite late by the time Sumit Prabhu had arrived along with another siksha disciple Sachidananda Prabhu. At that time, Hemanga Prabhu, Rasbihari Prabhu, Madan Gopal Prabhu and myself were present in the room when the gastroenterologist Dr. Ashutosh Mohapatra who was a good admirer of Srila Gurudev visited at around 5:00 p.m. The doctor making his investigation made him count fingers and say the time in the clock. Answering which Srila Gurudev had a big laugh and said that doctor was testing him. Insisting to get discharged, he narrated to the doctor about the sublime experience he had with Srila Prabhupada. At that time a wonderful incident between Srila Gurudev and a senior heart surgeon Dr. P.V. Suresh, Narayana Hrudayalaya, Bengaluru was narrated by me. Srila Gurudev then sulkily said that everything was known to me but was not saying anything for the case of his discharge. Then Dr. Ashutosh Mohapatra asked him again about his decision to get discharged to which Srila Gurudev very gravely replied in the affirmative stating Srila Prabhupad's assurance. The doctor then agreed for discharge having faith in his words but said it was already late and discharge procedure could not be completed that day, after hearing which Srila Gurudev became extremely disappointed.

To cheer up Srila Gurudev, Sumit Prabhu arranged for few rounds of walk in the huge corridor of the hospital making him seated comfortably on a wheel chair, where he shared some nectar with us.

Back in the room at around 8:00 p.m., with Hemanga Prabhu and Rasbihari Prabhu seated on either side of Srila Gurudev, his feet were massaged by me to keep them warm as suggested by Rasbihari Prabhu. Srila Gurudev asked me to apply Navratna cool oil on his head. I took some oil in my palm and applied on his head. He asked me to add more oil. I took some more oil in my palm and applied on his head. He said to me, such small amount like frog urine would not work and to do as Rasbihari does. I then poured some oil on his head directly from the bottle and gave a mild massage after which he was quite satisfied.

He remembered all his disciples and both of his sons and spoke to a few of them over mobile phone. He then asked me to say the sloka 'kârpanya-dosopahata-svabhâvah'. I looked at Hemanga Prabhu who was chanting sitting beside him. He asked Hemanga Prabhu to say the sloka. Hemanga Prabhu said the sloka and opened it in

his mobile. Srila Gurudev read the entire sloka with its meaning himself holding the mobile. After that Srila Gurudev asked Hemanga Prabhu to recite the sloka 'vaidyo narayano hari' which he used to say before taking the medicines.

He then said to me to bring some Prasad as he was hungry. After some delay a fresh bowl of nicely cut apple had arrived and I had started to serve Srila Gurudev when Rasbihari Prabhu asked me not to give them as per hospital diet restrictions. I said "Gurudev, I am giving these, as you said, doctor had recommended this", to which Srila Gurudev strongly interrupted Rasbihari Prabhu and said "…Srila Prabhupada has said to me, Krushna Keshav, I will take all of it" and he accepted the offering to his full satisfaction and repeated "Krushna Keshav, I will take all of it, Krushna Keshav I will take all of it". After he had accepted almost everything he just became still, while his face turned towards Hemanga Prabhu and Rasbihari Prabhu and would not respond to us. We remained loudly chanting the holy name. The doctors came and he was rushed to the intensive care unit. In my humble opinion, His Divine Grace Srila Gurudev had already entered Samadhi state at that very moment. In the I.C.U. as a special case they allowed Srila Prabhupada's Kirtan which was being continuously played next to him along with devotees taking turn to stay close to him and chant. Including the hospital, kirtan and yajñas were performed at various places in India and abroad and continuous uninterrupted Kirtan was being performed at Sri Dandabhanga Dham from 17th to 27th of May 2017. Clinically on 27th May 2017 during Brahma-Muhurtta time he manifested his disappearance in his beloved place of sacred ekâmra- ksetra, Bhubaneswar.

From hospital he was taken to his place of stay at Bapuji Nagar which was also his Bhubaneswar preaching head-quarters, where he was greeted by huge Sankirtana by his disciples, followers and all those who had gathered for final special darshan. After some time he was then taken to ISKCON Bhubaneswar where he received the garland of mercy from his most beloved spiritual master Srila Gour Govinda Swami Maharaj and then proceeded to Dandabhanga Dham.

At Dandabhanga Dham a question was raised whether he needed to be rested in Samadhi or to be taken to Swarga Dwar which was his recorded desire to his sons and few disciples as he considered himself unqualified for Samadhi. As per the divine arrangement of The Supreme Lord Sri Gaura Hari and Guru parampara it was decided in favour of Samadhi, in the presence of many senior Vaishnavas and other devotees.

He was lovingly rested in Samadhi in front of the Temples at Dandabhanga Dham amidst a huge gathering of devotees and others who were fortunate to witness a wonderful ceremony. During his abhishek performed just before placing him into Samadhi, as though sanction from the Gods, out of nowhere,

rain poured auspiciously making everyone present, experience a pure sanctified feeling. Devotees started to look at each other's faces, dispelling any tinge of doubts that would remain in few of them regarding the decision of Samadhi. Guiding and blessing us at every step His Divine Grace Srila Gurudev is always present with us at Dandabhanga Dham, where he had rendered selfless, loving services throughout his life, fulfilling the prediction of his most beloved, prime-worshipable spiritual master His Divine Grace Srila Gour Govinda Swami Maharaj."

Srila Gurudev, once while in a class your Divine Grace said that, '…baba this is Dandabhanga, here 'danda' must be accepted for purification…' and in the arrangement of providence even after this weak worthless servant had been showered incessantly by the mercy of 'danda', still the 'kalmasa', lust, anger, envy and others do not leave me. As per the teachings of your Divine Grace for a clean, pure, Guru- nistha, Krishna bhakti oriented next life, I, humbly beg to provide whatever 'danda' in this life and, as always, also kindly provide the strength to endure it.

Unlimited thanks at your Divine lotus feet.

Patita Pavana Sri Srimad Sachinandana Dasa Goswami Vaishnava Thakur Srila Nitya Sad Gurudev Ki Jai!!!

useless so called servant,
Krushna Keshav Das

⌘⌘⌘

VANCHA-KALPATARUBHYAS CA KRPA SINDHUBHYA EVA CA PATITANAM PAVANEBHYO VAISNAVEBHYO NAMO NAMAH

Dear SACHINANDAN PRABHU please accept my humble obeisances. All glories to Srila PRABHUPAD and GOUR GOVINDA MAHARAJ.

When I hear the news of your leaving this mortal place I was shocked and sad, sad because I feel I lost a friend a sincere devotee and a beautiful example to how serve Srila PRABHUPAD and your loved GURU GOUR GOVINDA MAHARAJ.

You have always given the inspiration to everyone to how to surrender to the Supreme Personality of Godhead and to spiritual master.

Your Humility and wisdom were unique. I still remember the first time I met you, many years back in the train station in Kolkata and how you called me and offered friendship.

You were a real working hard vaishnava always engaged to please your loved spiritual master. I think that, not only me but all the devotee's that they had possibility to meet you will definitely miss you.

Sure you are now happily making service with your Guru MAHARAJ. Please send your mercy to this fallen soul. I pray that one day I will be able to follow your example how to be in Krishna consciousness.

My sincere obeisances

Vaishnava Dasa anu Dasa
Mayapurchandra Dasa

(Disciple of Srila A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupad)

Srila Gurudev,

Please accept my dandavat pranaams unto your lotus feet on this auspicious day of your divine disappearance. This is from your most feeble and fallen servant. Tears are rolling down my eyes at every moment while my mind tries to convince me that you have left us forever, but I know that is not true, since I always get to feel your presence in my heart immensely. You are no different from your instructions and now the only way I can contact you is through associating with your instructions. You are always there and I know that you can never leave me alone. I treat this as just another test that you have put me under. You are non-different from the Supreme Personality of Godhead Krishna Himself and the purpose of your descent to this planet was to give me an opportunity to lovingly serve you, your mission, involve me in your pastimes and initiate me in the Chanting of the Lord's Holy names offenselessly under your shelter for which now my entire life ahead is a preparation to meet that objective. What to speak of delivering a fallen soul like me, you have the potency to deliver the entire universe. But what holds you back is the living entity's will to put that first step of surrender towards you. You are full of compassion towards every living entity and your heart melts seeing their sufferings (caused from being bereft of love for Krishna). Nothing gives you more happiness than seeing even one living entity delivered and taken back home back to Godhead because that's what you and Krishna desire.

I was gifted this human form of life when I didn't deserve it. And with it also came my Prarabdha Karma through Maya's Praksepâtmikâ Kriyâ arrangement which would not allow me to engage in your loving services face to face. But still, through your causeless mercy and will, despite all the obstacles in front of me, You granted me your divine association for 5 full years and in those years I realized and learned a lot about the purpose of my Life. Maya had indeed done a thankless job and I realized that I did make the best use of this bad bargain I received (in the form of my prarabdha). I was so blessed that I received the opportunity to reside and practice my bhajan in the Lord's Supreme Dandabhanga Lila Peeth especially at the auspicious time of its manifestation where Krishna Prema, the ultimate goal of every living entity, is likely to be achieved (by those sincere practitioners) a million folds quicker than any other place in the universe. Through your causeless mercy, I also had the opportunity of associating with such exalted vaishnavas like Srila Haridas Sen Babaji Maharaj and your divine mother Srimati Bidulata mataji.

Now that you have disappeared from my vision, my only prayer is that you allow me to be instrumental in your mission and bless me so that I can one day gain the taste for chanting the holy names of the Lord and cry realizing the truth behind my entire existence. I beg for your mercy to be upon me through the shelter of the Dham and in the form of association of vaishnavas so that I can gain the needed strength in facing the obstacles that impede my progress towards Krishna Bhakti.

Your eternal servant,
Kiran Das.

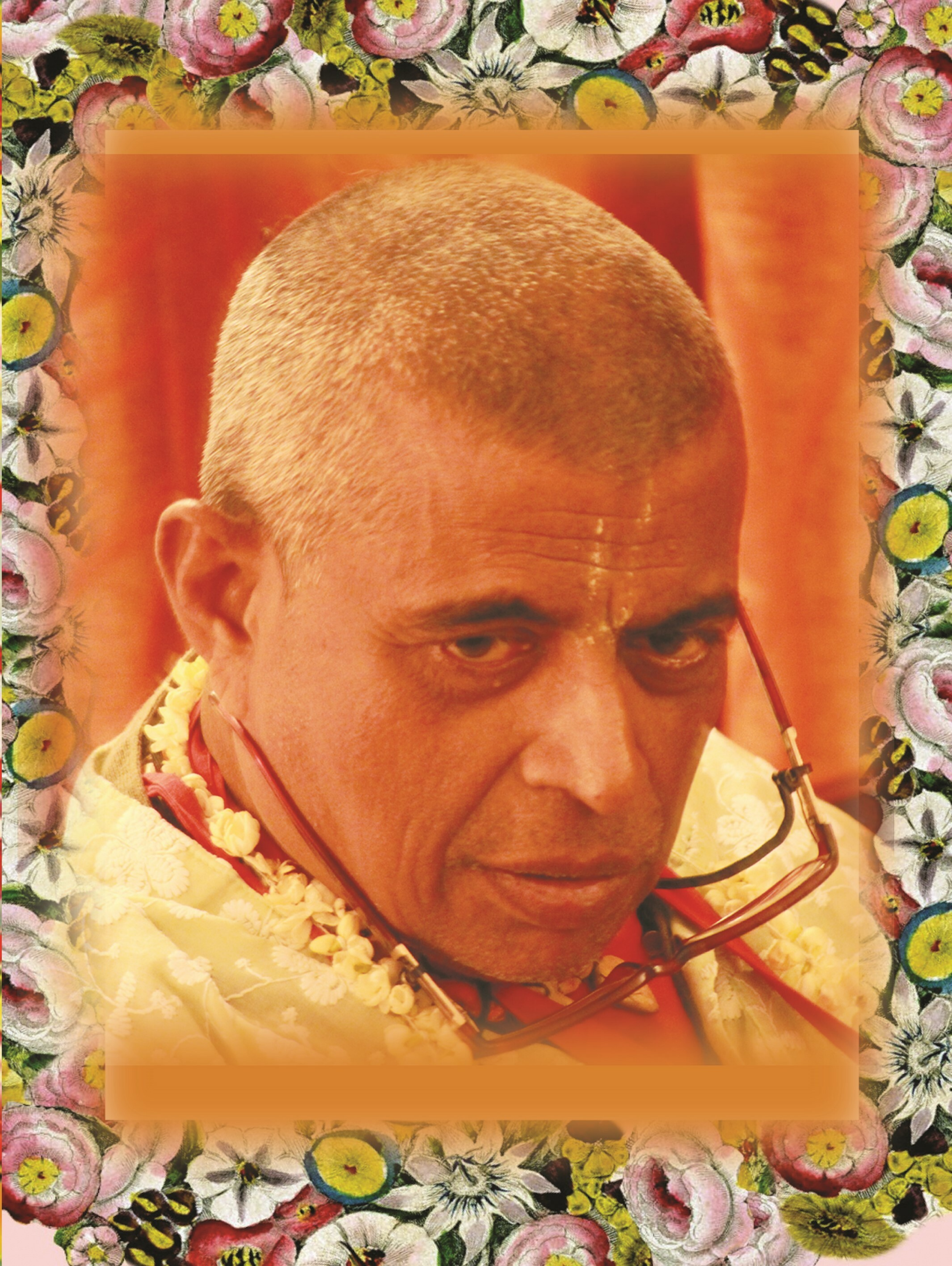

Om Vishnupad Srila Sachinandan Goswami Maharaj
Founder Chairman - Sri Chaitanya Dandabhanga Leelakunjashram
Birapratappur, Chandanpur, Puri, Odisha-752012, India.
Email : dandabhanga@gmail.com
Website : www.dandabhanga.com